

سەنتەرى زەھاۋى بۇ لىكۆلئىنەۋەى فېكرىي

سەنتەرىكى كوردستانى ناھكومى ناسىياسىيە، گرنگى دەدات بە تويژىنەۋە و تاوتويكردىنى پرسە ھزرىيە بئەرتىيەكان بۇ دووبارە ھىتانەگوى دەق و تىكىستە پىرۇزەكان و چۆنىەتى دابەزاندنى چەمكە مەعرفى و بەبايەخەكانى ئىسلام لە بوارە جىاوازەكانى سەردەمدا.

نامانجەكانى سەنتەر:

- بوژاندنەۋەى بىرو ھزر و بەكارخستنى مەعرفىيە ئىسلامى لە ناۋەندە زانكوى و پەرۋەردەبىيەكاندا، بە پىشتەستىن بە بەھرە و توانا خودبىيەكانى ئەكادىمىيانى كوردستان و جىھانى ئىسلامى و ئەزموونى بىرمەندانى مسولمان.

- پەرەپىندان و پەسەندكردىنى روانگەى زانستى مەنھەجى لە چارەسەركردىنى كىشە و گرقتە ھزرىيەكاندا و بىئالەنبوون لە پرسە خىلافييەكاندا و خۇبەدووركرتن لە بىرارى پىشۋەخت و شىۋازى سۆزدارانە و ھەولدان بۇ بابەتتېوون.

- كاراكردىنى كەلەپوورى دەولەمەندى ئىسلامى و سوودووركرتن لە سەرچاۋە گرنگەكانى بىرى ئىسلامى لە كۆن و نويدا و سەرلەنوى ھىتانەگوى چەمكە فېكرىيە دوينراۋەكان لە مېژۋوى ئىسلامىدا، بە رەچاۋكردىنى گۆرانەكانى سەردەم.

- پەرەپىندانى چەمكى ئىعتىدال لە كايە فېكرى و مەعرفىيە جىاوازەكاندا و خۇبەدووركرتن لە تىپەراندىن و بەزايەدان.

- سەنتەر كار دەكات بۇ سەرلەنوى و بەردەوام خويىندنەۋەى ھەردوۋ پەراۋى قورئان و بوونەۋەر بەپىي مەنھەج و مېتۇدى زانستى و بەبى چاۋلىكەرى، بەلكو بە نەفەسىكى تازە و بە سوودووركرتن لە عەقلى راشكاۋ و نەقلى سەلمىتراۋ.

ئەم كىتېبە:

زۆر پىنويستە جارېكى تر خۇمان و پەرسىتەشەكانمان و چواردەورمان بدۆزىنەۋە، جارېكى تر خويىندنەۋەيان بۇ بىكەينەۋە، كچ و كورەكانمان لەسەر پەيرەۋىكى ھزرىي بىنات بىننن كە يارمەتتىيان بدات لەسەر دۆزىنەۋەى چواردەورىان.

لە ژيانى گىشتى ئىمەدا، لە دامەزراۋە پەرۋەردەبىيەكانماندا كۆمەلىك بابەت و بەشى جىاجىاي پەيوەست بە زانستى كارگىرى و بەرپوۋەردن ھەن و بلاون كە گرنگى دەدەن بە لىكۆلئىنەۋە لە باشتىن رىگا بۇ ۋەبەرھىتان لە پىرۇژە پىشەسازى و بازىرگانى و كىشتوكالى و ئاۋەدانكردەۋەبىيەكاندا، بەلكو گرنگى دەدەن بە سوودووركرتن لە ھەموو شتىك كە قازانچ و سوود بۇ مروۇف دەستەبەر بىكات، ئايا ئىمە ھىچ كات بىرمان لەۋە كر دۆتەۋە كە ھەول بدەين بابەتلىك يان بەشلىك يان تايىبەتمەندىكە دابمەزىننن لە قوتابخانە و زانكو و پەيمانگاكانماندا كە بىيىتە ھوى سوودگەياندىن و ۋەبەرھىنانىكى وا كە لە ھەموو ئەۋ پىرۇژانە باشتىن كە باسماكردىن، بۇ دنيا و قىامەت خىردارتر و بەھرەدارترىن؟ بەشپوۋەيەك كە ھۆكارىكى سەرەككىبن لە سەرەكەوتنمان لە ھەموو پىرۇژە دنيايىەكانىشماندا؟ ئەۋىش بەرپوۋەردنى پەرسىتەشەكانمانە بەشپوۋەيەكى باش، دۆزىنەۋە و كاراكردەۋەيانە جارېكى تر، لەسەروو ھەمووشىيانەۋە نوپۇزكردىن؟ كە بەراستى ۋادەيە لەگەل خوادا، بەلام چ ۋادەيەك! بەراستى نوپۇز، پەرسىتەشەكە لە چلەپوۋەيە پەرسىتەشەكانە، يان بلىنن لە چلەپوۋەيە ۋەبەرھىتانە دنيايىە—دوۋرۇژيەكانمانە. ئەم كىتېبەش ھەۋلىكە بۇ يارمەتيدان لە بەرپوۋەردنى ئەۋ ۋەبەرھىتانە گەۋرەيە.

نرخى (۴۰۰۰) دینار

دووبارە دۆزىنەۋەى پاىەى دووھەمى ئىسلام

ئەحمەد بەسام ساعى

دووبارە دۆزىنەۋەى پاىەى دووھەمى ئىسلام

پوختەى كىتېبى (إدارة الصلاة)

ئەحمەد بەسام ساعى
و: حسين محمەد ئىبراھىم

لە بلاۋكراۋەكانى
سەنتەرى زەھاۋى بۇ لىكۆلئىنەۋەى فېكرىي (۵۷)

ئەحمەد بەسام ساعى

- لەدايكبووى ۱۹۴۱ لە سورىا، لازقىە.
- دكتورا لە ئەدەبى عەرەبى لە زانكوى قاھىرە.
- مامۇستا بوۋە لە زانكوى ئوكسفورد.
- دامەزرىنەرى ئەكادىمىيائى ئوكسفوردە بۇ خويىندىن بالا.
- ئەندامە لەچەندىن دامەزراۋە و سەنتەرى زانستى.
- خاۋەنى چەندىن دائىراۋە لە بوارەكانى ئەدەب و رەخنە و شىعر و رۇشنىبرى ئىسلامىي.
- لە ناۋازەترىن كىتېبەكانى (المعجزة؛ إعادة قراءة الإعجاز اللغوي في القرآن الكريم).

حسین محمەد ئىبراھىم

- لەدايكبووى ۱۹۷۷.
- دكتورا لە بئەماكانى فىقھى ئىسلامىي.
- خاۋەنى پتر لە دە تويژىنەۋەى زانستىي.
- ئەندامى بۆردى سەنتەرى زەھاۋى بۇ لىكۆلئىنەۋەى فېكرىي.
- پىرۇفېسۆرى يارىدەدەر لە زانكوى سلىمانى.

دووباره دۆزىنەۋەى پاىەى دووہمى ئىسلام

پوختەى كتيبي (إدارة الصلاة)

دووباره دۆزىنه وهى پايه ي دووه مى ئىسلام

پوخته ي كتيبي (إدارة الصلاة)

نووسىنى / نه حمهد به سام ساعى
وهرگيران / حسين محهمهد ئىبراهيم

دووباره دۆزینه‌وه‌ی پایه‌ی دووه‌می ئیسلام
پوخته‌ی کتییی (إدارة الصلاة)

له بلاوکراره‌کانی سه‌نته‌ری زه‌هاوی بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی فیکری
ژماره (۵۷)

- نووسینی: ئەحمەد بەسام ساعی.
- وه‌رگێرانی: حسین محەمەد ئیبراهیم.
- بابەت: ئاینی.
- دیزاین: ره‌وشت محەمەد.
- چاپ: یه‌که‌م ۲۰۱۷.

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتییخانه گشتیه‌کان
ژماره (۹۲۸) ی سالی ۲۰۱۷ پێدراوه.

ئاۋەرۇك

- ۷ نزا يەك
- ۹ وادە يەك لە گەلّ خودا
- ۱۶ بۆچى نوپۇز قورسە لە سەر شان "وإنها لكبيرة"
- ۱۸ گەشت لە واجبە وە بەرەو حەقىقەت
- ۲۱ سنوورەكانى نىوان (ئەرك - الواجب) و (ماف - الحق)
- ۲۴ چىزى ھەستان بۇ نوپۇز
- ۲۸ چىزى خۇپراگرى (الاصطبار)
- ۳۰ نوپۇز قوتابخانەى ئارامگرتنە
- ۳۵ بۆچى نوپۇز دەكەين؟
- ۳۶ نوپۇز جارىكى تر بەرنامە مان بۇ دادە بەزىننەتە وە
- ۴۷ ئاۋازى نوپۇز و ئاۋازى ژيان
- ۵۰ جۇراۋجۇرى: قوتابخانەى شارستانى يەكەم
- ۵۳ گرنگى جۇراۋجۇرى بۇ ملکہ چى و ئاگا لە خۇببون لە نوپۇزدا
- ۵۵ گۇرانكارى لە شىۋاز و جولەكان.. بۆچى؟
- ۵۷ بانگدان و "دە" سەرسورھىنە رەكانى
- ۶۵ ھەردوۋ دەستنوپۇزەكە
- ۷۱ نوپۇزى جەماعەت: نەھنى شارستانى
- ۸۲ وتارى ھەينى: خولى گەشەپىدان و پىشكەوتن
- ۸۷ لىرەوۋ دەست پىدەكەين
- ۹۳ پىنج ھىلەكان بۇ نوپۇز

- ۱۰۲ کلیلی سووری ژماره (۱): الله أكبر
- ۱۰۴ له نیوان خویندنه وه و به دوا دا خویندنه وه دا (بین القراءة والتلاوة)
- ۱۰۶ زمانه نوییه که ی قورئان
- ۱۰۹ زمانه کراوه که و پانتاییه سهوزه که
- ۱۱۰ پۆلی سوورته ی فاتحه و خویندنه وه ی قورئان
- ۱۱۳ ئایه تی (بسم الله الرحمن الرحيم)
- ۱۱۹ الرحمن الرحيم
- ۱۲۱ کلیلی سووری ژماره (۲): إياک نعبد و إياک نستعین
- ۱۲۹ ویستگه کانی دریزکردنه وه (المدّ)
- ۱۳۱ ناوه ندگیری پکووع و سوژده کان
- ۱۳۶ کلیلی سووری (۳) التحیات لله – سلاوی ریزدارانه بو خودا
- ۱۴۰ کلیلی سووری ژماره (۴) السلام علينا وعلى عباد الله الصالحین
- ۱۴۲ له گه لّ دانیشتنیک بو دوعا و ویرده کان
- ۱۴۴ په سمه نده – الرصيد
- ۱۴۸ خشته ی ئه وه ی ده ستکه وتون له گه وه ره کانی نویژ
- ۱۵۲ خشته ی ئه وه گه وه ره کانی له ده ستت داون له گه وه ره کانی نویژ
- ۱۵۴ با ژیانته هه مووی نویژ بیته

نزایه^۱

خوایه گیان تۆ ده زانی من مه به ستم له م لاپه ره نوسینانه و به دلداها تانانه م هیچ شتیك نه بووه ته نها تۆ و روژی دواپی نه بیئت، کاتیك که رووم کردۆته تۆ به زمانه مرۆفانه ییه لاوازه سنوورداره که ی خۆم، چونکه هر ئه و وشه ساده و که مانه شک ده به م که وتووێژی پێده که م له گه ل مرۆفه ئاساییه کان، که هرگیز ناگه نه ئاستی وتووێژکردن له گه ل زاتی به رز و به ریزی تۆ، ناتوانن به ته و اوپی له گه وره یی و به رزی تۆ تیبگن و باسی بکن. ئه گه ر ئه م وشانه م به هه له یان بردم له م کتیبه دا، ئه و له ری گه یشتن به تۆ تووشی هه له بووم، ئه گه ر له پیکاندا به هه له دا چووم، یان زمانم له ریگا لایدا، ئه وه تۆ بوخۆت ده زانی له سه ره تا و کو تاییشدا که من هیچ ئامانجیکم نه بوو ته نها گه یشتن نه بیئت به حقیقه تی ئه وه ی تۆ ده ته ویت، به لام ئیمه ی مرۆف له کوئ ده توانین میچی ئامانجی کاره جوانه کانت ده رک پیبکه ین، له نه ینیه کانی ئه و نیگا و سروشانه تیبگه ین که له گه ل پیغه مبه ری خۆتا (دروودی خودای له سه ر بیئت) کردۆتن له میعراجه مه زنه که یدا کاتیك که فه رمانه پیرۆزه کانی تۆی وه رده گرت به واجبکردنی پینچ نوێژه فه رزه کان، ئه ویش له گه ل خۆیدا بوامانی

^۱ ئه م نزایه له کورترکراوه ی نوسخه عه ره بیه که دا نه ها تووه، به لکو له نوسخه ته و اووه که دایه، وه رگێر به پێویست و شیاوی زانی له ده قه کوردیه که دا هه بیئت.

هينايهوه بۆ سەر زهوى بهو هه موو گه وه ره تا قانانه وه و بهو هه موو ورده كارى و نهينيانه وه .

خوایه گيان ئه وهى كه پيكام له م كتيبه دا ئه وه پاداشتم بده ره وه به چاكترين ئه و پاداشتانهى كه ده بيه خشيت به پياوه صالحه كانى خۆت، ئه وهى كه هه له شم كرد تيايدا له بير كردنه وه و پيوانه و راقه كردن و گوزارشته كانم كه به شيويه كه زمانه لاوازه كه م په لهى پيكردم له هه له له ده رپرپينى راستگوييم بۆ به گه وره زانين و به رزى تۆ، قه له مه كه م ناشوينبه جيبي نووسى و نه يتوانى بگه يه نيته ئاسمانى كاربه جيبي تۆ، ئه وه تۆ پاداشتم بده ره وه له سەر ئه وه ش، چونكه بۆخۆت ده زانى كه من ته نها ويستومه سوود له رووناكى رينموويى ريگه راسته كهى تۆ وه ربگرم، به شى خۆم بچچرم له سه رچاوهى كانيا وه كانى به زه يى تۆ كه هه ته به رامبه ر به بوونه وه ره كان، تۆ هه موو كات ليبورده و ليخۆشبوويت و به نده كانت زۆر خۆش ده وييت و به خشندهى له گه ليان و له هه موو به ره حمه كان به ره حمترى .

ئهو كه سهى هه مووكات خۆى ده پاريزييت به ره حمه تى تۆ

دانيشتوى ئوكسفۆرد

ئه حمه د به سام ساعى

وادهیهك له گهل خودا

پیی وتم به سه رسو پمانیه وه: به پیوه بردنی نویژ- إدارة الصلاة؟! وتم: نه گهر مرقه کان ئیداره و به پیوه بردنی کاروباره کان دنیا یان بخوینن بو نه وهی به باشتین شیوه وه به رهینان بکن تیایدا و بو چینه وهی نه وهی له توانایاندا به له قازانچ، بوچی نا که نه م کرده وهی قازانجی نه براوهی و نه و خه لاتیه که که م ناکات؟ ئایا هیچ کرده وهی کی شایسته تر هیه که وه به رهینانی تیدا بکریت و باشت به پیوه ببری و پاشه که وتی تیدا بکریت له کاریکی ناوازی وه نویژ که مه به ست لی چینه وهی خیره کان دنیا و پاشه روزه به یه که وه؟

جاریکیان واریکه وت له رۆژیکی ره مه زانیدا یانهی خوینکاره سعودیه کان شاری نوکسفورد بانگهشتیان کردم بو پیشکه شکردنی وانه یه که پیش رۆزوو شکاندن، منیش بریارمدا باسه که م بو یان قسه کردن له باره ی (به پیوه بردنی نویژ - إدارة الصلاة) وه بیته. له کاتی دیاریکراودا چوومه شوینی پیشکه شکردنی وانه که و په ره یه که م به دهسته وه بوو، که دوو ئایهت و دوو فهرمووده م تیایدا تۆمار کردبوو سه بارهت به نویژ، سه لامیکی ئاساییم لی کردن و په ره که م کرده وه و به خیراییه کی زۆره وه نه و شتانهی تیایدا نوسی بووم بۆم خویندنه وه، به شیوه یه که که زۆریه ی نه وهی خویندنه وه تی نه گه یشتن، له یه که خوله کدا له خویندنه وهی ناوه رۆکی په ره که بوومه وه و خیرا پیچامه وه و دهستمکرد به رۆیشتن و وتم: داوای لیبوردن له خیراییه که م ده که م، به لام ناچارم هه ر ئیستا که به جیتان بهیلم، چونکه من واده یه کی ترم هیه له گهل خه لکانیک که زۆر له ئیوه گرنگترن له لام.. خوداتان له گهل، پاشان جامتا که م هه لگرت و به ره و ده رگا هه نگاوم نا، به تیلهی چاوم ههستم به سه رسو پمانیک ده کرد که زمانانی به ستبوو، له ده موچاویاندا تیکه له یه که له گله یی و سه رسو پمان و باوه رنه کردنم ده خویندنه وه، به لکو ناره زایی و به که م زانینیانم ههست پیکرد.

ئەو ھەلۆیست و پەرچەکرداری راستەوخۆی مەژۆھە لە بەرامبەر ھەلسوگەوتییکی نەشیاو و بێ ئەدەبانه لە رووی ئەوانەیی چاوەڕپیی چاوپێکەوتن لەگەڵیدا دەکەن، ئەو باشە تێروانینتان چۆنە سەبارەت بە ھەلۆیست و ھەلامی خودایی کە ئەم کارە نەشیاو دەرحەق بە ئەو بکریت؟

پاش چەند چرکە یەک گەرامە ھەلامی خۆیندکارەکان بۆ ئەو ھەلامی پۆرش بێنمە ھە بۆ ئەو ھەلۆیستەم و وتم: ئایا ئیو تۆرەن لە من؟ باشە من یەكجار ئەم ھەلۆیستەم نواند لەگەڵ ئیو، وا ئیستا من ھاتمە ھەلامی داوای لێبوردن دەکەم لێتان، بەلام دەزانن ئیمە ھەموو رۆژیک پینچ جار ئەم کارە لەگەڵ خوادا دەکەین و داوای لێبوردن ناکەین و پەشیمانیش نابینە ھە.

چەند ھەلیکی جوان و سەرنجراکێشە، چ وادە یەکی گەورە یە، چ بۆنە یەکی بەخشنە یە لە دەست خۆتی دەدەیت و بە چروکی کاتەکانی خۆت بەرامبەر بەخودا دەبەخشیت، نوێژیکی بەم شیوہ یە دەکەیت لە بەردەستیدا، ئەگەر بگونجی پێی بلین نوێژ؟ ئایا ئەو تان رەچا و کرد کە من ئایەت و فەرموودەکانم لەو پەرە یە خۆیندە ھە بەسەر خۆیندکارە سعودیەکان کە پیم بوو، نە کە لە بەرم بێ؟ کامیان کاریگەرترە لەسەر بیسەرەن: لە پەرە بیخوینتە ھە، یان لە بەرت بێ؟ ئیمە زۆر جار ئایەتەکانی ناو نوێژ وادەخوینن ھە کە ئەو ھەلامی لە بەر پەرە بیخوینن، ئەو خۆیندە ھە یە کە لە زمانمان دەردەچیت نە کە لە دلمان، چەند جیاوازی نوێژەکان بە زمان بخوینن لەگەڵ ئەو ھەلامی کە بەدەل بیخوینن.

چ پەرۆزە یەکی ھە بەرھینانی گەورە یە خودای گەورە لەسەر خوانیکی زێرین پێشکەشی کردوین؟ ئیمە ش توری دەدەین و بە گرنگی نازانین تا ما یە پووچ دەردەچین لێی و ھێچ شتیکمان دەست ناکە ویت؟ ئەگەر ئیمە لۆژیکیانە بین لەگەڵ خۆمان و بروانینە ئەم جۆرە سلۆ و نوێژکردنە لە رەتکردنە ھە و بە کەم زانین و پشتە لکردن نەبیت ھێچی تر ناگە یەنن، بە لکو لە گالته کردنە ھە نزیکترە نە کە سلۆ و

نوئیزکردن، جا له گه ل کیش؟! له گه ل ئەو خودا مه زنه .

نۆر پێویسته جاریکی تر خۆمان و پهرستشه کانمان و چوارده ورممان بدۆزینهوه، جاریکی تر خویندنهوه یان بۆ بکهینهوه، کچ و کورپه کانمان له سه ر په پره وێکی فیکری بنیات بنیین که یارمه تییان بدات له سه ر دۆزینهوه ی چوارده وریان، ته نانه ت له داهینانه کانی چوارده وریشیان، ئەگه ر بمانه ویت سنووری ریزه کانی چاولیکه ران و سه رکێله کان به جیبیلن و برۆنه ناو ریزی بیرمه ندان و نوێگه ران.

بیرمدیت له کۆتایی چله کانی سه ده ی پێشوو کاتیک من له ته مه نی حه وت یا هه شت سالاندا بووم کاتیک دایکم (ره حمه تی خودای له سه ر) له سه ردانی یه کیک له خیزانه هاوپی گاوره کانی گه راپه وه که له شاری لازیقیه ده ژیان، هاتبووه وه، باسی "رادیویه کی سه ر" ی بۆ ده کردین که کورپه که یان له فه ره نساه هینابوو یه وه، له دوا ی ئەوه ی که خویندنی له وی ته واو کردبوو، دایکم هه ندی وشه ی فه رموو قه ت له بیرم ناچنه وه، ده یوت: ئەم رادیویه ده رگایه کی هه یه له پرووی پێشه وه ی ده توانی ئەو مرۆقه ببینیت که قسه ت بۆ ده کات! ..

نه متوانی ئەو شه وه بخه وم، چونکه بیرم له و بیژره داماره ده کرده وه که خزانده یانه ته ناو ئەو سندوقی رادیویه بچوکه وه و ده رگایان له سه ر داخستوه: باشه چۆن توانیویانه بیخه نه ناوی؟ ره نگه گه رابن یه کیکی لاشه بچوکیان هه لبژاردبیت بۆ ئەم کاره بۆ ئەوه ی له سندوقه که دا جیگه ی ببیته وه؟ باشه، به لام ئەو داماره چۆن ده توانیت ئەوه بکات؟ .. ئەوه بکات؟ .. هتد داوا ی لیپوردن ده که م، من به م شیوه یه بووم کاتیک که مندالیککی بچوک بووم و به م شیوه یه بیرم ده کرده وه، باشه ئەم بیژره داماره چۆن ده توانیت بروت بۆ ده ست به ئاو گه یاندن؟ له کو ی ئەم کاره ده کات؟ ده یان به لکو ده توانم بلیم سه دان پرسیا ری له و جۆره که بۆم دروست بوویو نه یه ئیشت ئەو شه وه بخه وم، پاشانیش تا ماوه یه کی نۆر له می شکمدا ده هات و ده چوو، هه ر بیرم لیده کرده وه، تا دوا یی بۆم

دەرکهوت که ئەمه "تەلهفیزیۆنە".

مندالەکانی ئیئمه ئەمڕۆ که لەدایک دەبن، رادیۆ و تەلهفیزیۆن و تەلهفون و مۆبایل و کۆمپیوتەر و سیدی و مانگی دەستکرد و تەیارە و سەیارە و جۆرەها ئامیژی کارەبایی سەیر لە مالهوه و دەرەوهیاندا لەبەردەمیاندایه، هەرگیز بیر لە گەورەیی ئەم داھێنان و دۆزراوانە ناکەنەوه، بیر لە گەورەیی ئەو کەسانە ناکەنەوه که دایانھێنان و دۆزیواننەتەوه، بیر لە گەورەیی ئەو ساتە وەختە ناکەنەوه که ئەو ئامیرانە تییدا دۆزراونەتەوه بۆ ئیئمه، زۆر پێویستە رایانابھێنین لەسەر دوبارە دەرکردن بە گەورەیی دۆزینەوهی ئەم شتانە، گەورەیی ئەو کەسانە دۆزیواننەتەوه، بۆ ئەوهی ئەم کارە پێشڕەویان بکات بۆ جاریکی تر دۆزینەوهی گەورەیی بنیاتنەرەکهی خۆیان لە دروستکردنی خۆیان و چواردەوریاندا، بۆ ئەوهی پێشەنگیان بێت بۆ دۆزینەوهی دینەکهیان و پەرستشەکانیان و تەپوئۆزی راهاتن و عادەتکردن و دوبارەبوونەوه بتهکێنن لەو شتانە، بۆ ئەوهی هەموو کات تازەبن لە چاویاندا بە شیۆهیهک که وا هەست بکەن یەکهمجارە ئەنجامی دەدەن یان دەیناسن، بەم شیۆهیه قورئان دەیهوێت پەرورەدەمان بکات و رامان بھێنێت، ئەگەر ئیئمه خۆمان بە ئەهلی قورئان بزانی، رامان دەهێنێت لەسەر دوبارە دۆزینەوه لە زۆریک لە ئایەتەکان، وەك دەفەرموی:

﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ (۳) ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ﴾ {الملك: ۳-۴}، واتە: (هەر ئەو قاتە ئاسمانەکانی بە حەوت چین دروستکردووه، لە نیو بەدیهینراوهکانی ئەو خوای میهرەبانەدا هیچ نارێکی و ناتەواوییەک بەدی ناکەیت، ئەی ئینسان: هەر چاوی بگێرە و سەرنج بدە بزانی هێچ درز و کەموکۆپیەک بەدی دەکەیت؟! پاشان سەرنج بدە و چاوی بگێرە و وردبەرەوه جار لەدوای جار و کۆل مەدە سەرسام و ملکهچ دەبیت چاوت بە نائومییدی

ده گيڙيٽه وه له کاتيکدا که چاوت ماندووه و په کی که وتووه).

- ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ﴾ {الملك:

۱۹}. واته: (ثایا سهرنجی بالنده تان نه داوه به سهرتانه وه پؤل پؤل ده فپرن و باله کانیان لیکده نین، نهو بالنده جگه له خوی میهره بان کهس به ناسمانه وه راگریان ناکات).

- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ﴾ {الملك: ۳۰}. واته:

(پییان بلئ: هه والم بده نئ باشه نه گهر ئاوه که تان رۆچوو، کی ده توانیت ئاوی سازگار وره و انتان بؤ به ده دست بهینیت؟!).

نه م پهیره وه قورئانییه زوربه ی سوره ت و نایه ته کان ریك ده خات، نهو کومه لگه یه ی له سهر نه م پهیره وه دروست ده بیټ هه موو کات خوی به شیوه یه ک ده بینئ که خوی و چوارده وره که ی له حاله تی خؤدوزینه وه ی به رده و امدا یه، که واته هه موو دم له حاله تیکی پیشکه و تووی زیاری و ئیمانی به رده و امدا ده بیټ و نه وه له دوی نه وه هه روا ده مینیته وه، له راستیدا ئیمه بانگه یشټ کراوین هه موو به یانیه ک چاویلکه یه کی تازه ی به کارنه هاتوو له چاو بکه ین، بؤ نه وه ی له رییه وه سه یری خؤمان و جیهانی چوارده ورمانی پیبکه ین، به شیوه یه ک وه ک نه وه ی که یه که مجاره ده یبینن، ده زانن به م شیوه نوارینه به م چاویلکه نوئیانه چه ند نزيك ده بیننه وه له خودای مه زن؟.

له راستیدا له ژیان گشتی ئیمه دا، له دامه زراوه په روه رده ییه کانماندا کومه لئک بابه ت و به شی جیا جیای په یوه ست به زانستی کارگیږی و به ریوه بردن هه ن و بلاون که گرنگی ده دن به لیکولینه وه له باشترین ریگا بؤ وه به ره پیان له پرؤژه پیشه سازی و بازرگانی و کشتوکالی و ئاوه دانکردنه وه ییه کاند، به لکو گرنگی ده دن به سوود ورگرتن له هه موو شتیک که قازانچ و سوود بؤ مرؤف ده سته بهر بکات، سوودی تایبه تی بیټ یان گشتی، ثایا ئیمه هیچ کات بیرمان له وه کردوته وه

هولّ بدهين بابه تيک يان به شيک يان تاييه تمه نديهک دابمه زرينين له قوتابخانه و زانکو و پهيمانگانماندا که بيته هوی سوودگه ياندن و وه به رهينانیکي وا که له هموو نه و پرؤژانه باشتر بيّت که باسما نکردن و سوود به خستر و به رده و امتر بيّت و قازانچ و به روبومه که ی زامنتر بيّت، بؤ دنيا و قيامهت خيردارتر و به هرده دارتر بيّت؟ به شيويه که بيّت که هوکاریکي سهره کی بيّت له سهرکه و تمنان له هموو پرؤژه دنيا ييه کانيشماندا؟ نه ویش به رپوه بردنی په رسته شه کانمانه به شيويه کی باش، دؤزينه وه و کارا کردنه وه يانه جاریکي تر، له سه روو همووشيانه وه نويزکردن؟ که به راسی واده يه له گهلّ خوادا، به لام چ واده يهک! به راسی نويز، په رسته شيکه له چله پوپه ي په رسته شه کانه، يان بلين له چله پوپه ي وه به رهينانه دنيا ييه - دوا پرؤژه کانمانه، بيّت سه ير نه بيّت که جيهاد و تيکووشان له پيناوی خوادا، نه و فره زه پر له به خشين و قوربانی و ماندو و بوونه ترسناکه له پله ي يه که می په رسته شه کان و له پله ي دوو هميشدا نه هاتوو له شه ريعه تي ئيسلاميدا، به لکو له پله ي سييه مدا هاتوو، له پيشيه وه چا که کردن له گهلّ دايک و باوک هه يه، له پيش هه روو کيانه وه نويزکردنه له کاته دياره کانی خو ياندا:

- عن عبد الله بن مسعود (رضي الله عنه) قال: سألتُ رسولَ الله (صلى الله عليه وسلم) أيُّ الأعمالِ أحبُّ إلى الله؟ قال: ((الصلاةُ على وقتها))، قلتُ: ثم أي؟ قال ((ثمَّ برَّ الوالدين))، قلتُ: ثم أي؟ قال: ((ثمَّ الجهاد في سبيل الله)). {رواه مسلم}.

واته: (له عه بدوللای کورپی مه سعوده وه (ره زای خودای له سه ر) گيپر دراوه ته وه ده فه رموی: پرسيارم کرد له پيغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر): چ کرده وه يه که له هموو کرده وه يه که باشتره؟ فه رموی: "نويزکردن له کاته کانی خویدا"، وتم نه ی دوا نه و؟ فه رموی: "چا که کردن له گهلّ دايک و باوک"، وتم نه ی دوا نه و؟ فه رموی: "تيکووشان له پيناوی خودادا).

به راسی فه رموده يه کی سه رسورهيته ره، نه گه رچی زؤربه مان و اراهاتووين

به خیرایی تیپه‌رین به‌سهریدا، نویژکردن له جیهاد و تیڤۆشان گه‌وره‌تر و گرنه‌تر بیټ له پووی ئارامیی و فه‌زل و پاداشته‌وه به‌چهند قاتیش گه‌وره‌تر و خیردارتر، به‌پراستی ئەمه‌بابه‌تیکه پێویسته ئیمه‌هه‌لۆیسته‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین، به‌تایبه‌ت کاتیک خوای گه‌وره‌ناوزه‌دی ده‌کات به‌وه‌ی که (إنها لکبیرة) واته‌به‌پراستی نویژکردن قورس و گه‌وره‌یه‌له‌سه‌رشانتان، به‌لام (خاشعین - ملکه‌چان) ی‌جیاکردۆته‌وه، واته‌ئوان به‌قورس و گه‌وره‌نایبین له‌سه‌رشانی خو‌یان، چونکه‌ئوان به‌ملکه‌چییان له‌نویژه‌کانیاندا تام و له‌زه‌ت و ئارامیی و ئیسراحت ده‌نۆشن و هه‌ستی پێده‌که‌ن، ئەو دیواره‌پۆلایینه‌یان بۆ دروست ده‌بیټ که‌پشتی پێده‌به‌ستن له‌ژیانیاندا، به‌لکو له‌گه‌ڵ ئەو په‌یوه‌ستبوونه‌به‌ملکه‌چی و ئارامیی و له‌سه‌رخۆییه‌له‌خویندن و هه‌ستان و دانیشتن و جو‌له‌و بیرکره‌وه‌و ئاویته‌بوونه‌خه‌یالییه‌دا ده‌توانین بڵین نویژ قوتابخانه‌یه‌کی رۆحییه‌بۆ خو‌پراهی‌تان له‌سه‌ر ئارامگرتن و ته‌رکیزکردنی ده‌روونی و بیده‌نگی و ملکه‌چی و قه‌بولکردنی به‌رامبه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی جوان و جوان‌گوییگرتن لێی و ئارامی جه‌سته‌و په‌له‌نه‌کردن و هه‌لۆیسته‌کردن له‌سه‌ر بپیاردان و میان‌په‌وی له‌بیروبو‌چوون و هه‌لۆیسته‌کاندا و نه‌پۆیشتن به‌ره‌و په‌رگیری (التطرف) له‌ئه‌حکامه‌کاندا و ژیرانه‌مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ خه‌لک و ژیاندا، جیگه‌ی سه‌رسورمان نییه‌که‌خودای گه‌وره‌له‌چهن‌دین ئایه‌تدا نویژی په‌یوه‌ست کردووه‌به‌ئارامی (صبر) وه، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ {البقرة: ٤٥} واته‌: (ئێوه‌پشت‌به‌به‌ستن به‌ئارامگرتن و نویژکردن، به‌پراستی نویژ‌ئه‌رکیکی گه‌وره‌و گرانه، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئەو که‌سانه‌ی که‌به‌خۆشه‌ویستی و سۆزه‌وه‌خوایه‌رستی ئەنجام ده‌ده‌ن).

- ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ {طه: ١٣٢}. واته‌: (فه‌رمانبده‌به‌هه‌موو تا‌که‌کانی خیرانه‌که‌ت تا نویژه‌که‌یان به‌چاکیی ئەنجام بده‌ن، به‌رده‌وام و کۆلنه‌ده‌ر و خو‌پراگر ببه‌له‌سه‌ری).

بۆچی نوپۇز قورسە لەسەر شان "وانها لكبيرة"

نوپۇز بۆچی؟

بۆچی (واده - موعد) ھەکانمان ھەلدەوھ شىئىنەوھ؟ بۆ واز لە سەرقالیھ کانمان دەھىنین؟ واز لە بازىرگانىکردنە کانمان دەھىنین، ھەموو کارە دىنایىھ رۆژانە کانمان پلەى گىرنگیھ کەى ھەرچەند بىت ھەلیدە پەسىرىن بۆ ئەوھى بچىن بۆ نوپۇز؟

بۆچی پىغەمبەرى خودا نوپۇزکردنى کردوھ بە جیاکەرەوھى نیوان ئیمان و کوفر؟ بۆچی ئاگادارکردنەوھ و جەخت کردنەوھ لەسەر نوپۇز لە کۆتا فەرمايشتەکانى پىغەمبەر بوو لە سەر مەرگدا و دەیفەرموو (الله الله في الصلاة، الله الله في الصلاة)؟

ئایا نوپۇزکردن لە بنەرەتدا سزایە، یان پاداشت؟ لە چ روویھ کەوھ قورسە؟ ئەگەر قورسى تىدایە، ئەى تام و چىژە کەى لە کویدایە؟ ئەگەر تام و چىژى تىدایە، بۆ لەو کاتانەدان؟ بۆچی بەم شىوازی ھەستان و جولان و ژمارەى ركاتانەن؟ بۆ بەم دەق و خویندنەوانەن؟ بۆچی نوپۇز لە ھەموو ئاینەکاندا ھەیه؟ بۆچی گەرەترە لە جیھاد و تىكۆشان و فیداکارى بە رۆح و گیان لە مەیدانەکانى شەرپدا، بە شىوھ یەك لەلای خودا و پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر) ئەو پىگە گەرەترە ترسناکەى ھەیه؟!

پىویستە من دان بەوھدا بنىم کە من پەنجا سال بەبەردەوامى نوپۇز کرد پىش ئەوھى بۆم دەرکەویت کە من بەھوى نوپۇزەوھ خواھنى گەرەترىن پىرۇزەى بازىرگانىم کە خودای گەرە پەسمەندەى خۆى لە حىسابە بانکیھ کەى مندا داناوھ بۆ ئەوھى بتوانم و بەرھىنانى پىیکەم، پىویستە لەسەرم کۆشش بکەم بۆ ھەلبىژاردنى باشترین رىگا بۆ بەرپۆھ بردن و بەکارخستنى بە شىوھ یەك بتوانم بە زۆرتىن و گەرەترىن قازانچ و بەرپۆھوم و مەزنتىن تام و چىژەوھ دەرپچم، کە مروّفەکان ئاواتى پىبخوازن لەسەر ئەم زەویيە .

ئەگەر بەخت بووبېت جاريك ھەلکەوتبېت ئامادەى شەرىك بووبېت لە نىوان دوو
 كۆمەلە مېروولە لەسەر پارچە شىرىنيەك، ھەر لايەكيان دەيەويت بوخوى بىبات،
 ئەويان دەچىتە سەر پشتى ئەويتر و ئەوى تر چىرئوكە بچوكەكانى دەخاتە ناو
 پىيەكانى ئەوى ترەو دەيەويت بىچىرىنييت و نەھىلئيت بگاتە پارچە شىرىنيەكە،
 يەككى تر دەيەويت زال بىت بەسەر ئەوى تردا.. ھتد، لەو كاتەدا بىگومان
 بەپىكەننەو رادەوھستىت بەديارىانەو و حەز بە ئەنجامى ئەو شەرە سەيرە
 دەكەيت لە نىوان ئەو دوو سوپا بچوكەدا، لەسەر چى؟ لەسەر پارچە شىرىنيەكى
 بى نرڭ، كە ھىچ ناكات..

ئەگەر نويزىكى راست و تەواوت كرد، نويزىك ھەستت كرد لەگەلىدا
 بەرزەبىتەو لە دنيادا و دەگەيت بە خوداى مەزن، پاشان لەو بەرزىە بلندەو
 سەيرى خوار خۆت دەكەيت، كە بە نويزكردنەو بەجىتھىشت.. ئەو كات ھەموو
 خوار خۆت دەبىنى چى تىدايە، چەندە گەرە بىت لەو بەرزىەو بچوكە و كەم و
 بىنرخە و خەرىكە بە چاوى ئاسايى نەبىنرئيت، ئەو كات بۆت دەردەكەويت كە ئەو
 پارچە شىرىنيەى كە مېروولەكان شەريان بوو لەسەرى ھىچ نىيە تەنھا ئەو دنيا
 بىنرخە نەبىت كە تۆ لە ئاسمانەو ئاوا بەبچوكى دەتبىنى، ئەو مېروولە گەمژە
 بچوكانەى كە شەريان بوو خۇيان دەفەوتاند لەپىناو ئەو پارچە شىرىنيە، ئەوانە
 ھاوشىوھى تۆ و كۆمەلئىك مروؤفن كە دژايەتيان دەكەيت و دژايەتيت دەكەن و
 شەردەكەن بەيەكەو و تۆ زال دەبىت بەسەرياندا و پارچە شىرىنيەكە بەدەست
 دىنيت يان ئەوان زال دەبن و پارچە شىرىنيەكە و دەست دىنن..

گهشت له واجبه وه به ره و حه قیقه ت

به لای سهره تا نویژکردن له شه ریعه تی ئیمه دا به واجببون ده سستیده کات، وه ک له فهرموده ی پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر) هاتوووه: ((مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ إِذَا بَلَغُوا سَبْعًا وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا إِذَا بَلَغُوا عَشْرًا)) {رواه أحمد عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده}.

واته: (هانی مندالله کانتان بدن له سهر نویژکردن نه گهر بوون به ههوت سال، له که مته رخه میگردن تیاییدا لییان بدن نه گهر بوون به ده سالان)، ههر له بهرئه وه شه ده فهرموی: ((بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ)) {رواه مسلم عن جابر بن عبد الله}.

واته: (له نیوان مروؤف و کوفردا وازهینانه له نویژ).

به لام ئه م واجبه له قونناغه کانی دواپی له ته مهنی مروؤفا وه ک خوی نامینیته وه، کاتی که مندال گه وره ده بیته و له گالته و بهرگی مندالی دهرده چیت و ههست به سروشتی نویژکردن ده کات، ههست به گرنگی کردنه وه ی نه و دهرواجه گهرم و گوره ده کات که ده یکاته وه له گهل خودای خوی، نه و کات ورده ورده تیگه یشتنی بو چه مکی (واجب) ی نویژ به ره و دوواوه دیت، له جیگه یدا ورده ورده چه مکی حه قیقه ت جیگه ی ده گریتته وه.

ئایا بینیوته چون ئیمه زور له مندال ده که یین بو خواردنی دهرمانه کانی کاتی که نایه ویت بیخوات؟ به لام له گهل رویشتنی کاتدا له گهل گه وره بوونی مندال ورده ورده و بوونی به پیاو، یان به ژن، ده بینین ده سته واژه ی "دهرمان" له پیویستبوون و واجبه وه ده گوردی له لای بو قونناغی واقعی بوون و حه قیقه ت، ئیتر وای لیدیت به ته وای ههست ده کات که له و دهرمانه دا پرزگاریبوونی روح و گپرانه وه ی له شساغی هه یه.

بیر بکه ره وه، نه گهر توو بته ویت خانویه کی گه وره به کری بگریته که زور دلت پیوه یه تی، جوانیه که ی سه رسامی کردوویت و فراوانی و خوشی شوینه که ی و

عەجايىبى ئەساس و كەلوپەلەكانى ناوى زۆر كاريگەرى لەسەرت داناو، كاتىك خۆت يەكلا دەكەيتەو، بۆ بەكرىگرتنى و برىار دەدەيت و لەگەل خاوەنەكەى دەست دەكەيت بە دانوستان و وتوویژ لەسەر نرخی بەكرىگرتنەكەى، ئەوەى كە چاوەپواننەكراو، بۆ ئەوئەوئەو خاوەنەكەى بلیت: كرىكەى لە لای من ئەوئەوئەو جەنابت پینچ ژەم لەسەر حیسابى من پینچ بەشەخۆراكى خۆش و بەتام بخۆیت، من هیچ شتێك زیاتر یان كەمترم لە تۆ ناوێت بۆ كرى ئەم خانوو!

ئەمە چ دەرخستەیهكى بەخشندانەیه؟! پیتان وایە شتى وا رووبدات؟ بەلێ ئەو ئەو دەرخستە خوداییە كە بۆ ئیمەى داناو، بۆ ئەوئەوئەو لەسەر زەویەكەى ئەو جینشین بین، لە خیروبیڕەكەى بەهرەمەند بىبن و لىنگمانى لى درىژ بكەین بەتیرۆتەسەلى بژین تیايدا و بەشدارى بكەین لە ئاوەدانکردنەویدا.

ئایا ستم ناكەین لە خۆمان كە بەشێك لە كاتەكانمان نەدەین بەو پینچ نوێژە روژانەیه، بەقەدەر ئەوئەوئەو دەیدەین بە ژەمە خۆراكەكانمان؟ ئایا ستم ناكەین لەخۆمان كە چىژ وەرئەگرین لە ژەمە نوێژەكانمان وەك چۆن چىژ وەرئەگرین لە ژەمە خواردنەكانمان؟ بۆچى كات بەپاراوى دەدەین بە ژەمە خواردنەكانى جەستەمان، بەلام رەزىلى دەكەین لە پیدانى كاتى پىویست بۆ ژەمەكانى روحمان؟ باشە كامیان گرنگترە؟

باشە ئیو، بیستوتانە بەمەرج بگىریت بۆ وەرگرتنى خەلاتىك كە دەبى خاوەنەكەى خەلاتىكى گەرەتر وەرگىریت ئینجا ئەو خەلاتەى پیدەدریت؟ ئەمە چ جۆرە خەلاتىكە؟! ئەو نوێژە، تۆ پاداشتە گەرەكەى وەرناگرى لە لای خودا تا پاداشتە روحيەكەى وەرئەگریت بەچىژوەرگرتنت لى بەشپۆیەك كە دەروونت ئەم چىژە بە مافىكى خۆى دەزانیت، نەك بە ئەرك و واجب و قورسایى سەر شان.

چ جۆرە چىژىكە هەستى پیدەكەیت كاتىك نوێژەكەت دەستپیدەكەیت بە وتەوئەوئەو: اللە اكبر، كاتىك وا دىنیتە بەرچاوت كە فریشتە دیت و گوناھەكانت

هه‌لده‌گریت، هه‌موو گونا‌هه‌کانت که وه‌ک دوو تاوهری به‌رز له ناو‌شانه‌کانتدا دایانده‌نیئت و کاتی‌ک ده‌چیته رکوع و سوژده ئه‌م دوو تاوهره گونا‌هه‌ دادهرمین قات به‌قات، که‌واته رکوع و سوژده‌کانت دریزده‌که‌یته‌وه یان کوورتی ده‌که‌یته‌وه؟

- پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر) ده‌فه‌رموی: ((إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا قَامَ لِلصَّلَاةِ أُتِيَ بِذَنُوبِهِ كُلِّهَا فَوَضِعَتْ بَيْنَ عَاتِقَيْهِ، فُكِّمًا رَكَعَ أَوْ سَجَدَ تَسَاقَطَتْ عَنْهُ))
{صححه الألباني في سلسلة صحیحه عن ابن عمر} .

واته: (به‌نده کاتی‌ک هه‌لده‌ستیت بۆ نو‌یزکردن هه‌موو گونا‌هه‌کانی ده‌هینرین له‌سه‌ر شانی داده‌نرین چه‌ندجار بچیته رکوع و سو‌جده لی‌ی هه‌لده‌وه‌رن).

- یان ده‌فه‌رموی: ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ فَيَسْبِغُ الوُضُوءَ، ثُمَّ يَقُومُ فِي صَلَاتِهِ فَيَعْلَمُ مَا يَقُولُ، إِلَّا انْتَفَلَ وَهُوَ كَيَوْمِ وُلِدَتْهُ أُمُّهُ)) {صححه الألباني في صحیح الترغیب عن عقبه بن عامر} .

واته: (هه‌ر موسولمانیک کاتی‌ک ده‌ستنو‌یزده‌گریت، به‌جوی ده‌ستنو‌یزه‌که‌ی بگریت و پاشان هه‌لبستیت نو‌یزه‌که‌ی بکات و بزانیئت چی ده‌لیئت له نو‌یزه‌که‌یدا، ئه‌وه گونا‌هه‌کانی لی‌هه‌لده‌وه‌رن تا له بی گونا‌هیدا وه‌ک ئه‌و رۆژه‌ی لی‌دیئت که له دایک بووه).

چه‌ند ئاسانه‌هه‌قیقه‌ت له‌به‌رده‌ستماندا ببیئت به‌ واجب، به‌لکو بۆ واجبیک‌ی قورس که هه‌ول‌بده‌ین له کۆلمان ببیته‌وه و پرگارمان ببیت لی‌ی به‌خیراترین شی‌وه، ئا ئه‌مه‌هالی ئه‌و که‌سه‌یه که وا‌هه‌ستبکات که کاته به‌نرخه‌کانی به‌فیرۆ ده‌دات، یان له‌ده‌ستی ده‌دات به‌وه‌ی که چه‌ند رکاتیکی تی‌دا ئه‌نجام ده‌دات.

"واجب" له زه‌هنماندا هه‌موو کاتی‌ک په‌یوه‌سته به "قورسای‌ی سه‌رشان"، ئه‌مه‌ش زۆر قورسه له‌سه‌ر دل‌ه‌کانمان، له ئه‌نجام‌دانیدا هه‌ست به لایه‌نیکی وه‌رگریتن ده‌که‌یت، نه‌ک پی‌دان و به‌خشین، چونکه به‌شی‌ک له ئیسراحت و پشووه‌کانت ده‌بات، بۆیه لی‌رده‌هه‌ستکردن به‌خاوبوونه‌وه و له‌شگرانی ده‌ستپیده‌کات و

نویژکردن له لای به شیکمان ده بیته بارگرانی، ده مانه وی خیرا نه جاتمان بیټ لیی و له سه ر شانمانی لابه رین.

- پیغه مبهری خودا که کاتی نویژه کان ده هات ده یفه رموو ((أرْحْنَا بِهَا يَا بِلَالُ)).
{رواه العراقي عن بلال بن رباح}.

واته: (به بانگدان بۆ نویژ بمانخه ره ئیسراحه ته وه ئه ی بیلال).

که واته پرسیاره که ئه وه نیه: نویژت کردوو یان نا؟ له گه ل گرنگی ئه م پرسیاره و ترسناکیه که ی، به لکو ئه و پرسیاره گرنکه که له خو منی بکه ین له دوا ی هه موو نویژه کان: ئایا ئه و خه لاتم وه رگرت که بۆم دیاری کرابوو له سه ر کردنی ئه م نویژه یان نا؟ ئایا چیژم لیوه رگرت یان نا؟ له کاتی کدا من بیاقه ت ده بووم له کاتی کردنیدا، یان له دوا ی کردنیدا؟ به قه ده ر ئه وه نده چیژم لیوه رگرت که به روبومه دنیا ییه کانی کۆبکه مه وه؟ ئه وه نده م لیئه لکراند که پاشه که وتی بکه م بۆ رۆژی دوایم؟

وا له نویژه کانت بکه که بینه بلیتیکی خو پایی بۆ گه شتیکی به چیژ، نالییم گه شتیکی به هه موو جیهاندا، به لکو گه شتیکی به هه موو بوونه وه ردا بۆ لای پاشای گه ردوون و ده سه لاتداره ره ها که ی.

سنووره کانی نیوان (ئهرک - الواجب) و (ماف - الحق)

زۆر کات له ژیانماندا ئه رکه کان له گه ل مافه کان تیکه ل ده بن، سنووره جیا که ره وه کانیا ن نازانین، نازانین ئه رکه له کوی کۆتایی دیت تا وه کو ماف ده ستپییکات، له کویدا ماف کۆتایی دیت تا ئه رکه ده ستپییکات؟

حه جکردن ئه رکه و واجب و هیمهت و سه فه رکردن و مه سه رف کردنه، ره نگه مه ترسیشی تیدا بیټ، به لام کاتیکی که بیرده که ینه وه ئه م سه فه ره هه موو هه نگاویکی خیریکی له خو گرتوو، ئه وکات ئه و هه ستکردنه به ئه رکه بوونه، ده بیټ

به هه‌لم و له سه‌رمان ده‌چیتته ده‌روهه و پوانین لیئی وهك مافیك جیگه‌ی ده‌گریته‌وه، تا هیچ هه‌ستکردن به ئه‌ركی تیايدا نامینیت.

خیر و خیراتکردن، ئه‌رك و به‌دواداچوون و مه‌سه‌ره‌فکردنه، هه‌ركاتیک كه ئه‌نجامماندا به ره‌زامه‌ندی خوومان و به‌وه‌سته‌وه كه پادااشتمان پیده‌گه‌یه‌نیت و خو‌شبه‌ختی ده‌گه‌یه‌نیت به‌وه‌كه‌سه‌ی خیره‌كه‌ی پیده‌كه‌ین، ئه‌وه‌كات هه‌ست ده‌كه‌ین به بارینی چه‌نده‌ها ریژنه له پارێزراوی و ئارامی دل، به‌وه‌ی كه به‌وه‌خشینه خودامان پی‌ رازی کردووه له خوومان و پیداوایستی كه‌م ده‌رامه‌ت و خاوه‌ن پیداوایستیه‌كانمان پی‌ جیبه‌جی کردووه و پاراستومانن له برسیتی و ئارامی و ئه‌مینیمان پی‌به‌خشیوون له به‌رامبه‌ر نار‌ه‌حه‌تیه‌کانی ژیان.

رۆژوو بریتییه له ئه‌رك و فه‌رز و برسیتی و تیونیه‌تی و نار‌ه‌حه‌تی، به‌لام کاتیک ده‌پوانین له‌گه‌ل هه‌موو خوله‌کیکیدا هه‌ست به‌ چیرۆی نزیكبوون له خوداوه ده‌كه‌ین، له‌کاتیکدا فه‌رمانه‌کانیمان جیبه‌جی کردووه و دوورکه‌وتوینه‌ته‌وه له‌وه‌شتانه‌ی ریگری لی‌کردووین و کاتی پادااشت وه‌رگرته‌وه‌كه‌مان نزیك بو‌ته‌وه، ته‌نها به‌ نزیكبوونه‌وه‌ی به‌ریانگکردنه‌وه نا، له‌ دوا‌ی رۆژیکی درێژ له برسیتی و تیونیتی، به‌ل‌کو له‌سه‌روو ئه‌وه‌وه هه‌ستکردنمان به‌ سه‌رکه‌وتن له‌ شه‌ری بی‌به‌شکردنی نه‌فسمان له‌ شه‌هوه‌ت و چه‌زه‌کانی، چیرۆی زیادکردنی خیری زیاتر بو‌ ناو حیسابه‌ بانکیه‌كه‌مان كه‌ حسابیکی خودایی نه‌ب‌راوه‌یه.

ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ جیاوازییه‌یه له‌ نیوان حه‌رام و حه‌لال، خودای گه‌وره‌ هیچ شتیکی له‌سه‌ر حه‌رام نه‌کردووین ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌بی‌ كه‌ ده‌یه‌ویت بمانپاریزیت له‌ زیانه‌کانی، جا‌ جو‌ری ئه‌وه‌ زیانه‌ هه‌ست پی‌بکه‌ین یان نا، هه‌روه‌ها هیچ شتیکیشی بو‌ حه‌لال نه‌کردووین و فه‌رمانی پی‌نه‌کردووین ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌بی‌ت كه‌ سوودمه‌ند بین له‌ سوود و قازانجه‌کانی، جا‌ جو‌ری ئه‌وه‌ سووده‌ هه‌ست پی‌بکه‌ین یان نا، ده‌توانین بل‌ین ئه‌گه‌ر خاوه‌نی كه‌میک زیره‌کی بین و بگه‌رین به‌دوا‌ی

دهسته واژه يه کي واقيعي ئابووريانه و نه فسيانه و پزيشکيانه بۆ حه لالکراوه کان و
حه رامکراوه کان، ئهوا له بری وشه کانی حه رام و حه لال، ئه م وشه يه مان به وشه کانی:
"سودبه خشه کان و زيانبه خشه کان" ده رده بپری.

چه ند ئاسانه هه موو مافه کان له بن چنگماندا هه لگه رينه وه بۆ ئه رکه کان، به لام
هه روا ئاسان و چيژدارتر و جوانتریشه که هه موو ئه رکه کانی به رده ستمان بکه ين به
ماف. ئه گه ر وا ريکبکه ويئ خه لاتيکی پارهی زۆر بيه يته وه له يه کيک له
دامه زراوه کان و داوات ليکبريئ که سه فه ر بکه يت بۆ وه رگرتنی خه لاته که، ئايا په له
ناکه يت به دلخوشي وه بۆ وه رگرتنی ئه و خه لاته و هه رگيز کات و ماندوو بوونت بۆ
وه رگرتنی له به رچاو ناگريت و هه موو ريگره کانی به رده م ئه و سه فه رت لا نابه يت؟
که واته خه لاتي نويز شايسته ي ئه و کوششه به لکو زياتریش نييه؟ خه لاتي نويزکردن
له کوپي خه لاته کانی دنيا دايه؟! خه لاته دنيا ييه کان چه ند جياواز بن چه نده گه وره
بن، خه لاتي خودايي بۆ نويز گه وره تره.

چۆن ده توانی تامی به روبوومی داریک بکه ی کاتيک ده ست رانه کيشی بۆ
ليکردنه وه ی؟ چۆن ده توانی خه ويکی ئاسوده و خۆش به سه ره بری کاتيک که
جيگه ی خه وتنه که ت ريک نه خستوه و ئاماده ت نه کردوه و پيخه ف و سه رچه فی
پيويست و که شيکی هيمن و ژوريکی ني مچه تاريک و بيده نگت فه راهه م نه هي ناوه؟
راستي ان وتوه: "پاسته خودا رزق و خوراکی بالنده کان فه راهه م ديئي، به لام
پيويسته بفرن و بگه ن به رۆزيه کانيان بۆ ئه وه ی چيژ ببينن له به ده سته ينان و
خواردنی".

چېړۍ ههستان بونوږ

کاتیک منډال بووم، دهبوو ههستم بونوږی بهیانی له "نیوهی شهودا"! - وام به خه یالدا دهات نهو کاته که نیوه شهوه -، پرسیارم له خوم دهکرد: باشه بونوږی بهیانی لهو کاتهی شهودا بیټ؟! باشه خودا نایهویټ نیمه پینچ بونوږی بونوږی بههین، بونوږی کاته قورسهدا نه م نونوږی داناوه و دهیهویټ ههستینهوه له کاتیکدا که له خوشرین کاتهکانی خهوداین بونوږی بونوږی بههین؟! چ نهنگیهکی تیدایه که کارټیر هوت یان ههشت، یان ته نانهت کارټیر دهی بهیانی؟ نایا نونوږی هه نونوږی نییه له هه کاتیکدا بکریت؟ نهوهی دهیخوینین لهو کاته درهنگه دا هه نهو خویندانه نییه له کاتهکانی تردا دهیخوینین؟ باشه نهگه نونوږی بونوږی بهیوههستبوونه به خوداوهوه و دوورکهوتنهوهی شهیتانه لیمان، شهیتان چ کاریگه ریهکی هه یه له سه رمان لهو کاته دا که نیمه له قولایی خهوداین؟ بونوږی بهیوههستبوونمان به خوداوه له دههستبههین و پیمان هه لخلیسکیټ بونوږی بهیوههستبوون به گوریسهکانی شهیتانهوه، مادام نیمه خهوتووین و ناتوانین له بنه رهدا هه بیربکهینهوه بههچ شیوهیهک، یان پلان دابننین بونوږی یان بونوږی؟

نه م پرسیارانه رهنکه به گوئی گه وره کانیشتا بین نهک هه منډالاندا به ته نه، به لام گه وره کان له کوتاییدا ههست دهکهن که نونوږی کردن ته نها په یوه ندیهکی خولی (دوری) نییه له گه ل خودای گه وره و بهس، به لکو بهرنامهی ژیا نه وهک له مه وودوا تیی دهگهین..

که سیک شیرینی ههستان بونوږی بهیانی بچیرټیت، پاشان تامی رویشتن بونوږی بههین، پینچ روژه لاتن له مزگهوت دهریچیت بونوږی بههین، روژانهی خوی، هه کاریک بیټ، نهو مروفه قهردی زوو ههستان ههست پیدهکات، هه خوی نرخه هه لمزینی سروهی پاکه بهیانیان دهرانیت و چیرټ له نارامی بهیانیان و نزیکه ریگا له نیوان خوی و خودای گه وره دا دهکات، هه له کاتی

نوئیزی به یانیدا نا، به لگو له ناو نوئیزه که و له دوای نوئیزه که شه.

به پراستی ئەو که سهی ئامادهی نوئیزی به یانی ده بیئت، ئامادهی زیندووئیتی ژیان له دوای خامۆشبوونی ده بیئت، شه و کاتیک رۆژی لیداده پرنیت و هیله سهره تاییه کانی به یانی له زایهنگای شه و به بهرچاوه کانه وه له دایک ده بن، ئهرز و ئاسمان و داروده وهن و گژوگیا و گوله کان په رده کانیان له سهر خویان لاده بن و به شه رمه وه په چهی روویان هه لده مالن و ژیانیکی نوئیان به بهردا ده کریئت، به پراستی مرؤف له به یانیانی زوودا له به رده م نمایشیکی بچوکر او هی رۆژی یه که می دروستکردنی خودایی سه رسوپهینه ردایه بۆ بوونه وهر، که چۆن دروست ده بیئت، له به رده م موعجیزهی تیکه لیبون و چوونه ناویه کدی رۆژ و شه و دایه که چۆن رووده دات، له به رده م نموونهی زیندوو بوونه وهی یه که مدایه بۆ ژیان که چۆن ورده ورده به رهگ و ریشالی بوونه وهردا بلاوده بیته وه، به شیوه یه که هه رکه سیك به و چاوه وه دیمه نی کاژیره تاییه ته کانی به یانیان ببینیئت، عه قل و مه له که و بیری به شیوه یه که ده کریته وه به ره و له دایک بوون و به خشین، که وزه و پاراوی و چالاکی و به ره م و داهینانی زیاتری پیده به خشیئت، وه که ئه وه وایه که ژیانیکی نوئی به کارنه هاتووی پییه خشرا بیئت.

ئه وه به یانییه، چاویکی تاییه ته پیده به خشیئت که نه ئینه کانی بوونه وهری پی ببینیئت، ئیعجازی دروستکراوه کانی چوارده ورت بۆ ئاشکرا ده کات، که له کاته کانی تری رۆژدا بیجگه له به یانیان بۆت ئاشکرا نه ده بوون و نه تده توانی ئاشکرایان بکه یئت.

که سیك که زوو هه ستانی به یانیان و کارکردن له کاژیره کانی سه ره تایدا تاقیکرد بیته وه، به ته واوی هه ست ده کات به وهی که کارکردن له و دوو یان سی کاژیره ی یه که مدا به رو بوومه که ی چه نده قات به رامبه ره له گه ل چه ندين کاژیره ی دورودرئیزی تری رۆژدا، به پراستی ئه وهی له نیوان تو و ئه و کاژیره پر فه ر و

تایبه تانه دان شهیتانی نوستنه که تن، بویه ئە گەر رۆژی یه که م سەرکه وتوو بوویت له بهرەنگار بوونه وهی، پاشان رۆژی دووه میس به هه مانشیوه توانیت و پاشان چەند رۆژیکی له سەر یه که ئەم کارهت کرد، ئەوه رادییت له سەر ئەوهی که زوو ههستان ده که یته به لاین و په یوه ستبوون بۆ خۆت وه که چون رۆژوو هوان په یوه سته به رۆژوو هه که یه وه له رۆژه قورسه کانی یه که می ره مه زاندا، ئە گەر ئەم کارهت کرد ئەوه ئەم بابه ته ده بیته خوویه کی چه سپاو له پیکهاته ی فیزیایی تو و به شیکی چیژدار له بهرنامه ی رۆژانهت و ناتوانیت ده سته برداری بیت و وازی لیبینیت.

ئوه تا تو چاوه کانت هه ل دینیت و تا ئیستاش هه ره له ناو جیگه که تادیت، ئه وه ش شهیتانه سهرت به پشتییه که ته وه گریده دات و پیتده لیت: چاوه کانت بنوقینه ئاریزه که م خۆت ته سلیم به خه و بکه، ئەم بیئاگاییه خۆشه له قیس خۆت مه ده له م کاژیره زوانه ی به یانیدا، چونکه ئەم کاته خۆشترین کاته کانی ئیسراحت خاوبوونه وه و ته مبه لی خهوی قوولن، په له ت چییه؟

ئوه ئەو گفتوگۆیه یه که هه موو به یانییه که به ئیلحاحه وه دووباره ده بیته وه، باشه ئەی چون رووبه پرووی هه ل خه له تاندن و وه سوه سه کانی ببینه وه؟ ئەمه ئەو بابه ته یه که پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر) بۆمان شیده کاته وه، هه ولده دات یارمه تیمان بدات له سه ر تیپه راندن و زالبوون به سه ریدا، وه که ده فه رموی:

- ((يَعْقُدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَائِمٌ ثَلَاثَ عُقَدٍ يَضْرِبُ كُلَّ عُقْدَةٍ مَكَانَهَا - أَيْ يَخْتُمُ عَلَيْهَا بِخْتَمٍ -: عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ فَارْقُدْ، فَإِنْ اسْتَيْقَضَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدُهُ كُلُّهَا فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ، وَإِلَّا - أَيْ إِنْ لَمْ يَنْهَضْ لِلصَّلَاةِ - أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانَ)) {رواه البخاري عن أبي هريرة}. واته: (شهیتان سی گری له پشته ملی هه ریه که تان ده دات کاتی که خه وتوون، هه ر گرییه کیان له شوینیک موری لیده دات، ده لیت: شه ویکی

دریژت له سهر بیټ بخه وه، ئەگەر ههستا و زیكری خودای کرد ئەوه گرییهك ده بیته وه، ئەگەر ههستا و دهستنوژی گرت گرییهکی تریش ده کړیته وه، ئەگەر نوژی کرد ئەوه هه موو گرییه کانی ده کړینه وه و ئەو به یانیه چالاك و دلّ ئاسوده ده بیټ، ئەگەر نا - واته ئەگەر هه لئه ههستا بۆ نوژی - ئەوه به یانی ده کاته وه به دلّیکی توند و پیس و ته مبه له وه).

ئایا هیچ جارێك هه ولتانداهه به هه ره مه ند بن له سه یرکردنی ده موچاوی ئەو كه سانه ی كه له سه ره تای شه ودا ده خه ون بۆ ئەوه ی زوو هه ستن بۆ نوژی به یانی، به راوردی بکه ن به ده موچاوی ئەو كه سانه ی كه تا كۆتایی شه و ناخه ون و پاشان كه هه لده ستن کاتی نوژی به سه رچوو ه؟ ئەگەر ئەم کاره بکه ن ئەوه هه ندیک له نه ینیه کانی ئەم ئامیره سه یره تان بۆ روون ده بیته وه كه ناوی "مرۆفه"، كه دروستکه ره که ی یاسایه کی فیزیایی سه یری وای تیدا داناوه كه ده لیت: "چاکترین کات بۆ وه گه رڅسته نه وه ی ئەم ئامیره - مرۆف - پيش روژه لانه، نه ک دواي روژه لاتن، ئاوا ئەم مرۆفه نه خشه کیشراوه له لایه ن دروستکه ره که یه وه له بهر هه ر دانایی و حیکمه تیک كه ده کری یان نا کری تی بگه ین، جا کئ هه یه زیاتر له دروستکه ره که ی هه موو نه ینیه کانی ئەم ئامیره مرۆفیه تیگات له و نه ینیه نه ی كه تا ئیستا ئاشکرا بوون بۆمان، یان ئەوانه ی ئاشکراش نه بوون بۆمان؟ ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ {الملك: ۱۴}. واته: (مه گه ر خوا نازانیت کیی دروست کردوو و چۆنی دروست کردوو، له کاتیکدا ئەو زاته ورده کار و به سوژ و به ناگایه).

سروشته فه رشى خوی راخستوو بۆ مرۆفه کان، وه کو به رنامه ریژی بۆ کراوه له لایه ن به ده بیته ره که ی، بۆ ئەوه ی له هیللی یه که می به یانیه وه هه موو شته جوانه کانی ژیان بۆ توی مرۆف روناك بکاته وه له چوارده ورت، نه ک بۆ ئەوه ی بخه ویت، به لکو بۆ ئەوه ی هه ستیت و شت به ره هه م بینیت و زه وی ئاوه دان بکه یته وه، بۆیه ئەم نیعمه ته خوداییه بی ره واه مه که و ئەم وزه زۆره ی به یانیان

بەزايە مەدە كە خوداي گەورە بۆ تۆ و بوونەوەرەكانى چواردەورتى خولقاندووه بۆ ئەوھى دەست بە رۆژيكي تازە بكەن، ئايا سەيرى ئەو گولانەت نەكردووه كە پىلۆھەكانيان داخستووه لەگەل رۆژ ئاوابووندا، كەچى لەگەل يەكەم ھىلى بەيانيدا چاوهكانيان ھەلدينەوھ و پىلۆھەكانيان دەكەنەوھ؟ سەيرى ئەو بالندانەت نەكردووه بەو بەيانىھ زووه دەست دەكەن بە خویندن و دەفپن بۆ گەپان بەدوای رزق و رۆزىھەكەياندا؟ سەيرت نەكردووه مانگا و مەرپ و بزى و مريشك و ھەموو ئەو بوونەوەرەھى كە خودا لەسەر زەوى دروستى كردوون، كاتىك كە بەچوست و چالاكىيەوھ ھەلەدەستن لەگەل يەكەم ھىلى بەيانياندا بۆ ئەوھى خولىكى ترى ژيان دەست پىبەكەنەوھ ھەموو رۆژيكي؟

بۆيە فرىاي ژيان بكەوھ و بەروبوومەكەى بچنەوھ، پىش ئەوھى شەمەندەفەرەكەى بەجىت بىلەت بەبى گەرانەوھ.

چىژى خۇراگى (الاصطبار)

كاتىك كە ئۆتۆمبىلەك لىدەخوپىن و دەرپۆين بۆ كارىك يان شوينىك، ھەموو مەبەستىكمان ئەوھىھ بەگەينە ئەو شوينە و دلمان بەلای ھىچ كارىكى تردا نەپوات و خۇمان خەرىك نەكەين بە ھىچى ترەوھ، بە كۆتا خىرايى رىپىدراوھوھ، رەنگە رىپىنەدراوھوھ، كار لەسەر گەيشتن دەكەين، بۆ ئەوھى بەگەينە ئەو شوينە، بەپراستى ئەمە رىگەيەكى ناوازەيە بۆ بەملدايەكدانى واجباتەكان بە سەرسەرى خۇماندا و بەتەلەفدانى دەمارگەل (أعصاب)مان.

باشە چى دەبىت ئەگەر ئۆتۆمبىل لىخوپىنەكەمان وا لىبەكەين كە چىژى لىوھەربگىن، بەشيوھەيەك كە لەگەل كاتى لىخوپىنەكەدا بژىن و خوراگر و بەئارامبىن لە لىخوپىندا؟ تۆزىك زوو بچىنە دەرەوھ بەشيوھەيەك كاتى پىيوستمان ببىت بۆ لىخوپىنى ئۆتۆمبىل بەھىدى و نەرمى، بەم شيوھەيە مۆلەتى چاوكىرپانمان بۆ

دیمه نه کانی ریگه ده بیټ و ده توانین چیژیان لیوه ربگرین؟

نایا کاتی زیاد بو گه شته کانت ته رخان ده که هیت بو ئه وهی بیکه یته مایه ی چیژیبنین بو خوت و بو ئه وانه ش که له گه لئدان؟ نایا به پراستی به چیژه وه ئه نجامیان ده ده هیت، نه که به شیوه یه که بارگرانی بیټ بو خوت و بو ئه وانه ش که له گه لئدان؟ ده ئاواش بکه له گه ل نویره کانت.

به پراستی ئه م مه سه له یه ته نها پیویستی به گریدانی ریگه وتنیکه، ته نها ئاگر به سستی کورت له گه ل کاتدا هاوکاریت ده کات له سه ر خوراگری، به شیوه یه که هر ئارامگری بوخوی ده کاته بابه تیکی به چیژه، باشه تو تام و چیژی ئارامگرتنت له سه ر به پوزوو بوون تاقینه کردوته وه تا کاتی روژوو شکاندن؟ یان ئارامگرتن له سه ر نارپه حه تیه کان تا لچوونی نارپه حه تیه که؟ یان ئارامگرتن له سه ر نه خویشی تا چاکبوویته ته وه؟ یا ئارامگرتن له سه ر ریزبه ستن بو چوونه ناوه وهی هوئی ئاههنگ تا ریگه ت دراوه بو چوونه ژوره وه؟ یان ئارامگرتن له سه ر خویندن و سه عیکردن تا ده ربچیت؟

نایا هیچ کاتیکی چیژی خوراگریت کردوه به وهی خوت مه حروم کرد بیټ له شتی که له تواناتدا هه بو بیټ بیکه یته یان بیخویت؟ نایا تاقیت کردوته وه کاتیکی تو توانی بیټت پارچه شیرینییه که یان کراسیکی تازه، یان سه یاره یه کی نوی بکریت، به لام له گه ل ئه وه شدا نه تکر بیټ، چونکه ویستوته پابه ند بیت به سه رگه - مبدأ - یان به لئنیکی، یان وه فاکردن به په یمانیک یا خود له بهر ته وازوع بیلافی یان له بهر ریژ بو ئه و که سانه ی که له گه لئدان و پاره ی کرینی ئه و شته یان نییه؟ ئه وه یه چیژی خوراگری - الاصبطار -، خوراگری له سه ر نویش به م شیوه یه یه:

- ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ {طه: ۱۳۲}. واته: (فه رمانبده به هه موو تا که کانی خیزانه که ت تا نویره که یان به چاکی ئه نجام بدن به رده وام و کوئنه دهر و خوراگریه له سه ری).

خۆپراگىت لەسەر نوێژ مانای تەنگاوبوون و تاقىكرنهوه و سزا نىيه له لايەن خودای گەورهوه، بەلكو خۆپراگى كردنهكەت پەيوەستە بە جۆر و چەندىتى ئەو چيژەى كە دەيچنيتەوه لەسەرى، چەندە بتهوى پاداشتت گەورهتر بىت دەبىت خۆپراگىهكەت زياتر بىت لەگەل زىادبوون و گەورهبوونى چيژوهرگرتنت لە نويزەكان، ئايا هيج چيژيك هەيه بەقەدەر پراوەستان لە بەردەم خولقينهرهكەتدا گەورهتر و خوشتر بىت، بۆ ئەوهى چپەكانى دلتي تيدا دەربىريت، لەبەر پيى دەرگاگەيدا خەفەت و ئازارەكانت لەسەر شاننت هەلپريژيت، بۆ ئەوهى لە دواى ئەو چاپيەكەوتنە دۆستانە پىر خۆشەويستىدا بەشيۆهيهك دەربچى كە پاك بووبىتەوه لە هەموو گوناھەكانت و سەرلەنووى لەدايك بىتەوه؟

نويزژ قوتا بخانەى ئارامگرتنە

سەرم سوپماوه لە ونبى قسە و باس سەبارەت بە فەزىلەتى ئارامگرتن لە ئەدەبىياتى رۆژئاواويدا، ونبەكى نزيك لە نەبوون و باسكردن، بەشيۆهيهك كە لەلاى ئەوان لەنيۆ فەزىلەتە سەرەكەكانى مرۆفایەتيدا هيج جىگايەك نابىنيت بۆ ئەم فەزىلەتە، خوینەرانى نوسراو و ئەدەبىياتى رۆژئاوايى ئەوانەى كە لە من زياتر خویندنهوايان هەيه بۆ ئەدەبىياتيان گەواھى ئەم راستىيە دەدەن، ئەوان زۆر باسى ئازايەتى و راستگويى و بپياردان و كاركردن و سەخىتى و پياوەتى و فرىاكەوتن و بەردەوامى و دلسووزى و خۆشەويستى و دادپەروەرى و يەكسانى و ئازادى و ديموكراتى و بييفيزى و يارمەتيدانى كەم دەرامەت و هەژاران و خاوەن پيداويستىيەكان. و زۆر رەوشتى تر دەكەن، لەگەل ئەوهشدا كە چى جىگەى سەرسوپرمانە كە بپريان نەكردۆتەوه رۆژيك لە رۆژان باس لە خەسلەتى ئارامگرتن بكەنەوه، لە بەرامبەريشدا دەبينىن كاتيك كە سەيرى وشەى ئارامگرتن (الصبر) و وشە ليوەرگىراو (مشتقات)ەكانى دەكەين لە قورئانى پىرۆزدا دەبينىن كە لە (۱۰۳)

جار كەمتر دووبارە نەبۆتەو، بېجگە لەوێ كە سەدان جار لە فەرموودەكانى پيڤەمبەرى خودادا باسى لىوە كراو.

بۆيە من بەسەرسوپمانەو دەلیم كاتیک سەيرى شارستانىيەتى رۆژئاوا دەكەم بەو شىوێهە خۆى سەپاندوو بەسەر جیهاندا بە دۆزىنەو و داهىنانەكانى، لەكاتىكدا هەموومان دەزانين كە ئارامگرتن يەكەم چەكە كە دۆزىنەر و داهىنەر خۆيانى پى پر چەك بكەن لە بەسەربردنى زۆرىەى شەو و رۆژەكانياندا لە تاقىگەكاندا، شان دابەدن بە ئارامى لەسەر تاقىكردنەوكانيان، بەنەرم و هيدى گەپان بۆ دۆزىنەوێ شتى نوێ هەنگاو بنين، كۆلنەدەرەنە كارىكەن لەسەر ئەو شتانى كە خەلكى تر نەيانتوانيوە ئەنجامى بەدن، باشە داهىنەران چۆن دەتوانن دۆزىنەو و داهىنان بكەن بەبى كۆلنەدان و بەردەوامبوون و زۆر لە خۆنەكردن و ئارام نەگرتن؟ رەنگە ئەوێ كە ئەمانە بەدەستيان هيناو لە بوارى دۆزىنەو و داهىنانە زانستىە ناوازەكاندا، لە دەستگرتنيان بەسەر جیهاندا لە پووى فيكر و زمان و خاكەو بەگەرپتەو بۆ ئەوێ كە ئارامگرتن و زۆرلەخۆكردن و دەستبەرنەدان لە شتەكان پايەى چەسپيو بن لەناو سروشتى مرقاىهەتياندا، رەنگە پيوستيان بە باسكردنى ئارامگرتن و چەكەكانى نەبىت لە ئەدەبىياتياندا.

ئەگەر بەوردى سەيرى گرنگرتين سى عىبادەتەكەى ئىسلام - نويز و رۆژوو و حەج - بكەيت، دەبىنيت هەر يەككىيان وەك قوتابخانەيەك دەبىنريت كە دانراو بەتايبەت بۆ راهىنان لەسەر ئارامگرتن، بۆ پيگەياندى ئارامگران تيايدا، رەنگە بلئيت ئەو رۆژوو و حەج ئارامگرتن تياياندا ديار و ئاشكرايە، بەلام پەيوەندى نويز بەئارامگرتنەو چيە؟

بەهتە پيش چاوى خۆت، ئەگەر بەشدارى بكەيت لە خولىكى پيگەياندى سەبارەت بە ئارامگرتن و راهىنان لەو بارەيەو، ئايا بىر دەكەيتەو چ جۆرە بەرنامەيەك و وانەيەك پيبلين لەم خولەدا؟

ئەگەر نوپۇزکردن بەبى خشوع و ملکہ چى بە نوپۇزىكى تەواو دانە نریت، بە شىوہیەك كە نوپۇزخوین "بزانیٹ چى دەلیت" وەك لە فەرمودەكانى پیغەمبەرى خودادا نامازەى پیدراوہ، ئایا ئەم ملکہ چى و خشوعە بەبى ئارامگرتن دیتە دى؟ چەند ئاسانە و چەند بازرگانىەكى سووکه، بەلام چەند بى قازانجە كە بە خیرایى نوپۇزەكەت تىپەرینیت و ئایەت و زیکرەكانى بە خیرایى و بیئاگایى بخوینیت، بەو شیوہیەى كە بوخوشت نەزانى چى دەلیت، چەند قورس و بازرگانىەكى پرفەر و خیرە و چەندەها خیر و چاکە چاوەروانت دەكات كە وشە بە وشە زیکر و ئایەتەكانى نوپۇزەكەت بخوینیت و ھەلوئىستە بەكى لەسەر ئەو شوینانەى كە پیووستە ھەلوئىستەى لەسەر بکرین، بە شیوہیەك كە بزانیٹ چى دەلیت.

وتنەوہى دەستەواژەى دەسپىكى نوپۇز (اللہ اکبر) لە ناو قەلەبالخى ئیش و کارەكاندا پاشان راوەستان بە شیوہیەك كە ناخ و دەروونت پرفەكەیت لە یادى خودا، بپرسى: اللہ اکبر لە چى؟ و بوچى؟ ئەمە کارىكە پیووستى بە ئارامگرتن ھەيە، بەلكو ئارامگرتنىكى زۆرى دەوئ.

دووبارە وتنەوہت لە نىو ئەو جەنجالىەى کارەكانتدا بو ئەو زیکر و تەسبیحاتانەى ناو نوپۇز (سبحان ربى العظیم، سبحان ربى الأعلی) پاشان ھەلوئىستەکردنت و لەخۆپرسینت: بە پاك و بیگەردگرتنى خودای گەورە لە چى و بوچى؟ بە گەورەزانینى خودای گەورە بوچى؟ ئەمە پیووستى بە ئارامگرتن ھەيە، بەلكو ئارامگرتنىكى زۆرى دەوئ.

دریژکردنەوہت لە ناو قەلەبالخى ئیش و کارەكانتدا بو ھەریەكە لە وشەكانى: (بسم اللہ) و (الرحمن) و (الرحیم) وەك چۆن پیغەمبەرى خودا (دروودى خودای لەسەر) فەرموویەتى و وتوویەتى، بە شیوہیەك بەتەواوى مانای ھەریەكەیان تىبگەیت و كەسایەتى و تاییەتمەندى و جیاوازی ھەریەكەیان جیابكەیتەوہ لەوى تر — وەك باسى دەكەین — ئەمە پیووستى بە ئارامگرتن ھەيە، بەلكو پیووستى بە

ئارامگرتنى زۆرىش ھەيە .

ھەلۋىستەكردنت لەناو قەلەبالخى ئىش و كارەكاندا، لە دواى وتنى ھەريەكە لە وشەكانى (التحيات لله) و (الصلوات) و (الطيبات) بەشپۆھيەك لەسەر ھەموو راوھستانىكت چيژى وھلامدانەوھى خودايى ھەست پيڊەكەيت، پاشان سەلامكردنت لە پيڤغەمبەرى خودا (دروودى خوداى لەسەر) چاوەروانى چيژى بيستنى وھلامدانەوھەكەى و.. ھەروھە چيژى سەلامكردن لە بەندە چاكەكان (عباد الله الصالحين) و چيژوھرگرتن لە وھرگرتنى پاداھتى سەلامكردنەكەت لە ھەموويان – وھك بە دريژى باسى ئەم بابەتە دەكەين لەمەودوا – ھەموو ئەمانە پيويستى بە ئارامگرتن ھەيە، بەلكو ئارامگرتنىكى زۆر.

ھەلۋىستەكردنت لەناو قەلەبالخى ئىش و كارەكاندا، لە نيوان جوڵە بو جۆلە و بو ھەستان و دانىشتنەكان و خویندنى زيكرەكان و ئايەت بو ئايەتەكان بەشپۆھيەك ھەريەكەيان بە تەواوھتى مافى خووى پيڊەھى لە رووى جدیەت و راستگويى و ريژوھە بو ئەوھى جيڭەى قەبول بيت لەلای خوداى گەورە – وھك لە لاپەرەكانى داھاتوو باسى دەكەين- ئەمانە ھەمووى پيويستيان بە ئارامگرتن ھەيە، بەلكو ئارامگرتنىكى زۆر. ئەگەر وردبیتەوھ لە ھەموو سەرکەوتنەكانت، ھەموو دەستكەوتنەكانت، دەبينيت لە پشتیەوھ ئارامگرتنىكى زۆر ھەيە، ئەگەر سەيرى ھەموو سەرنەكەوتنىك و دۆرانيك و ھەموو تاوانەكان و ھەلەكانت بكەيت، دەبينى لە پشتیەوھ كەمى ئارامگرتن و بى سەبرى ھەيە .

ئەم ئارامگرتنە چ قوتابخانەيەكى سەرسوپھينەرە لە تاقىكردنەوھ دنيايەكاندا بو سەرکەوتن، چ قوتابخانەيەكى سەرسوپھينەرە تاقىكردنەوھى ئارامگرتن بو نويزكردن؟!

ئەگەر خوداى گەورە تووشى خيّر و چاكەى كرديت و ئارامت گرت تووشى لە خوڤايى بوون و لوتبەرزى نەبوويت، ئەوھ دەبيتە ھوى خيّرى زياتر بو دين و دنياى .

ئەگەر تووشى زيان و زەرەر بوويت لە دنيادا و ئارامت گرت لەسەر ناپەرەتەتەكانى و تووشى بېھىوابوون و لاوازى نەبوويت، ئەو دەبىتە ھۆى خىرى زياتر بۆ دىن و دنيات.

ئەگەر ويستت خىرىك بگهيت و ئارامت گرت لەسەر ئەزىت و دەستەبەركردنى پيداويستتەكانى، تووشى دوودلى و لاوازى نەبوويت، ئەو دەبىتە ھۆى خىرى زياتر بۆ دىن و دنيات. ئەگەر شەيتان ويستى خراپەتەكت پىبكات و تۆش ئارامت گرت لەسەر وەسوەسەكانى و تەسلىمى ھاندان و ھەلخەلەتاندەكانى نەبوويت، ئەو دەبىتە ھۆى خىرى زياتر بۆ دىن و دنيات. ئەگەر خراپەتەكت بەرامبەر كرا و تۆش ئارامت گرت و توپەبى و رقەكەت خوار دەو و لەو كەسە خۆش بوويت كە خراپەتەكى كردووە بەرامبەرت، ئەو دەبىتە ھۆى خىرى زياتر بۆ دىن و دنيات.

لە كۆتاييدا مافى خۆمانە بپرسىن ئايا ھىچ كەردەوھەيەكى سوودبەخش ھەيە لەم دنيايەدا كە پىويستيمان بە ئارامگرتن نەبىت لە كەردنيدا؟ چ قوتابخانەيەك ھەيە كە ئيمە رابھينىت لەسەر ئارامگرتن لە قوتابخانەي بەندايتى و پەرسىتەكان (العبادات) چاكتە بىت، لەسەر و ھەمووشيانەو قوتابخانەي نويز؟

پىغەمبەرى خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر) دەفەرموى: "أَوَّلُ شَيْءٍ يُرْفَعُ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ الْخُشُوعُ" {رواه الطبراني بإسناد حسن، وصححه الألباني في صحيح الترميز والترميز}. واتە: (يەكەم شت كە ھەلدەگىرئیتەو ھەناو ئەم ئوممەتەدا خشوع و ملکہ چيە لە نويزدا)، وەك بلىي كە خشوع ھەلگىرا لە نويزەكانماندا ئارامگرتنىش ھەلدەگىرئيت، كاتيك ئارامگرتنىش ھەلگىرا ئەو شارستانىەتى ئەم ئوممەتەش ھەلدەگىرئيت.

ئەو نبيە خوداى گەرە ئەم راستىيە زىندووى بۆ پىشتراستكردوينەتەو كاتيك سەرکەوتنمانى لە زویدا گرىداو بە خشوع و پەيوەستبوونمان لە نويزدا بە ئاسمانەو، كاتيك دەفەرمويت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ، الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ

خَاشِعُونَ ﴿المؤمنون: ۱-۲﴾ . واته: (به پاستی بپواداران سهرکه وتوو و سهرفراز بوون، ئەوانه ی که له نوێژه کانیاندا ملکه چ و دلئارام و دل دامه زراون و دلایان له لای خودایه). له دوای هه موو نوێژیک له خۆت بپرسه: رێژه ی پاشه که وتی ئارامگرتنت چهنده که له م نوێژه دهستت که وتوووه؟

بۆچی نوێژ دهکهین؟

نوێژکردن بۆچی؟ له بهر ئارامگرتن و بهس؟

بۆچی هه موو رۆژئێ کارژێژیک یان دووان له کاتی خۆمان به فیرۆ دهدهین له ئەنجامدانی هه ندیک جولۆ و ههستان و دانیشتنی تاییه تدا؟ له وتنه وه ی چه ند دهسته واژه و ته یه که که سه دان جار دووباره مانکردۆته وه؟ باشه باشتر نه بوو ئیمه ئەو کاته له یارمه تیدانی خه لکدا به خه رج بدهین، یان هه ر کارێکی خیرێ، یان مرقفایه تی تر؟ باشه چی ده بوو ئەگه ر نوێژ نه بوایه؟

بیهینه پیش چاوی خۆت، ئەگه ر ئیستا له پڕ هه موو هیله ته له فۆنیه کانی جیهان هیلی زه مینی و ئاسمانی و هه موو هیله ته لدار و بیته له کان له کار بکه ون و ببچرین، ئینته رنیته و هه موو ویستگه ئاسمانی و زه مینیه کان رابوه ستن، هه موو ریگه ئاسمانی و زه مینی و ده ریاییه کان له کار بکه ون، و.. و.. ده بینیت له جیهان چی رووده ات؟ چ فه وزایه ک، چ مایه پوچییه ک، چ فه وتانیک، چ دارمانیکی ئابووری و کۆمه لایه تی و سیاسی و رۆشنیری و شارستانی؟

ئوه ئەو رۆله یه که نوێژ ده بینیت له نیوان ئیمه و دروستکه ره که ماندا، ئایا ده کریته رۆژیک له رۆژان لێی بینیا زه بین؟ چی رووده ات که هیلی گه رمی په یوه ندی نیوان ئیمه و خولقینه ره که مان بچرپیت؟ ئەگه ر ئەوه رووبدات، ده بیته بۆخۆمان ده ست بکه ین به داهینان و چاککردنه وه ی ئەو ئامیره په یوه ندییه سه رسوڕه یینه ره ی که خودا پێی داوین.

باشه هیچ شیوازیکی چاکتر دەدۆزینەووه لهو "پیکهاته" یان "شیوازه" سهکهوتوووه بۆ په یوهندی له نیوان ئیمه و خولقیینه ره که ماندا له نوێژ و پیکهاته کانی باشتر بێت؟ ئەمه چ جۆره ریکاریکی نا ئاسایی، یان چ پیکهاته یه کی ناوازه و چ کۆمه له وشه یه کی وردی هه لێژێردراوه، چ هه لسان و دانیشتن و جوله یه کی تایبه تی ئامانجداره له ناو نوێژدا، که ئەم عیباده ته ی له سه ر بنیاتنراوه ؟

نوێژ جاریکی تر به رنامه مان بۆ داده به زینییته وه

ههروه کو چۆن شه پۆله کانی ده ریا به تیپه رنی رۆژگار و ساله کان، به ردی که ناره کانی ده رپنیت و تووشی خۆرکه یان ده کات، ژیانیش ئاوا به ئیمه ده کات، که خۆی ده بینیته وه له کات و ئولفه ت و دووباره بوونه وه ی شته کان و راهاتن له گه ل ده ورپه ردا.. نوێژیش ئاوه ها کاریگه ری له سه ر ده روونمان دروست ده کات له پووی به هیزکردن و هاوسه نگی و پاککرنه وه له پیسی و پۆخلیه کانی ژیا نی رۆژانه، بۆیه ئەو پیکهاته دنیا ییانه ی چواره ورمان هه ولده دن به شه پۆله به هیز و یه که له دوا ی یه که کانی به ویست و ئاره زووی خۆیان به رنامه مان بۆ دابنینه وه، کارژیر له دوا کارژیر، رۆژ له دوا ی رۆژ، سال له دوا ی سال، به شیوه یه که هه ست ناکه ین که له گه ل زه مانه دا گۆراوین به شیوه یه که نازانین که چه نده دووریا ن خستوینه ته وه له و شیوه ره سه نه سه روشتییه ی که خودای گه وره له سه ری دروستی کردووین و بۆی داناوین، ئەو "سیدییه نورانیه" ی هیچ "فایرۆسیک" ی له خۆنه گرتوو، جاری وا هه یه رپه وه ی به رنامه ره سه نه که لاری ده کات و دووری ده خاته وه له ئەص له ئاسمانیه که ی.

- ((إِنَّ الْإِيمَانَ لِيَخْلُقُ - أَي يَهْتَرِيءُ - فِي جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَمَا يَخْلُقُ النَّوْبُ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ تَعَالَى أَنْ يُجَدِّدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ)) (صححه الألباني في صحيح الجامع، عن عبد الله بن عمر).
 واته: (بیروباوه ر کۆن ده بێت له ده روونی هه ریه که له ئیوه وه که چۆن جل و به رگ کۆن ده بێت، بۆیه داوا له خوا ی گه وره بکه ن خودای گه وره ئیمانه کانتان نوێ

بکاتەو).

له فەزلاً و چاکەى خودایى بەسەر ئیّمەو ئەوێهە کە بەدەر له هەموو ئوممەتان و ئاینەکانى تر تا ئیستا ئیّمە نوسخەى رەسەنى ئەو "سیدیە نورانى" هەمان لەلا پارێزراوە کە بۆ بەرنامەکانى بیروباوەرمان هاتوو، بەشیۆهیهك دەتوانین بگه‌ڕێینه‌وه بۆى و دووبارە بەرنامەکان له سەرى دابەزینی‌ه‌وه بۆ دەروونمان، هەستین بە چاککردنە‌وه‌ى و هەموو ئەو بەشە خراپبوو و "قايرۆس"، یان "لادان"، یان نەخۆشییانه‌ى تووشى بووین.

ئەو ئەو نوسخەیه‌یه کە هەتا ئیستا بەرنامەى قورئانى پیرۆزى بۆ پاراستوین وەك ئەوێهە کە هاتۆتە خوارە‌وه بەتە‌واوى، بەبى گۆرپین و لاپی‌بردن و زیادکردن و کەمکردن، ئەو نوسخەیه‌ى کە بەرنامەکانى نوێژى پێغه‌مبەرى خودای له پووى گوفتار و هەلسوکەوتە‌وه بۆ پاراستوین له پێى رى‌وايه‌تى حەرفى چەسپا‌وه‌وه و له چەند رینگايه‌ك يه‌قىنى با‌وه‌پي‌کراو و چەندین "راوى" گێره‌وه‌ى عادل و راستە‌وه، کە لەم نوسخەیه‌دا پێغه‌مبەرى خودا (دروودى خودای له‌سەر) راستى نوێژ و بەرنامە‌کە‌يمان بۆ کورت هە‌لدینیت له‌سەر چوار وشە، کە بریتىیه له ((صلوا کما رأيتُمونى أُصلّي)) {صححه الألبانى فى صحيح الجامع، عن مالك بن حويرث اللبثى}.

واتە: (نوێژ بکەن بەو شیۆهیه‌ى کە دەمبێنن نوێژ دەکەم).

باشە ئەگەر نوێژ نەبوايه، دەمانتوانى له ژيانماندا نوێژيک دابهینین کە بمانگه‌يه‌نیتە ئەو خودا گە‌وره ریکخه‌ره مەزنه بۆ ژيانمان، ئەو دامەزێنه بەتوانا‌يه بۆ جيهانه‌کە‌مان و بوونه‌وه‌ره‌کە‌مان؟ له چ شکلێکدا دەبوو ئەو داهینانه م‌روّثيه گ‌رنگه بۆ په‌يوه‌ندى له‌گە‌ڵ خوادا له پووى هۆکاره‌کانى په‌يوه‌نديه‌وه؟ زۆر خۆتان به بیرکردن‌وه به‌م بابەت‌وه ماندوو مە‌کەن، خە‌لکى تر ئەم هە‌ولە‌يان داوه.

ئەگەر له تە‌ورات و ئینجی‌لدا بگه‌رپیت بەو شیۆهیه‌ى کە ئیستا له‌بە‌رده‌ستماندان بە‌دریژى به هېچ شیۆهیه‌ك شی‌وازى نوێژى پێغه‌مبەر موسا و پێغه‌مبەر عیسا

(سهلامی خودا له سهر هردووکيان بیټ) نابینیت، بهوشیوهیهی که شویئکه وتووانی
بتوانن وهك ئەوان نوێژ ئەنجام بدن، بۆیه شتیکی به دیهیه که شویئکه وتووانیان
به ناچاری شیوازیکی خویان داھیناوه بۆ نوێژکردن بهم شیوهیهی که ئەمرۆ
ئەنجامی دەدن و له باووباپیریانهوه بۆیان ماوه تهوه.

بهلام بابزانین نوێژخوینانیاں چیاں له دهستچووه، که بهم شیوهیه نوێژ
دهکن؟ بیگومان ئەوهیاں له قیس چووه له کاتی نوێژکردندا هه رگیزهست به
تام و چێژه خوش و ناوازهیه ناکهن که نوێژخوینی موسلمان ههستی پیدهکات،
له راستیدا ئەم تام و چێژه ههچ شتیکی پێی ناگاتهوه، ئەویش تام و چێژی
ههستکردنه بهوهی که موسولمان نوێژیک ئەنجام دهکات که پیغه مبه ره که
راسته وخۆ له خودای گه وره وه وهری گرتوه.

نه له تهورات و نه له ئینجیلدا وه صفی ئەو نوێژه نه هاتوه که ئەم دوو
پیغه مبه ره ئەنجامیان داوه، به شیوهیه که شویئکه وتووانیان بتوانن وهك ئەوان
بکن و پستی پیبهبهستن له نوێژهکانیاندا، بۆ نمونه هه موو ئەوهی که هاتوه له
ئینجیلدا سه بارهت به چۆنیهتی نوێژ ئەوهیه که یه کیک له قوتابیهکانی مه سیح
(سهلامی خودای له سهر) به مه سیحی وت: فیрман بکه نوێژ بکهین وهك چۆن
(یوحه ننا - المعمدان -) خوینکارهکانی خوئی فییری نوێژکردن دهکرد، یه سوع پێی
وتن: "هه رکاتیکی نوێژتان کرد بلین... .." .. دوعایه کی پیوتن که له نزیکه ی (٣٥)
وشه پیکهاتوه (به پێی ئینجیلی لوقا و به پێی ئینجیلی مه تتا، دوعاکه له (٤٢)
وشه پیکهاتوه). {ئینجیلی مه تتا: ٦: ٩-١٣، ئینجیلی لوقا: ١١: ٢-٤}.

ههروهها رۆژوهکانیشیان بهم شیوهیهیه، بۆیه هه ر تاقمه ی چهند مه رج و یاسا
و ریسا و ئەو شتانهی که دروستن بۆ رۆژوهوان ئەوانه ی دروست نین و کاتی رۆژوو
و ریژه که ی.. پێشنیاز دهکات که بهردهوام ئەمانه له گۆراندان له نیوان ولات بۆ
ولات و زه مان بۆ زه مان.

زۆر جار هەندیک موسولمان دەبینین که توورپە دەبن و قسەى توند دەکەن لە بەرامبەر یەکتەر لەسەر راجیایان سەبارەت بە درێژەى وردەکاریەکان لە نوێژدا، بۆ نموونە: ئایا دەست بەرز بکەینەووە لە نوێژدا لەگەڵ هەموو "الله اکبر" یەکدا، یان لەگەڵ هەندیکیاندا، یان تەنها لەگەڵ "الله اکبر" ی دەسپیکى نوێژدا؟ دەستمان لەسەر کوێ بگرین لە کاتى راوەستاندا؟ راستەوخۆ لەسەر ناوک؟ یان لە سەر و ناوک؟ یان تۆزیک سەر و تر؟.. هتد. بەم شیوەیە لەسەر درێژەى وردەکاریەکانى نوێژ که زۆر جار تووشى دەدەمى و لیکزویر بوون و ناخۆشیان دەکات، بەلام من بپروام پێبکەن هەست بە دڵخۆشى دەکەم که شیوازی نوێژکردن بەم شیوە دووردریژە و تەواویەووە بۆمان هاتوووە لە پیڤەمبەرى خوداوە (دروودی خودای لەسەر) باسەکەى چەند جار لە چەندین ریوایەتى دووردریژی جیاجیاووە لە هاوێلانەووە بۆمان گێردراووەتەووە لە پیڤەمبەرى خوداوە تا دەگاتە سنوورى جیاوازی لە نیوان ریوایەتەکان سەبارەت بە درێژەى ئەم بابەتە بچووک و زۆر و وردانە، بەراستی دەبێ بزانیین که ئەحکامەکانى تر جگە لە نوێژ لە ئاسمانەووە دابەزیووەتە سەر زەوى، بەلام نوێژ خودای گەرە وای بۆ هەلبژاردوووە که پیڤەمبەرهکەى بەرز بکاتەووە بۆ ئاسمان و لەوێ ئەم حوکمە واجبە وەرگیریت بە نوسخە رەسەنە ئەصلییەکەى خۆیەووە و بیگێریتەووە بۆ سەر زەوى وەك دیارییەك بۆ موسولمانان.

الله.. چ دیارییەكى ناوازه و جوانه لە ئاسمانەووە و امان لێدەکات چیژ وەر بگرین لەو گەنجینەى که سەرچاووە و ریوایەتەکانمانى لیواولیو کردوووە، هەتا ئەو سنوورەى سەرى کیشاووە بۆ راجیایى لێرە و لەوێ لەسەر هەندیک لە وردەکاریەکانى؟! چ پیڤەمبەرىکى دەستپاکە ئەو پیڤەمبەرهى ئەم گەنجینە گەوهەردارەى بۆ گواستوینەتەووە بەتەواوى وەك چۆن وەرگیرتوووە لە خوداکەىووە، بەلێ لە خودایەکەىووە راستەوخۆ لەویش لە ئاسمانەووە، بەلێ بە گرنگیەكى زۆرەووە

ويستويه تي كه ئەم وردەكاريانەي نوێژ بگوازیتەووە لە ئاسمانەووە بە ھۆكاريكي گواستەووەي سەرسوڤهينەر و ئاسانترين ھۆكار لە ميژووي مرۆڤايەتيدا، بەناو چينه يەكلەدواي يەكەكاني ئاسماندا لاي ئەو شوينەووە كه خوداي گەورەي لايە !!

ئايە ھەست دەكەن بە بەھاي ئەووەي كه وينەيەكي دووردریژی تەواوي نوێژمان لە بەردەستدا بێت بەتەواوي و بەو شیوہیەي كه پینغەمبەري خودا (دروودي خوداي لەسەر) وەرێگرتووە لە خواكەي خۆي شەوي ميعراجکردني بۆ ئاسمان، كه تەواوي ئاينزاي موسولمانان لەسەر ھەنگاوە پانەكاني و بەلكو لەسەر دريژەي وردەكاريەكانيشي ھەنديكجار يەك ران؟

ئايە ھەست بەو جياوازيە دەكەن لە نيوان ئەو ھەستەي نوێژخويني كاتي ك دەرك بەو دەكات ئەووەي كه دەلييتەووە لە ناو نوێژەكەيدا و پەيوەست دەبي پيوەي لە كاتە دياريكراوہكاندا و لە خۆئامادەكردن و ئامادەكردني پيداويستيبەكاني پيش نوێژ و ناو نوێژ و دواي نوێژ. ھەر ھەمووي بە شیوہيەكي ھەرفي و راستەوخۆ لە خوداي گەورەووە ھاتووە و گوازاوہتەووە بۆمان، بەوپەري وردی و ئەمانەتەووە لە لايەن پینغەمبەري دەستپاك و ئەمينەووە (دروودي خوداي لەسەر)، لەگەڵ نوێژخوينيكي تر ھەر نوێژخويني ك بێت لە جياھاندا كه ھەست بكات لە كاتي نوێژكردندا تەنھا پيادەي ئيجتھادي ھەنديك لە مرۆڤەكان دەكات كه بۆي دانراوہ، يان بۆي داھينراوہ لە لايەن چەند مرۆڤيكي وەك خۆي كه خويان ماندوو كردووە و ئيجتھاديان كردووە لە دۆزينەووەي دەزگايەك، يان شيوازيكي مرۆڤانە كه بيانگەينيت بە پەرستراوہكەيان؟

ئايە ھەست بە گەورەيي ئەو تام و چيژە دەكەن لەلای مرۆڤي موسولمان و ئەو ھەست بە ئارامی و ئەمینی و بڕوا بەخۆبوونەي كه بۆي دروست دەبیت كاتي ك ھەست دەكات دەنگي دەكات بە كەسيكي تر كه لەسەر ھیلە، كاتي ك ھەست دەكات پەيوەندي بەستووە لەگەڵ خوادا لە ربي ئەو دەزگا خوداييەي كه ھەلە ناكات و

خودای گه وره دروستی کردوو و دایه پناوه و پیشکەشی کردوو که رینماییمان دهکات به وهی پیمان ده لیت: ئاوا دهستنوویژ بگره، ئاوا روو بکهره قیبله و ئاوا ئاماده به بو نوویژ و ئاوا دهست پیبکه و ئاوا بیلیره وه و ئاوا بجوئی و ئاوا سه لام بده ره وه و ته واو به...؟ زیاتر له مانه، ئایا ههست به گرنگی بوونی "فهرمووده کان" ده کهن له ئیسلامدا که به ته واوی باسی هه موو ژیانمانی داگرتوو له رپی باسکردنی هه موو شتیکی په یوهست به ژیان پیغه مبه ره وه؟ به های "فهرمووده کان" نازانن ته نها ئه و که سانه نه بی که ههست به مه حرومبوونی ئوممه تانی تر بیجگه له موسولمانان ده کهن له وته و هه لسوکه وتی پیغه مبه ره کانیا ن به و شیوه ریک و راست و ره وانە ی که له ئاینی ئیسلامدا هه یه، به راستی من زۆر سه رم سوپماوه، زۆر به زه ییم به و که سانه دا دیته وه که باس له پیویست نه بوونی فهرمووده ده کهن و کاریگر بوون به و ئاینانه ی تره وه به بی ئه وه ی به خو یان بزنان و ده لاین موسولمان بینیا زه له فهرمووده کان و ته نها قورئانی به سه!

چ گه نجینه و تایبه تمه ندیه که، چ چه تریکی ئارام و ریگه یه کی ره وان و ئه مین و روونه ده یانه وی ئیسلامی لیدابرنن؟! وه ک ئه وه بلئی خودای گه وره ه یچ باسی فهرمووده ی نه کردوو، چه ندین ئایه تی له سه ر نه نار دۆته خواره وه له کتیبه پیروژه که یدا، هانی نه داوین و زۆری لینه کردووین که شوینی بکه وین و دهستی پیوه بگرین و شوینی خاوه نه که ی بکه وین (دروودی خودای له سه ر).

ئه وه تا خودای گه وره پیمان ده فهرموی: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ {الحشر: ۷}. واته: (ئه وه ی پیغه مبه ری خودا پیی به خشیون و بو ی هیناون وه ری بگرن، وه هه ر فه رمانیکی پیدان به گوئی بکه ن، قه ده غه ی هه ر شتیکی لیکردن مه یکه ن).

- ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ {المائدة: ۹۲}. واته: (گوپرایه لی خودا و پیغه مبه ری خودا بکه ن).

- ﴿مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ {النساء: ۸۰}. واته: (ئەوێ گۆپرایه‌لی پیغه‌مبەر بکات ئەوێ گۆپرایه‌لی خودای کردووه).

هه‌روه‌ها په‌یوه‌ستبوونمان به‌ فه‌رمووده‌وه‌ پشتراست ده‌کاته‌وه‌ و به‌ "پیشه‌نگی جوان - أسوة حسنة" ناوی ده‌بات:

- ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ {الأحزاب: ۲۱}. واته: (به‌راستی له‌ پیغه‌مبهری خوادا چاکترین نمونه‌ی ته‌واو و ریکتان هه‌یه‌ تا شوینی بکه‌ون).

لیره‌وه‌ گرنگی رۆلی فه‌رمووده‌ دیته‌ مه‌یدان، لیره‌وه‌ گرنگی نوێژه‌کانمان بۆ روون ده‌بیته‌وه‌، گرنگی ئە‌نجامدانیان به‌ته‌واوی ورده‌کاری و ده‌ق و ناوه‌پۆکه‌که‌یه‌وه‌، به‌راستی ئە‌و نوێژه‌ نوسخه‌ی ره‌سه‌ن - اصلی به‌رنامه‌ی خودایی ته‌واو و چروپه‌ره‌، خاوه‌ن کاریگه‌ری خیرایه‌ له‌ ماوه‌یه‌کی کورت و که‌مدا، بۆ ئە‌وه‌ی رۆژانه‌ پینج جار به‌رنامه‌کانمان دووباره‌ دا‌به‌زینینه‌وه‌ بۆ ده‌روونمان، به‌راستی ئە‌م دووباره‌بوونه‌وه‌یه‌ به‌سه‌ بۆ سپینه‌وه‌ی هه‌ر فایرۆسیک که‌ بدات له‌ کۆمپيوته‌ری ژيانمان له‌ کاتریمیره‌کانی شه‌و یان رۆژدا، ئە‌م پینج نوێژه‌ دیواریکی پاریزه‌رمان بۆ بنیات ده‌نی رێگری ده‌کات له‌ فایرۆسی لاریبون که‌ به‌رده‌وام کار ده‌کات بۆ لادانمان له‌سه‌ر رێگه‌ی فیتره‌تی خودایی، له‌هه‌مانکادا هه‌ل‌ده‌ستیت به‌ کۆژاندنه‌وه‌ی ناگری دارستانی تاوانه‌کان و خه‌م و خه‌فه‌ته‌کانمان که‌ گری تیبه‌ربووه‌ له‌ هه‌موو لایه‌کی ژيانی دنیايمانه‌وه‌. له‌لایه‌کی تره‌وه‌ وه‌ک پیغه‌مبهری خودا (دروودی خوی له‌سه‌ن) ده‌فه‌رموی:

((تَحْتَرِقُونَ تَحْتَرِقُونَ، فَإِذَا صَلَّيْتُمُ الصُّبْحَ غَسَلْتَهَا، ثُمَّ تَحْتَرِقُونَ تَحْتَرِقُونَ، فَإِذَا صَلَّيْتُمُ الظُّهْرَ غَسَلْتَهَا، ثُمَّ تَحْتَرِقُونَ تَحْتَرِقُونَ، فَإِذَا صَلَّيْتُمُ العَصْرَ غَسَلْتَهَا، ثُمَّ تَحْتَرِقُونَ تَحْتَرِقُونَ، فَإِذَا صَلَّيْتُمُ العِشاءَ غَسَلْتَهَا، ثُمَّ تَنَامُونَ فَلَا يُكْتَبُ عَلَيْكُمْ حَتَّى تَسْتَقِصُوا)) {صححه‌ الألبانی فی صحیح الترغیب عن عبد الله بن مسعود}.

واته: (ئۆوه - به هۆی تاوانه کانتانه وه - ده سووتین ده سووتین کاتیک که نوژی به یانیتان ئه نجامدا نوژه که تان ده تانشواته وه، پاشان ده سووتین ده سووتین ئه گهر نوژی نیوه پوتان کرد، ئه وه نوژه که تان ده تانشواته وه، پاشان ده سووتین ده سووتین که نوژی عه سرتان ئه نجامدا، ئه وه نوژه که تان ده تانشواته وه، پاشان ده سووتین ده سووتین ئه گهر نوژی مه غریبتان ئه نجامدا، ئه وه نوژه که تان ده تانشواته وه، پاشان ده سووتین ده سووتین تا نوژی خه وتنان ئه نجام ده دن، که ئه نجامتاندا ئه وه نوژه که تان ده تانشواته وه، پاشان ده خه ون و هیچ گوناهیکتان له سه ر ناو نو سریت).

خانمه دکتۆریکی یابانی گنج لی پرسیم: راسته ده لێن موسولمانان هه موو روژی پینج جار نوژ ده کن؟ وه لام دایه وه: به لی. به سه رسوپمانییه کی ره خه ئامیزه وه وتی: چۆن ده توانن ئه مه بکن، زۆر نییه؟! پیموت تو دکتۆری، روژانه کاتیک نه خو شه کان ده بینی روژی چه ند جار ده ستت ده شو ی؟ وتی: سی.. تا په نجا جار..، سه یری کردم و له چاوه کانیدا وام خو ینده وه که له پرسیا ره که ی منه وه جوابی ده ست که وت پیش ئه وه ی بو ی روون بکه مه وه.

ئه وه تا پیغه مبه ر ده فه رموی: ((قُمْ فَصَلِّ فَإِنَّ الصَّلَاةَ شِفَاءٌ)) {رواه ابن ماجه عن ابي مريره}. واته: (ههسته نوژه که ت بکه، چونکه نوژه شیفایه).

ژیان له چوارده ورمان پرپه تی له فایرۆس، پرپه تی له هه لئه له تینه ره کان، له هاندان له سه ر خراپه و له خسته بردن، پرپه تی له لادان و لاوازی مروژ و پالنه ره شه یتانیه کان، پاککه ره وه ی هه موو ئه مانه ش به ئا و نیه، به لکو به نوژه، ئاوه که دیوی ده ره وه مان پاک ده کاته وه، نوژی ش هۆکاریکه بو پاککردنه وه ی دیوی ناوه وه مان.

کاتیک نوژکه ره ههستی کرد له دوا ی نوژکردن هیچ گۆرانکارییه ک به سه ر دل و ده روونیدا نه هاتوه، چۆن چۆته ناو نوژه که وه ئاوا هاتۆته ده ر، ههستی نه کرد

به‌وهی که شتیك له دل و دەر وونیدا گۆراوه، یان نه‌جاتی بووه له‌و گوناھ و خاشاکه‌ی پیوه‌ی نوساوه، یان هه‌ستی نه‌کرد به‌وه‌ی که وه‌ك ئه‌وه وایه که تازه له‌دایک بووبیت، ئه‌مه مانای وایه له‌و نوێژه‌یدا به‌پیکوپیک ئه‌و سیدییه‌ی به‌کارنه‌هیناوه که به‌رنامه‌کانی بۆ داده‌به‌زینیته‌وه، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که فایرۆسه‌کان تا ئیستاش قولایی دەر وونی فایرۆساوی ده‌که‌ن، ئیستا ده‌گه‌ریته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ری بووه له‌ لاوازی و لادان و پالنه‌ره شه‌یتانیه‌کان.

ئه‌گه‌ر به‌راورد له‌ نیوان مرۆقی نوێژکه‌ر و مرۆقی نوێژنه‌که‌ر بکه‌ین، ئه‌وه به‌زه‌ییمان به‌ مرۆقی دووه‌مدا دیته‌وه، به‌وه‌ی که ئه‌م چه‌که‌ گرنکه‌ی نییه‌ که پشتی پیبهبه‌ستیت له‌ هه‌موو کاریکێ گرنه‌گ، یان رووداوێک، یان موسیبه‌تیك، که توشی ده‌بیت، که چه‌ند زۆریش بن ئه‌و به‌لاو موصیبه‌تانه، سه‌رمان سوپده‌مینیت له‌ نوێژکه‌ر، نوێژکه‌ری راسته‌قینه، له‌ حاله‌تی ده‌موچاوی، که هه‌رده‌م پڕشنگداره، چه‌نده‌ ریگه‌کانی لی تاریک بن، سه‌رسام ده‌بین له‌ چاوه‌ لیبوره‌کانی، که هه‌رده‌م راهاتوون له‌ سه‌ر میه‌ره‌بانی و ملکه‌چی و نه‌رمونیانی، هه‌رچه‌نده‌ نا‌په‌حه‌تی و ناسۆره‌کانی تووند و زۆر بن، ته‌نانه‌ت که ده‌پوانیته‌ ده‌موچاوه‌کانی چوارده‌ور، زۆر جار نوێژکه‌ر و نوێژنه‌که‌ر لیک جیا ده‌که‌یته‌وه، وه‌ك بلیی ئه‌و میه‌ره‌بانیه‌ی که چاوه‌کانی نوێژخوینان پڕ ده‌کات به‌ به‌رده‌وامی ئه‌وه‌ بیت که ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌که‌ی سوره‌تی {الفتح} ئاماژه‌ی پێداوه کاتیک باسی سیما و ده‌موچاوی نوێژخوینان ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿تَرَاهُمْ رُكْعًا سَجْدًا يَتَّعُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾ {الفتح: ۲۹}. واته‌: (ده‌یانینیت سه‌رگه‌رمی نوێژ و خواپه‌رستین کړنووش و سوژده‌ ده‌بن، هه‌رده‌م ئاواتیان به‌ده‌سته‌ینانی ره‌زامه‌ندی و پایه‌ به‌رزیه‌ له‌ لای خودا نیشانه‌ی چاکی و پاکیان له‌ ناوچاوانیاندا ده‌دره‌وشیته‌وه له‌ ئه‌نجامی سوژده‌بردن و خواپه‌رستیان).

سویند به‌خوا ئه‌وه‌یه که ده‌ناسریته‌وه، نه‌ك ئه‌و په‌له‌ ره‌شه‌ی که له‌ ناوچه‌وانی

هەندىك خەلكدا دەبىنرئىت، كە هەندىك وا حەزەدەكات وا بخوئىرئىتوھە كە ئەو پەلەيەى دەموچاوى سىماى نوئز و سوژدەيە، ئەگەر ئەوھ مەبەست بوایە ئەوھ ئایەتەكە دەیفەرموو (سىماھم فى جباھم)، نەخىر ئەو ئاكار و نىشانەى دەموچاوانەن كە پەرشنگدارن، ئەو دەموچاو و ئاكارە بەخشندە و مېھرەبانەن كە تەنھا نوئزخوئىنان پئى بەھرمەند دەبن، فېراسەتى مرؤقى موسولمان ھەلە ناكات لە خوئىندنەوھەيدا، لە دەموچاوى نوئزخوئىناندا.

ھەموو پەرسەشەكانى كە فەرمانمان پئىكراوھ تەنھا ئامانج لئى دووبارە دابەزاندنەوھى بەرنامەكانە، چەندە جىاوازى ببى لەئىوان كات و شوئىنەكانى.

بە نموونە رۆژوو بەرنامەيەكى كارىگەر و دوورودرئزە، كە لە كۆمپىوتەرى ناخ و دل و دەروونماندا دادەبەزئىت، پئوىستى بە يەك مانگ ھەيە تا بەتەواوى دادەبەزئىت، بەلام كارىگەرئەكەى تا سالىك دەمئىئىت، ئئىمە بە دابەزاندنى بەرنامەى رۆژوو، بەرنامەكانى شەھووت و ئارەزووھەكانمان جارىكى تر رىك دەخەينەوھ، كە بارىان قورس بوو بە قايرؤسى زۆر بەدرئزائى يەك سالى پئىشوو، بەرنامەى چاوەكانمان دادەنئىنەوھ كە گومان نىيە لاوازى مرؤق لەبەرامبەر ھەلخەلەتئىنەرە شەيتانىيەكان بەدرئزائى كات لاوازى كردووھ، جارىكى تر بەرنامەى زمانمان دادەرئزئىنەوھ كە بەھوى ئئىپەرپوونى كات و مانگەكانەوھ راست و ھەلە و حەرام و حەلال و پئىس و پاك و حەق و بەتالى لئىئىكەل بووھ، ھەرۆھە جارىكى تر بەرنامەى ناخ و دەروونمان دادەنئىنەوھ كە لەماوھى ئەم سالىدا چەندەھا چلك و پؤخلىى شەيتانى پئوھ نووساوھ، كە خەرىكە تۆوى رەحمەت و بەزەيى و حەق و دادپەرۆھرى و گومانى باش و رازىبوون و قەناعەت و ملكەچى و ئارامگرتن و چاكە و سوپاسگوزارى و چئزى ئئىمان و گوفتارى جوانمان تئىدا بكورئىت.

ھەرۆھەك رۆژوو فەرزەتى "حەج"، بەلام بەرنامەيەك بو ماوھەيەكى درئزتر و كارىگەرى قولتر، چونكە حەجى خئىر ئامئز و قەبوولكراو ھەك پئىغەمبەر (دروودى

خودای له سه‌ر) ده‌فه‌رموئیت: ((لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ)). واته: (هیچ پاداشتیکی نییه ته‌نھا به‌ه‌شت نه‌بیّت)، هه‌رکه‌سیک که خودای گه‌وره حه‌جه‌که‌ی لیّ قه‌بول بکات وه‌ک ئه‌و رۆژه‌ی لیددیته‌وه که له دایکی بووه وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له سه‌ر) به‌لئینی پیداوین.

بروانه کاته‌کانی نوئیز، ورده ورده له‌یه‌کتر نزیک ده‌بنه‌وه له‌گه‌ل هیرشه شه‌یتانیه‌کان بو سه‌رت، سه‌ره‌تا نوئیزی به‌یانی ئه‌نجام ده‌ده‌یت، پاشان نزیکه‌ی نیوه‌ی رۆژه‌که ده‌وه‌ستی تا نوئیزی نیوه‌رۆ ئه‌نجام ده‌ده‌یت، به‌لام مؤله‌تی نوئیزی دوایی که‌م ده‌بیته‌وه، چونکه نوئیزی دوایی له رۆژدا له ناوه‌پاسته‌که‌یدا نوئیزی عه‌سر هه‌یه، پیش ئه‌وه‌ی کۆتایی به رۆژ بینین، پاش رۆژ ئاوابوون نوئیزی شیوان هه‌یه، پاشان کاتیکی که‌م ده‌وه‌ستین نوئیزی خه‌وتنان دیت و پاشان به‌ره‌و خه‌وتن ده‌رۆین.

ئا ئه‌مه‌یه تایبه‌تمه‌ندی نوئیز، ئه‌مه هه‌ندیکه له نه‌ینییه‌کانی لیکنزیکبوونه‌وه‌ی کاته‌کانی له‌یه‌کتر و دووباره‌بوونه‌وه‌ی رۆژانه پینچ جار، له چ جووره تاقیگه‌یه‌کی چه‌ک دروستکردنی پیشکه‌وتوو و ورده‌کاردا چه‌کیکی ئاوا ده‌بینین که کاریگه‌رترو ورده‌کارتر بیّت له پیکانی ئامانجا و به‌دلئیلییه‌وه ئامانجه‌کانی بپیکیت و سه‌رکه‌وتن بو خاوه‌نه‌که‌ی مسۆگه‌ر بکات و ئامانجه چاوه‌پروانکراوه‌کانی به‌هینیته‌دی، له چه‌کی نوئیزکردن باشتربیت.

ریتمی نوئیز و ریتمی ژیان

له زستاندا مرؤف به دواى گهرمكه ره وه دا ده گهر پیت، له هاوینیشدا به دوا
فینككه ره وه دا، له نه خو شیدا به دوا درمان و له برسیتیدا به دواى خوراك و له
تینوویتیدا به دواى ناو و له قه له بالخی و دهنگه دهنگدا به دواى شوینیکى بیدهنگ و
له کاتى ترسدا به دواى شوینی ئەمین و بى ترسدا ده گهر پیت.

ئەگەر ره وره وهى ژیان به خیرایى بروات، كه له م چه رخدا له هه موو كاتیک
خیراتره كه چه رخی ئەلیكترۆنى و ته كنه لوژی گه یه نه ره بۆ هه موو كایه كانی ژیان،
كه واته ده بیته نوئزه كانمان ئارامگایه ك بیته بۆمان و بمانپاریزیت له ره وره وه كه ی
كه به دانه ئاسنینه ره قه كانی تیكمان بشكینیت، كاریكى ئاساییه كه ره وره وه
پیچه وانیه كه ی نوئیز كه پیمان ده به خشیت له و به هیتر بیته له روى ئارامى و
ئیسراحت و ته سلیمبوونه وه.

هیچ كات بیرتان له وه كر دۆته كه ریتمی نوئیز هاوشانبیت له گه ل ریتمی ژیاندا به
شیوه خیرا كه ی، یا خود رهنگه بلیم شیته كه ی؟ وهك هه موو كاریكى تری ژیان
مامه له ی له گه ل بكه ین، ئەگەر وابیت ئەوه نوئیز ده بیته باریکى قورسى تر له باره
قورسه كانی ژیان وهك لای هه ندیک كه س به م شیوه یه یه، بارى سه رشانمان قورس
دهكات به هۆى ئەوه ی كه كۆشش و كات و هه ست و بیركردنه وه ی زیاتر به كار
ده به ین وهك ئەنجامدانى هه ركاریکى میكانیکى رۆژانه ی تر، بۆیه هه ول ده ده ین
وهك كاروباره كانی ژیان خیرا له كۆل خۆمانى بكه ینه وه، به ته واوى وهك چۆن مامه له
له گه ل بابته میكانیکیه كانی ژیان ده كه ین كه هیچ لایه نیكى رۆحى تیدا
به كارناهیین، به لكو رهنگه له روانگه ی ئەم دهره نجامه نادلخۆشكه ر و ناهانده ره وه
هه ول بده ین ئەم ئەركه میكانیکیه له ژیانماندا بسپینه وه به ته واوى، چونكه جینگه
نیه له ژیانى رۆژانه ماندا له وه زیاتر بۆ ئەم جوره ئەركه میكانیکیه قه له بالخ و
مادیانه.

بزانه زیادکردنی ئەم ئەرکه - نوێژکردن - ئاسان نییه له سهرهتاوه، چۆن دهتوانین په له نهکهین و کاریک زیاد بکهین که ههزار کار و ئهرك و بهرپرسیاریتی و واده و بهرنامه و کۆبوونهوه و سهردان و پیشسازی و خویندن و بریار چاوهڕێمان دهکات له بهر دهرگا؟!

ئهگهر بیرکرنهوه مان سهبارهت به نوێژ بهم شیوهیه بێت له کاتیکدا که خۆمان ئاماده دهکهین بۆ فرین بۆ بۆشایی نوێژ، ئهوه ههڕگیز ناتوانین به کهشتی نوێژهکانمان له توێکلی بۆشایی ئاسمان دهبرچین، کهشتیهکه مان دهسووتیت پیش ئهوهی بفرین:

- پیغه مبهری خودا (درودی خودای له سههر) فرموی بهو کهسهی که نوێژهکهی به په له و بیئاگایی ئه نجامدا: ((ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ)) {رواه البخاري عن أبي مريره}. واته: (برۆ جاریکی تر نوێژه کهت بکه رهوه، چونکه تو نوێژت نه کردوه). هه ره له سههر ئه و بنه مایهیه نوێژهکانی رۆژ به دهنگی نزم ئه نجام ده درین که گونجاوه له گه له نه غمه و بهرزیی ریتمهکانی ژیان که له و کاته دا پره له دهنگه دهنگ و قه له بالخی، بهرزبوونهوهی دهنگی مرۆقهکان، بهرزیی پلهی گه رما و تیشکه کهی، بهرزیی تریه ی جموجۆلی چوارده ورمان، زیادبوونی کارکردن و چالاکي و رۆیشتن به ره و کاسی و لایه نی ماددی زۆر و خیرا و ئالۆز.

به لام نوێژی ئیواره ئاساییه به پیچه وانه که گونجاو بێت له گه له بیدهنگی شه و و ئارامی و په نهانی و تاریکیه کهی، له گه له که مبوونهوهی جووله ی کارکردن بۆ پهیدا کردنی رۆزی و راوهستانی ئاشی ژیان له دهنگه دهنگ و جولانه وه، بۆیه خویندنی نوێژهکانمان به دهنگی بهرز که میک له و بۆشاییه پر ده کاته وه، بۆئه وهی هاوسهنگی بۆ ده فری ده روونمان بگێریته وه، له ناخماندا پارێزگاری له هاوکی شه ی ریتم و تریه ی ژیان بکات، پاشان شیوه ی دهنگ و رهنگ و جو له کانمان بۆ ریکبخت و هاوسهنگی ده روونیمان بۆ بینیته کایه وه که خه ریک ده بی له دهستی دهین.

رۆژەکانمان کۆتایی پێدەھێنن بە نوێژی خەوتنان، لێردا دووردیژی و جیاوانی جۆریی بەدی دەکەین، ئیستا چوار رکاتی درێژمان لەبەردەمدایە، دوانیان بە دەنگی بەرز دەخوینن بەپێچەوانەی بێدەنگی شەو و ئارامیەکە، وەک ئەوەی رۆژگەرابێتەووە بۆ ئەوەی بۆشاییەکی پێویستت بخاتە بەردەم کە دەتوانی بە دەنگت پەری بکەیت و ھاوار بەریت پێی بۆ لای خودا، پاشان دوو رکات نوێژی سوننەتی دواي عیسا ئەنجام بەدەیت و پاشان رکاتێک یان چەند رکاتێکی وێتر بکەیت، دەتوانی ئەم رکاتە وێترانە یەک یان سیان یان پێنج یان زیاتر بەتاکێ ئەنجام بەدی، ئەو فراوانی و دەستکراووییە لە زۆریک لە پەرسەشەکانی تردا ھەن وەک لەمەودوا ئاماژەي پێدەکەین، ئەمەش رێگەپێدانێکی نەرم و فراوانە بۆ درێژکردنەووەی نوێژ، درێژکردنەووەیەک کە ھەست بکەي بە قەبارەي ئەو ھەموو چلکە کەلەکەبووەي رۆژکە کۆبۆتەووە بەسەرتدا، بە ھۆیەووە کە ناترسیت زیاد بکات و ھێرشت بکاتە سەر و ھەلتبەخەلەتینیت لە پێی پالنەرە شەیتانیەکانی شەووە.

تێبینی بکە و ببینە سوننەتەکان لە پێش و دواي نوێژەکانماندا زۆر دەبن کاتێک کە رکاتی فەرزەکان زۆر بوون، ھەروەھا کەم دەبنەووە کاتێک کە ئەوان کەم دەبنەووە، ئەمە ھەندیک لەو ھەمان بۆ روون دەکاتەووە کە پێویستە ژمارەي رکات و نوێژەکانمان بگونجیت لەگەڵ ھالەتەکانی ژيانمان، لەگەڵ بەرزبوونەووەي پێویستیمان بە پەيوەندیبەستن ھەيە بە خودای گەورەووە لە رۆژدا یان لە شەودا یان لە کاتی کیشەکاندا.

جۆراوجۆرى: قوتا بخانهى شارستانى يه كه م

هېچ كاتيك بووه پرسىارتان كرديت وهك من پرسىارم كرد جاريكيان: بۆچى نويزه كانى ئيمه بهم شيوه جياواز و جۆراوجۆره يه له روى ژماره ي ركات و ههستان و دانىشتن و جوله كان و خویندنه وه كان و كاته كان و ناوه كان و جۆره كان؟ بۆ له سهر يه ك شيوه و يه ك رهنگ نه بوون وهك نويزى هه نديك له ئاينه كانى تر؟ بۆ ئه م جۆراوجۆرى و " ئالوزى" و " قورسى" و " شله ژان" ه، بۆچى ئه م هه موو جۆراوجۆرىه له نيوان نويزه كانى به يانى و نيوه رۆ و عه سر و شيوان و خه وتنان؟ بۆچى ئه م هه موو جياوازيه له نيوان فه رزه كان و سوننه ته كان و نويزى ويتر؟ له نيوان سوننه ته كانى پيش نويز و دواى نويز؟ سوننه ته جه خت له سه ركراوه كان و جه خت له سه رنه كراوه كان؟ شه وانه ييه كان و رۆژانه ييه كان؟ ئه وانه ي به بيده نگی ده يانكه ين و ئه وانه ي به ده نگی به رز ده يانكه ين؟ ئه وانه ي به ته نها ده يانكه ين و ئه وانه ي كه به جه ماعه ت ئه نجاميان ده ده ين؟ به پراستی به م شيوه يه وا ده رده كه ويت كه نويز وانه يه كى خویندنى قورسه، له ئاستىكى به رزدايه، نويزخوين ده بيت فيرى بيت و ئه نجامى بدات به ته واوى هه تا بزائيت چۆن نويزه كانى ئه نجام ده دات، باشه به م شيوه يه كارگرانى نيه له سه ر منداļ و ناكامه كان و نه خویندنه وا ره كان و جاهيله كان؟ ئه ي باشه چۆن ئاوايه و كه چى ئيسلام له ناو گه ليكدا هاتوه كه نه خویندنه وار بوون و نه يانتوانيوه بنووسن و بخويننه وه.

به پراستی عه قله كورتبينه كانى ئيمه ده رك ناكات به كاربه جيئيه خوداييه گه و ره كان، له كاتيكدا هه ولّ ده دات بگه رپيت به دواى وه لام بۆ ئه م پرسىاران، به لام ئيمه كه وه صفداركراوين به وه ي كه موسولمانين فه رمانمان پيكراره كه بيربكه ينه وه و عه قلمان بخه ينه گه ر و وردببينه وه له كار به جيئيه كان و ئامانجه كانى خوداى گه و ره و ئه وه ي كه بۆ ئيمه ي ويستوه و فه راهمى هيناوه، تا هه ولّ بده ين بگه ين به هه نديكيان ئه گه ر هه مووشيان ده رك نه كه ين.

خۆمان و جيهانئيش چەندە پرسىيارمان بۆ دروست بووۋە كە ئايا ئىسلام چۆن
 توانى عەرەب بەو خىرايىيە قىياسىيە كە خىرايى شۆپشى كۆمپىتەرى ئەمپۆى
 تىپەپراندوۋە، لە گەلىكەوۋە كە پىۋىستىيان بەوۋە بوو خەلكانىك نامەيان بۆ
 بخوئىتتەوۋە، ئەو كات ئەگەر نامەيەكيان بۆ نووسرابا پىۋىستىبوو يەكك سەفەر
 بىكات بۆ شوئىنكى وا كە خوئىندەوارىكى تىدا بىت تا نامەكەيان بۆ بخوئىتتەوۋە و لە
 ناوەرۆكەكەى بگەن، تا واىان لىھات لە ماوۋەى دوو دەيە، يان سى دەيەدا بناغەى
 ھەندى زانست دانئىن ۋەك زانستەكانى زمانەوانى و نەحوو و صەرف و فەرھەنگ و
 بەلاغە و نەقد و تەفسىر و قىرائات و زانستەكانى فەرمودە و فىقھ و سىرە و
 زانستى رىجال و زانستەكانى زەوئىناسى و مېژوو و جوگرافيا و فەلسەفە و مەنتىق و
 پزىشكى و فەلەكناسى و بىركارى و ماتمايك و .. چەند دەژمىرى بژمىرە .

نوئىژ رۆلىكى دىارى ھەبوو لەم خىرايىيە سەرسامە لە لەدايكبوونى ئەو
 شارستانىيەتە ئىسلامىيەى كە مېژوو شارسىتانيەتەكان ھاوشىۋەى نەبىنىوۋە و
 ناشىبىنىت .

بەپراستى ئەم جوراوجورىيە لە ھەلسوكەوتەكانى نوئىژ ئەو شىتەنى كە تىايدا
 دەخوئىنرىت و شىۋازى خوئىندەكانى و كاتەكانى و شىۋەكانى و ژمارەى رىكاتەكانى
 و جورى ئەو رىكاتە قوتابخانەى يەكەم بوون كە مېشكى مندالى موسولمانى لەسەر
 گۆش دەبوو و پىادەى راھىئانە فىزىيايىيەكانى لەسەر دەكرد بۆ فراوانبۇنى خانەكانى
 مېشك و ئامادەكردنى بۆ بىركردنەوۋە و لەبەركردن و شىكارى و داھىئان، بەپراستى
 نوئىژ قوتابخانەيەكە كە مېشكى مندالەكانمان فىر دەكات كە چۆن فەكر و بىر و
 ھۆشەكانىان رىك بەن، بابەتەكانىان بلاۋىكەنەوۋە و رىكىان بەن،
 دەرھاوئىشتەكانىان شىبەكەنەوۋە و زانستەكانىان دابمەزىئىن و ئاسۆ
 شارسىتانيەكانىان دىارى بگەن .

ئايا ئىسلام بەم جورە فىر كەردنە رىك و مىكانىكىيە نەيتوانى ئەم نەخوئىندەوارانە

بكات به خاوهنى شارستانیه تیكى تیر و تهواو له رووی فیکر و روشنبیری و زانسته كان و خوړه وشته وه؟ نالیم کردنی به خاوهنى ئیمپراتوریه، چونکه زۆریك له ئیمپراتوریه ته كان ته نها شهر و خوینپرشتن و كوشتن و كاولكاریان ده زانی، وهك مه غۆل و ته تار.

قوتابی له ولاته روژئاوا ییه كان له پینچ سالیی ده چیتته بهر خویندن، له زۆریك له ولاته عه رهبی و ئیسلامیه كانیش له شهش سالییه وه ده چیتته بهر خویندن، به لام له قوتابخانه ی ئیسلامدا له هوت سالیی ده چیت و ئه وه ئه و سالییه كه فه رمانمان پیکراوه منداله كانمان فییری نوژ بکهین.

نوژ به و جوړاوجوریه مانای ئه وه یه كه ده بیته هه موو موسولمانیک بچیتته قوتابخانه ی زانست و بیرکردنه وه و شارستانیه ت و بنیاتنان له و ته مه نه زووه وه كه ته مه نی مندالییه، به ته واوی ئه و ماناییه كه قوتابخانه ده یگریته خۆ له بهرپرسیاریتی و تیگه یشتن له له بهرکردن و خوئاماده کردن و پلاندانان بۆ ده رچوون و سه رکه وتن و داهینان، له مه ودوا نه خوینده واری نیه، نه زانین نییه، له مه ودوا ته مه لئ و له ش خاوی و پالدا نه وه و ته سلیمبوون به نه زانیی بوماوه نیه، ته واو تو موسولمانیت، كه واته تو فیرخوازیت، تو موسلمانیت، كه واته تو شارستانیت.

یه كه م وانه كه ده یخوینیت و وه ریده گریته له قوتابخانه ی ئیسلام و به ته واوی فییری ده بیت و ده رده چیت تیایدا، پاشان پیاده ی ده كه یت، بریتیه له وانه ی نوژ، پیویسته ژماره كانی و كاته كانی و ناوه كانی و جوړه كانی و جو له و ده ق و پابه ندبوونه كانی و ئه و شتانه ی دروستن و ئه وانه ی قه ده غن تیایدا. فییر بین، پاشان پیویسته بۆ ئه وه ی موسولمانیکى راسته قینه بیت ناوه پۆكى بابه ته كانی به ته واوی فییریت و ئینجا پیاده ی بکه یت، به پیچه وانه ی خویندن له هه ندیک له قوتابخانه و زانکۆکانی ئه مرۆ كه خویندكار خه ریکه زانست و فییربوون له زیهنیدا ده كوژینریتته وه و شه هاده وه رگرتن و ماندوو بوونه كه ی ته نها هوکاریکه بۆ گه ران

به دوا كاريك يان رزقيكدا.

ئەم وانهى يەكەمە لە قوتابخانەى ئىسلام، لە تەنەشت وانهى قورئانى پيروز و فيربوونى خویندەنەوهى و تەجويدەكەى و دەربيرينهكەى، پاشان لەبەركردنى هەندىك لە فەرمووده پيروزەكانى پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر)، ئەمانە موسولمانى بچوك و مندال بەشيۆهيهكى راستەوخۆ واليدەكات كە وانهكانى ترى زانستەكانى ئىسلام فير بييت و هەولئى فيربوونيان بدات، تيبگات لەو بابەتانهى كە پيويستە تيبان بگات، ئەو بابەتانه لەبەربكات كە پيويستە لەبەريان بگات، ئەمە دەبيتە دەروازەيهك بۆ فيربوونى زانستەكانى ترى ژيان و قولبوونەوه تيايدا و دۆزینەوهى نەينيهكانى.

نويز بۆ موسولمان ماناى روشنبيرى و زانست، پاشان شارستانيه، ئەگەر وانيە باشە چۆن سەرکەوتووبى زۆر بهى ئەو خویندكارانهى كە لە مالئىكى ئەهلى نويز پەروەردە دەبن بەسەر ئەو خویندكارانهى كە نويزكەر نين و لە مالئىكدا پەروەردە بوون كە نويزخوين نين ليكده دريتهوه. بەلام دەبى بزائين كە ئەم جوراوجۆريهى نويز ئەركيكي ترى هەيه بيگە لە ئەركە شارستانيهكەى ئەويش بریتيه لە "ملکه چى - خشوع".

گرنكى جوراوجۆرى بۆ ملکه چى و ئاگا لە خۆبوون ئە نويزدا

هەر شتيك دووبارەبوونەوه و پەيوەستبوون لەسەر يەك حالەت و رويشتنى هەنگاوهكانى بەشيۆهيهكى ميكانىكى بوون، ئەوه بيئاگايى زيهنيمان بۆ دروست دەكات و وامان ليديت بەبى ئاگا لەخۆبوون كارەكە ئەنجام بدەين، بەلكو رەنگە بمانگە يەنيته وەنسك و خەويش.

ئايا تيبينيت کردوو کاتیک کە سەيارە ليدهخوپيت لە سەر ريگە بەرز و دورو دريژو پان و ريگەکان، چۆن تووشى وەنسك و خەوالويى و بيتاقەتى دەبيت، رەنگە

تووشی پەرتەوازەیی مێشک و بیرکردنەوێش ببیت؟ رێگەیهکی لێکچوو که ناگۆرپیت، خیراییەکه که بە دەگمەن زیاد و کهم دەکات؟ بەپراستی دۆژمنی یەکهەم بۆ ملکهچی و قولبۆونەوه لەناو نوێژدا و بیرکردنەوه لە ماناکان تیایدا بۆ گەیشتن لە رێگایانەوه بە خودای گەرە بریتیه لە تەسلیمبوون بە ئولفەت و راهاتن و عادەتیبوون و سوود وەرناگرتن بەشیۆهیهکی باش لە جۆراوجۆری لەو شتانەیی که ئەم پەرسنشە رێگەمان دەدات که بەشیۆهیهکی جۆراو جۆر ئەنجامی بدەین.

بەپراستی ئەم جۆراوجۆریە لە ژمارەیی رکاتەکانی نوێژ و جیاوازی کاتەکانی ئەم نوێژانە و جیاوازی سروشتی خویندەنەوهکان تیایاندا و جیاوازی شیۆازی لەش و دانیشتنەکان، هەرۆهە جیاوازی ویرد و زیکرەکان بەپێی هەستان و جولەکان.. جگە لەمانەش زۆر جیاوازی تر که هەندیکیانمان باس کردوون لەمەوپێش، که دەکریت بمانپاریژن لە گریمانەیی پەرتبوون و لادانی زیهنمان لەوهی ئەنجامی دەدەین و دەیلێین لە نوێژدا، بەهۆیهوه چەقبەستویی و عادەتیبوونمان لێ دۆور بکەوێتەوه، وامان لێبکات بە ئاگاتر بین لەو شتانەیی که دەیلێین، زیاتر هەست بە خشوع و ملکهچی بکەین لەگەڵ خوادا لە کاتی ئەنجامدانی ئەم روکنە سەرەکیە لە ناو عیبادهتە روژانەییەکانماندا، لەگەڵ ئەوهیشدا که راهێنانی کرداریی زۆر باشە بۆ مێشکمان و ئامادەیی دەکات بۆ وانهی زیاتری تر که بەبەردەدوامی و دەبی لەمەودواش هەر وابمێنیت ئەو زهویە بیّت که لێیهوه دەردەچین بۆ بنیاتنانی شارستانیەتی مروّقایەتی.

وانەیی نوێژ بەو جۆراوجۆریەیی وانهیهکی سووک نییه، باشە چ کاتیک هەبووه دروستکردنی مروّق کاریکی ئاسان بووپیّت یان بنیاتنانی شارستانیەتی کاریکی سادە و ئاسان بووپیّت، چ کاتیک دروستکردنی دەوڵەت و بنیاتنانی بەبی ئەم روّحیەتە دێتەکایهوه، بەبی ئەو هیممەتە بەرزانه جیبەجی دەکریت؟

باشە دەبی بۆ ئەم جۆراوجۆریە لەم وانه گەرە سەرسۆرپهینەرەدا لە روکنی

دووه می ئیسلامدا خودای گه وره پیغه مبهری خودای (دروودی خودای له سه) بانگ کردییت بۆ (سدره المنتهی) بۆ ئه وهی ئه م وانه قورس و دریژهی له وانه کانی ئیسلامی پی بلیت، جیاواز له وانه کانی تری جیبریل که به شیوه یه کی جیاواز به پیغه مبهری خودا و تراون.

به پراستی جوراوجوری قوتابخانه یه که بۆ نه رمی و قبولکردنی به رامبه ر، به پراستی پیغه مبهری خودا (دروودی خودای له سه) چند وانه یه کی وای پی و تووین له نه رمونیانی و جوراوجوریدا که له بیر ناکرین جا له نویژه کاندای بیت یان له په رستشه کانی تردا، به تایبه ت له سوننه ته کاندای، ئه م نه رمونیانیه له راستیدا نوینه رایه تی رۆحی ئیسلام ده کات، ئیسلامیکی لیبوره و میانره و و گونجاو له گه ل زه مانه و که شه کان و زروفه کاندای، که ده کریت جوراوجور و جیاواز بیت له لای هه ریه که مان.

گۆرانکاری له شیواز و جووله کان.. بۆچی؟

گۆرانکاری له شیوه ی لاشه له نویژدا و جوراوجوریه کانی به ئه نقه ست بی هۆ ئاوا دانه نراوه، ئه گه ر و ابویه ئه وه ده مانتوانی هه رشتیک هه زمان لییبویه بمانوتایه و بمانخویندایه، به دانیشتنه وه یان به پیوه، یان به راکشانه وه، له سه ر لایان له سه ر پشست، یان به بی هیچ جووله یه که وه ک نویژی نه خووش.

جگه له رۆلی جموجوله کانی نویژ که جوراوجوریمان بۆ فه راهه م دینین و به دورمان ده گرن له ترسی دوباره بوونه وه و راهاتن و خه یالرۆشتن و په رتیبون، بۆمان هه یه پرسیار بکه یین: بۆچی خویندنه وه کان له ناو نویژدا په یوه سترکراون به گۆرانکاریه کانی لاشه وه، هه ر جووله یه که و گۆرانیکی لاشه جوره خویندنه وه و زیکریکی بۆ دانراوه؟ بۆ نمونه بۆچی زیکرکی (سبحان ربی العظیم) له چوونه رکوعدایه و له سوجه کاندای نییه و له ویدا (سبحان ربی الأعلی) ده خوینریت؟ بۆچی

خویندنه وهی دهقه قورئانیه کان تایبته کراوه به کاتی راوه ستانه کان به پیوه، له کاتی دانیشتندا دهقی فهرمودهیی (التحیات والصلوات ..) دهخوینریت؟ بۆچی..؟ بۆچی..؟ چه ندین پرسیاری له و جوهری تر.

به راستی گۆرانکاری له حاله ته کانی نوێژدا ده کریت یارمه تیده ربیت له سه زیندووی و تووندوتۆلی به ناگا له خویندنه یکی ته واوه وه به رامبه ر ئه و که سه ی که رووماننیکردوه و ده سمانکردوه به قسه کردن له گه لیدا، وه ک بلیی به م جموجۆل و گۆرانکاری یانه له گه ل خویندنه وهی زیکره کاندرا هیئان بیت له سه ر تیگه یشتن و حالیبوون له سه ر ئه وهی که ده یخویندنه وه، بۆ ئه وهی راسته وخۆ لاشه مان جموجوله کانمان و ئه و بابه تانه جیبه جی بکات که به ده م و زمانماندا دیت، ئه وه وه ک ئه وه یه که جه ختکردنه وه بیت له سه ر په یوه سته بوونی گوفتار و کرداره کانمان به یه که وه، باوه ربوون و دلنیا بوون بیت به وهی که ده یلین.

به چاوپۆشین له تیگه یشتنمان له م گۆرانکاری و جموجۆل و حاله تانه ی ناو نوێژ و ئامانج و فهلسه فه کانی، چه نده ئه م بیرو بۆچوون و تیگه یشنه مان بینه وه له گه ل ئامانجی خودایی بۆ ته شریعکردنی نوێژ به م شیوه یه، ده توانین بلیین گرنگترین سوود له م جوړاوجۆری و ههستان و دانیشتنانه ی نوێژ ئه وه یه که به م شیوه یه پارێزگاری ده که یین هاوتابوونی هیلی جوله کان له گه ل هیلی وشه کان و گوفتاره کان و به یه که وه ده ربیرین، جوله کان ده گونجینین، ئه مه کاریکی گرنگه و بابه تیکی سه ره کیه له سه ر به لگه هیئانه وه مان بۆ راستی و دروستی و ئیخلاصمان له رووتیکردنی ئه و که سه ی که قسه ی له گه ل ده که یین، وه ک له مه ودوا تیشکی ده خه ینه سه ر.

ته نها جموجوله کانمان نییه له نوێژدا که ده کریت سه رنجی خه لکمان بۆ لا رابکیشیت، به لکو راوه ستانیش - سکون - له جوله کانیشماندا جیگه ی تیرامانه. به راستی په یوه سته بوونه ته واوه کانمان رووبه رووی قیبله به درێژایی نوێژ و پارێزگاری

بهرده واممان له سهر ته نها سهيرکردنی شوینی سوژده بردن، خوږاگرتنی ته و اومان له سهر ئاورپنه دانه وه به لای راست و چه پدا له بهر هر هوکارتيك بيټ و وه لامنه دانه وه و قسه نه کردن له گهل هيچ كه سيكدا، به لكو دابړيني جيگه يه كي تايبه ت به نويزه كانمان له نيوان نيمه و قبيله دا و دانانی به شوينيكي قه ده غه و ريگه نه دانمان بو نه وهی هيچ كه س بوی نه بيټ پيايدا تيپه ر بيټ، نه مانه هه مووی موفاجه نه دروست ده كات بو نه وانی تر، وایان ليده كات كه بزنان نيمه نويز ده كين و له م عياده ته دا ده ژين، نه م حاله ته حاله تيكي زور تايبه ته، ريگه نادري هيچ كه سيكي تر ده خاله تي تي دا بكات، ريگه نادري هيچ كاروباريكي دنيايي تيكله بيټ.

بانگدان و "ده" سه رسوره يينه ره كانی

الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر

خودا له هه موو شتيك گه وره و بالاده ستره، خودا له هه موو شتيك گه وره و بالاده ستره.

خو له هه موو شتيك گه وره و بالاده ستره، خودا له هه موو شتيك گه وره و بالاده ستره.

أشهد أن لا إله إلا الله، أشهد أن لا إله إلا الله

شايه تي دده م هيچ شتيك شايسته ي په رستن نيه ته نها خوداي گه وره نه بي.

شايه تي دده م هيچ شتيك شايسته ي په رستن نيه ته نها خوداي گه وره نه بي.

أشهد أن محمدا رسول الله، أشهد أن محمدا رسول الله

شايه تي دده م كه موحه ممد ني دراوي خودايه، شايه تي دده م كه موحه ممد ني دراوي خودايه.

حي على الزكاه، حي على الزكاه....

وهرن بوپاكبوونه وه، وهرن بوپاكبوونه وه....

ئایا هیچ کات گویتان له بانگی لهو شیوهیه بووه؟ بهراستی منیش گویم
لینه بووه.. ئەو بانگیک بوو بۆ ئەوێ خۆم و ئێوێش دەربینم لهو
ئولفەتییۆه گرتنە ی ریگیمان لیدە کات گویمان له دەقی بانگە که بێت یان وتنەوێ
بهو شیوهیه ی که بیلال گوئی لیبوو و تووێه تهوه.

بانگ و قامەت لهو دەقه گرنگانەن که بوون به قوربان و زالبونی ئولفەت و
عادەت پیۆه گرتنمان له گەلیان، ئەگەرچی ئەو هەموو مانا و کاریگەریه سەرسامه له
رۆل و دەقه کانیاندا هەیه، لێرەدا هەول دەدین دەست بخەینه سەر "دە" دانەیان
به لایەنی که مەوه، که ئەمانه ئەوانەن که مرۆڤ یان به لایەنی که مەوه من توانیومه
په بیان پێبهرم و ئاشکرایان بکه م تیا یاندا:

یه که م: ئایا هیچ که سیکمان بیری کردۆتهوه، یان هیچ جار پرسیاری کردوه:
بۆچی تهنها نوێژ له ناو پێنج روکنه کانی ئیسلامدا تاییه تکراره به م ئاگاداری و
بانگکردنه له پیش ئەنجامدانیدا؟ بۆ بانگ نادهین بۆ رۆژوو؟ بۆچی قامەت و بانگ
ئەنجام نادهین بۆ رۆژوو و زەکات وەك ئەو بانگە ی دامانیهنا تۆزیک له مەوپیش و
نالێین: حي علی الزکاة؟

گریمانەکانی ئیمه ی مرۆڤ ناتوانیت دەرك بکات بهو حکمەت و کاربه جیبیانە ی
که هەن له تاییه تکرەنی نوێژ به م پێشهکیه، به لکو ئەو دوو پێشهکیه: بانگ و
قامەت، به لام له یه که م وردبونهوه دا دهتوانین له گرنگی ماناکانی بانگ تیبگەین،
ئەویش ئەوێه که ئاگاداری موسولمانان دهکاتهوه و بیریان دهخاتهوه، بهراستی
دهبێ بزانی که نوێژ ئەرکیکی تاکی نییه به تهنها مرۆڤه کان ئەنجامی بدن، به لکو
به پله ی یه که م واجبکی دهسته جهمعی هابه شه، بانگدانیش تهواوکردنی ئەو
دهسته جهمعیه بۆ نوێژ، بانگهیش تکرەنی ئەنجامده رانیه تی بۆ ئەوێ بین
به یه که وه به دهسته جهمعی ئەنجامی بدن له یه کاتدا، له یه ک شویندا، له دوا ی
یه ک پیاوه وه، پشتر استکر نه وه ی ئەوێه که نوێژ تهنها په یوه ندییه کی تاکی نییه

له نيوان خوا و بهنده كانيدا، به لكو له وه تيپه دهكات بو كو بوونه وه و به يه كگه يشتني موسولمانان به يه كتر و نزيكبوونه وه و شانبه شانبه وه نان و تيگه يشتن له يه كتر و يه كتر خو شويستن له نيوان بهنده و باقي بهنده كاني خوادا له نوممه تي موحه ممه د (دروودي خوداي له سه ر)، هر له بهر نه وه شه كه نويزه سوننه ته كان نه بانگ و نه قامه تيان ناويت، چونكه نه وانه نويزي تاكين و به ته نها نه نجام ده درين . به راستي نه مه يه ك رووي شارستاني نويزه له نيو رووه زوره كاني، كه له نه لقه يه كدا به دريزي باسي ده كه ين به ناو نيشاني (نويزي) جماعت نهيني شارستانيه ته).

دووه م: بو ته شريعبوني بانگ و قامه ت، چيروكيكي سه رسورپه نهر هه يه نه گه ر وه حي و سروش نه بن نه وه نزيكيان ده كاته وه له پله ي وه حي خودايي، به لام له گه ل جياوازي له هوكار و كه سه كان.

جياوازي له رووي هوكاره وه نه وه يه كه له خه ودا هاتوون و له ناگابووندا نه هاتوون، جياوازي له كه سه كانيشدا نه وه يه كه له خه وني چند سه حابه يه كدا هاتووه نه ك له خه وني پيغه مبه ردا هاتبيت.

دوو هاوه ل يه ك جو ره خه ونيان بيني، له يه ك شه ودا و وشه كاني به يه ك جو ر، به يه ك جو ر دريزي ورده كاري، به لام خالي له هه مويان گرنگتر و له هه مويان وروزي نه تر له رووداوه كه دا نه وه بوو كه عومه ري كوپي خه تتاب (ره زاي خوداي ليبيت) خه ليفه ي دووه مي موسولمانان، يه كي ك بوو له و دوو هاوه له .

نه م له دايكبوونه تايبه ته ي بانگ، هيج شتيك ركا به ري له گه ل ناكات و نارزيته تاقانه يي و تايبه تمه نديه كه يه وه، ته نها له دايكبووني نويز نه بيت، چونكه ئيسلام هه مووي به قورئان و سونه ته وه هه مووي له ريگه ي وه حيه وه دابه زيوه، ته نها نويز نه بيت، به لام نويز نه وه پيغه مبه ري خودا بانگه يشت كرا بو ئاسمان، بانگه يشت كردنيكي ري زدارانه ي تايبه ت بو وهرگرتني ورده كاريه كاني له لايه ن خوداي

گه وروهه، ههروهه ها تهنها بانگدانیش که خودای گه وروه گه یاننده پیغه مبه ره که ی له ریگه ی ئەم دوو هاوه له به یه که وه و به شیوه یه کی هاوته ریب و ناوازه .

سییه م: بانگدان له حه قیفه تیدا و له پیکهاته و ماناکانیدا وهک نوژیکی پیسه کی کورت وایه، موسولمان ئاماده دهکات بۆ نوژیکی دوردریژ که به دوایدا دیت. سوننهت کراوه بانگدان به گوئی مندالیکی تازه له دایکبوو وهک بلئی ئەمه نوژیکی پیش وهختیه ئاماده ی دهکات بۆ نوژیکی دوردریژ که هه موو ژیان ی دهگریته وه، وهک بلئی بانگدان به هه موو مندالیکی تازه له دایکبوو بلیت: ئە ی مروؤ تو هاتیه ژیان وه، که واته خوؤ ئاماده بکه بۆ نوژی و عیبادهت و په یوه سستی روحی له گه ل خوادا که تهنها به ده رچوونی تو له م دنیا یه کو تایی دیت، له و کاته شه وه گه شتی دوردریژی ئاخیرهتت ده سته پیده کات که جیاوازه له گه شته دنیا یه کورته که ت.

ژیانمان به هه موو ورده کاریه که یه وه هیهچ نییه تهنها جوړیک له نوژی کردن نه بیئت، به لام به چه ند ریگه یه کی جیاواز و جوړاوجوړ. باشه قورئان ئامارهی به وه نه داوه که ژیانمان هه مووی له له دایکبونه وه تا مردن هیهچ نییه و بۆ هیهچ نییه تهنها بۆ عیبادهت نه بیئت که ئەنجامی ده دهین بۆ خودای گه وروه ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُون﴾ {الذاریات: ۵۶}، واته: (مروؤ و جنوکه م بۆ هیهچ شتی که دروست نه کردوه تهنها بۆ په رستش نه بیئت)، تو کاتی که خوؤ فیری زانیاری ده که یه که واته تو له نوژی دایت، تو کاتی که کار و کاسبی ده که یه بۆ بزوی خوؤ و خیزانه که ت، که واته تو له نوژی دایت، تو کاتی که خزمه تی کو مه لگا و خه لک ده که یه ت، که واته تو له نوژی دایت، تو نان ده خویت بۆ ئەوه ی بزیت و به هیز بیت، که واته تو له نوژی دایت، گرنگی به له شساغیت ده دهیت، که واته تو له نوژی دایت.. ژیانمان له ئەلیفه وه تا یا هه مووی عیبادهت و نویره .

زۆر وردبهره وه له مانای وشه کانی بانگ، بۆت ده رده که ویت تهنها نوژیکی کورته و ئاماده سازی دهکات بۆ نوژیکی دریژ.

چاره‌م: وادابنیّ توّ ئەمە یەكەمجاره گویت له بانگ دەبیّت و پیشتەر به هیچ شیوه‌یهك گویت لینه‌بووه، وابینە زیهنته‌وه، كه توّ ئەمە یەكەمجاره گویت له وتەى "الله أكبر" دەبیّت، بیر له ماناكەى، له پیکهاته زمانه‌وانیه تایبه‌ته‌كه‌ى بکه‌ره‌وه، ئەم وتە‌یه رسته‌یه‌كى ته‌واو نه‌کراوه له رووی زانستی نه‌حوى عه‌ره‌بیه‌وه، چونکه به‌م شیوه‌یه به‌رووی هه‌موو پاشگریکدا کراوه‌یه که خه‌یال و واقیعیه‌ت ته‌واوی بکات: "الله أكبر - خودا گه‌وره‌تره .. له و دنیا‌یه‌ى که "الله أكبر" من لاده‌بات له سه‌رقالبوون پیوه‌ى.. له و مال و سامانه‌ى له‌به‌رده‌ستمدایه، "الله أكبر" له و خه‌م و په‌ژاره‌یه‌ى که ژیانم ناخۆش ده‌کات.. له و دوژمنه‌ى رووبه‌رووم ده‌بیته‌وه، "الله أكبر" له و هه‌موو لوتبه‌رز و سنوورشکیخانه‌ى که ده‌مچه‌وسیننه‌وه.. هتد.

"الله أكبر" وتە‌یه‌که هه‌موو بانگی کورت کردۆته‌وه، چه‌قى ئەم بانگ کردنه سه‌رسوره‌پینه‌ره‌یه که تایبه‌تکراوه به ئیسلامه‌وه، به‌لکو وتە‌یه‌که هه‌موو ئیسلامی گرتۆته‌خۆى به ته‌واوی، ئیمه موسولمانین چونکه بانگی خۆ ته‌سلیمکردن و ملکه‌چى و دانپیانانمان لیداره که که‌سێک هه‌یه گه‌وره‌تره و بالاده‌ستره له هه‌موو شتیکی تر، بۆیه ئیمه ملکه‌چى ئەوین و خۆمان ته‌سلیم به‌و کردووه، به‌کورتی: "گوتاری ئیسلامه" .. (الله أكبر - ئیسلام).

پینجه‌م: بانگ به‌شیوه‌یهك هاتووه وشه‌کانی کورت و دیاریکراو بوون و له شیوازیکی زمانه‌وانی ناوازه و تازه‌دا بووه له‌سه‌ر عه‌ره‌ب و غه‌یری عه‌ره‌ب. ئەم شیوازه پیش سه‌رده‌می خۆى که‌وتووه به‌چه‌ند سه‌ده‌یه‌ك، برپاوه به‌شیوه‌ى چه‌ند رسته‌یه‌كى پچر پچری کورت، هیچ وشه‌یه‌كى لیکدان و ئامرازه‌کانی په‌یوه‌ندیان له نیاواندا نییه، وه‌کو "إن، قد، لقد، الواو، ف.. هتد"، ئایا ئەم شیوازه شیوازی نامه خیراکانی مۆبایله‌کانی ئەم رۆژه‌ت بیر ناخاته‌وه؟ به‌پاستی بانگ به‌م وشه‌ کورت و که‌مه روونانه‌ى رۆحی بانگه‌وازه تازه‌که‌ى بۆ عه‌ره‌ب و موسولمانان کورت کرده‌وه، که له‌به‌ر ئەو بانگه‌وازه‌ پشتیان کرده‌ت و عه‌قیده و نه‌فامییه‌کانیان.

شه شه م: به لام سه رسوره پنه تر له وهش ئه وه يه كه ئه م نوپزه كورته به هوى ئه م زمانه و ئه و په يامه خيرا يه ي كه هيناويه تى ده گونجيت له گه ل زمانى گرنگترين به ش له نوپزه گه وره كه مان: كه سوره تى "الفاتحه" يه، باشه ئه م سوره ته ش له په يامى خيرا ناچيت؟ ده بينين هيچ ئامرازى كى په يوه ندى له و ئامرازانه ي كه پيى راهاتوين و عه رب ئاشنايه پييان له نيوان ئايه ته كانيدا نيبه.

ئيمه به ﴿الحمد لله - هه موو سپاس و ستايشيك بو خوداي په رستراوه﴾
 ده ستپيده كه ين كه ﴿رب العالمين - په روه ريئى جيهانه كانه﴾ ه، هه ر ئه و ﴿الرحمن الرحيم - به سوژ و ميهره بانه له دنيا و قيامه تدا﴾ و هه ر خوئى ﴿مالك يوم الدين - خاوه نى هه موو شتيكه له روژى دواييدا﴾، ئه وه تا خودايه گيان ئيمه جهخت ده كه ينه وه له وه ي كه ئيمه ﴿اياك نعبد و اياك نستعين - ته نها تو ده په رستين و ته نها پشت به تو ده به ستين﴾ له هه موو كاروباره كانى ژيانماندا، بو يه رووت تيده كه ين به داوا كردن ليت و ده لئين ﴿اهدنا الصراط المستقيم... - ريئنا ييمان بكه بو سه ر ريگه ي راست﴾.. {بگه پيره وه بو كتيبه كه مان به ناوى "المعجزة" كه به م زووانه چاپ ده كرئت له لايه ن په يمانگاي جيهانى فيكرى ئيسلامييه وه}.

حه وه م: به هوى ئه و پيگه يه ي كه بانگ هه يه تى له په رستشه كانماندا چه ند ئاداب و پيداويستيه كى هه يه، بو يه له سه رمان پيويسته كه ئاوپته بين له گه ليدا و وه لامى وشه كانى بده ينه وه وشه به وشه وهك له فه رمووده دا هاتووه، وه لامى هه ر وشه يه ك ده بيته سه دا يه ك بو وشه كان، هه ر به وه شه وه ناوه ستين، به لكو كو تايى دينين به دووباره كردنه وه ي هه نديك رسته و وشه كه له پيغه مبه رى خواوه بو مان ته شريع كراوه و له گه ل بانگبيژ ده يلئينه وه.

هه شه م: هه روه ها جبي سه رسورمانه پيكه اته كانى ئه م ئاوازيه نديه زمانه وانيه سه رسورپه ينه ره له نيوان بانگ و نوپژدا، ئه و پيكه اته زمانه وانيه ييه دوانه ييه يه كه بانگى ليپيكه اته ووه كاتي ك كه هه ر رسته يه كى دووجار دووباره ده بيته وه، ئه م

دووباره بوونه ووهيه له روويه كه وه ده بېته هۆى به هيزبوونى كه سايه تيبه زمانه وانیه سه ربه خوځه كى، به لام له وهش گرنګتر و سه رسورهيڼه رتر ئه وهيه كه ده كړيټ بېته هۆى به هيزبوونى ئاوازه ندى له گه ل پيځهاته ي گشتى نوټ.

ژماره (دوو) له ژماره مېخوهره بلاوه كان نيه له په رستش و زيكر و ويړده ئيسلاميه كاندا، چونكه ژماره بلاوه كان زياتر ژماره حوت و ده و بېست و حوت و سى و سى و نه وود و نو و سه دن، له گه ل ئه وه شدا كه چى رسته كانى بانگ دوو دوو دووباره ده بڼه وه، بويه ئاوازه بند ده بن بهم دووباره بيه له گه ل پيځهاته ي نوټه كانمان له كاتيكا كه هه ردوو ده ستمان به رز ده كه يڼه وه بو "الله اكبر" ي ده ستيكى نوټ، داده نيشين له دواى هه موو دوو ركاتيكا، له هه ر ركاتيكا دوو جار سوژده ده بڼه، له كوټايى نوټه كانماندا دوو جار سه لام ده ده يڼه وه، ئا ئه مه جاريكى تر ئه وه هه سته مان لا به هيز ده كات له و كاته ي كه بانگ ده ليين كه پيمان ده لئيت بانگ نوټيكي كورته، به لام به ده نكي به رز ئه نجام ده دريټ.

تويه م: هيچ جاريك هه سستان كړدوه به وهى كه گوته كانى ناو بانگ چه ند به شيوه يه كى بيلايه نانه هاتوون، به بى ئاماژه ي گه پانه وه بو هيچ له كه سه كان و ئاوه لئاوه كان، نه بو كه سى يه كه م - قسه كه ر - نه بو كه سى دووه م، نه بو تاك و نه بو كو، هه مووى بهم شيوه يه يه ته نها شايه تمانه كان نه بېت، چونكه ماناى به رپرسياريتى تاكلايه نه له خوډه گريټ، ئه م به رپرسياريه ته زور به گرنګه وه له زمانى ئه وانى ده شيليننه وه به رجه سته ده بېت كه به شيوازي قسه كه ر - متكلم - ديټ و مانا كى وايه: (من شايه تى ده دم). جگه له شايه تمان هه موو ناوه روځى بانگ بيلايه نانه هاتوون، ته نانه ت وشه ي (حي) ش په يوه ست نيه به هيچ راناويكه وه، نه به تاك، نه به كو، نه به نير، نه به مى.

ئه م شيوازه زمانه وانويه بيلايه نه ناوازه يه له زماندا، زوركات تايبه ته به زمانى زيكر و ويړد و نوټه كانه وه، به لام بهم بيلايه نيه وه جاريكى تر ئاوټه و ئاوازه بند

دهبیته وه له گه ل شیوازی سورتهی (الفاتحة) - کۆله که ی نوپژ -، باشه نیوهی یه که می سورتهی (الفاتحة) به م شیوازه ناوازه یه نه هاتوو ه؟! ئەم شیوازه جوانه یه دامالراوه له ره هندی کات و زهمه ن، هیچ یه کتیک له و سی ئاوه لئاوانه ی تیدا نییه که ره ههنده کانی ده سه پینیت به سهر زمانندا و عاده تن به وان ده ستپیده که ین له زۆربه ی و ته و نووسینه کانمان.

دهیه م: رهنگه هه ندیک له ئیمه ئیستا وا هه ست بکات که بانگدان کاریکی لاره کی زمانه وانیه، پیویستی به و هه موو گرینگی پیدانه نییه وه ک نوپژه کانمان، بویه زۆر به بایه خه وه سهیری ناکه ین و ئەنجامی ناده ین له پیش نوپژه کانمان، به لام ئەو پیغه مبه ره دلسۆز و ئەمینه مان وامان پینالیت، به لکو زۆر هانمان ده دات له سه ر ئەنجامدانی، وه ک ده فه رموی:

- ((ما مِنْ ثَلَاثَةٍ لَا يُوَدُّنُونِ وَلَا تَقَامُ فِيهِمِ الصَّلَاةُ إِلَّا اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ))
 {رواه أحمد عن أبي درداء}.

واته: (هیچ سی که سیک که به یه که وه بن و بانگ و قامه ت ئەنجام نه دهن ئەوه شه یتان زال دهبیت به سه ریاندا).

- عن عبد الله بن عبد الرحمن بن أبي صعصعة عن أبيه، قال: (إنَّ أبا سعيد الخدري قال له: إني أراك تُحِبُّ الغنمَ والباديةَ، فإذا كُنْتَ في غنمِكَ أو باديتِكَ فأذنتَ بالصلاةِ فارفع صوتك بالنداءِ فإنه لا يسمعُ مدى صوتِ المؤذنِ جنُّ ولا إنسٌ ولا شيءٌ، إلا شهدَ له يومَ القيامةِ). {رواه البخاري}.

واته: (عه بدولای کوری عه بدولره حمانی کوری ئەبو سه عه سه له باوکیه وه بۆمان ده گپیته وه، ده فه رموی: ئەبو سه عیدی خودری پیی وتم: وا ده تبینم که مه پومالات و ده شتوده رت خووش ده ویت، هه رکاتیک که له ناو مه په کانت بووی یان له ده شتوده ره که ت بووی و بانگت دا، ئەوه ده نگت به رز بکه ره وه، چونکه هه ر جنۆکه، یان مروڤ، یان هه ر بوونه وه ریک گوپی له ده نگی بانگده ر بیت، ئەوه

شایه تی بۆ دەدات له رۆژی دوایدا).

باشه ئەگەر ئەم بانگه تهنه هۆکاریکی ئاگادارکردنهوهی نوێژه، مه پومالات و بوونه وهر و شته بیگیانه کان چ پێویستیه کیان پێیه تی و چ پێویستیه کیان به گوئیلبونیه تی؟ باشه چون شهیتان زال ده بیته به سه ر ئەوانه دا که بانگ ناده ن؟ به پراستی ئەو ئاماژه و فه رموده پیغه مبه ریه به خشنده بیانه بلنگو و رینیشاندەر بوون بۆ موسلمانانی پیشین، قیমে تی بانگ و قامه ت و رۆلی په رستشیانی له ژیانیا ندا نیشانداون، بۆیه تۆش هه ول بده ئەم په رستشه له ده ستت ده رنه چیه ت. که واته باش ئەم زانیاریانه له سه ر بانگ ئەگەر ئەمڕۆ لیت بپرسن: نوێژه کان چه ند جوړن؟ ده لیت: نه ینی، ئاشکرا، به ده نگی به رزه وه - مه به ستم له مه ی سییه م بانگه -، به پراستی بۆ هه ریه ک له م سی نوێژه رۆلی جیاواز و گرنگ هه یه، کاریگه ری ته وای هه یه له سه ر ژیا نمان و چاکبوونی کاروبارمان. بانگ پڕۆژه یه کی وه به ره ییانی کورته کراوه یه، ئاماده کاری ده کات بۆ پڕۆژه وه به ره ییانه کۆمه لیه کۆتاییه گه وره که: ئەویش نوێژه.

هه ردوو ده ستنوێژه که

- ((لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرَتِهِمْ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ بِوُضوءٍ، وَمَعَ كُلِّ وُضوءٍ بَسْوَاك)) {رواه أحمد وصححه الألباني، عن أبي هريرة}.

واته: (ئەگەر به قورسم نه زانیبا له سه ر گه له که م ئەوا فه رمانم پیده کردن که له گه ل هه موو نوێژیک ده ستنوێژ بگرن و له گه ل هه موو ده ستنوێژیکیش سیواک بکه ن).

زۆر جار له به رده م ئەم فه رموده یه دا هه لۆیسته م کردووه و پرسیارم کردووه: بۆ له گه ل هه موو نوێژیک ده ستنوێژ بگرم، باشه مادام من ده ستنوێژم هه یه و پاکم؟! بۆچی پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر) هانم ده دات له گه ل ئەنجامدانی

هه موو نوپژيک دهستنويز تازه بکه مه وه؟! باشه ئەگەر دهستنويزم هه بيټ و تازەى بکه مه وه، ئەمه زنده مه سره فيى نيه له ئاودا؟ چ جاي ئە وهى ئەم وهسيه ته له ناوجه رگه ي بيا بانئىكى كه م ئاودا كراوه، له ولاى كانياو و رووباره گه وره كاندا، يان له شه لاله كانى "نياگارا" دا نه وتراوه.

سى كتيبه ئاسمانيه كه م خويندوته وه، ئە وه ندهم ليخويندوته وه له وته كانيان كه خودا فرسه تى داوم، هيج ئاينىكم نه بينيوه كه بيروباوه رپه كه ي و نوپژه كه ي و په رسته شه كانى و شارستانيه ته كه ي به ستيته وه به پاكيى و خوشوردن و دهستنويزه وه وهك ئە وهى ئيسلام كر دوويه تى، هيج پيغه مبه رىكم نه دوزيه وه وهسيه تى كر دبيټ بو گه له كه ي به پاك و خاوينى و خو جوانكردن جوانى ئاكار و رواله ت وهك ئە وهى پيغه مبه رى خودا موحه مه د (درودى خوداى له سه ر) كر دويه تى بو گه له كه ي، كه چى له گه ل ئە وه شدا ده بينين گه لى موسولمانان له كوئين له به رامبه ر رينمايه كانى ئيسلام؟!

ئەم جه ختكر دنه وهيه له سه ر دوباره كر دنه وهى دهستنويز، ته نها له بهر ئە وه نيه كه پاك و خاوينى ديار ده يه كى ته ندروستى و شارستانيه، ئەمه ئامانجىكى روون و داواكراوه له ئامانجه كانى شه ريعه ت، به لام له بهر ئە وه يه كه ليردها خوى ده بينيته وه له دهستنويزدا، هه روه ها په يوه ستيشه به پاكر دنه وهى ده روون و ناواخنى مروقه، چونكه پاك و خاوينى ده ره كيت په يوه سته به لاشه و جل و بهرگت له هه موو چلك و پيسيه ك به ته واوى، له كو تايدا ره نگدانه وه و ويناي راستگو يانه ي پاك و خاوينى دل و ده روونته، پيوسته ره نگداته وه به ته واوى (بو يه هه نديك له مه زه به فيقه يه كان غه ييه تكر دن به يه كيك له هو كاره كانى دهستنويز شكان دن ده زانن).

به رپه چا وكر دنى ئەم لو جيكه، ده كر يت بلين ئيمه دوو جو ر دهستنويزمان هه يه: ده روونى و ده ره كى، يه كه ميان گرنگ تره، چونكه به بى يه كه ميان سوود له دووه م وه رناگرين، چونكه كه سيك كه روچوو بيت له چلكى و پيسيدا، چو ن ده توانيت

دهستنویژ بگریت؟ بویه پیویسته بوخوت جهخت لهسهر ئەم بابەتە بکهیتەوه کاتیك كه کرداری پاککردنەوه ئەنجام دەدەیت لهسەر ئەندامە دەرەکیەکانت، پیویسته ئەم کردارەت ئەنجام دابیت لهسەر ئەندامە دەررونیەکانیشت، دیارە ئەمەش نه به دهستنویژ و نه به تهیه موم ناکریت، بەلکو به خۆرزگارکردن دەکریت لهو پیس و پۆخلیانە ی دەروونت که له ناختدا که له که بوون، له رق و کینه و حەسودی و توورپیی و غەیبەت و خودپەرستی و درۆ و هەلخەلتانندن و ئازاردانی خەلک و زماندریژی و دلپییسی و دل خراپی و گوناھ و بەدگومانی و بەدنهیینی.

نیەتت ساغ بکەرەوه لهسەر ئەوهی که ئەم شەخەل و پیسیانە پاک بکهیتەوه، ئەگەر قوناغ بە قوناغیش بیت، بو ئەوهی بتوانی تهویل و دل و رۆح و وشەکانت یەکلا بکهیتەوه بو خودا، که نزیک بویتەوه له راوەستان له بەردەمیدا بو بەرزکردنەوهی وتەکانت بو و ئەویش لیتیان قەبول بکات، موناجات بکهی له گەلیدا و گویت لیبگریت و داوای لیخۆشبونی لیبکەیت و ئەویش لیتخۆش بیت:

- جاء رجلٌ إلى النبي (صلى الله عليه وسلم) فقال إن فلاناً يُصلي بالليلِ فإذا أصبح سرق، فقال: ((إنه سينهاه ما تقول)) - أي ستنهاه صلاته عن السرقة - {مشكاة المصابيح وصححه الألباني، عن أبي هريرة}.

واتە: (پیاویک هاتە لای پیغەمبەری خودا (دروودی خودای لهسەر) پیی وت: فلان کەس شەونویژ دەکات، بەلام کە بەیانێ بویهوه دزی دەکات، ئەویش فەرمووی: (له مەودوا نوێژەکهی نهی لیدهکات له ئەنجامدانی ئەو کارە ی)، واتە نهی لیدهکات له دزیکردن.

- ((أتدرون من المفلس؟)) قالوا: المفلسُ فينا من لا درهم له ولا متاع. فقال: ((إنَّ المفلسَ من أمتي يأتي يومَ القيامةِ بصلاةٍ وصيامٍ وزكاةٍ، ويأتي قد شتمَ هذا، وقذَّفَ هذا، وأكلَ مالَ هذا، وسفكَ دمَ هذا، وضربَ هذا، فيُعطي هذا من حسناته، وهذا من حسناته، فإن فَنيتُ حسناتُه قبلَ أن يُقضى ما عليهِ، أُخذَ من خطاياهم

فَطَرِحَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ)). {رواه مسلم}. واته: (ثایا ده زانن موفلیس کییه؟ وتیان: موفلیس له ناو ئیمه دا ئه وه یه که نه دره م و نه کالای بییت، فه رموی: (به راستی موفلیس له ئوممه تی من ئه و که سه یه که ره ژوی قیامت به نوێژ و پوژوو و زه کاته که یه وه دیت، به لام دیت جنیوی داوه به م، وه بوختانی بو ئه و کردوو و مالی فلان که سی خواردوو، خوینی فلان که سی رشتوو، له وی داوه، بویه له خیره کانی ئه م، به شی فلان که سی لیده دریت و به شی فیسار که سی لیده دریت، که مافیان هه یه به سه ریوه، وه ئه گه ر چاکه کانی ته واوبوون پیش ئه وه ی مافی خه لکی ته واو بییت به سه ریوه، ئه وه له خراپه کانی ئه وان هه لده گیریت و ده خریته سه ر چاکه کانی ئه م، پاشان هه لده دریته ناو ناگره وه).

ده بی چه ند موفلیسمان تیدا بییت؟ ده بییت چه ند له ئیمه په رسته شه کانی جیابن له مامه له و هه لسوکه ته کانی؟ ده بینیت زور رکوع و زور سوژده ده بن، له ده موچاویاندا نیشانه ی سوژده که دیاره، به لام کاتیک مامه له ده که یت له گه لیدا کاریگه ری ئه و نیشانه ی سوژده یه نابینیت تیایدا.

- ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ {العنکبوت: ٤٥}. واته: (به راستی نوێژکردن به ره له ستی له گونا و تاوان و نادروستی ده کات).

دیاردی جیاکاری له نیوان په رستش و مامه له کردن له لایه ن موسولمانانه وه بوته خه ته رناکترین دیاردی شیواندنی وینه ی ئیسلامی راسته قینه له به رده م جیهاندا، پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر) به هیچ شیوه یه که ئه م جیاکاریه ی نه ده کرد، ئه و کاتیک قورئانی بو ده هاته خواره وه خه لکی فیری قورئان و کارکردن پی به یه که وه ده کردن:

- عن أبي عبد الرحمن السلمي عن عثمان وابن مسعود وأبي بن كعب: (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) كان يُقرئهم العَشْرَ - أي عشر آيات - فلا يتجاوزونها إلى عشرٍ أُخرى حتى يتعلموا ما فيها من العمل، فتعلمنا القرآن والعمل جميعاً). {تفسیر

القرطبي (١ / ٣٩) . واته: (له باوكى عهبدولپرهمانى سوللهميهوه له ئيمامى عوسمان و ئيبين مهسعود و ئوبه ي كورپى كهعبهوه دهگيرنهوه كه پينغهمبهرى خودا (دروودى خوداى لهسهر) كاتيك ده ئايهتى فير دهكردن بهسهريدا تيننهدهپهپرين بو ده ئايهتى ترههتا همووئو و شتانه فير نهبونايه كه ئه م ده ئايهته دهگيرتته خوئى له لايهنى كردارى، بويه دهفهرموون: قورئان و كار كردن پيى بهيهكهوه فير بووين).
 پيويسته جاريكى تر په رستشه كانمان بدوزينهوه، جاريكى تر نويزه كانمان بدوزينهوه، جاريكى تر روژانه دهستنويز بدوزينهوه و ماناكانى بهرجهسته بگهين، ئه م په رستشانه جاريكى تر بدوزينهوه ههركاتيك راهاتنى بيناوه پوكى كوشنده ويستى ههستكردن به گه وره يى ئه م دروشمه ئيسلاميه ناوازه يه مان لا ساده بكات كه له هيچ ئاينيكى تر دا به ديناكريت.

هيچ كاتيك تاقيت كردوتتهوه بچيت به پوختى دهستنويز بگريت به شيوه يه كه وهك ئه وهى يه كه م جارت بيت گويت له شيوازي دهستنويز گرتن بووبيت و ئه نجامى بدهى؟ جاريك تاقى بگه ره وه پاشان بگه پيره وه لاي دهروونت و بزانه چيت دوزيوه ته وه تاييدا بو يه كه مجار؟ ئه گه ر به وردى بيرى لي بگه يته وه زياتر بو ت درده كه وي ت كه دهستنويز له راستيه كه يدا وهك نويز وايه، بهرنامه ي ژيانه .

يه كه م: بريتيه له پاكوخاوينى، دياره روژشنييران به پاكوخاوينى جيا دهكرينه وه، دوهم: گرنگيدان و ورده كارى و موتابهعه كردنه، سهركه وتوووه كانيش به مانه جيا دهكرينه وه، سيبه م: ياسا و پيسا و ري كخستن و پاريزگار يكر دنه له مه وعيد و به لين و مرجه كان: دياره به مهش ئه و كه سانه جيا دهكرينه وه كه به ئاگان له ناو په رستشه كاندا، چوارهم و پينجه م.. و ده يه م به خودا چوونه وه يه كى به رده وام و پي كولي ه كى زوره له دهروون و پا ككردنه وه يه تى له هه موو ئه و شتانه ي پيوه ي نوساون له چلك و شه خه لى ژيان له نيوان دوو دهستنويزدا، به مهش موسولمان له ناموسلمان جيا ده كريتته وه، خواترس له كه سى له خوانه ترس و نه گه راوه بو لاي

خودا و بیئاگا و فهوتاوهدکان جیا ده کرینه وه، تهنانهت به دهموچاوه ئه مانه له یه کتر جیا ده کرینه وه، تهنانهت ههندی کجار بی دستنویژ له کهسانی به دستویژ جیا ده کرینه وه.

تهیه موم وه ک نامیریکی بیتهل وایه - له م کاته دا نامه یه کی بی ئاوییه - بو دل، پیی ده لیت ئاماده به ئه ی دل بو به خزمه تگه یشتنی خودا، خوت نه جات بده له هه موو شتی که ئه و به یه کگه یشتنه چاوه پروانکراوه ت له گه لیدا تیک بدات، چونکه ئه و هه موو نه پنیه کانی تو ده زانیته، ئاگای له شته په نهان و ئاشکراکانت هه یه، به لام دستنویژ به م مانایه - نامه یه کی به ئاوییه - هه مان په یام و ئامازه ده گه ینیته به دل، به لام به شیوه یه کی تر.

وشه ی (الوضوء) له وشه ی (ضوء - رووناکی) وه رگراوه، چونکه ئه م دستنویژه نوور و رووناکی ده دات به دهموچاوه و دل به یه که وه، رووناکی دهموچاویش په خشی رووناکی ناخ و دل و ده روونه.

هه ول بده له زیاندا هیچ کاتیکی بی دستنویژته نه بیته، وا هه ست ده کهیت ده فریت به هه وادا کاتیک ده دستنویژته هه یه و ده چیه سه رکاره کهت، وا هه ست ده کهیت کاتیک به ده دستنویژه وه سه لام له خه لک ده کهیت مه لائیکه کان توفهت له گه ل ده کهن، له ئیش و کاره کانتدا زور هه ست به متمانه و سه رکه وتووپی ده کهیت، کاتیک سه ر له سه ر سه رینه کهت داده نیته به ده دستنویژه وه، وا هه ست ده کهیت زور به ته وای ئه مانه ته کهت گه یاندوه، له کو تاییدا خوت خستوته به رده م زاتیکی ئه مین و به خشنده و لیخوشبوو و به به زه یی.

نوڤيژى جەماعت: نەيىنى شارستانى

ھېچ كات پرسیارتان لە خۆتان كردوو ەك من، كە ئايا پیناسەى شارستانیەت چیه؟ ئايا ئامیر و كارگە و كۆمپيوتەر و مووشەك و كەشتى گەرەى ناو زەریا و دەریاكان و فرۆكە و كەشتیە گەردوونیەكان و مووشەكە ئەتۆمیەكانە؟ لەراستیدا ئەمانە ھەموویان لە بەرەبوومەكانى شارستانیەتن، بەلام شارستانیەت بۆخۆى كە ئەم بەرەبوومانەى بەرھەمەتئاو، خۆى دەبینیتەو ە لە ھەشت تۆو، ئەوانیش: پاكوخاوینى، وردەكارى، ریکوپىكى، پەيوەستبون بە بەلین و وادەكان، ریکخستن و بەرپۆەبردن بە كۆنترۆلكردنەو، راستگویی و ئەمانەتپاریزی، كارى بەكۆمەل یان بەشیوہى گرووپ، لیبوردەى، ملكەچى، قەبولکردنى بەرامبەر، پسپۆرى، بەرپرسیاریتی تاكى، ئارامگرتن و ھیممەتبەرزى و ئەنجامدانى لایەنە قورسەكانى كارەكان و دادپەرەوى و یەكسانى.

ھەرۆھا ئايا ھېچ كات پرسیارتان لە خۆتان كردوو، ەك من: بۆ نوڤيژ بە جەماعت بوو؟ بۆچى لەسەرمانە رۆژانە پینج جار لە مالەكانمان، یا لە نوسینگەكانمان، یان لە دوكانەكانمان، یا لە كارگەكانمان دەربچین، لە چەند كاتیكى دیاریكراوا، بەلكو زۆر دیاریكراو بەشیوہیەك ئەگەر دوا بكەوین لە دەستمان دەچیت، ئەگەر بۆ پینج خولەكیش بیت؟ ھېچ جارێك پرسیارتان لە خۆتان كردوو، ەك من: بۆ خۆمان دەپازینینەو ە بۆ مرگەوت ەك فەرمانمان پیکراو؟ بۆچى تاراتگرتن لەپیشدا؟ بۆچى دەستنوڤيژ پيش جەماعت؟ ئايا ئەم كارە تەنھا پەيوەستە بە ریزگرتن لە مالى خودا؟ ئايا بەتەنھا پاكوخاوینى شایستەمان دەكات بۆ ئەوہى لەبەردەم پەرۆەردگاردا رابووستین؟ یاخود مەسەلەكە پەيوەستە بەچەند ئەركىكى تری شارستانی، پەيوەستە بە پاكوخاوینى و خۆپازاندنەو ە و خۆرپكخستنى ھاوشان لەگەل ئەركە پەرستشیەكانى تر لە ریزگرتن و ئامادەبون. سەبارەت بە پەيوەستبون بە كاتەكان، ئەو نوڤيژى جەماعت باشترین

قوتابخانه‌یه موسولمان تیایدا دهرده‌چیټ بۆ ئه‌وه‌ی شایسته بیټ به هه‌لگرتنی مه‌شخه‌لی شارسانیه‌ت، ته‌نها به دواکه‌وتنت بۆ ماوه‌ی پینچ خوله‌ک له نوێژی جه‌ماعه‌ت، واتای ئه‌وه‌یه که له‌ده‌ستت داوه و بۆت نییه داوای خیره‌که‌ی بکه‌یت، باشه ئه‌م وانه زۆر جوانه که دووباره ده‌بیته‌وه له‌سه‌ر موسولمان، پینچ جار به‌س نییه بۆ ئه‌وه‌ی موسولمانیک دهر‌بچیټ که نرخ‌ی یه‌ک خوله‌ک بزانیټ، ده‌رک به‌ نرخ‌ی ئه‌و زیانه بکات که به‌هۆی ناپه‌یوه‌ست بونیه‌وه به‌ به‌لین و کاته‌کانه‌وه له‌گه‌ل خه‌لکدا له‌ده‌ستی داوه؟

وا ریکه‌وت کاتیټ که گه‌نجیکی تازه پی‌گه‌یشتوو بووم، جاریټ گه‌فتوگۆ - مناقشه‌-م کرد له‌گه‌ل شیخ ئه‌لبانی - خودا لئی خو‌ش بیټ- له‌سه‌ر بیرۆکه‌ی دووباره‌کردنه‌وه‌ی نوێژی جه‌ماعه‌ت له‌یه‌ک مزگه‌وتدا بۆ یه‌ک نوێژ، بۆچی رینگه نادریت به‌و که‌سانه‌ی که دواکه‌وتوون له‌ جه‌ماعه‌تی یه‌که‌م ئیمامیک بۆ خویان دابنن و جه‌ماعه‌ی دووهم بکه‌ن و کۆمه‌لئیکی تر بین جه‌ماعه‌تی سییه‌م بکه‌ن، پاشان چواره‌م .. هتد؟

شیخ ئه‌لبانی زۆر تووند بوو له‌ ره‌تکردنه‌وه‌ی دووباره‌کردنه‌وه‌ی نوێژی جه‌ماعه‌ت له‌ یه‌ک مزگه‌وتدا که ئیمامیکی دیاریکراوی هه‌یه، به‌لام به‌داخه‌وه تا ماوه‌یه‌کی زۆر دره‌نگ حیکمه‌تی ئه‌م ره‌تکردنه‌وه‌ی توونده‌یم بۆ درنه‌که‌وت، چونکه دووباره‌کردنه‌وه‌ی نوێژی جه‌ماعه‌ت له‌ یه‌ک مزگه‌وتدا ده‌بیته‌هۆی دروستبوونی کۆمه‌ل کۆمه‌ل و بیروبۆچوونی جیاوازیان له‌ناو نوێژخویناندا و سه‌رده‌کیشی بۆ جیاوازیی دل‌ه‌کان و دورکه‌وتنه‌وه‌یان له‌ یه‌کتر له‌ دهره‌وه‌ی مزگه‌وت، په‌یوه‌ستبوون به‌ یه‌ک جه‌ماعه‌ت له‌ مزگه‌وتدا راهینانیکی ئیلاهی رۆژانه‌ی به‌رده‌وامه‌ له‌سه‌ر په‌یوستبوون به‌ یه‌ک کات و به‌ یه‌ک ریز و به‌ یه‌ک دل و به‌ یه‌ک گه‌ل.

به‌لام پاک و خاوینی و ده‌ستنوێژ و خۆپازاندنه‌وه، ئه‌و شتانه‌ن که ئاماده‌مان ده‌که‌ن بۆ چوونه‌ ناو مزگه‌وت و سازمان ده‌که‌ن بۆ راوه‌ستان له‌به‌رده‌م خودای

گەورەدا، ھەر ئەمانەشن ئامادەمان دەكەن بۇ يانەى شارستانیەت كە دەرگاكانى دادەخات بەرپوى ئەوانەى كە مەرجه شارستانیە سەرەككەكانیان تیدا نییە لە پاك و خاوینى و ئاكارپىكى و لیوہشاوہیى رىكوپىكى، تەنھا لە لاشەياندا نا، بەلكو لە مزگەوتەكانیان و لە مالەكانیان و نوسینگەكان و لە قوتابخانەكان و لە نەخۆشخانەكان و شوینە خزمەتگوزاریەكان و رىگەوبانەكان و دل و دەروونیان و لە ھەموو بوارەكانى ژيانیاندا.

ئەوہتا ئیستا ئیمە لە مزگەوتداين، ئەم ناوہ تازەيە بۆ مالى پەرستش و خوداپەرستی كە ئیسلام داھینا و کردیە ناوی فەرھەنگى زمانەوانیمان، ھەموو كات ئەو شیوہیەمان بىر دەخاتەوہ كە بەندەكان لە ھەموو شیوہیەكى تر نزیكترن تیايدا لە خودای گەورە، كە ئەویش كاتى سوژدەبردنە، سوژدە واتای دەبى سەر و ناوچەوان و لوتت لە ئاستى گلدا بیئت، ئەم حالەتەش كۆتایى پلەكانى ملکہچى و خۆشكاندنە، بەقەدەر مل شوپرکردنەوہ و ناوچاوان نزمکردنەوہ و خۆزەلیكردن بۆ خودای گەورە لەسەر گل، ئەوہندە نزیك دەبیئەوہ و پلەت بەرز دەبیئەوہ لەلای خودا لە ئاسمان.

بەم وەرزشە رۆژانەییە لە ملکہچیدا كە موسولمانان ھەموو كاژىرىك و یا دوو كاژىر یان زیاتر ئەنجامى دەدەن بەدریژایی شەو و رۆژ، لەبەرامبەر دروستكەرە گەورەكەياندا كە لە پەرستش بۆى خویان بە زل ناگرن ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ {الأعراف: ۲۰۶}، واتە: (خویان بەزل ناگرن لە پەرستش بۆ خوداكەيان)، وەك خودای گەورە بۆخۆى وەسفى كردوون و وەسفى مەلائىكەكانیشى بەم شیوہیە كردووە، بۆیە ئەگەر بەبەردەوامى نوێژەكانیان بەخشوع و تەواوى ئەنجامدا، ئەوا ملکہچى و خۆبەزل نەزانى دەبیئە بەشیکى دانەبڕاو لە سروشتیان، لەنیو خویاندا دەیبەخشنەوہ، بۆیە ھیچ جىگایەك بۆ خۆبەزلزانى نامیئیت لە ژيانیاندا، كەواتە ھیچ جىگایەك بۆ خىلاف و دووبەرەكیش نامیئیت، وەك خودا وەسفى كردون لە

قورئاندا: ﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ {المائدة: ٥٤}، واته: (ئەو موسولمانەهێ ئیمانیان هیناوه له گەڵ پیغەمبەردا خۆیان بە زەلیل و ملکه چ دادەنێن له بەرامبەر موسولماناندا)، هەر وه ها وهك چۆن وه سیه تی کردوو ه بۆ پیغەمبەر (دروودی خودای له سه ر): ﴿وَخُفِضَ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ {الحجر: ٨٨} واته: (بالی میهره بانیت که چ بکه بۆ موسولمانان)، ئەگەر ئەمه مان به م شیوه یه ئەنجامدا، ئەوه ههنگاوه سه ره تاییه کانمان ناوه بۆ چوونه ناو ئاوه هه ریمیه کان (المیاه الإقلمیه)ی شارستانی هت. کاتیك ده چینه مزگه وته وه، دیته وه بیرمان که ئیمه ده چینه قوتابخانه ی سوژده و کپنووشه وه، ده چینه قوتابخانه ی ملکه چی و زه لیلی و خۆبه که مزانین و نه رمونیانی له گەڵ موسولمانان، ئیمه ده چینه مزگه وتیکه وه که کۆمان ده کاته وه و یه کسانمان ده کات و له به رامبەر یه کتری دلله کانمان یه کده خات و رق و کینه و دووبه ره کی له ده روونماندا هه لده گری، بۆیه له مزگه وتدا راجیایی و رق و کینه، گه وره و بچووکی، که سانی مه زن و که سانی که م و ئەمیر و فه قیر، سته مکار و سته ملیکراو... نیه، هه رکه س دیته مزگه وت پێی ده وتری:

- پیغەمبەری خودا (دروودی خودای له سه ر) ده فه رمویت: ((أَقِيمُوا الصُّفُوفَ فَإِنَّمَا تَصُفُّونَ بِصُفُوفِ الْمَلَائِكَةِ، وَحَادُوا بَيْنَ الْمَنَاقِبِ، وَسُدُّوا الْخُلُلَ، وَلِكُونُوا فِي أَيْدِي إِخْوَانِكُمْ، وَلَا تَدْرُوا فُرْجَاتِ لِلشَّيْطَانِ، وَمَنْ وَصَلَ صَفًّا وَصَلَهُ اللهُ - تَبَارَكَ وَتَعَالَى -، وَمَنْ قَطَعَ صَفًّا قَطَعَهُ اللهُ)). {صححه الألباني في صحيح الجامع، عن ابن عمر}. واته: (پرز بگرن و پرزه کانتان پێک بخه ن وهك پرزی مه لائیکه کان، پرز به ستن شانتان له گەڵ شانی هاو پرێکانتان یه کبخه ن و که لینه کان پرپکه نه وه، به نه رمی ده ستی یه که تر راکیشن بۆ ناو پرزه کان یان بۆ چوونه پیش یان دوا، بۆ پرێکخستنی پرز، که لین مه هیلنه وه بۆ شه یتان، هه رکه سیك پرزیك به یه ک بگه یه نیت خودای گه وره ده یگه یه نیت به خۆی، هه رکه سیك پرزیك بپچرینیت خودای گه وره دای ده بریت له خۆی).

الله.. چەند جار ئەم وەسیەتە پیرۆز و نەرمونیانەى پىڭەمبەرى خودامان خویندۆتەو، یان گویمان لیبوو لە مەوعیزە و ئامۆژگاریەکان لە وتاری ھەینیەکاندا، چەند جار ئىمامى مزگەوت دوبارەى کردۆتەو ھە بۆمان لە کاتى نوێژدا، بەلام ئایا کاممان ھەلوئىستەىھەكى کردوو و ورد بۆتەو لە وشە بە وشەى ئەم دەقە و مانا و ئامانجەکانى پىشتى و ھیکمەتەکانى بەھەند وەرگرتوو، ئەوھى ئەم کارە بکات بۆى دەردەکەوئیت کە ئەم فەرموودەى تەنھا بنەمايەك نىھ بۆ رېڤڤخستنى رىزى نوێژەکان، بەلکو دەستووریکە بۆ رېڤڤخستنى دەروونەکان، یاسایەكى تەواو بۆ بنیاتنانى کۆمەلگەىھەكى شارستانی یەكسان کەس خۆى بە بەرزتر نەزانئیت لەوى تر لە سایەیدا.

لە سەرھەتای پراڤەى فەرموودەکەدا دەپرسین بۆچى ئەم ئامۆژگاریانەى سەبارەت بە رېڤڤخستنى نوێژ بەم شىوہىھە: بۆ فەرمان دەکات (أقیموا الصوف)، و (حازو بین المناكب)؟ ئەم ھەموو گرنگیە بۆ رېڤڤخستنى رىزى نوێژ و یەكسانکردنى شان و پىئەھەکان بۆ؟ لە وەلامدا زۆر بەسادەى دەتوانین بلێین: چونکە شارستانیەت لىرەو دەستپىدەکات، بەراستى ئەمەش تۆوئیکە لە تۆوھەکانى شارستانیەت.

تۆ یەكەم: بانگھێشتکراوى بۆ ئامادەبوون بۆ ئەم چاوپىکەوتنە جەماعیەى لە نوێژدا، چونکە شارستانیەت کارىكى جەماعیە و فەردى نییە، ئەم کارە ھەستکردنە بە رۆحیەتى یەك گروپى و وازھىنانە لە خودپەرستى و خودویستى، شارستانیەت یەكەم بریتىھە لە کارىكى جەماعى.

دووەم: تۆ بانگھێشتکراوى بۆ پەيوەستبوون بە کاتىكى ديارىکراو، پۆزى یەكجار نا، بەلکو لە پۆزىکدا پىنج جار بۆ ئەوھى بە براکانت بگەیت و بەھۆیەو رۆحیەتى وردى و پەيوەستى و وەفاکردن بە وەعد و بەلئىنەکانت لە پەگەکانتا بچەسپىت، بىتە بەشیک لە پەوشتى پۆزانەت بەشىوہىھەك نەتوانى لى لا بەدەیت، کەواتە شارستانیەت بریتىھە لە وردى و پەيوەستبوون و رىزگرتن لە کاتەکانمان و کاتى

ئەوانى تر.

سىيەم: تۆ لەم بەيەكگە يىشتەندا بانگەيشتىراوى بۆ رىزبەستىن لەگەل ئەندامەكانى ترى كۆمەلى نويزخوينا، چونكە رىكويپىكى و رىك وەستانتان بەشيۆەيەكى راستەوخۆ رەنگ دەداتەو لەسەر رىكبوونى دل و دەروونى ھەمووتان بەيەكەو، رىكبوونى زىھن و ئەندىشەتان بەيەكەو، وردەكارى لە كارەكانتانا، بەيەكگە يىشتى دلەكانتان، بۆ ئەوئەي بەھوى ھەموو ئەم كارانە كۆمەلگەيەكى سەرکەوتوو و ھاوکار و تەواو شارستانى بىتە ئاراو، شارستانى كارىكى جەماعى و تەواو كارى و رىكخراو و ئارام و ملەكەچ و يەكتەر قىبولكەر، بەيەكگە يىشتە لەسەر ئەو ھۆكار و ئامانجەكان و دل و دەروون و رۆحەكان، چوارەم و پىنجەم و ... دەيەم و چەندىن حىكمەت و ئامانجى جوانتر ھەن لەم بواردەدا.

پاشان خوداى گەرە وازناھىنئىت بەوئەي ئەم بنەمايە بەجىبھىلئىت لە بەردەستمان تا لاوازى و پاشخستمان و نەخۆشى و كەموكورپە مرؤقىيەكانمان بەئارەزوى خۆى يارى پىبىكات، بەلكو راستەوخۆ پەيوەستى دەكات بە ئاسمانەو تەوھەكو ھىچ يەككىمان بىر لە پىشتەلكردن لىي يان شىواندن و دەستكارىكردنى نەكاتەو، بىر بگەنەو ئەي ئەو كەسانەي كە لەبەردەم خوداى گەرەدا وەستاو ئەم رىزانەتان لە نويزھەكاندا لەسەر زەوى وئىنەي رىزەكانى مەلائىكەكانە لەوى لە ئاسمان (فَأِنَّمَا تَصِفُونَ بِصُفُوفِ الْمَلَائِكَةِ)، واتە: (ھاوشىۆەي رىزەكانى فرىشتەكان رىز دەبن)، بەپراستى ئەمە پەيوەستبوونىكى سەير و كارەجىيانەيە لەنىوان مەرچەكانى شارستانىيەت و پايەكانىدا لەسەر زەوى لەگەل ئەوئەي كە روودەدات و لەسەرى بونىيات دەكرىت لەوى لە ئاسمان، بەپراستى ئەم فەرموودەيە زۆر بەكورتى پىمان دەلئىت: پەرسىشى تەواو برىتيە لە شارستانىيەتى تەواو، وەك چۆن لە ئاسمان ئەنجام دەدرىت لەلايەن مەلائىكەو دەبىت بەو شىۆەيە لەسەر زەوىش ئەنجام بدرىت لەلايەن مرؤقەكانەو.

پاشان له دواى هموو ئه مانه تو بانگراوى بو په يوه ستبون به مهربكى تره وه: (سُدُو الْخَلْلُ .. لَا تَدْرُوا فُرْجَاتِ لِلشَّيْطَانِ) به راستى ئه مه به رپرسياريتى تاكه كه سه له بنياتنانى شارستانيه ت. هه ريه كه مان ده بيت كه لَيْنِيَك له كه لَيْنِه كاني ئوممه ته كه مان پرېكه ينه وه، هه ريه كه به پيى تايبه تمه ندى خوئى، هه ركه سه و به پيى به رپرسياريتى تاكه كه سى خوئى و به پيى ليها توويى و شاره زايى تايبه تى خوئى له بنياتنانى شارستانيه ته كه سى خوئى، بويه هه ركه سيك واز له و به رپرسياريه ته به يني ت ئه وه ماناى هيشتنه وه سى كه لَيْنِه بو شه يتان، پاشان خيانه ت و كه مته ركه مى و سه رشوئرى و كه لين دروستكرده له م باله خانه يه دا كه ئوممه ت لييه وه به هره مه ند ده بن، شارستانيه ت تايبه تمه ندى و به رپرسياريتى تاكه كه سى و يه كپيزى و بنياتنانه .

جاريكى تر خوداى گه وره ئه م بنه ما زه مينيه په يوه ست ده كاته وه به ئاسمانه وه و پيمان ده لئيت: ئه سى به نده كه م خو ت بپاريزه، تو ئه گه ر پيزه كان به يه ك بگه يه نيت ئه وا من له ئاسمانه وه ده تگه يه نمه ئامانچ، ئه گه ر پيزه كان بچپرينى ئه وا په يوه ندى به منه وه ده پچپرينيت، وه ك له فه رموده كه دا هاتوو ه:

((مَنْ وَصَلَ صَفَاً وَصَلَهُ اللَّهُ وَمَنْ قَطَعَ صَفَاً قَطَعَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ)).

واته: (هه ركه سيك ريزيك به يه ك بگه يه نيت خوداى گه وره ده يگه يه نيت به خوئى، هه ركه سيك ريزيك بچپرينيت خوداى گه وره داى ده برپيت له خوئى)، كه واته چ په يوه ستبونيك له و په يوه ستبونه روونتره له نيوان مه رجه شارستانيه كان لي ره له سه ر زه وى له گه ل ئه وه سى رووده ات له وى له ئاسمان، به راستى ئه وه په يوه ستبونه له نيوان مه رجه كانى په رستش و مه رجه كانى شارستانيه ت.

پاشان له سه رو هموو ئه مانه وه تو بانگه يشتكروى بو وازه يتان له مامه له كردن به ره قى له گه ل براكانت له نوئىژدا، له كوومه لگادا، له ژياندا، وه ك له فه رموده كه دا هاتوو ه (ولينوا بايدى اخوانكم). واته: (به نه رمى ده ستى يه كتر پاكيشن بو ناو

پیزه‌کان، یان بۆ چوونه پیښ، یان دوا، بۆ پیکڅستنی (پین)، چونکه نهرمونیاڼی شانهاکان و پییه‌کان له نوږڅا له ته‌نیشت هاوړپیکانمان کاتیک ده‌مانه‌وږت پیزه‌کانمان ریک بخه‌ین بۆ پیښه‌وه بیټ، یان بۆ دواوه، یان پرکردنه‌وهی که‌لینیک، نه‌مه کاریگه‌ری دروست ده‌کات له‌سه‌ر دل و ده‌روون و هه‌لسوکه‌وتمان، واماڼ لیده‌کات که ره‌ق نه‌بین له‌گه‌ل ئه‌وانی تر و تووند و زبر و په‌رگیر نه‌بین له بیرکردنه‌وه و به‌پرکردنی کاروباره‌کانمان، مامه‌له‌مان له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی راجیان له‌گه‌لمان له شیوازی بیرکردنه‌وه‌یان، ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی له بیروباوه‌ریشمان لیک جیاوازین، نه‌مه هه‌لسوکه‌وتی پیغه‌مبه‌ری خودا بوو (دروودی خودای له‌سه‌ر بیټ) له درږه‌ی ژیاڼی رۆژانه‌یدا نهرمونیاڼی پیښه‌ی رۆژانه‌ی بووه وه‌ک دایکی موسلمانان بۆمان ده‌گیرپته‌وه:

- ((.. ما ضَرَبَ خَادِمًا قَطًّا وَلَا امْرَأَةً، وَلَا ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِيَدِهِ شَيْئًا قَطًّا، إِلَّا أَنْ يُجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَلَا خَيْرَ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا كَانَ أَحَبُّهُمَا إِلَيْهِ أَيْسَرُهُمَا، إِلَّا أَنْ يَكُونَ إِثْمًا، فَإِذَا كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنَ الْإِثْمِ، وَلَا انْتَقَمَ لِنَفْسِهِ مِنْ شَيْءٍ يُؤْتَى إِلَيْهِ - أَيْ يُوجَّهُ إِلَيْهِ - حَتَّى تُنْتَهَكَ حُرْمَاتُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَيَكُونَ هُوَ يَنْتَقِمُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)). {صححه الألباني في السلسلة الصحيحة}

واته: (پیغه‌مبه‌ری خودا - دروودی خودای له‌سه‌ر - هیچکات له خزمه‌تکار و ئافره‌تی نه‌داوه، به ده‌سته‌کانی له هیچ شتیکی نه‌داوه ته‌نها له جیهاددا نه‌بیټ، له‌نیوان دوو شتدا نه‌گه‌ر بژارده‌ی تیدا بوویټ هه‌میښه ئاسانه‌که‌یاڼی هه‌ل‌بژاردووه و له‌لای خوښتر بووه به‌مه‌رجیک تاوان نه‌بوویټ، نه‌گه‌ر تاوان بوویټ نه‌و دورترین که‌س بووه له تاوان، هیچ کات پیغه‌مبه‌ری خودا - دروودی خودای له‌سه‌ر - له‌به‌ر خو‌ی تو‌له‌ی له که‌س نه‌کردو‌ته‌وه مه‌گه‌ر سنوره‌کانی خودا به‌زینرابیټ نه‌و کات له‌به‌ر خودا تو‌له‌ی سه‌ندو‌ته‌وه نه‌ک له‌به‌ر خو‌ی).

پاک و بیگه‌ردی بۆ خودا، بروانن پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر

بيٽ) چهند سوور بووه له سهر ئه وهى كه ساده و خاكى بين، كه چى ئيمه لوتبه رزى ده كه ين، چهند سوور بووه له سهر ئه وهى نه رمونيان بين، كه چى ئيمه به رقيه نه وه له گه ل يه كتر مامه له ده كه ين، چهند سوور بووه له سهر ئه وهى ميانر ه و و لپورده بين، كه چى تووند و په رگيرين، چهند سوور بووه له سهر ئه وهى گوى له يه ك بگرين و له يه ك حالى بين و له يه كتر نزيك ببينه وه، كه چى له يه كتر دور ده كه وينه وه، راجيا ده بين له گه ل يه كتر، چهند سوور بووه له سهر ئه وهى كۆ بين و يه كگرتووبين و به هيز بين، كه چى راجيا و دووبه ره كيما ن هه يه و لاوازين.

موسولمانان له سهر زور شتى ته فصيلي راجيا بوون به سهر ئه هلى سوننه و شيعه دا، به لام به دريژاي ميژوو و جياوازي شوي نه كان كو كبوون له سهر روكنه كانى نويز و بنه ماكانيان و ژماره كانيان و هه ستان و دانيشتن و كاته كانيان هوكارى نه مه ش ئه و شيوازه به يه كه وه بوونه يه كه له نويزي جه ماعه تدا هه يه.

بونى ادى زوريك له په رستشه كانمان به يه كه وه ئه نجامدانيان پاراستوونى له هه ر گوربانكارى و زياد و كه مكردينك.

ئه وه تا هه موو موسلمانان يه كرپان له سهر ده قه كانى قورئان، چونكه ئيسلام واجبى كردوه له سهريان كه به يه كه وه ببخوينن و گويي لپيگرن و به به رده وامى رورانه سى جار له نويزه به ده نگه كانه وه (ئيواره و خه وتنان و به يانى) ئه مه ئه نجام ده دريت له هه موو مزگه وتيك له هه ر ولا تيك و شار و گونديك بيت، پيشنويز قورئانه كه ده خوينايش، نويزخوينايش له دوايه وه گو يده گرن و ورد ده بنه وه لى و توامارى ده كه ن له دل و ده روونياندا، به لام موسولمانان راجيايان بو دروست بووه له سهر راقه كردنى هه نديك له ده قه كانى قورئان، چونكه راقه كردن كار يكي جه ماعى نيه، راجيانين له سهر پوكارى نويز، چونكه كار يكي جه ماعيه و له مزگه وته كاندا توام ده كر يت و ئه نجام ده دريت رورانه پينج جار، به لام راجيان له سهر ئه وهى يه كه مجار له م نويزانه دا دلله كانيان روو بكه نه كى، چونكه چاودير له سهر دلله كان نيه

تەنھا خۇدای گەرە نەبىت، ھەر ھەر ھا پاجيا نەبوون لەسەر پووکەشى ھەجى مالى خودا و بنەما سەرەكەكانى، چونكە پەرسەشەكى جەماعىيە و لەژىر چاودىرى و تۆماری كۆمەلى ھەجكەران ئەنجام دەدرىت، بەلام لەسەر ھەندىك بنەما و وردەكارى لەم پەرسەشەدا ناكۆك بوون ئەگەر لە گەلانى سەرزەوى ئەمرو پىوانىن و بمانەوئىت جياكارى بكەين لەنىوان ئەوانەى پىشكەوتوون و ئەوانەى دواكەوتوون و گرنگترین پەوشت و سىفەتەكانى ھەرىكەكانى ديارى بكەين دەبينىن ئەو گەلانى شارستانى تيان بنیاتناو و پىشكەوتوون ئەوا لەنىو خۆياندا خاكى بوون و لىيورده و كۆك و يەكگرتوو بوون و تايبەتمەندىيان وەرگرتوو لە زانستەكاندا، كارىان كروو ھە بۆ بنیاتنانى ولاتەكانىان وەك يەك گرووپ، يەك دەستە و يەك دل بە ھىمەتەكى بەرز و وىستەكى بەھىزەو كارىان كروو، ئەو گەلانىشى كەوا دواكەوتوون ئەوا لوتبەرز و خۆبەزلان بوون لە ناو يەكترىدا و تووندئاژو و تەمبەل و كەمتەرخەم و پارچەپارچە بوون و يەكتريان قبول نەكروو و پارچەپارچە ھەرىكە و بەلایەكدا لارى بوون ئەگەر دوو پارچەيان ھاوپا بوون ئەو لەسەر دوژمنایەتى و شەپكردن لەگەل پارچەى سىيەم يەكبوون. بەداخو ئەوا ئایا ئەمە حالى گەلانى موسلمان نىە لە زۆرىەى حالەت و ولاتەكانىاندا؟

ئەگەر ھەرىكەكان ئەم فەرموودەيەمان لەبەرچا و گرتبا، پاشان لە وشەكانى ورد بوباینەو و لەسەر خۆمان و كەسوكارى چواردەورى خۆمان جىبەجىمان كرىدا ئەو نەينىەمان بۆ پوون دەبوو ھە كە پىغەمبەرى خودا (درودى خودای لەسەر بىت) كاتىك زۆر جەختى كرىدۆتەو لەسەر ئەنجامدانى پەرسەشەكان بەتايبەتى نوئىز بە كۆ و جەماعەت ئامانج لىي: يەكگرتوبى و بەھىزى و يەكەتى نىو موسولمانانە، ئەگەرنا ئەو ھەك مەرى ھەلپراو لە مېگەل دەبنە نىچىرى گورگەكان، ئای چەندە گەلە گورگى زۆرەن لە چواردەورمان لەم جىھانەدا.

- ((ما مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي قَرْيَةٍ وَلَا بَدْوٍ لَا تُقَامُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا وَقَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ

الشَّيْطَانُ، فَعَلَيْكَ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذَّنْبُ الْقَاصِيَةَ)) - أي المنفردة من الغنم عن قطيعها - {رواه أبو دود عن أبي درداء}. واته: (هیچ کاتیک سئ کەس لە دنییه کدا، یان بادیییه کدا نابن و نوژی جهماعت ئە نجام نادری له ناویاندا، ئیلا شەیتان زال دەبیت بەسەریاندا، بۆیه لە گەل کۆمەڵی موسولماناندا بە، چونکە گورگ ئە و مەرە دەخوات کە هەڵپراوه له هاوریکانی).

کاتیک دلەکان کۆدەبنهوه له نوژی جهماعتدا - نهک تهنها لاشهکان - پيوسته له دوايدا ئەم کۆبوونهوهیه پەنگباتهوه لهسەر تهواوی ژیاومان و بیرکردنهوه مان، وامان لیبیت بەکۆمەڵ هەلسوکەوت بکەین و هەموومان بەکۆمەڵ بیر بکەینهوه و بەکۆمەڵ کار بکەین و بەکۆمەڵ بنیات بنیین و بەکۆمەڵ دلخۆش بین و بەکۆمەڵ دلتهنگ بین، تهنها بەم شیوهیه کۆمەلگەیی موسولمانان له دواکهوتویی و داروخاوی شارستانییه که یانهوه گۆران بۆ شارستانییه تی جوانی ئیسلام، به بهها و رهوشته بهرزهکانیان و به فیکر و زانست و یه کپارچهیی خاکه که یی و یه کبوونی نهوهکانی، بۆیه زهوی و ئاسمانیان به یه که وه کۆکرده وه ئە و کاته ی که یه کپارچه یی و یه ک کۆمەڵی و یه که به هه شتی کۆبوویه وه له لایان.

- ((عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَإِيَّاكُمْ الْفُرْقَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْإِثْنَيْنِ أَبْعَدَ، وَمَنْ أَرَادَ بُحْبُحَةَ الْجَنَّةِ فَعَلَيْهِ بِالْجَمَاعَةِ)) {صححه الألباني عن عمر بن الخطاب} .

واته: (له گەل کۆمەڵی موسولماناندا بن، خۆتان بپاریزن له دووبه رهکی، شەیتان له گەل یهک تاقه که سدایه و له دوو کهس دوورتره، ئەوهی ناوجه رگه ی به هه شتی ده ویت با له گەل کۆمەڵی موسولماناندا بیت).

شارستانییهت کۆبوون و تهواوکاری و یه کپیزی وره ده کاری و خاکی بوون و نه رمونیانی و قبولکردنی به رامبه ر و نزیکبوونه وه و هیمه تبه رزی و ئیراده و ئارامگریه .

وتاری هەینی: خولی گەشە پێدان و پێشکەوتن

له یهكێك له مزگه‌وته‌كانی شاری (ئۆكسفۆرد) كه‌وتنه‌ ده‌نگه‌ ده‌نگ كاتێك وتارخوێنی هەینی‌كه‌یان وتاره‌كه‌ی ته‌واو كرد به‌ زمانی ئینگلیزی و هه‌یج وشه‌یه‌کی زمانی عه‌ره‌بی له‌ وتاره‌كه‌یدا به‌كارنه‌هێنا، ده‌یانگوت وتاری مامۆستا ته‌واو نییه‌، چونكه‌ به‌ زمانێکی جیاواز له‌ زمانی عه‌ره‌بی پێشكه‌شی كرد، نوێژی هەینی هه‌یجی قبول نییه‌ ئه‌گه‌ر وتاره‌كه‌ به‌ زمانی عه‌ره‌بی نه‌بێت.

ئێمه‌ له‌ به‌ریتانیا زۆر جار به‌سه‌رسوپمانیه‌وه‌ ده‌پوانینه‌ ئه‌م جو‌ره‌ پووداوانه‌، سه‌رسوپمانیه‌ك كه‌ پێزانین له‌خۆی ده‌گرێت له‌ به‌رامبه‌ر هه‌ندێك له‌و برایانه‌مان كه‌ به‌ زمانی عه‌ره‌بی نادوین كاتێك ده‌یانبینین كه‌ ریزی تاییه‌ت و پیرۆزی و خۆشه‌ویستی له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م زمانه‌دا ده‌نوینن كه‌ ئێمه‌ ئه‌وه‌مان له‌ده‌ستداوه‌، ئه‌مجۆره‌ ریزه‌ واما‌ن لێده‌كات هه‌ست به‌ ته‌ریقی بکه‌ین تۆزێك بمانه‌یینه‌ تێگه‌یشتن و روشد، هانمان ده‌دات له‌سه‌ر خۆداملین له‌و رها‌تانه‌ نه‌رینه‌ كوشنده‌یه‌ی كه‌ له‌سه‌ری رها‌تووین، له‌ مامه‌له‌كردن له‌گه‌ڵ زمانه‌كه‌مان بۆ ریزگرتن و خۆشه‌ویستی بۆی، یارمه‌تی‌مان ده‌دات له‌سه‌ر دووباره‌ دۆزینه‌وه‌ی و دۆزینه‌وه‌ی به‌ها و پێگه‌ و پیرۆزیه‌كه‌ی.

به‌راستی ئه‌مه‌ پوویه‌کی پرشنگداره‌ له‌لایه‌ن ئه‌و برایانه‌مان، ئێمه‌ی عه‌ره‌ب وا لێده‌كات هه‌ست به‌ تاوان بکه‌ین، ئه‌و واجبه‌ پیرۆزه‌مان بێرده‌خاته‌وه‌ كه‌ له‌ بیرمان کردووه‌ به‌رامبه‌ر زمانی دایکمان، به‌لام بۆ ئه‌م وینایه‌ش پوویه‌کی جیاوازی تر هه‌یه‌. له‌وکاته‌دا ئه‌و برایانه‌مان ده‌بینین جه‌خت ده‌که‌نه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ ده‌بێت وتاری هەینی به‌ زمانی عه‌ره‌بی بێت و هه‌یج زمانێکی تر نه‌بێت، ئه‌گه‌ر تیشی نه‌گن، ئه‌و چه‌مك و ده‌سته‌واژه‌ شیوینراوانه‌ ده‌رده‌که‌ون و دینه‌ به‌رده‌ممان به‌ئاشکرا، كه‌ له‌لای هه‌ندێك موسلمان هه‌یه‌ بۆ ئه‌و پۆله‌ سه‌ره‌کی و زیندووه‌ی كه‌ وتاری هەینی بۆ دانراوه‌، هه‌روه‌ها ئه‌و جیاکردنه‌وه‌ ترسناکه‌ له‌نیوان ئاین و ژیا‌نمان

بۆ روون دەبیتهوه، وەك هەندیک دەلین: وتارەكە با لە قورئان و فەرموودە دەرنەچیت! ئەوی تر گرنگ نییە چی دەلێت یان نایلیت، پینچ نوێژە فەرزەکان ئەنجام بدە دوایی کیشە نییە دزیت کرد، یان خەلکت هەلخەلەتاند، یان درۆت کرد، یان زینات ئەنجامدا، گوشتی بەراز مەخۆ گوشتی حەلال بخۆ دوایی کیشە نییە هەرچەند تاوان ئەنجام بدەیت.. بەم شیوەیە وینای ئیسلام روژانە دەشیوینریت لە بەرچاوی روژئاوا بەقەدەر تینەگەیشتنی موسوڵمانان لەم ئیسلامە لە روویەكەوه و بەقەدەر جەختکردنەوه لەسەر وردەکارییەکان و شتە لاوەکیەکان و رووكەشەکان و وەلانی پایە و بنەما سەرەکییەکان لەلایەکی ترەوه، ئای چەندە ستەم لە ئیسلام دەکریت بەهۆی نەزانیی موسوڵمانان خۆیانەوه، ئای چەندە بەلا بەسەر ئیسلام و پەيام و خەلكەكەیدا دەهینریت بە دەستی موسوڵمانان خۆیان؟

براكمان بەمەرجیان گرتوووە لەسەر ئیمام كە وتاری هەینییەكەى بە زمانی عەرەبى بێت نەك بە زمانە لۆكالییەكەى خۆیان، یان هەر زمانىكى بێگانەى تر كە تى بگەن، رەنگە ئەو وتارە لە چەند ئایەت و فەرموودەیهك تینەپەریت، رەنگە وتارییەكە چەند وشەیهك و چەند حیکمەتى گێردراوه زیاد بکات كە بووه بە عادت هەموو هەینییهك دوبارەیان دەکاتەوه لە بەردەمیاندا، پاشان دەبینین خەلك چۆن چوون بۆ مزگوت ئاواش دینەدەر، هیچی تازە نییە، هیچ تینەگەیشتون، هیچ ئامۆزگاری فیر نەبوون، هیچ یادکره وهیهك، هیچ رینماییهك لەبارەى حوکمە شەریعیەکان و چارەسەرى پێشهاتهکانیان دەست نەكەوتوو، ئا بەم شیوەیه رۆحى وتاری ئاینى دەکوژین، تەنها لاشە و روکەشە زمانەوانییهكەى دەهێلینهوه. ئیمە ئەم روونکردنەوه هەفتانەیهه گرنگانە لە مەبەستەكەى دادەمالین، بە هەندیک هەلسوکەوت و رووكەشى جولەیی و وشەیی پەرستشەکان، یاسا و ریساکانیان دەگوڕین ریک وەك ئەوهی كە زۆریك لە موسوڵمانان پەرستشەکانی تریان لە مانا کردارییهکانی دامالیه کاتیک جیايان دەکەنەوه لە

ژیان، دەبینین نوپۆژ دەکەن و دزیش دەکەن و بەرپۆژووش دەبن و درۆش دەکەن و سنوورەکانی شەرع دەبەزینن و ھەموو ئەو تاوانانە ئەنجام دەدەن کە خوویان پێوە گرتووە، بۆ ئەوەی ئەو جیاکارییە سەیرە لە نێوان ئاین و دنیاکە یاندا بچەسپینن.

دەبینی ھەندیکیان لەسەر و نەخویندەواری خۆیەو و وانە یەکت پێدەلێت لەسەر پێویستی رەچا و کردنی مەرجەکانی گۆشتی حەلال ئەگەرچی رەنگە بۆچوونەکە ی تۆ جیاواز بێت لە و بارە یەو، کەچی دەبینیت لە پەنھانیدا -یان بە ئاشکراش ھەندی کجبار- کە سێکی فیلباز و ساختە چی و پیلانگێر و ھەلخە لە تینەر و درۆزن و دز و ئازاردەر شایەتدەر بە ناراست و خۆدزەرەو و لە یاسا، رەنگە موعتادیش بێت، لە بەرگی موسولمانیکی پابەنددا خۆی شار دۆتەو، ھەمیشە جەخت دەکاتەو کە ئەو موسولمانیکی راستە قینە یە و ئەگەر بە بۆچوون و تیگە یشتن و مەرجەکانی ئەو رازی نەبیت لە بارە ی گۆشتی حەلالەو ئەو رەنگە دەر تەبھینیت لە میللە تی ئیسلام.

بە شیکێ زۆری موسولمانان بە مشیو یە یان لێھاتوو: نوپۆژ بکە دوایی چی دەکەیت بیکە، ھەرچی دەلێت لە وتارە کە تدا بەس با عەرەبی بێت، ئەوەی دەتەوێت ئەنجامی بدە لە ژیان و مامەلەت لە گەل خەلکدا، گرنگ ئەوە یە تەنھا گۆشتی حەلال بخۆی -جا بەو تیگە یشتنە ناوچە ییە ی خۆشی بۆ ئەم مەسە لە یە-.

زۆریک رۆلی سەرەکی وتاری ھەینی لە ژیان کۆمەلگای ئیسلامی و گەشە سەندن و پیشکە وتنی نازانن، بۆیە نوپۆژی ھەینی و وتارە کە یان بەسەردا تێدە پەرپیت، وا سەیری دەکەن کە پەرستشیکێ رووکەشە، دەبیت ئەنجامی بدەن، پێویستە ئەنجامی بدەن و لەسەر شانی خۆیانی رابکەن بەوە ی لە کاتی خۆیدا ئامادە بن و بێدەنگ بن بۆ وتارخوینە کە و بەرپیکێ رابووستن و نوپۆژە کە یان ئەنجام بدەن، سەلام بدەنەو: السلام علیکم ورحمة الله، السلام علیکم ورحمة الله.

پێویستە بپرسین لە بەردەم ئەم حالە تەدا: باشە کاتیک بێدەنگی لە بەردەم وتارخویندا تەشریع کراو، ئارامی و لەسەر خۆیی پێویست کراو لە کاتی

وتارخویندنه و هدا تهنه له بهر ریژگرتن نییه بۆ وتارخویننه که؟ باشه وتاری ههینی بهم دابرینه له رۆحه که ی تهنه مه راسیمیکی رووکه ش و کۆمه لیک جووله و وه رزشی لاشهیی و فیزیایی نییه و ناوه پۆکه که ی هیچ سوود و مانایه کی نییه؟ له راستیدا نوێژی ههینی په رستشه، وتاره که شی پلانی کردارییه، ئه م وتاره به شیکی دانه بپراوه له نوێژی ههینی، به شیوه یه که له ههندی فهرموده دا هاتووه: ئه وه ی وتاره که ی له کیس بجیت وه که ئه وه وایه نوێژه که ی له کیس چووبیت.

- ((إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ عَلَى أَبْوَابِ الْمَسَاجِدِ، يَكْتُبُونَ النَّاسَ عَلَى مَنَازِلِهِمْ، جَاءَ فُلَانٌ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، جَاءَ فُلَانٌ فَأَدْرَكَ الصَّلَاةَ وَلَمْ يُدْرِكِ الْجُمُعَةَ إِذَا لَمْ يُدْرِكِ الْجُمُعَةَ)) {رواه أحمد عن أبي هريرة}.

واته: (فریشته کان رۆژانی ههینی له بهردهم ده رگای مزگه وته کان ده وه ستن به پێی پله و پیاپیه کان خه لکی ده نوسن، فلان که س له فلان کاتدا هاتووه، فلان که س له فلان کاتدا هاتووه، فلان که س کاتیک هات ئیمام وتاری ده خوینده وه، فلان که س هات فریای نوێژ که وت، به لام فریای وتاره که نه که وت).

بۆیه له سه ر پێشنوێژ پێویسته که وتاره که ی درێژ بکاته وه به پێی جوړی نوێژخویننه کانی و ئاستی رۆشنییریان، سروشتی حال و زووفیان و ئه و بابه تانه ی گرنگی پێده ده ن، ئه گه ر بیه ویت سوودیان پێبگه یه نیت و له دوای ده رچوونیان له مزگه وت بابه ته کانیان بپه ر بمانیت و کاری له سه ر بکه ن، بۆیه وتاردان بۆ کۆمه لیک کریکار ده بیت جیاواز بیت له وتاریک که له بهردهم جه ماوه ریکی رۆشنییر ده دریت، ده بی ئه و وتاره ی به گوێی خویندکارانی ناوه ندیدا ده دریت جیاواز بیت له و وتارانه ی به گوێی خویندکارانی زانکۆدا ده دریت، یان بۆ مامۆستایانی زانکۆ ده دریت، ده بیت وتار بۆ تازه موسلمانبووه کان له هه موویان جیاوازتر بیت.

پێغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر) هیچ کات به هۆی بۆنه، یان به بی هۆ ئایه ته کانی دووباره نه کردۆته وه وه که هه ندیک له وتارخوینانی ئه مرۆ ئه نجامی

دهدن، کاتیك كه وتاره كه یان له ئایه تیك یان چند ئایه تیك، یان چند فەرمووده یه کی دووباره تیناپه پریت، له بهرده مماندا وهك توتی ده یلینه وه و چند باره ده که نه وه به بی ئه وهی هه ولّ بدن جوان په یوه سستی بکه ن به وهی که رووده ات له واقیعدا له رووی کات و شوینه وه، به راستی گونا هبار ده بین له به رامبه ر ئه و ئایه تانه دا که هه ر ئه وانه چه ندباره ده که یه وه و ده یانده بین به گوئی خه لگدا به هوی بۆنه یه ک یان به بی هۆ، تا وایان لیده که یه بیزار بین و پشتی تییکه ن و گوئی لینه گرن، ته نانه ت رهنگه به هوی ئه م کاره وه ئه و هه سته یان له به رامبه ر هه موو قورئان بۆ دروست بییت. ده بی که ی بییت ئه و پۆژه ی که زمانی وتاری هه یه بییته شتیکی لاهه کی و ناوه پۆکه که ی به ئامانج بگیرییت؟ ده بی که ی بییت مه سه له ی گوشتی حه لال و هاوشیوه کانی بابه تی بنیاته ر نه بن بۆ رینماییه ئایینی و ره وشته به رز و نه مره کان؟ ده بی که ی ژیانمان بییته به رجه سته و جیبه جیکه ر و پشتراستکه ره وه ی په رستش و به ها ئاینیه کان.

ئه گه ر خودای گه وره سه ره تای هه ر سه ده یه ک نویکه ره وه یه کی ئاین بنیرییت بۆ موسولمانان وهك له فەرمووده کاندای پشتراستکه راوه ته وه ئه وه رۆلی وتاریژی هه یه نی له سه ره تای هه موو هه فته یه کدا ئه وه یه که حوکمه کانی ئاینه که ی بۆ نوێژخوینان نوی بکاته وه و له سه ر درێژه و ورده کاریه کان و پیشهاته کانی سه رده م هه لویسته بکات، بۆ ئه وه ی ره وره وه ی ژیاندا برۆن و پارێزگاری له په یوه سته بوونیان پیوه ی بکه ن، به شداری بکه ن له دروستکردن و گه شه سه ندنی.

ئه گه ر هه موو دامه زراوه یه ک به رنامه ی هه فته یی راهینان و گه شه سه ندنی ناچاری هه بییت که به سه ر فه رمانبه ره کاندای جیبه جی بکات، ئه وه وتاری هه یه نیش ئه و به رنامه راهینان و رینماییکه ر و گه شه سه ندنه ناچاره یه یه بۆ ژیا نی موسولمان، ئه و په یوه سته هه فته تانه یه فه رمیه زانستییه رینماییه رۆشنبرییه راهینانه یه په ره ورده که ره یه له نیوان دامه زراوه ی ئیسلام و دامه زراوه ی ژیان.

لیرهوه دست پیدهکەین

جاریک پرسیری برایه کم کرد که نوژی ده کرد له گه لمان له مزگوت، پیمان و تم که ماوهیه که له مزگوتهی ئیمه نوژی ناکات، حەزی له مزگوتیکی تره، چونکه له گه ل موسولمانیک که دیت بو ئه مزگوته ناخوشییان هیه، پاشان به برایه کی تر گه شتم ماوهیه که بو نه مبینی بوو، لیم پرسى: بو ناتبینم له مزگوته که مان؟ وتی من له مزگوتیک نوژی ناکه م وتاربیژه که ی بجیته سه مینبه ر و بلیت مرۆف له تنۆکه ئاویکی بیپیز دروست کراوه، چون ده ویری و ماف به خوی دهدات که ئه و تنۆکه ئاوهی مرۆفی لی دروست بووه به بیپیز سهیری بکات، جاریکتر به هاوپییه کم گه شتم له ریگای مزگوت و دهستمان کرد به قسه کردن هتا گه شتینه بهردهرگای مزگوت، کاتیک گه شتین خوا حافیزی لی کردم، به سه رسوپمانه وه پیم وت ئه مه چییه نوژی ناکه ی له گه لمان؟ سه ری بادا به ملاولادا و وتی من له مزگوتیک نوژی ناکه م که سه له فی نوژی بکن تیایدا.

لیره دا پرسیارم له خۆم کرد: باشه بیهینه بهرچاوت گه لی موسولمان ئه گه ر دابهش بن به سه ر ئه م سی تاقمه دا سییه کیان له و مزگوتانه نوژی ناکه ن که ناحهزه کانیان یان ئه و که سانه ی ناکوکیان هیه له گه لیان له وی نوژی ده که ن، سییه کی تریان له وتاریژی مزگوت خو ش نابیت که هه له یه کی کردوه له وتاره که یدا ئه گه ر وادابنن هه له یه، سی یه که که ی تر نایه وی له مزگوتدا کۆبیته وه له گه ل ئه و که سانه ی راجیان له گه لیان له بوچوون و ئیجتیهاده کاند، باشه ئیوه له گه لیکی و راده بینن و گومانتان هیه که بتوانیت و شایسته بیت بوئه وه ی پوژیک له پوژان حوکی جیهان بکات چ جای حوکی خوی؟

باشه ئیمه چیمان له رهوشتی مزگوت کرد، چیمان له مه رجه کانی نوژی جه ماعت کرد و چیمان له پۆله میژوویییه مه زنه که ی کرد، که لییه وه سوپا و هیزه مه زنه کانی ئیسلام ده رچون بو ئه وه ی ئیسلام بلاو بکه نه وه، شارستانییه تی ئیسلام

و ره‌وشتی ئیسلام له‌سه‌ر پرووی زه‌وی په‌خش بکه‌ن له ماوه‌یه‌کی که‌می دیاریکراودا، که هیچ شارستانییه‌تیکی مرؤفایه‌تی شتی وای به‌خۆیه‌وه نه‌بینیوه و نابینیت، نه له رابردوو نه له داها‌توو.

له نیسانی سالی ۲۰۱۲دا داوام لیکرا به‌شداری بکه‌م له خولیک که (ده‌زگای ئه‌کادیمی بانگخوازی هاوچه‌رخ - مؤسسه‌ الداعیه‌ المعاصر) سازی کردبوو، ئامانج لئی ده‌رخستنی چه‌ند نمونه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو له ده‌رچوانی کچ و کوری زانکۆی ئه‌زه‌ری پیروژ، ئه‌وانه‌ی له‌پرووی زانستی و هه‌لسوکه‌وته‌وه سه‌رکه‌وتوو بوون، بۆئه‌وه‌ی بتوانن کۆنتاکت دروست بکه‌ن له‌گه‌ڵ گه‌نجان و په‌یامی ئیسلامی میان‌په‌وییان پێ بگه‌یه‌نن. به‌و پێیه‌ی که شاره‌زاییم هه‌یه، نزیکه‌ی ۲۰ سال کارم کردوو وه‌ک پشکنه‌ر -مفتش- له ئه‌نجومه‌نی به‌ریتانی بۆ دانپیانان به‌ زانکۆ و په‌یمانگاگان:

(The British Accreditation council)

که ئه‌م کۆپه‌نده ئیستا فراوانتر بووه بۆ ئه‌وه‌ی زانکۆ و په‌یمانگاگانی ده‌ره‌وه‌ی به‌ریتانیاش بگرێته‌وه، مانای وایه که ئه‌م کۆپه‌نده شاره‌زایی و لیه‌اتوویی ئاسته‌ شارستانییه به‌ریتانییه‌کان ده‌گوازێته‌وه بۆ ئه‌و زانکۆیا‌نه، هه‌ر بۆیه من پێش‌نیارم کرد بۆ ئه‌و ده‌زگایه‌ی که بانگه‌یشتیان کردبووم که هه‌ستن به‌ دانانی کۆپه‌ندیکی هاوشیوه که من ناوم نابوو (ئه‌نجومه‌نی دانپیانانی ئیسلامی نیوده‌وله‌تی) (مجلس الاعتراف الاسلامی الدولی)، به‌مه‌به‌ستی دۆزینه‌وه‌ی خالی به‌یه‌کگه‌یشتنی شارستانی که بۆ مه‌رجه‌کانی ئه‌م ئه‌نجومه‌نه نوێیه‌ ملک‌چ بییت له ته‌واوی وڵاته‌ عه‌ره‌بی و ئیسلامیه‌کاندا، له میسه‌ره‌وه ده‌ست پێ بکات، ئه‌م خالی به‌یه‌کگه‌یشتانه‌ ته‌نها زانکۆ و ده‌زگا په‌روه‌رده‌یه‌یه‌کان نه‌گرێته‌وه، به‌لکو هه‌موو دامه‌زراوه‌کانی ده‌وله‌ت بگرێته‌وه له کۆمپانیا و به‌رپۆه‌به‌رایه‌تییه حکومه‌یه‌کان و جاده و بان و گه‌ره‌که بچوکه‌کان و با‌له‌خانه‌ نیشه‌جییه‌کان و خه‌سته‌خانه و عه‌یاده و قوتا‌بخانه و

پهيمانگا و فروشگا و مزگهوت و كه نيسه و باخچه گشتييه كان و باخچه منالان و... هتد، ئەم په نجا خویندكاره به شداربووه له خوله كه دا بینه تووی ئەم بیروكه یه به شیوه یه ك گرووی بچووكی ناوچه یی دروست بكریت و په یوه ستین بهم ئەنجومه نی دانپیاناندا كه باسمانکرد، پاشان ئەم ئەنجومه نه مه رج و پینماییه كانی په خش بكات به سهر ئەو دهزگا و شویناندا و پوچی كیپرکی شارستانی و ئایینی دروست بكات كه ههول بدن دانپیانانی ئەم ئەنجومه نه به دهست بینن، بهم شیوه یه به گرته به ری چند پیکار و کپرکی و پیشپرکی به دهوام له نیو ئەم دهزگایاندا تا ئەو دهزگایانه ی كه ناتوانن یان نه یانتوانیوه دانپیانانی ئەم ئەنجومه نه به دهست بینن ههست بکه ن كه داپراون له چواردهوری خویان.

پاشان ئەم شوینانه مانگ به مانگ و سال به سال زیاد دهبن به هوی بلاو بوونه وهی کاریگه رییه كانیان له هه موو بواره جیا جیا كانی ژیان له سهر زهوی مصر، تا له ماوه ی ۱۰ تا ۲۰ سالدا مصر له پینگه ی ئەم بهرنامه یه وه وایلیدیت دیته ریزی دهوله ته ئەوروپییه كانه وه، له پووی كار جوانی و پیکوپیک و ریکخستن و پاكوخوینی و جوانی ئاكاریییه وه، له پووی به رزبوونه وهی ئاستی وه به رهینان و ئاستی سهلامه تی گشتییه وه و له ئاستی خویندن و ئاستی پهروه رده و ئاستی ههلسوکهوت، ئەمهش به شیوه یه کی سروشتی دهیگپرته وه بو بها ئایینییه فهوتاوه كانی، له پاستیدا ئەم بیروكه یه نه هاتوته دهر و له جیی خوی ماوه له سهر په ره و جیبه جی نه كراوه، ئەمهش به هوی ئەو پروداوه نه خوازراو و یه كه له دوايه كانه ی كه هاتن به دواي ۲۵ یه نایه ردا، ئەمه وامان لیده كات به لایه کی تردا بیربکهینه وه: بوچی ئەم جولانه وه گه وره یه له بچووکترین یه كه ی شارستانی بنیاتنانی دهوله تی ئیسلامیییه وه دهست پینه كهین و جیبه جی نه كهین، ئەویش: مزگهوت و خهلكی مزگهوته، مزگهوت له هه موو شاریک و له هه موو گه په كیک و له هه موو گوندیک هه یه، هه موو مزگهوتیک به سه ره رشتی پیشنوژته كه ی و هه ندیک له

نوئیزخوئینانی گهنجی بوئر ده توانیئت بییته ئه نجومه نیکی دانپیانانی ناوچهیی بو هموو ئه و ده زگایانهی که له چواردهوری ههن به ره چاوکردنی ئه و بنه ما شارستانیانهی که باسمانکردن له نوئیزی جه ماعه تدا.

ئه وهی ئه نجومه نی به ریتانی بو دانپیانان دهیه ویئت له و ده زگایانهی دانپیان پیدا ده نیئت ئه گهر ته جاوژی له ئامانجه کهی بکهین که گرنگی ده دات به زانکۆکان چه ند مه رجیکی سه ره کین:

- رووکه شی ناوه وه و دهره وهی بینا.
- مه رجه ته ندروستییه کان و پاکوخواوینی و مه رجه کانی سه لامه تی بو ئه و که سانهی کارده کهن و سوود وهرده گرن له م ده زگایانه.
- گونجاوی ئاماده گی بینا و نووسینگه و ژووره کانی بو جووری ئه و خزمه تگوزاریهی ئه و ده زگایه پیشکه شی ده کات.
- ئاماده کردنی ته واوی پیداویستییه کانی هموو ئه و که سانهی کار ده کهن و سوومه ند ده بن له و ده زگایه.
- ئاستی سه رکه و توویی به رپوه بردن له و ده زگایه دا له ئاسانکردن و به رپکردنی کاره کان و به دیهینانی ئامانجه کانی.
- ئاستی لیّهاتوویی ئه و که سانهی کار ده کهن تیایدا و جووری ئه و بروانامانهی که هه یانه و تومارکردنی.
- به رده و امبوون له کردنه وهی خولی راهینان بو ئه وانهی کارده کهن له و دامه زراوه یه دا، له گه ل بوونی موچهی دادپه روه رانه و یه کسان بویان.
- بوونی گریبه سستی یاسایی بو هموو ئه وانهی کارده کهن له و دامه زراوه یه دا، له گه ل بوونی موچهی دادپه روه رانه و یه کسان بویان.
- بوونی یاسایه ک بو هاندان و ده ستپیشخه ربیه تاکیه کانی ئیشکه ره کان و گه شه پیدانی توانا و لیّهاتوویییه کانپان.

- بوونی رېځخستنېکې ورد و نوږې بۆ دۆسيه و مه له فه کانی ئه و که سانه ی کارده که ن و سوومه ند ده بن له و دامه زراوه یه .
- پېويسته دامه زراوه که پارېزگاری بکات له هه موو یاسا و پلانه کانی، ئه رک و کاری ئه وانه ی کار ده که ن تیايدا به نووسراو و پوونبیت .
- پاست و په وانی ئه و بلاوکراوه و بانگه وازانه ی که له و دامه زراوه یه وه درده چیت .
- پاست و په وانی ئه و خزمه تگوزاری و لیها تووی و بپروانامانه ی که دامه زراوه که بۆ خه لکی فه راهه م دینیت .
- زمانی ئاخوتن له گه ل خه لکانی تر، شارستانیته ی زمانی گووتاری نووسراو و شایسته و سه رده میانه .
- گونجای و به دم هاتنی کارگېری دامه زراوه که و ئه وانه ی سوومه ند ده بن لیت، تا چه ند پیداویستییه کانیان بۆ فه راهه م دینیت .
- دادگه ریی و یه کسانی له نیوان که سانی کارکه ر له دامه زراوه که و ئه وانه ی سوومه ند ده بن لیت و ئه نجامنه دانی جیاکاری ده مارگېری و قه ومایه تی و حزبی و مه زه بی .
- به شداری پیکردنی هه لسه نگینه ری دهره کی له هه لسه نگاندنی کار و خزمه تگوزارییه کانی دامه زراوه که هه موو سالیك .
- هه لسه نگاندنی دهرئه نجامه به ده ستهاتوو هکان له کو تایی هه موو: کورسیك / سالیك / قو ناغیک .
- ئه مه پوخته ی ئه و دۆسیانه ن که پشکنه ر له ئه نجومه نی دانپیانانی به ریتانی له جانناکه یدا له گه ل خویدا هه لی ده گریت له کاتی سه ردانییکردنی هه ر دامه زراوه یه ک، له پاستیدا ئه مانه دهرناچن له و ده بنه مایانه ی که پېشنیارمان کردون بۆ هه ر شارستانییه تیک که ئه وانیش نوږی جهماعت ده یانچه سپینیت و

بانگه وازيان بۆ دهكات، كه دهكریت ئه و بزوتنه وه یه ی كه له نوپژی جه ماعه ته وه سه رچاوه دهگری پیا ده یان بکات بۆ گپرانه وه ی ئه و شتانه ی كه له هۆکاری به دهپینانی شارستانیه تدا كه مته ر خه میمان تیدا کردوه .

جاری وا هه یه ئه م جولانه وه یه له مزگه وتیک لیڤه و له مزگه وتیک له وی ده ستپیده کات و هه ریه که یان به ره چا وکردنی مه رج و یاسا کانی شارستانییه ت که ئاماژه مان پیدان و ره چا وکردنی ئه و بنه ما و یاسایانه ی که پیویسته هه بن له هه ر دامه زرا وه یه کدا ده که ونه کپریکی بۆ ئه وه ی دانیا ن پیدای بنری، نۆری پیناچیت که لیژنه و ئه نجومه نی مزگه وته که مان کۆده بنه وه و کار ده که ن بۆ تا وتویکردنی هه ندی یاسا و مه رجی ها و به شی دامه زراندنی یه که ئه نجومه نی یه کگرتوو، پاشان ئه م یاسا و بنه مایانه گه شه ده که ن و فراوان ده بن بۆ ئه وه ی بینه یاسای بنه رته ی بۆ (ئه نجومه نی نیشتمانی دانپیانانی دامه زرا وه کان) له سه ر ئاستی ده ولت.

له ولاتی میصره وه یان هه ر ولاتیکی ئیسلامی تره وه ئه م پرۆژه یه ئه م بزوتنه وه یه ده ستپیبکات، پاشان مه شروعه که بگوازیته وه بۆ ته واوی جیهانی ئیسلامی، ئه گه ر ئه م ئه نجومه نه به شیوه یه کی دروست و چاک پلانی بۆ دابریژی ره نگه جیهانی ئیسلامی به چه ند ده یه سالیکی بگپریته وه بۆ جی شارستانییه که ی خۆی و پۆحی بیرکردنه وه ی ئایینی شارستانی دروست و زیندوو بکاته وه له جیهانی ئیسلامی و غه ربیدا، ئه ویش له ریگه ی زیندووکردنه وه ی لایه نی کرداریی له ئایینی ئیسلامدا و په یوه ستکردنی په رسته شه کان - سه رته تا له نوپژه وه - به ژیا نی گشتی و گپرانه وه ی پووی گه شی شارستانی راست و دروستی ئیسلام له لای جیهان، به راستی ئه مه کاریکی گه وره یه، به لام هه موو ریگه یه کی دوور له هه نگاویکه وه ده ستپیده کات، ئه گه ر ئه م با به ته به جیدی پیویست وه ربگرین ده توانین به دامه زراندنی ئه م ئه نجومه نه شتیکی بینینه ئارا که هه ر ئیستا چه ندین نه وه له حکومه ت و بیرمه ندان نه یان توانیوه به پینه دی.

پینج هیله کان بو نوپژ

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾

{النساء: ۴۳}. واته: (ئهی ئه وانهی ئیمانتان هیناوه نزیکی نوپژ مه کون له کاتیکیدا

ئیه سه رخوشن هه تا ئاسه واری سه رخوشی نامینیت و ده زانن چی ده لئین).

چه ند جار رووکه شیئی ئه م ئایه ته مان خویندۆته وه، به لام وانه کانی پشت

ئایه ته که مان نه خویندۆته وه.

ئه گهر له ریگادا چاومان به مروفتیک بکه ویت قسه بکات و دهسته کانی بجولینیت

و سه ری بابدا به ملاولادا، به لام به ته نه بیته و که سی له ده وره نه بیته، یه که م شت

که گومانمان بوی بچیت ئه وه یه که ده لئین رهنگه سه ماعه یه کی په یوه ندی کردنی

ته له فونی دهستی له سه ری قایم کرد بیته و له گهل یه کیکیدا قسه بکات به ته له فون،

ئه گهر جوانتر ورد بوینه وه لی و هیچ ته له فونیکی دهستیمان به ده میه وه نه بینی و

هیچ سه ماعه یه کی له گویدا نه بوو، هیچ ته له فونیکیمان به دهستییه وه یان له

گیرفانیدا به دی نه کرد، ئه وه چاره مان نامینیت ته نه ئه وه نه بیته که بلئین ئه م

پیاوه تیچوووه و ئاگای له خوی نه ماوه، یان سه رخوشه و له خوییه وه قسه ده کات،

ئایا من زیاده رپه وی ناکه م که ئه م قسه یه ده که م؟

ئه مه نمونه ی زۆریک له نوپژخوینانه له نوپژه کانیاندا له گهل بوونی جیاوازییه کی

گرنگ له نیوان ئه م دوو حاله ته دا، که سه یریان ده که یت له نوپژدا که س نابینی له

ته نیشتیان قسه ی له گهل بکه ن، وه که سیان ته له فونیان به دهسته وه نییه، له

هه مووی سه یرتر ئه وه یه به شیوه یه که قسه ده که ن که هه ست ناکه ی قسه له گهل

که س بکه ن، یان به گوزارشتیکی تر بلئین: خوشیان نازانن چی ده لئین.

زۆر جیاوازه ئه گهر قسه بکه یت و له ئاکار و ده موچاوتدا ده ربکه ویت که له

قسه کانتدا مه به ستت شتیکی دیاریکراوه و که سیک هه یه که له گهل ده ناخفیت،

له گهل ئه وه ی که ته نه ده م و زمانت بجولینیت و پیته وه دیار نه بیته که له گهل

که سیک قسه ده کهیت، یان شتیکی دیاریکراوت مه بهسته، ئەمە ی دووهمیان جوړه نه خوښیه کی سهیره و ژور ترسناکه .

قسه کردنی ئەو جوړه که سانه وتنی یه کله دوا ی یه کی چه ند وشه یه کی ماناداره له بنه رته دا، به لام وا نه ماوه و واده رناکه ویت، له سهیرکردنی ئاکار و شیوه ی دهم و چاویان و له دهرچوونی وشه کان له لیوه کانیا ن و کاردانه وه یان له سهیر دهموچاویان هه ست به هیچ ئامانج و مه به ستیک ناکریت، به شیوه یه ک به رز و نزمی دهنگ و نه غمه و موسیقای وشه کان و په یوه سستی و یه کله دوا ی یه کی مانا کانیا ن واناگه یه نیت که به ئامانج و له به رامبه ر یه کی کدا به ته له فون، یان رووبه پروو قسه بکن .

ئیسنا تا قی بکه ره وه، ده ست بده ره ته له فونه که ت و په یوه ندی ببه سته له گه ل یه کی که له هاوړپیکانت و به خیزانه که ت، یان یه کی که له ئەندامانی خیزانه که ت بل ی با ژماره ی گۆرانکاری له شیوه ی دهموچاو و نه بره ی دهنگ و شیوازی قسه کردنت تو مار بکات هه تا له ته له فونه که ت ده بیته وه بزانه چه ند جار ئەم حاله تانه دوباره ده بنه وه؟ له راستیدا ئاکاری دهموچاو و نه بره ی دهنگ و ده ستجولانه وه و حاله تی جه سته ییمان ده یان جار ده گۆریت و ره نگا وره نگ ده بیته له کاتی په یوه ندی ته له فونی ئاساییدا به هوی روودا وه کانی ناو ئەو قسانه ی ده یکه یین له: هینان و بردنی یه کتر و داواکاری و جه ختکردنه وه له سهیر داواکارییه ک و به لگه و به هانه هینانه وه بوی و بیه یوایی و سه رسوپمان و قه بولکردن و ره تکردنه وه و لومه کردن و خو پاراستن و ره چاوکردنی شتی که و سوپاس و پیزانین و پرسیار و وه لام و ترس و ته ماع و ناچارکردن و نه فیکردن و جیا کردنه وه و دهره یینانی هه ندیک شت له هه ندیکی تر و هه لوئسته کردن له سهیر شتی که و به دوا داچوون و گه رانه وه بو سهیر شتی که و دوودلیمان تیایدا و تووړه بوون و پیکه نین و... هتد، ئەگه ر ئەم حاله تانه روونه دن ئەوه ئیمه ته نها وه ک مرؤقیکی ئالی و روپوت واین .

ههولتانداه داوه له کاتی نوێژدا دلنیا بن له وهی که رۆبۆت نین، یان سهرخۆش، یان شیت نین؟ ههولتانداه وا ههست بکه ن که له نوێژدا ئیوه له په یوه نیدیان له گه ل په کیکی تر وه ک "هه ریه که مان" په یوه ندی له گه ل په کیکی تر دا ده به ستیت به ته له فون له گه ل هاوړیکه ی، یان مامۆستا که ی، یان به رپرس و سه رۆکه که ی؟ ههولتانداه له نوێژدا وا ههست بکه ن که به رامبه ریکی زیندوو هیه په یوه ندی له گه ل ده به ستی و بوخۆتان ته نها قسه له گه ل خۆتان نا که ن؟ یان وا قسه نا که ن که بوخۆشتان نه زانن چی ده لێن و که س له به رامبه رتان نییه؟ به شیوه یه ک نین که خه لک تۆمه تبارتان بکات به رۆبۆت و شیت و خه له فاو؟

ئه گه ر به راستی دلنیا ن و باوه رتان وایه له هیله که ی تر خوداتان له گه له به شیوه یه ک گفتوگۆی له گه ل ده که ن و گویتان لیده گریت و ناوی ده هی ن و داواکاری لیده که ن و وه لامتان ده داته وه، ئه مه به چ شتی ک ده سه لمینن بو ئه و که سانه ی سه یرتان ده که ن و گوینان لیتانه؟ یاخود چۆن ئه مه بو خودی خودای گه وره ده سه لمینن له کاتی کدا که ئه و گوئی له نه به ره کانی ده نگتانه و شاره زاو به ئاگای لیدانی ده کانتانه زانایه به وه ی که له ناو سینگتاندایه و ده زانی که ئیوه قسه له گه ل ئه ودا ده که ن نه ک به شیوه یه ک قسه ده که ن که له به رامبه رتاندا که س نییه؟

- ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ، الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ {المؤمنون: ١- ٢} .
 واته: (به راستی برواداران سه رکه وتوو و سه رفران بوون، ئه وانه ی که له نوێژه کانیاندا ملکه چ و دل ئارام و دل دامه زراون و دلایان له لای خودایه).
 - ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ، الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ {الماعون: ٤- ٥} . واته:
 (جا هاوار و واوه یلا بو نوێژکه رانی ک، ئه وانه ی گویناده ن به نوێژه کانیان و کاریگه ری نییه له سه ریان و دلی ناده نی و لپی غافلن).

به راستی هه ر چرکه ساتیکی په یوه ندی کردن به خوداوه ئه گه ر بی هیچ وشه و

ئاخاوتنىكىش بىت زۆر باشتىره له خوئندنه وهى چەند لاپەرە يەك كە بيخوئىننە وه به شىۆه يەك هېچ پەيوەندىكردنېك نە هېئىتە دى، خوداى گەورە سەيرى دلە كانمان دەكات نەك زمانمان، ئەگەر چركە يەك بە دل قسە له گەل خودا بكەيت چاكتىر و گەورە ترە له سەد سال قسە كردن بەبى ناگايى دل، ئەمە ئەگەر بەراستى بمانە وئىت بگەين بە خودا، جارېكى تر پەيوەندى ببەستىنە وه بە خودا وه دل و دەروونمان لەسەر ئەو پەيوەندىيە رابھىنن، ئەگەر بمانە وئىت بەھۆى نوور و چاكتى ئەو وه رېگاي سەرفرازيمان رووناك بكەينە وه، بەھۆى چاكتى نوئىژە كانمان خراپەى دل و دەروون و هەلەى رۆح و ناخمان بسرىنە وه.

- ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيْ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾
 {هود: ۱۱۴}. واتە: (نوئىژ بە چاكتى ئەنجامبەدە لە ھەردوو سەرى رۆژە وه - مەبەست نيوەرپۆ و عەسرە - و لە سى كاتە كەى شەویشدا - مەبەست مەغرىب و عىشا و بەيانىيە -، بەراستى كرده وه چاكتە كان كردارە خراپە كان لا دەبات و گوناھە كان دەشۆنە وه).

نوئىژ رابھىنانىكى وەرزشى جەستەى نىيە ئەگەرچى ئەو سوودەش دەگە يەئىت، تەنھا كاتىكى ئاسايى نىيە تايبەتى بكەين بۆ بەرپىكردى و كە تەواو بوو بچىن بۆ جىبە جىكردى كارىكى تر، وتنى چەند وشە و رستە يەك نىيە دەم و لىو و زمانمان بچولئىنن پىي، ئەگەرچى بەشىكى نوئىژە كانمان بەوانە ئەنجام دەدرين، بەلكو ئەو نوئىژەى بەندە كان ئەنجامى دەدەن دابەش دەبىت بەسەر پىنج ھىلى ھاوتەرىب و پەيوەست و تەواو كار، كە بەبى يەكتەر نابن و لە يەكتەر جيا نابنە وه ئەگەر بمانە وئىت پەيوەندىيە كە مان لەگەل خودا پەيوەندىيە كى راستە قىنە بىت، ئەم ھىلانە لەناو روكنى نوئىژە كاندا نابىنرین كە باس كرابن، بەلام لە راستىدا پاىەى ئەو روكنانەن و نوئىژ بەبى ئەم پىنج ھىلە بە نوئىژ ئەژمار ناكرىت، ئەوانىش:

۱- ھىلى كات: ھەول مەدە قەناعەتم پىبىكەى يان قەناعەت بە خۆت بكەيت كە

نویژی نیوه پړو، یان عه سر، یان ئه وانی تر به پینج خوله ک ته و او ده که یت، چونکه ئه مه کار یکی ناته و او، له راستیدا ئه و کاته ی ته رخانی ده که یت بۆ نویژ بابه تیکی سره که یه له وه ی که تۆ بیسه لمینی، یان نه یسه لمینی که نویژت کردووه، یان له نویژه که تدا په یوه نندیه کی دروستت به ستووه له گه لّ خودا. رهنگه گرنګترین کات له م هیله دا ئه و کاته بیټ که له نیوان دوو ئایه تدا چهند چرکه یه ک بیده نگ ده بیټ یان له نیوان دوو وشه دا هه لویسته ده که یت، با وشه کان له سه ر زمانت پالپالین نه که ن هه ریه که یان بیه ویت پیش ئه وی تر بیته دهره وه چیژ له وشه کان وه ربگره و ئه مدیوادیویان بکه وه ک چۆن هه ریه که مان هه نگوین له ناو ده میدا ئه مدیوادیو ده کات به چیژه وه تاقیده کاته وه بزانیټ هه نگوینی دروست و بی فیله، یان به پیچه وانه وه، بویه مافی هه ر رسته یه ک یان دهر برپینی ک به لکو هه ر وشه یه ک بده به وه ی که می ک له نیوانیدا بیده نگ ببه، به شیوه یه ک دیوادیوی بکه له عه قلتدا مانا که ی به رجه سته بکه و چیژ وه ربگره به تامکردنیان، دلنیا به له وه ی که لیان دانه بر اویت و مانا کنیان حالی بوویت و گرنګیت به ناوه پړو که که ی داوه، وا بکه که نیوه ی نویژه که ت بیده نگ بیټ نیوه که ی تری موناجاتیکی له سه رخو و راستگو یانه بیټ و له یه ک سه رچاوه وه وشه کانی دهریچن ئه ویش دل و دهر وونته، بۆ یه ک روگه بیټ، ئه ویش بۆ لای خودای به رز و بلند.

۲- هیلی زمان: به هویه وه چهند بتوانین ئه و شتانه بخوینینه وه که پیغه مبه ری خودا بوی دیاری کردوین و مافی هه ر وشه یه ک بده ین له دهر برپیندا، له به رزی و نزمی و نه بره و ئاوازا ده شیوه یه ک که له نیوان وتن و جموجوله کانی ناو نویژدا هاوسه نگی دروست بکه ین، هاوسه نگیه ک که خشوع و ملکه چی به بی ئه و ته و او نابیت، ئاگابوونی ناو نویژ به بی ئه و نایه ته دی، به هویه وه له نیوان ئه ندامه کانی له ش گونجان و ریکوپیکي جولانیان به ته وای دروست ده بیټ.

۳- هیلی جه سته: پیویسته جه سته مان به شیوه یه ک بیټ که شیواز وینا و

ئامازەكانى دەموچاومان تەعبىر و وەرگىراوى راستگويانەى ئەو مانايانە بىت كە بەزمانماندا دىت بەشيۆەيەك لاشە و دەموچاوەكانمان تەعبىر بەدەن لەو مانايانەى كە لەسەر زمانمانە تەنانەت ئەگەر ئەو زمانەش نەجوليت وشەكانى دەرنەبريت، نابىنيت ئەو كەسانەى كە لالەن و تواناي قسەكردنيان لەدەستداوہ هەموو تواناي دەربريانيان دەخەنە دەموچاو و لاشەيانەوہ بۆ پركردنەوہى كەليني زمانيان، هەر لەلالەكانەوہ نويزەكەت فير ببه، با لەسەرەتاوہ نويزەكەت نويزى ئەو كەسانە بىت كە كە ناتوانن قسە بكەن، پاشان يارمەتى بەدە بەوہى كە خوداي گەورە پيى بەخشيوى لە تواناي قسەكردن و دەربرين.

٤- **هيتلى دل:** دلەكانمان ليدەدات بەو شتانەى كە زمانمان قسەى پيدەكات بەشيۆەيەك يەكتر پشتراست دەكەنەوہ، بۆيە نابيت دەروون و ئەو شتانەى بە دلماندا دین لە شيويك بن و زمانيشمان لە شيويكى تر، چەند خۆشە ئەم دوو هيتلە - زمان و دل - يەكبگرن و كاريك بكەن ببە هۆى موو گرژ بوون و موچرکە هاتن بە لەشدا و گۆراني رەنگى دەموچاو و دەنگ پچر پچرە پيكردن و كۆبوونەوہى فرميسك لە قونچكە چاوەكاندا.

٥- **هيتلى كردار:** پاشان نيەت و عەزيمەت يەكدەگرن لامان لەكاتيكددا كە نويز دەكەين، لەسەر ئەوہى ژيانى رۆژانەمان ببیتە پراكتيزەكردنيكى كردارى بۆ هەردوو هيتلەكانى دل و زمان - كە باسمانكردن - لە نويزدا، بەشيۆەيەك كردارەكانمان قسەكانمان پشتراست بكەنەوہ، ژيانى رۆژانەمان ويئەى روونكەرەوہ (الرسم البيانى) بىت بۆ ئەو كردار و گوفتارانەى كە لە نويزەكانماندا ئەنجاممان داوون و تووماننەوہ، نابيت نويزەكانمان تەنھا چەند كردار و ريسايەكى پەرسەشى رووكەش بىت و پەيوەست نەبىت بە هەلسوكەوتى رۆژانەمانەوہ، بەلكو دەبىت جيا نەبىت لە هەلسوكەوتى رۆژانەمان و پەيوەندييەكانمان لەگەل خەلكدا و لەگەل زاتى پەروەردگاردا، چۆن دەستنويزمان كرد بە دوو جۆرەوہ با نويزەكانيشمان بكەين بە

دوو جوړه وه: نویژی دهره کی و نویژی ناوه کی، ده بیټ له یادمان نه چیت که نویژ له قورئان و فهرمووده کانداهه همیشه په یوه سته به لایه نی کرداریی و جیبه جیکردن و فهرمان به چاکه و بهرگریکردن له خراپه:

- ﴿يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَيَّ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ {لقمان: ۱۷}. واته: (ئهی کورپه که م نویژه کانت به چاکه ئه نجام بده و فهرمان بکه به چاکه و قه دهغه بکه له خراپه و گوناوه به ئارامبه له بهرامبه ره ئه و ناخویشیانه ی تووشت ده بن، به راستی ئه وانه ی که باسکران له و شتانه ن که ده بیټ بکړین و له کاره گرنگه کاندان).

- ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا﴾ {مریم: ۵۹}. واته: (له دواى ئه وان که سانیک له نه وه کاندیان بوونه جینشین که نویژه کاندیان به زایه دا و شوینی ئاره زووه کانی نه فسیان که و تن، ئه وانه توشی گومپایی و سهرگهردانی و سزا ده بن).

- ((مَنْ لَمْ تَنْهَهُ صَلَاتُهُ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ لَمْ يَزِدْ بِهَا مِنَ اللَّهِ إِلَّا بُعْدًا)) {رواه

السفارييني الحنبلي في شرح كتاب الشهاب، عن عبد الله بن عباس} .

واته: (ئه گهر که سيک نویژه که ی نه یگيړپښته وه له گوفتار و کرداری ناشرين و ئه و شتانه ی که شه ريعه ت به خراپی داناون ئه وه ئه و نویژه ی ته نها ده بیټه زياد بوونی دوور که و تنه وه ی له خودای گه وره).

هر بویه:

- نویژ بکه به لاشته وه که ئه وه ی ده موچاوت پیوه نه بیټ.
- نویژ بکه به ئا کاره کانی ده موچاوت وه که ئه وه ی زمانت نه بیټ.
- نویژ بکه به نه بره ی زمان و گوفتار وه که ئه وه ی لاشته نه بیټ.
- نویژ بکه به تریه ی دلته وه که ئه وه ی له کۆتایی دل لیدانتدا بیټ.
- نویژه که ت دريژ بکه ره وه وه که ئه وه ی ئه مه کۆتا نویژت بیټ.

هیچتان بیستووہ سہ بارہت بہ مرؤقیك کہ بانگہیشتنامہ یہ کی پیگہ یشتووہ سہ بارہت بہ نامادہ بوونی بؤ ناہہنگیکی گہورہ لہ ولاتیکی دور، ئەویش جوانترین جلی لہ بہر بکات و ئەرک و ماندووبونی ئەو سہ فەرہ دورہ ہلہبگریٹ و پارہ و کاتی خوی سہرف بکات بؤ رویشتن بؤ شوینی دیاریکراو، چہندین فرسہت و کاری تر لہ قیس خوی بدات، کاتیك کہ دہگاتہ ناہہنگہ کہ بانگہیشتنامہ کہ نیشان دہدات و دہیکہ نہ ژورہوہ و لہ جیگاہیہ کی دہستنیشانکراودا دایدہ نیشینن و لہ ئاپورای نامادہ بواندا چاوہرپی دہستپیگردنی ناہہنگہ کہ دہکات.

بہ لام پاش چہند خولہکیك بیئاگا بوون چاو ہلہدینیت سہیر دہکات پەردہکان جاری لانہ دراون.. کاتہکەش لایداوہ.. لہپر خہبەری دہبیٹہوہ لہ دہنگی پاکہرہوہی ہؤلہ کہ بہوہی داوای لیدہکن ئەم شوینہ بہ جیہیلایت بؤ ئەوہی بتوانن پاکی بکہنہوہ، بہ مہزندہ ناہہنگہ کہ دہستی پیگردووہ و تہواویش بووہ خہلکیش چوونہ تہوہ مالہوہ و کەس لہ ہؤلہ کەدا نہ ماوہ تہنہا ئەم ہاورپیہ خہوتووہ مان نہ بیٹ؟!

ئەمہ حالی ئەو کەسہ یہ کہ پلان بؤ نویرژہکە ی دادہنیت بہ بانگہیشتنامہ ی خودایی، کاتیك کہ دہستنویرژی بؤ دہگریٹ و دہچیت بؤ مزگہوت و کاتی بؤ سہرف دہکات، رەنگہ پارہشی بؤ سہرف بکات بؤ گہیشتنی بہ شوینی ئەجامدانی نویرژہکە ی، ماوہ یہک لہ مزگہوتدا دہمینیتہوہ، ماوہ یہکی کورت یان دریز، کەچی لہ نویرژ تہواو دہبیٹ بہ بی ئەوہی ہیچ تام و چیژیکی لہ دیمہنہ روحیہکانی وەرگریبت یان کاریگەر بوویٹ بہ ہلویست و مانا بہرزہکانی، یان واہست بکات کہ پەیوہندی بہستووہ لہ گەل خولقینہرہکە ی، یان توانیویہتی ئەو پاداشتہ چاوہرپوانکراوہ بہ دہستبہینیت کہ چاوہرپوان دہگریٹ دہستی بکہویٹ!!

کاتیك کہ پیغہمبەری خودا (دروودی خودای لہسەر) برایہتی خستہ نیوان موسولمانانہوہ، یہکیك لہو دوو ہاوہ لانہی برایہتیان ہەبوو لہ گەل یہکتردا، لہ

شهریځدا شه هید بوو، پاش ههفته یه ک ئه ویتیشیان شه هید بوو، موسولمانان بو
دوه میان وتیان خودایه لئی خوش ببه و بیگه یه نه به براهی، پیغه مبهری خودا
(دروودی خودای له سهر) فهرمووی: ((فَأَيْنَ صَلَاتُهُ بَعْدَ صَلَاتِهِ.. وَعَمَلُهُ بَعْدَ عَمَلِهِ إِنَّ
بَيْنَهُمَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ)) {رواه أبو داود وصححه الألباني عن عبید بین خالد السلمي}.
واته: (نویژه کانی ئه م که له دواى مردنى ئه ودا له کوپیه .. کرده وه کانی ئه م له دواى
کرده وه کانی ئه و له کوپیه) واته: جیاوازییان زوره، ئه م نویژ و کرده وه ی چاکى
زیاتری کردوه و پله ی به رزتره .

الله.. ئه گهر نویژی یه ک ههفته پله ی نویژخوینی به کرده وه به قه دهر نیوان ئه رز و
ئاسمان پله کانمان به رز بکاته وه، باشه به شى نویژیک له و ریژه یه ده بی چه ند
بیته؟! جاریکی تر له فهرمووده که وردبه ره وه ((فَأَيْنَ صَلَاتِهِ بَعْدَ صَلَاتِهِ؟))
سه برکه راسته وخو پرسیاریکی تری فهرموو که په یوه سستی یه کترن و نابی له یه کتر
جیا ببنه وه ((وعمله بعد عمله؟))، ئه مهش بو ئه وه یه که بیرمان بخاته وه که
له نیوان نویژ و کرده وه دا وابه سته بوونیکی یه ک جه سته یی هه یه ناکری له یه کتر جیا
بکرینه وه .

له دواى هه ر نویژیک پرسیار له خو ت بکه: هه تا چه ند نویژه که م به رزی
کردوو مه ته وه؟ تا سه روو ئاسمانه کان؟ سه ر مانگ؟ سه روو هه وره کان؟ سه روو
بنمیچی خانوو هه که م؟ بستیک سه روو خو مه وه؟ په نجه یه ک؟ هه یچ؟ مه رو دهره وه له
مزگه وت هه تا دلنیا نه بیت که ئیستا ئه و که سه نه ماویت که پیش چه ند خوله کیک
هاتیه ناوی.

کلیلی سووری ژماره (۱): الله اکبر

جگه له وهی که له دهربرپینی (الله اکبر) دا بناغه یه که له تایبه تمه ندیی ناوازه یی و هیژیکیی سه رسورپهینه ری په ها هه یه که ده مانبات بو شوینیکیی دورتر له زهوی - وه که ده بیینین له مه ودا - جگه له وه ئه م خودا به گه وره گرتنه ی سه ره تای نویژ تایبه تمه ندیی که تری هه یه له سه رووی ئه و تایبه تمه ندیه وه یه، ئه ویش (الله اکبر) ه بو چوونه ناو حه رهمی نویژه وه (احرام)، ئه مه مانای ئه وه یه ده چینه شوینیکیی زه مه نی حه رام کراوه وه، پیک وه که چوونه ئی حرامی حاجیه کان له سه ره تای حه جدا.

ئه گه ر یه کی که پیت بلیت: (دوژمن لاوازتره) پاشان بیده نگ بیت ئه و کات پیشبینیت چی ده بیت؟ له دللی خوتدا ده لیت: ئی دوا ی ئه وه چی؟! بوچی رسته که ی ته واو نه کرد؟! یان له دللی خوتدا ده لیتی رهنکه بیده نگبونه که ی له بهر ئه وه بو بیت، چونکه شتیکی بیر که وتوته وه، یان ده لیتی رهنکه ئه مه ی بو یه وتبی له بهر هوکاریک ویستبیتی رسته که بگوری، یان رهنکه شتیکی به سه ره اتبی له پووی ته ندروستیی وه نه یوانیبیت رسته که به ته واوی و بی که م و کوری ته واو بکا... ئه م رافه کردنانه دین به دللتا، چونکه تو وا چاوه پروانبویت که رسته و گوفتاره که ی وه که هه موو رسته و گوفتاریکی تر به شیوه یه کی ته واو و داخراو و پر مانا دهربرپیا که له یه کی که له م ده سته واژانه چوبا: دوژمن زور لاوازتره له وه ی که زال بیت به سه رماندا وه که ئه وه ی پیشبینیمان ده کرد، دوژمن لاوازتره له وه ی که گومانمان ده برد، یا خود: ئه م دوژمنه لاوازترین دوژمنه که پرویه پرومان بوته وه...

ئه م ده سته واژانه (العدو أضعف من أن يواجهنا)، یان (العدو أضعف من... هاوشیوه کانی له زمانی عه ره بیدا، وشه ی (أضعف) یه کی که له پله ی به راورد، پیویسته (من) له دوا یه وه هه بیت، یان بدریته پال وشه یه کی تر، به لام دهربرپینه

سەر سوڤهينەرەكەى (الله أكبر) ههچ كام له (من)، يان دانەپالێك (مضاف الیه)ى بە دوادا نەها توه، ئەمە جیگەى هەلۆیستەیه.

ئەم گوزارشته (الله أكبر) خودای گەوره بەکراوێى ههشتويه تیه وه ئەگەر ئەو (من) يان دانەپالێى له گەل بوايه، واته درابايه ته پال شتێك و وتبامان خودا گەوره تره له... فلانه شت، ئەو ئەو کات لایه نه دريژيڤدەرە خەيالیه كەى له دەست دەدا، دەبوو بە دەبريڤيڤيڤى داخراو و شایستەى ههچ كۆششێكى وردبوونه وه نە دەبوو كە دەكری بە هەست و ناخماندا بێت: گەوره تره له چى؟

بەپراستی ئەم گوزارشته خودای گەوره ئاوا بەکراوێى بۆى بەجیههشتوین كە چەندین مەزەندە لەخۆ دەگریت له دواى خۆى، هەموو ئەم مەزەندانەش فراوانن و رێگە دەخەنە سەرپشت بۆ ئەو كەسانەى كە گوزارشته پێدەدەن له زهنياندا - نەك بە زمان - كە دەكری دەیان بەلكو سەدان گریمانەمان مەبەست بێت، بۆ نموونه: خودا گەوره تره له تۆ ئەى شەیتان، گەوره تره له تۆ ئەى سته مكار.. گەوره تره له تۆ ئەى مال و سامان.. گەوره تره له تۆ ئەى خەم و پەژارە.. گەوره تره له تۆ ئەى دلخۆشى.. گەوره تره له تۆ ئەى هەرشتێك كە رېڤگريم لى دەكەیت كە له گەل خوادا گفتوگۆ بكەم.

بەپراستی ئەم گوزارشته مانای (گەوره) نییه، بەلكو ماناكەى (گەوره تره) بە پلهى بەراورد، كاتێك له زمانى عەرەبىیه وه وەرده گيڤدريڤته سەر ئینگلیزى، يان هەر زمانى كێتر، هەندێك لێیان تێكده چيڤت وا مانای دەكەن كە مەبەست پېى (گەوره - great) یه، بەپراستی وا وەرناگيڤدريڤت و پراسته كەى ئەو یه بلێین (گەوره تر - the greatest) ئاوا بەم جۆره وەرگيڤرانه ئەم جۆره گوزارستانه بەشێك له مانا و مەبەسته ئامانجاره كە يان له دەست دەدەن كە لێره ئامانج لێى دەستپيڤکردنى نوێژه، بەهۆیه وه دەبنه گوزارشتهێكى ئاسایی داخراو.

گوئی له زۆریك له بانگیبژان بگره دهبنیت (الله أكبر) هکانی بانگ تیکه له دهکهن و دهلین (الله أكبر ول الله أكبر) به م کاره یان که سایه تی گهره ی (الله اکبر) ی یه که م به فیرۆ دهدهن و به پووونی ده رناکه ویت بۆ ئهوانه ی گوئی لیده گرن و وینا پوونه که ی له دست دهدهن، بۆیه ئه مه گوزارشتیکی کراوه یه له پشتییه وه بۆشایی خال ئامیز هه یه ده بی پری بکهینه وه به ههست و ئه ندیشه مان (الله اکبر...) ئاوا به سی خال دوا ی خوی.

ئهو (الله أكبر) هی که نوێژه که تت پی دهست پیکرد بریتیه له دوگمه سووره که ی یه که م له نیوان چه ندین دوگمه ی سووری تر و پهنگی تر، ئهوانه ی خه ریکه هه لیان بکهیت له کاتی که سواری که شتییه که ده بییت بۆ ئه وه ی به رزت بکاته وه به ره و ئاسمان.

له نیوان خویندنه وه و به دوا دا خویندنه وه دا بین القراءة والتلاوة

یه کیک له برایان لئی پرسیم: بۆچی به بهرنامه قورئان ناخوینین له نوێژه کاندای و پلان دانانین بۆ هه لبژاردنی ئایه ته کانی ناو نوێژ؟ ده بی چ ههست و خشوعیکمان پی ببه خشیت خویندنه وه ی هه ندیک ئایهت که ده یخوینینه وه له نوێژدا، بۆ نمونه ئایه تی: ﴿والمطلقات یتربصن بأنفسهن ثلاثة قروء﴾ {البقرة: ۲۲۸}. واته: (ژنای ته لا قدر او ده بییت تا سی سووپی مانگانه چاوه ری بکه ن و (شوو نه که نه وه)). ئه م ئایه ته و هاوشیوه کانی چۆن یارمه تیمان ده دات بۆ په یوه ستبوونمان به خواوه و ملکه چبوون له خزمه تیدا؟ چونکه به راستی کاتیک دهست ده کهیت به خویندنه وه ی قورئان ده بییت له بهرچاوت بییت که تو قسه و گوفتاری مرۆفیکی ئاسایی ناخوینیته وه به لکو تو ده قی خودایی، تو قورئان ناخوینیته وه، به لکو تو (التلاوة) بۆ قورئان ده کهیت، که ئه م دوو دهسته واژه یه

جياوازييان ههيه وهك باسى دهكهين. له پيش هاتنى قورئان عه رهب وشهى (تلاى) تنها بۆ (به دوايداهات - تبع) به كارده هيئا، بۆ نمونه: له رسته دا ده يانوت (دخل علينا رجل وتلاه آخر - پياويك هاته ژوره وه بۆ لامان به دوايدا پياويكيتر)، به لام قورئانى پيرۆز ئه م مانا كۆنهى هيئا به كارهيئا بۆ به دوايه كدا هاتن له خوئنده وه دا. به و پييهى كه وشه كانى قورئان له سه ره تا دا له لايهن خوداى گه وره وه ده رچوون پاشان به دوايدا جبرائيل گوتويه تيه وه و دووبارهى كردۆته وه، پاشان پيغه مبه رى خودا به دوايدا وتيه وه و شوين خوئنده وه كهى ئه و كه وت، بۆيه كاتيك ئه مرؤ ئيمه هه ريه كه مان ئايه ته كانى خودا ده خوئينه وه، ئه وه ئيمه ش شوين پيغه مبه رى خودا ده كه وين له خوئنده وه ويدا وهك ئه وهى به دواى ئه ودا بيليينه وه، به شيوهى ئه و وتنه وه يهى كه پيغه مبه رى خودا به دواى جبرائيدا وتيه وه و ئه و يش به دواى خوداى گه وره دا وتيه وه.

كه واته ئيمه قورئان ده ليينه وه به و زنجيره يهى كه باسمان كرد. ده زانى گرنگى ئه م خاله له چيدايه؟ ئه مه كرده وه يه كى وتنه وهى زنجيره يى به رده وامه له نيوان ئيمه و له نيوان خوداى گه وره وامان ليده كات له كاتى خوئنده وهى قورئاندا كه هه ست بكه ين به په يوه سته بونى راسته وخۆ و گه رموگۆر و نه رم له نيوان ئيمه و خوداى گه وره دا، له رپى ئه م زنجيره ئه لقه پيرۆزه به يه كتر گريدر اوانه وه كه خوئنه ريش ده بيته يه كيك له ئه لقه كانى، بيهينه پيش چاوت كه قورئان ده خوئينه وه خۆت له چ ئاستيكا داده نييت له م زنجيره پيرۆزه دا؟

ره چا و كردنى ياساكانى ته جويديش رۆلكى گه وره ده گيرپت له پاريزگار ي كردن له گواسته وهى ئه و پاسپارده نه قلبيه و ئه و په رى ورده كارى تيايدا، به ره چا و كردنى ياساكانى ئيدغام و (مد - دريژ كردنه وه، فصل - جيا كردنه وه، وصل - لكاندن، وقف - وهستان..). جوړيك له راهي نايمان فير ده كات له سه ر پاراستنى ئه مانه تى ره ها له وتنه وهى قورئان به شيوه يه ك كه رامانده هي نييت كه خوئنده وه كه مان

نوسخه يه كى ره سەن بێت بۆ ئەو خویندنه وه يه ی كه پینغه مبه رى خودا گوئیستی بووه له جوبرائیل و ئەویش له خودای گه وره .

ته نانه ت یاساكانى ته جوید كاتیكى زیاترمان پیده به خشیت بۆ زیاتر پامان له ماناكانى قورئان و وامان لیده كات خیرا تینه پهرین به سەر وشه و ماناكاندا به بی به راورد كردن و تیپه پانندن له نیوان جووله ی زمان و لیوه كان و جو له ی ئەندیشه و خه یال و بیر كردنه وه مان، تاقى بكه ره وه، جارێك سورته تى (الناس) به بی ته جوید بخوینه وه، پاشان جارێكیتر به ته جویده وه دوباره ی بكه ره وه، به ته جویده وه تاموچێژى دوباره كردنه وه كه ده بینی و بۆت ده رده كه ویت كه چۆن دوباره كردنه وه كاتیكى زیاتر ده خایه نیت له خویندنه وه .

هه ولده له نوێژه كاندئا قورئان به و شیوه یه بخوینته وه كه باسمانكرد، چونكه به م شیوه یه وات لیده كات هه ست به به رپر سیاریتی تاكه كه سی بكه ت به رامبه رى، به رپر سیاریتیكه كه له به رامبه ریدا به خشوع و ترس و پیزی زیاتر ته عبیری لییده یته وه، له گه ل زیاتر سووربوون له سەر ئەمانه تى ره ها له كۆپكردن و دوباره كردنه وه و له به ركردنى ریکوپیكى وشه كانى خودای گه وره، وه ك چۆن جوبرائیل - سه لامى خودای له سه ر بێت - گواستویه ته وه له خودای گه وره وه .

زمانه نوییه كه ی قورئان

ئەوه ی كه هاوكارت ده بیته كه به هۆیه وه پله ی خویندنه وه بۆ قورئان خویندن به رز بكه یته وه بۆ پله ی بالای خویندنه وه (التلاوة) ئەوه یه كه راستیه كى گرنگ به ته واوى تیگه ت ئەویش ئەوه یه كه تۆ زمانێكى عه ره بى ئاسایى ته قلیدی ناخوینته وه كه له زمانى ئاسایى مرۆف بچیت، له هه موو شتێك زیاتر كه موسولمانان و مرۆفایه تى هه ژاند یه كه مجار كه گوئیستی قورئانى پیرۆز بوون جوانى زمانه كه ی نه بوو، په وانبێژییه كه ی نه بوو، مانا ورده کارییه كه ی و موسیقا و

ئىقاعەكەى نەبوو، بەلكو لەگەل ھەموو ئەمانەدا كۆبوونەتەو تىايدا بەيەكەو ھە شتئىكى سەرسورھئەرتەر، گەرەتر، بابەتئىك كە لە زمانەكەياندا نەيانبىنىبوو لەگەل ھەو ھەموو تواناى باوەرپەخۆبوون و لەخۆپازىبوونەيان لە ئەدەب و شىعدا، ئەوئىش نوئىىى ئەم زمانە و تاقانەىى و جىاوازىى لە ھەر عەرەبىيەك كە پئى ئاشنا بوون، تەنانەت پئىغەمبەرى خواشى سەرسام كەردبوو.

خۆيان پئىشتەر بە زمانى ئەم كەسە ئاشنا بوون كە لە دواىيدا ئەم كتئىيەى بۆ ھئىنابوون كەم تا زۆر زمانى ئەو جىاواز نەبوو لە زمانى خۆيان، بۆيە بابەتئىكى چاوەرپواننەكراو و كتوپر و سەرسورھئەرتەر بوو لەپووى زمانەوانىيەو كە بەيانىيەك بەخەبەرھاتن بىنىيان ئەم پىاوە بە زمانئىكى تەواو جىاواز لە زمانى جارانى خۆى و ئەوان قسە دەكات، ئەو زمانە لە ھەموو پوويەكەو جىاوازە، لە پووى وشە و گوزارشت و لكئەنەر و پەيوەستبەندەكان و پەيوەندىيە زمانەوانىيەكەى و وئنا و تايبەتمەندىيە رەوانبئىئىيەكەى، بەلام لەگەل ئەوھشدا كە ئەمە لايەنە ئىعجازىيەكە و سەير و سەرسورھئەرتەرەكەيەتى: پئىكھاتووہ لە زمانئىكى عەرەبى پوخت و دامەرزاو لەسەر ياساكانى زمانى عەرەبى، ھەرھەا پئىشت دەبەستئىت بە بنەما سەرەكئىيە نەگۆرەكانى، لەگەل ھەموو ئەو سوود زىادكردن و دەولەمەندكردنەى كە خستوىيەتئە ناوى، لەگەل ئەو ھەموو دەلاقە بئى سنوورەى كە كەردوىيەتئەو بەرپوويدا لە نوئىگەرىى و گەشەسەندن.

لەم كۆكراوہ سەرسورھئەرتەر لە ياسا سەرەكئىيەكانى زمان و پئىشتبەستن پئىيان و پارئىزگارئىكردن لئىيان بەسەلامەتى لەگەل گەشەسەندنەيان لە پوويەكەو، دەرچوون لە عورفە زمانەوانىيە نەحويەكان لە پوويەكى ترەوہ بەسە لە ئىعجاز كە بەھۆيەوہ موچورپكەمان پئىدا بئىت و ببزوىين و بلەرزىن و ملكەچ بئىن لەكاتئىكدا كە وتەكانى دوبارە دەكەينەوہ لە نوئىژدا، ھەرھەا ئەوہندە بەسە بۆ ئەوہى كە ھەر بەشئىك لە كتئىبى خودا كە شاىستە بئىت بە وەرگرتنى ئەم ناوہ تازه تايبەتە

وهربگریت که ئاماژەى ئەوەى تێدایە که پارێزەندکراو و موستەحیلە سنوورەکەى بشکێنریت بکریت بەهۆى ئەوەى که خودای گەرە پەرژینیکی وای بۆ کردووە تەقلید و ساخته‌کاری ناتوانن بیه‌زینن، و هاتوو وەك قەلایەك وایە (سورة - پەرژین)، هەر بۆیەش هەموو دێرێك یان پەرەگرافیکی قورئانی که ئەم قەلایە دەیگریتە خۆى شایستەیه که ناویکی نوێی بۆ دابنریت که عەرەب بەکاری نەهیناوە ئەویش وشەى (آیه‌یه)، بەپاستى ئەم ناو ه بۆى ناویکی تاییەتى جیاوازه جهخت دەکاتەو ه سەر لایەنى ئیعیجازى قورئان و پێگى کردن له تەقلید و هەلخەلەتاندن و سنووربەزاندن هەتا پۆژى دواى.

﴿بِقَوْلِ رَبِّهِمْ لَسْتَ لَنَا بِبَارِكٍ﴾ سەر پێشەکی بەرگی یەكەم له كتیبى ((المعجزة))، واشنطن، بەیمانگای جیهانى فیکری ئیسلامی، ۲۰۱۲.

زمانه‌ کراوه‌که و پانتاییه‌ سه‌وزه‌که

زۆر جار هەندى وشە یان دەرپرینمان بەرگوى دەکەوێت، یان دیتە پریمان له ژياندا، پاهاتووین له‌سەر گوێبێستبوونیان و وتنه‌وه‌یان و تێپەرپوونیکی ئاسایی به‌سه‌ریاندا، وەك هەر وشە و دەرپرینیکی ئاسایی، بەلام له‌پاستیدا زۆرێك له‌م وشە و دەرپرینانه هەروا سادەنین ئەگەر تۆزێك لیان ورد ببینه‌وه و مێشکمان که‌مێك دابمالین له‌ پاهاتن و عاده‌تیوون، با به‌یه‌که‌وه هەلوێسته‌یه‌ك بکه‌ین له‌سەر ئەم فەرمووده‌ پیرۆزه‌: - پێغه‌مبەرى خودا له‌ پکوع و سوژده‌دا ده‌یفەرموو: ((سُبْحُ قُدُّوسِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ)) {رواه مسلم عن عائشة}. وشەى (سبوح) وەك وشەى (سبحان) وایە ئەویش وشەیه‌کی ئیسلامی تازه‌یه که عەرەب پێش ئیسلام گوێبێستی نەبوون، هەروەها هەردوکیان دوو وشەى کراوون واتە دەتوانریت ئەو وشە و مانایانەى بە‌دوادا بێن که ده‌کرێ ناوی بنه‌ین (ناوچه‌ى سه‌وز - المسافة الخضراء) چونکه ئەم وشانه‌ ده‌رگا به‌رووی بۆچوونماندا ده‌کاتەوه بۆئەو‌ه‌ى

بۆشایی دواى خۆى پرىكەينه‌وه به هەر يەك له و مانا جوانانه‌ى كه بىگهردى خوداى گه‌وره پيشان ده‌دات وهك وشه‌ى (الله أكبر) كه باسمان كرد.

وشه‌ى (سبحان) له زمانى عه‌ره‌بىدا چاوگىكى نائاساييه كه له سه‌ر وه‌زنى (فعلان)ه، هه‌روهك وشه‌ى (سُبُوح) وايه، واته: به‌رزراگرتنى ئه‌و كه سه‌ى باسى ده‌كه‌ين و بىگهره‌رد راگرتنى له هه‌موو سيفه‌تێك، بۆيه كاتێك ده‌لێين (سبحان ربه‌ى) واته: خوداى من بىگه‌رده، به‌لام بىگه‌رده له هه‌ر شتێك له هه‌ر سيفه‌تێك؟ ئه‌مه ئه‌گه‌ر هه‌چ پاشگىكى ترى بۆ زيادنه‌كه‌ين له ركوع و سوژده‌دا، به‌كراوه‌ى به‌جى به‌ئێلێن، ئه‌م دوو ده‌ربرينه له‌پاستىدا به‌م شىوه‌يه ته‌واو نين له‌پيشيانه‌وه بۆشاييه‌كى كراوه هه‌يه ده‌توانين پرى بكه‌ينه‌وه به زياتر له بژارده‌يه‌ك، وهك ده‌ربرينى (الله أكبر) كه باسمان كرد، ئه‌گه‌رنا ئه‌وه ده‌بوو پاشگىكى له‌گه‌لدا بوايه، بۆ نموونه ده‌بوو وتبامان: سبحان ربه‌ى الاعلى / العظيم ... عن النقص: له نوقسانى، سبحان ربه‌ى الاعلى / العظيم ... عن العيب: له عيب، عن التعب: له ماندوو بوون، عن الظلم: له سته‌م، له هه‌له، له لاوازى، له خه‌وتن، له نه‌خۆشى.

له نوێژدا زۆر له‌م ده‌ربرينه په‌هاكراو و ته‌واونه‌كراوانه به‌ديه‌كړين، واتا به‌جيه‌يلراو بۆ بۆشايى زمانه‌وانى سه‌وز و هه‌لگى چه‌ندين ئه‌گه‌رى سه‌يرتر له‌وه، هاتنى ئه‌م جوړه ده‌ربرينه له‌گه‌ل چه‌ندين ده‌ربرينى ته‌واوكراو له‌پرووى زمانه‌وه كه له هه‌مانكاتدا هه‌لگى چه‌ندين مانا و ده‌ربرينى كراوه‌ن له‌گه‌ل ئه‌واندا له‌به‌ر چه‌ندين هۆكارى زمانه‌وانى جياجيا، ئه‌م جوړه ده‌ربرينه‌ى دواى له وشه و ده‌ربرينه‌كانى سوره‌تى (الفاتحة) و زۆرێك له سوره‌ته‌كانى تردا زۆرن، هه‌روه‌ها له ته‌حيات و سه‌لاواتى ئىبراهيمىدا هاتوون.

له‌پاستىدا ئيمه له هه‌ردوو پكاتىكا كه ده‌يكه‌ين به‌شىوه‌يه‌كى جىگىر پتر له (٣٣) ده‌ربرينى ته‌واونه‌كراو له‌پرووى زمانه‌وانيه‌وه به‌كاردنين، ئه‌مه‌ش واتا (٣٣) بۆشايى سه‌وز كه بۆمان ده‌سته‌به‌ر كراوه بۆ ئه‌وه‌ى خه‌يالدا نمان پرى بكاته‌وه به

(ئەگەر-افتراضات)ەکانى، بۇ ئەوھى كاتى تەواومان پى بېخىشىت بۇ تىگەشتىنى ماناكانى و ھىنانە يادىان و ئامادەکردىيان لە دەروونماندا لەكاتى نوپۇدا. ئەم ژمارەيە سورەتى (الفاتحة) و تەحيات و صەلاواتى ئىبراھىمى ناگىتەوھ، ھەرۋەھا ئەو ئايەت و دوعا و زىكرانەى تر ناگىتەوھ كە لە نوپۇزەكانماندا دەخوئىن، ئەمەى خوارەوھش ئەو دەرپىنە جىگىرانەن لە دوو پكاتدا:

(۱۱) جار (الله أكبر - واتە خودا گەورەترە لە فلان شت ديارى نەكراوھ) + (۲) جار (سمع الله لمن حمدہ - خودا گوئىيىستى ئەو كەسانەيە سوپاسى دەكات (سوپاس لەسەر فلان شتە - ديارى نەكراوھ) + (۲) جار (ربنا ولك الحمد - سوپاس لەسەر فلان شت - ديارى نەكراوھ) + سبحان ربى العظيم - لە فلان شت و يان لە فلان شتە - ديارى نەكراوھ) + (۱۲) سبحان ربى الاعلى (لە ۴ سوجدەدا) - (لە فلان شت و يان لە فلان شتە - ديارى نەكراوھ).

ئەم چىپى و زۆدىي دەرپىنەكراوھ و تەواونەكراوھ لەپووى زمانەوھ لە نوپۇدا ئامازەن بۇ گىنگىي لايەنى ئامادەگى يان خەياللى لە نوپۇدا، بۇ دەولەمەندکردنى کردارى جۆراوجۆرى و پاشان پارىزگارى لە زۆرتىن پىژەى خشوع و ملكەچى و تىگەشتىنى تەواو لەوھى كە دەيللىن و ھىنانەدى پەيوەندىيەكانمان بە ئاسمانەوھ.

رۆلى سورەتى (الفاتحة) و خوئىندنەوھى قورئان

ئايەھىچ جار ھەلوئىستەت کردووه لەسەر ئەو پاستىيەى كە ئەم سورەتە تەنھا دەستپىكى قورئان نىە بەلكو دەستپىكى نوپۇشە؟ بەلكو ھەر بۆخوى نوپۇزە وەك فەرموودە قودسىيەكە ناوى براوھ:

((قَسَمْتُ الصَّلَاةَ - أَيِ الْفَاتِحَةِ، بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نَصْفَيْنِ، فَنِصْفُهَا لِي وَنِصْفُهَا لِعَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ. إِذَا قَالَ الْعَبْدُ (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) قَالَ حَمْدَنِي رَبِّي وَإِذَا قَالَ (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) قَالَ أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، فَإِذَا قَالَ (مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ) قَالَ مَجَدَّنِي

عَبْدِي، فَإِذَا قَالَ (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) قَالَ هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ (إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ، صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) قَالَ هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ)) {رواه مسلم عن أبي هريرة}.

واته: (نویژم له نیوان خۆم و بهنده که مدا دابه شکر دوه، نیوهی بۆ من و نیوهی بۆ بهنده که م، بۆ بهنده که شم فه راهه م دینم هه رچی داوا بکات، هه رکات بهنده که م وتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) ده لئ: بهنده که م حه مد و سوپاسی کردم، ئە گه ر وتی (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) ده لئیم: بهنده که م پێیدا هه لدام، سوپاسگوزار بوو له سه ر نیعمه ته کان، ئە گه ر وتی (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) ده لئ بهنده که م به به رز و گه وره ی دانام، ئە گه ر وتی (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) ده لئ: ئە مه له نیوان من و بهنده که مدایه، بۆ بهنده که شم فه راهه م دئت هه رچی داوا بکات، ئە گه ر وتی (إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ، صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) ئە مه بۆ بهنده که مه، بۆ بهنده که شم فه راهه م دئت هه رچی داوا بکات).

ئیهن که سیر له ته فسیره که یدا ده لئت: "نازناوی ئە م سووره ته به (سبع المثانی) پشتراست بۆ ته وه له فه رمووده صحیحه کاندا و ده وتی بۆیه (المثانی) یه چونکه دوباره ده بیته وه له نوێژدا و له هه موو کاتی کدا ده خوینرئت."

ئایا هیچ جار بیرت له وه کردۆته وه که ئە م سووره ته وه ک گریبه ستیکی پیرۆز وایه له نیوان دوو لایه ندا په رسته ر و په رسته راو (العابد والمعبود) گوزارشت ده دات، که لایه نی یه که م (العابد) زامن بکات بۆ لایه نی دووه م (المعبود)، سوپاسگوزاری و شکو رکردنی به رده وام (الحمد لله) و داننان به گه وریه تی و بنیاتنه ریتی خودا (ربوبیة رب العالمین)، هه روه ها به په رحه مه ت و میهره بان ی به رده وام (الرحمن الرحیم)، به خاوه نداریتی و گه وریه تی په های پۆزی دوا یی (مالک یوم الدین)، به به ندایه تی و ته سلیم بوون و یه کتا په رستی (ایاک نعبد). لایه نی دووه م (المعبود) له به رامبه ردا زامن بکات بۆ لایه نی یه که م (العابد) که: یارمه تی بدات له هه موو

کاره‌کانیدا (ایک نستعین)، هه‌روه‌ها پښنمایى بکات له دنیادا بۆ (صراط‌المستقیم) که ئه‌و که‌سانه پښنمایى ده‌کات بۆ ئه‌و رښگه‌یه له خۆشه‌ویستانی خۆی که به‌هره‌مه‌ندی کردوون، هه‌روه‌ها زامن ده‌کات بۆی که بیپاریزیت له رښگه‌ی ئه‌وانه‌ی که لایات توپه‌یه (المغضوب علیهم)، هه‌روه‌ها بیپاریزیت له رښگه‌ی گومرپایان (الضالین)، که لایانداوه له په‌رستن و یه‌کتاپه‌رستی ئه‌و.

ئایا هیچ کات بیرت له‌وه کردۆته‌وه له‌کاتی‌کدا که فاتحیه ده‌خوینیت ئه‌م وتانه له وته‌ی ئیمه ناچن؟ زمانیکى ساده نیه وه‌ک زمانى ساده‌ی عه‌ره‌بى که عه‌ره‌ب قسه‌ی پێده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت که پێغه‌مبه‌رى خودا (دروودى خودای له‌سه‌ر) قسه‌ی پێده‌کرد له هه‌موو ئه‌و فه‌رموودانه‌یدا که پیمان گه‌یشتووه؟

هه‌ر بۆیه هه‌ول بده هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که باسمانکرد بیهینیته‌وه یادی خۆت له‌کاتی خویندنی فاتحیه‌دا، بۆئه‌وه‌ی زیاتر ئاگات له ماناکه‌ی بی‌ت و پۆحی وشه‌کان به‌رجه‌سته بکه‌یت، هه‌ول بده وا له‌خۆت بکه وه‌ک ئه‌وه‌ی که تۆ ئه‌و وشانه‌ت دارپشتوه و له ئه‌ندیشه‌ و عه‌قلی تۆوه سه‌رچاوه‌یان گرتوه و بۆ خۆت داتانۆن به‌بى ئه‌وه‌ی له بیرت بجئ که ئه‌مه وته‌ی خودای گه‌وره‌یه و معجزه‌یه و له وته‌ی هیچ که‌س ناچیت، کاتیک ئه‌وه‌ت کرد، ئینجا ئه‌و هه‌سته‌ت بۆ دروست ده‌بی‌ت که ئه‌م ئایه‌تانه له ناخته‌وه هه‌لده‌قولین و دل‌ت لیده‌دات بۆیان و تۆ وشه‌گه‌لیک ده‌لیی که مه‌به‌سته‌ت، هه‌روه‌ها چه‌ند گوزارشتیک ده‌رده‌بێی که باوه‌رت پێیه‌تی به‌باوه‌رپوونیکى راست و دروست، ته‌نها چه‌ند وشه‌گه‌لیک نین خه‌لکانیک و توویانه و زمانى تۆ ده‌یانلایته‌وه به‌بى ئه‌وه‌ی هه‌ستت ببزوی‌ت و له ماناکه‌ی تی‌بگه‌یت.

ئه‌گه‌ر له‌م تا‌قیکردنه‌وه‌یه ده‌ربچیت ئه‌وه که‌وتووته سه‌ر سه‌ره‌تای رښگا دروسته‌که و له‌مه‌ودوا ده‌توانى نرخی هه‌موو یه‌کیک له وشه‌کانى فاتحیه بزانی‌ت و گه‌وره‌یى هه‌موو گوزارشتیکى تی‌بگه‌یت، هه‌وه‌ها زۆر باشى و جوانى هه‌موو ئه‌و

مانایانه هست پیبکه‌یت که وشه و گوزارشته‌کانی هه‌لیانگرتوووه و درک بکه‌یت بهو جیاکاریه‌ی که هه‌یه‌تی، له‌رووی کاریگه‌ریی و تاییه‌تمه‌ندی و ناوازه‌بیه‌وه .

هه‌روه‌ها هه‌میشه له‌بیرت بیّت که ئەم سورته‌ه گرنگیه‌کی تاییه‌تی هه‌یه به جیاواز له سورته‌ه‌کانی تری قورئانی پیروژ، تو ده‌توانی چه‌ندت بویت له‌رکاته‌کانی نوێژدا بیخوینیت، به‌لام ده‌بیّت سورته‌ی (الفاتحة) هه‌ر هه‌بیّت و بخوینیت ئەگه‌ر هه‌موو قورئان له نوێژه‌که‌تدا بخوینیت، پاشان فاتحه‌ نه‌خوینیت ئەوه تو حیساب بکه که نوێژت نه‌کردوه، په‌نگه‌ خیری خویندنی قورئانت بو بنووسریت، به‌لام خیری نوێژت بو نانووسریت.

- ((لا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ)) {رواه البخاری، عن عبادة بن الصامت} . واته:
(نوێژی بو نییه ئەوه‌ی که سورته‌ی فاتحه‌ نه‌خوینیت).

نایه‌تی (بسم الله الرحمن الرحيم)

به‌راستی ئەم نایه‌ته له جوانترین نایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژه ئەگه‌ر به‌ره‌هایی له هه‌موویان جوانتر نه‌بیّت، به‌لام دووباره‌بوونه‌وه و ئولفەت پیگرتن و عاده‌تیبوون ئەم تاییه‌تمه‌ندی‌ی تیایدا‌یه‌تی له‌به‌ر چاومان شار‌دۆته‌وه، وامان لی‌هاتوووه ده‌یلێینه‌وه وه‌ک ئەوه‌ی وشه‌ یان رسته‌ی موجامه‌له‌کردن وه‌ک وشه‌کانی (سوپاس)، (عه‌فو)، (خوات له‌گه‌ل)، به‌لام نایا پرسیارمان له‌خۆمان کردوووه که بوچی خودای گه‌وره‌ هه‌لیبژاردوووه بو ئەوه‌ی بیته‌یه‌که‌م نایه‌ت که دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه له‌ نوێژدا؟ بوچی یه‌که‌م نایه‌ته که قورئان ده‌ستی پێده‌کات؟ بوچی یه‌که‌م ده‌ربیرینه له‌ رێیه‌وه ده‌چینه‌ ناو هه‌موو سورته‌تیکه‌وه ته‌نها سورته‌ی (التوبة) نه‌بیّت؟ بوچی ئەم نایه‌ته‌ه کراوه‌ته به‌شیک له‌ سورته‌ی (الفاتحة)؟ دووباره‌کردنه‌وه‌ی (بسم الله) له‌ هه‌موو ئەم ده‌ستپێکانه‌دا، پاشان وتنی له‌ ده‌ستپێکی هه‌موو شتی‌که‌دا له‌ ژیا‌ماندا (به‌شێوه‌یه‌کی گشتی) وایلی‌کردوین که به‌هه‌له‌ وا گومان ده‌به‌ین که

تهنھا ئايەتتیکە ھېچ مانايەکی نيه زياتر له سەرھتا يان دەستپيک بۆ کردنی کارئیکی دیاریکراو، تەنانەت زانایانی زانستی (نحو) بەدوای ئیئمەدا کەوتوونەتە ئەو ھەلەپھەو، خۆیان زۆر ماندوو نەکردوو بە تەقدیرکردنی ئەو فیعلە یان ئەو (حدث) ھ راستەقینەییەکی کە جار و مەجرورە کە (بسم) پەیوہست دەکەن پێوہی، بۆیە وتووینانە ئەم پستەییە لە ئەصلدا ئاوايە (أبدأ باسم الله)، بەمە کیشە نەحوییەکی خۆیان چارەسەرکردوو، بەلام لەسەر حیسابی ئەو مانا گرنگە راستەقینە کە ھەبە بۆ ئايەتە کە، لەراستیدا ئەم بابەتە پەھەندی زۆر دوورترە لەوہی کە تەنھا دەستپيکردنی کارئیک یان دەقیکی پیرۆز بیئت لەلایەن خواوہ، لەراستیدا دانانی (بسم الله) بە دەستپيکی ھەموو سورەتیک و کارئیک بە لەبەرچاوترنی مانا راستەقینە کە کە ئیستا باسی دەکەین وای لە ئیئمە و زانایانی نەحو کردوو بەکەوینە ئەو ھەلەپھەو.

ئەم ئايەتە وا روو دەکات و ئاماژە دەدات و ئەمە گرنگترین رووتیکردن و ئاماژەدانە کە ھەر ئاگادارکردنەوہییەکی قورئان کە دیت بەدواید، یان ھەر فرمانیک و ھەر بەرگریکردنیک، یان ھەر بەلئینیک، یان ھەر ترساندنیک، یان ھەر وەسفیک، یان ھەر ھەوالیک، یان ھەر ئامۆژگارییە کە، یان ھەر بیرخستنەوہیە کە، ئەوہ تەنھا لەجیاتی خودای گەورە بە زمانماندا دیت و بە دەسلالت و گەپانەوہ بۆ لای ئەو دەیلین.

ئەگەر مرقەھەکان جینشینی ئەو بن لە زەویدا ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ {البقرة: ۳۰}، ئەوہ پێویستە لەکاتی کدا کە ئەو شان دەداتە پال ئەم کارە گەورەییە: کە خویندەنەوہی وشە و دەربیرینەکانی ئەو زاتەن کە ئەویان بە وەکیل و جینشین داناو و زەوویان بەو سپاردوو، وشە و دەربیرینە راستە کە ئەو زاتەن (خوای گەورە)، لە وینە راستەقینە کە ئەو دا کە لە جیاتی ئەو دەریان دەبریت، ئەو کات پێویستە بە بیری خوای بەیئیتەوہ و بە بیری ئەو کەسانە

بهینیتوه که گوئی بۆ دهگرن، که کاتیك که ئه و ئه م ئایه تانه ده خوینیت و له ژیره وهیه له سه ر زه وی ئه و ئایه تانه ی که له لایه ن سه روو خویه وه له ئاسمان هاتوون و ده برپاوان، ئه وه ئه و (بسم الله) یه له جیاتی ئه و ده لیته وه و به گه رانه وه بۆ ئه و ئه م کاره ده کات به سیفه تی ئه وه ی که ئه و جینشینی خودای گه وره یه له سه ر ئه م زه وییه .

کاتیك قازی حوکم ده کات له بابه تیکدا که له به رده ستیدایه و ده ست ده کات به خویندنه وه ی برپاره که ده لیت (به ناوی گه له وه)، گومان له وه دا نییه که ئه و له کاتی ئه م ده برپینه دا ده یه ویّت بلّیت: ئه و حوکمه ی که ده ریده که م من له جیاتی گه ل ده ریده که م، یان (به و سیفه ته ی که راسپێردراوم له لایه ن گه له وه که هه ستم به م کاره)، ئه و له و کاته دا نوینه رایه تی ئه و گه له ده کات و ده سه لات و برپاره پالپشت به یاساکان له وه وه و ده رده گریت، تۆش کاتیك هانا دینیت بۆ یه کیک له خزمه کانت بۆ ئه وه ی داواکارییه کت بۆ رای بکات پئی ده لیت: (به ناوی خزمایه تییه وه هانام بۆ هیناویت)، دیاره مه به ست ئه وه یه (به هۆی ده سه لات و مه رجه عیه ت و به رپرسیاریتی خزمایه تی) ئه م داواکارییه م هه یه .

کاتیك نوێژ ده ستپێده که م به (بسم الله) ئه وه مانای زهنگی ئاگادارکردنه وه یه بۆ ئه وه ی ئاگادارم بکاته وه به وه ی که ئه م کاره ی وا خه ریکه ئه نجامی ده دم ته نها هه ندیک هه ستان و دانیشتنی له خووه نین، ته نها چه ند خویندنه وه و وتنی کۆمه له وشه یه کی له به رکاروی دو باره نین یه ک به دوای یه ک به زماندا بیّت و دلّ لیبدات پئی، به لکو په یوه هندییه کی راسته قینه ن له گه لّ خوادا، تیایدا جه خت ده که مه وه له سه ر ئه وه ی که ئه وه ی که ئیستا پئی هه لده ستم بریتیه له جیبه جیکردنی ئه و به لئیننامه یه ی که له نیوانماندا هه یه، من تا ئیستا و به به رده وامی ئه مینم له سه ر پله ی جینشینییه که ی له سه ر زه وی.

ههروه ها من کاتیك لاپه پرهی یه کهم له م کتیبه ده پرازیئمه وه به ده برپینی (بسم الله الرحمن الرحيم) ئه وه بیرخستن وه مه له لایهن خودای بونیاتنه ری جیهانه کان، جه ختکردنه وهی منه بۆ ئه و که هه رچی له دووتوویی ئه م کتیبه مدا هه یه له یه کهم وشه وه تا کۆتا وشه هه مووی به پیی ئه و به لئیننامه یه یه که هه یه له نیوانماندا له وهی که ته نها له بهر ئه وه و په یوه ستم تیایدا به یاسا و بنه ماکانی ئه و و راده وه ستم له سنوره کانی ئه ودا و سنورر نابه زینم، په یوه ستم ده بم به مه رجه کانی ئه و ده سه لاتهی که پیم دراوه له سه ر زه ویه که ی.

(بسم الله) ئه و به لگه نامه یه یه که له نیوان خۆت و خودای گه ورده هه یه، به وهی که تۆ زیاتر نیت له وه کیلیکی ئه و له سه ر زه ویدا، بۆیه هه یچ مولک و سامانیك نییه که ته نها هی ئه و نه بیئت، هه یچ ده سه لاتیک نییه که ته نها ده سه لاتی ئه و نه بیئت، هه یچ سه روه ت و مالیک نیه ته نها مالی ئه و نه بیئت، هه یچ زه ویه که نیه ته نها زه وی ئه و نه بیئت، تۆ ئه ی مرۆف نه ها تویته خواره وه له ئاسمان بۆ سه ر ئه م پارچه دابراوه بچوکه که ناوی (زه وی) یه که له نیوان چه ندین ملیار له م پارچه زه ویه دابراوه گه وره و بچوکه نه دا که خودای گه وره بلأوی کردونه ته وه له بووندا ته نها بۆ مشورخواردن و به پێوه بردنی ئه و کارهی که پیی سپاردوی له کاره کانی ئه م پارچه دابراوه له جیاتی ئه و وه ک جینشینی خاوه نه ئه سلویه که ی، جیبه جیکردنی ئه م به لگه نامه یه وه ک خۆی و به پیی ئه م گریبه سته که م ماوه یه له نیوان تۆ و ئه ودا خه ریکه ماوه که ی ته واو ده بیئت، ئایا خۆت ئاماده کردوه بۆ بارکردن و پۆشتن، ئایا خۆت ئاماده کردوه بۆ پراوه ستان و ئاماده بوون له به رامبه ر خودای خاوه ندار به شیوه یه که که ده فته ری حساب کردنه که ت به ده سه ته وه یه ؟

به لآم چیرۆکی (بسم الله الرحمن الرحيم) لێره کۆتایی نایه ت، ده کرا ئه م (رینگه پیدانه) خوداییه، یان ئه و (وه کاله ته) بۆ جینشینی، یان ئه و (عقد التمثیل) ه رابوه ستیئت له سه ر ده برپینی (بسم الله) به ته نها و بابه ته که کۆتایی پیه اتبا، به لآم

خودای گه وره به م گریبه سته وه هاوپیچیکی دانه براوی تری لکاندووه و به به شیکی دانه براو داده نریت له م گریبه سته، ئه ویش: (الرحمن الرحیم) ه.

به راستی کۆبوونه وهی ههردوو وشه ی (الرحمن) و (الرحیم)، که له یه ک چاوگه وه وه رگیاون و جه ختکردن له کۆکردنه وهی ئه م دوو سیفته له سیفته ته کانی خودای گه وره له (بسم الله) دا وه ک (عقد التمثیل) وایه له نیوان تۆ و خوادا، وتنی ئه م دوو وشه یه له م سه ره تایه نائاساییه وه له نیو گرنگترین هۆکاره کانی په یوه ندیکردنی مرۆف به خوداوه: که نوێژ و قورئان خویندنه، له ناواخنیدا زۆر شتی بو هه لگرتووین، به لکو بو تۆ ئه ی نوێژخوین به تاییهت و بو جیهانی چوارده وریششت پتر له یه ک په یامی هه لگرتووه، له وانه:

یه که م: له بهرئه وهی که خودای گه وره (په حمه ته که ی پیش تووره بوونه که یه تی - سبقت رحمته غضبه) وه ک له فه رمووده قودسییه که دا هاتووه، وا بو ی هه لبژاردویت که ده ست پیبکه ییت به م ده ربینه - الرحمن الرحیم-، به جه ختکردنیکی سه یر که هاتنی له پیش (۱۱۳) سووره ته وه ئه مه پشتراست ده کاته وه، به م دووانه ییه جوانه ی ناو ناوه کانی ئه گه رچی هه ردوکیان له یه که وه نزیکن له پووی پیکهاته وه له یه ک چاوگ وه رگیاون له گه ل جیاوازییه کی پوون له مانا که یاندا.

پروانه خودای گه وره سه ره تای سووره ته کانی په نگا وره نگ نه کردوه به وهی دوان له سیفته ته زۆره کانی تری هه لبژیری ت بو ده ستپیکی هه ر سووره تی ک، ته نانه ت نه هاتووه دوو سیفته هه لبژیری ت یه کیکیان ئاماژه ی په حمه ت و میهره بان ی تیدا بی ت و ئه ویتریان قوه ت و هی ز و ده سه لات بو هاوسه نگی ئه گه ر به دیدی مرۆقانه ی خو مان پروانینه بابه ته که، ئه گه رچی له زۆر شوینی قورئاندا به م شیوه یه هاتوون، وه ک ئه م دوو سیفته ته (العزیز الرحیم) {دخان: ۴۲}، یان ئه م دوو سیفته ته ی تر (العزیز الغفور).

دووه م: له بهرئوهی هردوو سیفتهی (الرحمن) و (الرحیم) ئه و گرنگیه گه وره یه یان هه یه و چونکه به شیکی سه ره کین له نویره که ت، دهستیکی هه موو خویندنه وه یه کن، ئه مه مانای ئه وه یه که به شیکن یان پروکنینکن له عه قیده که ت ئه گه ر تۆ شایسته بیت به و پله یه ی که پیی گه وره کراویت که: جینشینى خودایه له سه ر زه وى.

سییه م: چونکه به ریگه پیدانی خوئی تۆ جینشینى ئه ویت له سه ر زه وى، ئه ویش (الرحمن) و (الرحیم) ه، ئه مه ناچارت ده کات به پیی ئه م دوو سیفته ته هه لبرێدراره و باشانه له لای خودای گه وره تۆش ببیته باشتترین جینشین، به رده وام له به رزبوونه وه ی پله کانتدا بیته، به شیوه یه که گونجاویته له گه ل ئه و جه ختکردنه وه به رده وامه قورئانیانه یه کله دوایه کانه سه باره ت به م دوو سیفته ته، تا ده گه یته پله ی به رپرسیاریتی (الرحمة) که پیتدراوه.

تۆ موسولمانیت که واته ده بیته جیهان له لیبوره یی ببینیت له ده موچاوته وه و له بزهی لیوه کانتته وه و له نه رمی دلته وه و له پیلوی چاوه کانتته وه و له نزیک و دووره وه و له خوشه ویستیته وه بۆ هه موان و به لیبوره یته وه بۆ هاوپیکه ت و دوژمنه که ت وه که یه ک، هه موو ئه مانه له (الرحمن) و (الرحیم) ه وه یه که چۆن باوه شده کاته وه بۆ به رامبه ر و ده گریتته خوئی و له ده ربړینی لیبوره یی و خوشه ویستی و مروقدۆستی و نه رمونیانی و (لین الجانب) و بال راخستن (حفظ الجناح) دا ده بیته پیشه نگ.

باشه ئایا ئه و وینه یه که موسولمانی ئه مرۆ پیشکه شی ده که ن و جیهان ده ببینیت، ئایا ئیسلام ئه و وینه یه یه؟!

الرحمن الرحيم

ئەم دوو وشە يە لە زمانى عەرەببىدا ھەريەكەيان كيش (وزن) يكي جياوازي ھە يە:
لەسەر كيش (وزن)ى: (فَعْلان) و (فَعيل)ن، بەلام لە يەك چاوكەو ھەرگىراون
ئەويش (الرحمة) يە، واقىعى زمانەوانى ھەريەكەيان ئاماژە بەو ھەدات كە
ھەريەكەيان خاوەنى كەسايەتى مەعنەوى تەواو جياوازىي لەوى تر، چونكە وشەى
(الرحمن) لەسەر كيشى (فَعْلان) ھ، ئەويش دارپژاويكى ساتەو ھەختىە ئاماژە ھەدات
لە زمانى عەرەببىدا بەو ھەي كە ئىستا پوو ھەدات، ھەك چۆن وشەكانى (ظمان -
تينوو) و (غضببان - توورە) و (سهران - شەونخون) و (فرحان - دلخوش)، ئىستا
ئەم وشانە ھەموويان ماناى سيفەتيكى كاتى دەبەخشن و ئاماژەن بۆ ئەو سيفەتە
كە لەو كاتەدا پوو ھەدات، بۆ نموونە (ظمان - تينوو) واتە ئىستا ئاوايە تينوو،
بەلام تينوييتيەكەى نامينييت لە ماو ھەيەكى نزيكدا، (غضببان - توورە) واتە ئىستا
توورە يە، بەلام پاش كە ميكيتر لەسەر خو دەبيتەو ھە و توورە ييەكەى نامينييت . ھتد.
كە واتە (الرحمن) واتە ميھرەبانييەكەى ئىستا لە ئاسمانەو ھە ديتە خوار بەسەرتدا،
واتا لەم چركە يەدا كە تۆ ئەم وشە يە دەخويينيت، بەپاستى مانايەكى سەروى
شاقولى (عمودى) كاتى ھە يە كە دريژ بۆتەو ھە لە ئاسمانەو ھە بۆ زەوى، لەگەلدا
ھەست بە ميھرەباني دەكەين كە دەجوليت بەرەو پوومان و بە نويى و چالاك و
زيندوو لەلایەن خواو ھە ديت بۆمان، ھەربۆيە سووربە لەسەر ئەو ھەي كە وا بيخويينيت
كە ھەست بە دابەزىنى بكەيت ھەك تافگە يەك كە دەتشتواتەو ھە بە فەيز و ميھرەباني
خودايى لە تەپلەسەرتەو ھە تا بنە پييت.

بەلام (الرحيم) ئەو ھەسەر كيشى (الفعل) ھ، ئەويش سيفەتيكە زۆركات لە
زمانى عەرەببىدا ئاماژە بە بەردەوامى و دريژبوونەو ھەدات، بۆيە (الكريم -

به‌خشنده) هه‌مووکات به‌خشنده‌یه، (البخیل - چروک) هه‌مووکات چروکه، (الوضیع - نزم و بئ پۆن) هه‌مووکات نزم و بی‌پۆزه.

که‌واته (الرحیم) هه‌مووکات و به‌به‌رده‌وامی و هه‌تاهه‌تایه میهره‌بانه، میهره‌بانای ئه‌و گشتییه، درێژده‌بیته‌وه بۆ زه‌مه‌نه‌کانی پێشوو و ئیستا و داها‌توو، ئه‌مه سیفه‌تی‌که‌ خاوه‌ن په‌هه‌ندیکی ئاسۆیی دووردرێژه، درێژ ده‌بیته‌وه له‌ ئه‌زه‌له‌وه بۆ هه‌تا هه‌تایی، بۆیه‌ یه‌کتر ته‌واو ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ سیفه‌تی (الرحمن) که‌ خاوه‌ن په‌هه‌ندیکی (شاقولای - عمودی) بوو له‌ ئاسمانه‌وه درێژ ده‌بووه‌وه بۆ زه‌وی، خاوه‌ن مانایه‌کی زیندووی جولآوه، که‌ هه‌رکات ئه‌م وشه‌یه بخوینینه‌وه هه‌ست به‌ تازه‌یی ده‌که‌ین.

{بۆ درێژه‌ی ئه‌م بابته‌ به‌گه‌ڕێوه سه‌ر باسه‌که‌مان سه‌باره‌ت به‌ (سورة الفاتحة) به‌رگی دووه‌م له‌ کتیی (المعجزة))، واشنتن، المعهد العالمي للفکر الإسلامي، ۲۰۱۶، ۵۳۶.. لاپه‌ره‌کانی دواتر}.

ئه‌وه‌ی که‌ دل ئاسووده ده‌کات سه‌باره‌ت به‌م بابته‌ و په‌هه‌نده‌کانی ئه‌م دوو وشه‌یه و جیاکاری له‌ نێوانیاندا، ئه‌و پێگه‌یه‌یه که‌ پێغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر) ئه‌م دوو وشه‌یه‌ی پێ ده‌خویندنه‌وه، وه‌ک له‌ فهرمووده‌که‌دا ها‌توو:

- (سئل أنس -رضی الله عنه-: كيف كانت قراءة رسول الله (صلى الله عليه وسلم)؟ فقال: كانت مداً، ثم قرأ: (بسم الله الرحمن الرحيم) يمدّ بسم الله، ويمدّ بالرحمن، ويمدّ بالرحيم) {رواه البخاری عن قتاده}. واته: (له ئه‌نه‌س -زه‌زای خوای لیبیت- پرسیار کرا: خویندنه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا چۆن بوو؟ فهرمووی: خویندنه‌وه‌ی بۆ ئایه‌ته‌کان به‌درێژکردنه‌وه‌وه بوو، پاشان ئه‌نه‌س بۆخۆی خویندی: (بسم الله الرحمن الرحيم) (بسم الله) که‌ی درێژ کرده‌وه (الرحمن) که‌ی درێژ کرده‌وه و (الرحيم) که‌ی درێژ کرده‌وه).

دریژکردنه وهی (الرحمن) و (الرحیم) له گه لّ ئه وهی هیچ یه که له مهرجه کانی
 دریژکردنه وهیان تیدا نیه که له یاساکانی زانستی ته جویددا هاتون که سایه تیه کی
 سه ربه خۆ و جیاواز ده به خشیتته هه ریه که یان، چونکه (مدّ - دریژکردنه وه) و اتا
 زیادبوونی کاتی وهستان له سه ر پیته کان، ئه مه ش و اتا جیاکردنه وهی سیفه تی
 وشه که له گه لّ دواى خۆی، جیاکردنه وه ش و اته سه ربه خۆیی و ته نهایی.

کلیلی سووری ژماره (۲): إياك نعبد وإياك نستعين

له گه لّ مندا به خه یالّ بیهینه به رچاوی خۆتان وینه ی پیاویکی سته ملیکراو که
 چوو بیتّ بۆ به پێوه به رایه تیه کی میریی و بیه ویتّ مافی زه وتکراوی خۆی سه نه ئیتته وه،
 ئەم سته ملیکراوه ده بۆ چی بکات؟ دیاره سه ره تا ده چیتته به رده م کارمه ندیکی
 ته رخانکراو له به پێوه به رایه تیه که و داواى مافی خۆی ده کات، ئه ویش پێیده لیتّ
 داواکاریه که بنوسه و وه سلێک بپره، یان پولێکی لێیده، پاشان ده یخاته پۆسته ی
 به پێوه به رایه تیه که وه بۆ ئه وهی پێچکه ی رۆتینی ئاسایی خۆی وه ربگریتّ، ئه مه
 پیش ئه وهی بجیتته به رده م به پێوه به ری یه که م و ئه ویش لیکۆلینه وهی بۆ بکات و
 بپیارێکی له باره وه بۆ بدات، جا ئەم بپیاره راست بیتّ یان هه لّ، دادوه رانه بیتّ یان
 سته مکارانه.

حالی ئەم کابرایه به راوردبکه به حالی که سێکی به به خت که هاو پێیه تی یان
 خزمایه تیه کی به هیزی هه بیتّ له گه لّ به پێوه به ری ئه و به پێوه به رایه تیه، ئەم
 به پێوه به ره به پرسی یه که م و کۆتا بیتّ که له کۆتاییدا بپیار له سه ر داواکاریه که ی
 ده دات و خه می حاله ته که ی ده خوات له پوو ی وه رگرتن یان په تکردنه وه ی
 داواکاریه کان، ئه و که سێکی کاربه جییه، ته نه نه ت راستیه کانیش به هه لّ یدا
 نایه ن.. بابته که له گه لّ (إياك نستعين) شتیکی له و جوړیه، به لام له گه لّ ئه وه شدا
 به راورد ناکرێ، خودای گه وره به رز و بالآتره - والله المثل الأعلى -.

له لای خودای گوره کارمندی بچوک نییه داواکارییه فه پرمییه کانت له پریانه وه بهرز بکه یته وه، له جیاتی ئه وه، ریگهت پی دهری، به لکو فه رمانت پی ده کری راسته و خو بۆ خو ت قسه ی له گه ل بکه یته و داواکارییه که ت له خو ی داوا بکه یته، له وه ش گوره و گرنگتر، بۆ خو ی فیرت ده کات چۆن داوا ی بکه یته، کام وشه و دارشتنه به کاربیینیت بۆ ههرشتیک که داوا ی ده که یته، هه ربۆیه هه موو ئه و سیفه تانه ی که داویه ته پال خو ی له سه ره تای فاتیه دا دینیتته سه ر زمانت، پاشان ریگهت پیده دات له کو تاییدا دلنایبی بده یته له سه ر ئه وه ی که تو بهنده ی ئه ویت و ئه ویش پهروه ری و په رستراوی تویه بهرپرسیاره له تو و له ره چا وکردنی بهرزه وه ندیییه کانت (ایاک نعبد)..

پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر) ده فه رموی، خودای گوره ده فه رمیت: ((قَسَمْتُ الصَّلَاةَ - أَيْ الْفَاتِحَةَ، بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نَصْفَيْنِ، فَانصَفُهَا لِي وَانصَفُهَا لِعَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ. إِذَا قَالَ الْعَبْدُ (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) قَالَ حَمْدَنِي عَبْدِي وَإِذَا قَالَ (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) قَالَ أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، فَإِذَا قَالَ (مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ) قَالَ مَجَّدَنِي عَبْدِي، فَإِذَا قَالَ (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) قَالَ هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ (إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ، صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) قَالَ هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ)) (رواه مسلم عن أبي هريرة). واته: (نوێژ له نیوان من و بهنده که مدا به شکردوه، نیوه ی بۆ من و نیوه ی بۆ بهنده که م، بۆ بهنده که شم فه راهه م دینم هه رچی داوا بکات، هه رکات بهنده که م وتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) ده لئ: بهنده که م حه مد و سوپاسی کردم، ئه گه ر وتی (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) ده لئیم: بهنده که م پێیدا هه لدام، سوپاسگوزار بوو له سه ر نیعمه ته کان، ئه گه ر وتی (مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ) ده لئ بهنده که م به بهرز و گه وره ی دانام، ئه گه ر وتی (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) ده لئ: ئه مه له نیوان من و بهنده که مدایه، بۆ بهنده که شم فه راهه م دیت هه رچی داوا بکات، ئه گه ر وتی (إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ،

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) ئەمە بۆ بەندەكەمە، بۆ بەندەكەشم فەراھەم دیت ھەرچی داوا بکات).

ئیمە ئیستا لەو ئایەتەدا ئین کە دەکەوێتە ناوەراستی سۆرەتەكەو، تەنانەت ناوەراستی ئایەتەكە ناوەراستی سۆرەتەكەشە، لەو شوێنەى كە ھەلۆیستیكى جەختکردنەوھى تەسبیحاتى بەگەرەزانین بەرزى دەكاتەوہ بۆ لای خودا (إياك نعبد)، راستەوخۆش ھەر لەو ئایەتەدا ھەلۆیستیكى نزیانە و پەنابردنیانەى جیاواز ھەبە، داوا لە خودا دەكات ئەوھى ھەموو ئەو شتانەى كە دەبەوێت: (إياك نستعين).

بەراستی ئیمە لەگەڵ ئەم سەر بەخۆییە سەرسۆرھێنەرە بۆ ھەردوو وێستگە جیاوازەكە كە یەك ئایەت كۆیان دەكاتەو، ھەست دەكەین وەك ئەوھى كە پێویستە لەسەرمان رابوہستین لە نیوھى یەكەمى ئایەتەكەدا (إياك نعبد)، پاشان نیوھى دووھم تەواو بکەین (وإياك نستعين)، بەلكو رىوايەتكراوہ لە عەلى كورپى ئەبو تالیبەوہ (رەزای خۆای لیبیت) لە خویندەنەوھى وشەى (نعبد)دا دالەكەى بە تیرى بخویننەوہ تا ئەوھى واویكى لێپەیدا ببیت. (شامین عبد الصبور. تاریخ القرآن، القاهرة، دار القلم، ۱۹۶۱، ص: ۱۷۵)، ئەمەش یارمەتیمان دەدات لەسەر دەرختنى سەر بەخۆیەتى و چەسپاندنى كەسایەتى جیاوازی ئەوھى كە لە پێش مەدەكەوہ دیت لەوھى كە دواى مەدەكەوہ دیت.

ئایا ھەستت كر دووہ كاتیک ئەم ئایەتە دەخوینیتەوہ كە تۆ لەبەردەم دوو ھەلۆیستەى جیاوازدایت و ئەو شیوہزارەى كە بەشى یەكەم (إياك نعبد) پێدەر دەبپیت دەبۆ جیاواز بپیت لە شیوہزارى بەشى دووھم (وإياك نستعين)؟ تۆ بەبەشى یەكەمى تاییەت بە گروپى یەكەم لەم گریبەستەوہ دەچیت بۆ بەشى دووھمى تاییەت بە گروپى دووھم.

(إياك نعبد) ده‌لئیت و له ده‌نگندا نه‌بره‌کانی پ‌یز و گه‌وره‌یی و ملکه‌چی و پ‌ر ترسی دهرده‌بریت بۆ که‌سیک که ناوچه‌وان و ژیان و داهاتووی تۆی به‌ده‌سته، به‌لام کاتیک (وایاک نستعین) ده‌لئیت له ده‌نگندا نه‌بره‌ی لاوازیی و په‌نابردن و ملکه‌چی و ئومید دهرده‌بریت، به‌شیویه‌ک هه‌ست به‌رژانی نهمی بارانی وه‌لامدانه‌وه و میهره‌بانی و فریاکه‌وتن و یارمه‌تی ده‌که‌یت که ده‌رژیت به‌سه‌رتدا له‌لایهن ئه‌و یارمه‌تیده‌ره به‌هیزه‌وه، چۆن نا، ئیستا له‌به‌رده‌متدایه و قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌یت و گویت بۆ ده‌گریت، ئه‌و به‌توانایه‌ی کاتیک دژت بوه‌ستیت کیت له‌گه‌ل ده‌مئیت! ئه‌گر له‌گه‌لتدا بیت کی هه‌یه دوژمنت بیت وه‌ک پیشینان فهرموویانه؟!

به‌لی ئه‌وه ئه‌و ئایه‌ته‌یه که خودا دابه‌شی کردوه له‌نیوان خو‌ی و به‌نده‌کانی، که به‌هۆیه‌وه جوانترین به‌لین به‌ نوێژخوین دراوه، له‌لایهن راستگوترین به‌لینده‌روه که به‌لینی (ولعبدی ما سأل)ه، واته بۆ به‌نده‌که‌شم فه‌راهه‌م دیت هه‌رچی داوا بکات.

(وایاک نستعین) وا بخوینه که دلنیای وه‌لامدانه‌وه‌ی دوعاکانت بیت، به‌ شیوه‌ی ئه‌و دلنیایی ئه‌و موسولمانه‌ی که له‌ رۆژیک‌ی زۆر گهرمدا چوو بۆ نوێژه بارانه له‌گه‌ل خه‌لکدا، به‌لام به‌ته‌نها ئه‌و چه‌تره‌که‌ی خستبووه بن بالی بۆ بارانه‌که‌ی دوا‌ی نوێژکردن.

اهدنا الصراط المستقیم، صراط الذین أنعمت علیهم... ولا الضالین

ئیستا، دهرگا‌کانی سوپاسگوزاریت لیکرانه‌وه، تۆش سوپاسگوزاریت دهربری، دهرگا‌کانی ره‌حمه‌ت لیکرانه‌وه و داوا‌ی دابه‌زینیت کرد، هه‌لی داواکردنت بۆ هه‌لکه‌وت و داواکارییه‌کانت پیشکه‌ش کرد، خوا‌ی گه‌وره گه‌وره‌ترین داواکاری هیناوه‌ته سه‌ر زمانت، گه‌وره‌ترین داواکاری که مرۆف له‌م ژيانه‌دا داوا‌ی بکات،

نه ویش: داواکردنی هیدایهت و رینموییکردنه بۆ سه ر ریگای راست، ئایا هیچ شتیکی تر هیه به قه دهر لادان له سه ر ریگای راست و ونکردنی ئه م ریگایه لیی بترسی؟

بینه فکری خۆت، ئه گه ر ئیمه دهوله مه ند بین به ئه و په پری دهوله مه ندی، زیره ک بین به ئه و په پری زیره کی، له شساغ بین به ئه و په پری له شساغی، دلخۆش بین به ته وای مانای دلخۆشی، به لام نیعمه تی یه کتاپه رستی و هیدایه تی خوداییمان پینه درابیت، ئه وه ئه م شتانه چ سویدیکی هیه؟ دلخۆشی دنیا؟ دلخۆشی دنیا چ سویدیکی هیه ئه گه ر بیبه ش بیت له دواپۆژدا؟ سه د سال یان هه زار سال یان سه د هه زار سال یان یه ک ملیون سال چ سویدیکی هیه له به رامبه ر ژیانی دواپۆژ؟ له به رامبه ر چرکه ساتیک له ژیانی نه پراوه، به هه شت بیت یان جه هه ننه م؟.

- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَاهُ حِسَابًا﴾ {النور: ۳۹}. واته: (ئه وانه ی که ریبازی کوفریان گرتۆته به ر کرده وه کانیا ن وه ک سه راییک وایه له بیابانی کدا بریسکه بداته وه که سیکی تینوو و ابرانیت ئاوه هه تا ده چیتته سه ری ده بینیت هیچ نییه (کاتیک به خۆی ده زانیت ژیانی کوتاییه و قیامهت به رپا بووه) خوایش ئاماده یه له لایدا و به گویره ی کرده وه کانی موحاسه به ی ده کات و لیی ده پرسیتته وه).

- ((يُوتَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَنْعَمِ أَهْلِ الدُّنْيَا مِنَ الْكُفَّارِ، فَيُقَالُ: أَعْمَسُوهُ فِي النَّارِ عَمْسَةً، فَيُعْمَسُ فِيهَا، ثُمَّ يُخْرَجُ، ثُمَّ يُقَالُ لَهُ: أَيُّ فُلَانٍ هَلْ أَصَابَكَ نَعِيمٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا، مَا أَصَابَنِي نَعِيمٌ قَطُّ، وَيُوتَى بِأَشَدِّ الْمُؤْمِنِينَ ضَرًّا، وَبَلَاءً، فَيُقَالُ: أَعْمَسُوهُ عَمْسَةً فِي الْجَنَّةِ، فَيُعْمَسُ فِيهَا عَمْسَةً، فَيُقَالُ لَهُ: أَيُّ فُلَانٍ هَلْ أَصَابَكَ ضَرٌّ قَطُّ، أَوْ بَلَاءٌ، فَيَقُولُ: مَا أَصَابَنِي قَطُّ ضَرٌّ، وَلَا بَلَاءٌ)). {رواه ابن ماجه وصححه الألباني عن أنس بن مالك}.

واته: (له پۆژی قیامه تدا خۆشگوزه رانترین که سی سه ر دنیا ده هیئن، ده وتری جاریک نو قومی بکه ن له ناو ناگردا، پاشان ده ری دینن، پیی ده لئین: ئی فلان که س هیچکات خۆشیت بینوه له ژیانندا؟ ده لی: نه خیر قهت تووشی هیچ خۆشییه ک

نه بووم، پاشان موسولمانئیک دههینن که له هه موو کهس زیاتر تووشی زهره و ناخووشی و به لا و موسیبهت بووه، دهوتری نوومی بکهن له بهههشتدا، جارئیک نوومی دهکهن، پاشان پیی دهلئین: ئی فلان کهس قهت تووشی زیان و ناخووشی بوویت؟ دهلی نه خیر قهت تووشی به لاو ناخووشی و زیان نه هاتووم).

له راستیدا ئه و چیژهی که وه ریده گرین له خویندنی (وایک نستعین) جیاوازه له چیژی (اهدنا الصراط) ه، ده برپینی یه کهم داواکاری دنیاویه، به لام ده برپینی دووه داواکاری قیامه تیه، به بی ئه وهی ئه مه له ده برپینه که دا ده ربکه ویت، چونکه (اهدنا الصراط المستقیم) ده برپینی کی کراویه ده کری له گه ل داواکاری هیدایهت و یه کتاپه رستی مه به ستمان کار به جیی و رینمای دنیاوی و رای په سه ندیش بیت له هه موو کاره کاند، باشه هیچ نیعمه تیکی دنیاوی باشت هیه که مرؤف له دنیا دا نیعمه تی په سه ندی و ریکی راو بوو چوونی هه بیت، که پشتی پیبیه ستیت له کاره دنیاویه کاند و یارمه تی ئه وانی تری پیبدا له چوارده وری.

ئهم خهسلته "کراویه" ی که له وشه ی (الصراط) دا هیه له سوره تی (الفاحة) دا، کورت هه لئه هاتووه له سه ر ریگی تا قمیک یان ئاینزایه ک، ئه گه ر دیقه ت بدهین له کراویه ی هه ردوو ده قی (الذین أنعمت علیهم) و (المغضوب علیهم) کین ئه مانه؟ هه روه ها (ولا الضالین) کین؟ ده بینین هه موویان به کراویه ی ماونه ته وه و دیاری نه کراون، ئایا به ریز ئه وانه: موسلمانان، پاشان جوله که، پاشان گا وره کانن، وه ک هه ندیک له زانایانی ته فسیر رافه ی ده کهن؟ هه روه ها وه ک له هه ندی فرموده ی راستدا هاتووه:

- ((المَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ "اليهود "الضالين" النصارى)) {صححه الألباني في السلسلة

الصحيحة عن عدي بن حاتم الطائي عن أبي ذر الغفاري} .

واته: (ئه وانه ی "به ر تووره یی خودا که وتوون" ئه وه جوله کهن و ئه وانه ی "گومرا بوون" ئه وه گا وره کانن).

له پاستيدا ئەم سى دەربېرپه له پړوى زمانه وانپه وه يه كتر ته واو ده كهن، هېچ
 بوشايپه كى زمانه وانى هه لئاگرن له دواى خوځانه وه كه تنها دابېرپن به سهر تاقم
 يان كومه لئكدا، به لام ئەگه ر به اورديان بكه ين له گه ل دەربېرپه به شه رپه كان به
 ته واو ته خه سلته تى كراوه يى ئەم "سى" دەربېرپه هه ست پيډه كه ين.

له گه ل مندا جاريكى تر ئايه ته كه بخوينه ره وه، به لام به گورپنى دەربېرپه
 كراوه كان به دەربېرپنى ترى داخراو بو ئەوه ي جياوازيپه كان به پړونى ببينيت
 له نيوان هه ردوو شيوازه كه دا:

(خواپه رينماييمان بكه بو سهر ريگه ي راست، ريگه ي موسولمانان، ريگه ي
 جوله كه و گاوران نا).

ئيسا بو تدهر كه وت دەربېرپه قورئانپه كه چه ند كراوه تره له م دەربېرپه؟ ئايا
 بو ت دهر كه وت كراوه يى (الذین أنعمت عليهم) هه موو چا كه له گه لكراوه كان
 ده گريته وه و كراوه يى (المغضوب عليهم) هه موو ئەو كه سانه ده گريته وه كه خودا
 لييان تووره بووه، ماناى (ولا الضالين) یش هه موو ئەو كه سانه ده گريته وه كه
 گومرپوون و ريگه ي راستيان ونكردوه، ئەمه هه مووى به بى ئەوه ي رافه ي
 فه رموده كه ي پيغه مبه رى خودا وه لا بنين كه باس له جوله كه و گاوره كان ده كات،
 هه روه ها به بى ئەوه ي سنوورى ئەم سى دەربېرپه دابخات و كورتيان هه لئينيت
 له سهر تاقميكي دياركراو، وه ك ئيمه له دەربېرپه مروفانه يپه كانماندا كردمان؟

زور گرنگه كاتيک ئەو ئايه ته ي (اهدنا الصراط المستقيم) ده خوئين، بيرمان
 بيته وه له بهر چ حيكمه تيكي خودايى له نيوان چه ندين ئايه تى هاوشيوه ي تردا كه
 ده خوئين له نويزه كانماندا ئەم ئايه ته به كراوه يى هاتووه بو مان، به شيوه يه كه
 ده توانين وشه ي (اهدنا) ئەوه نده به كراوه يى بلين كه هه موو دروستكراويك
 بگريته وه له سهر زوى، ده شتوانين ئەوه نده ته سكى بكه ينه وه كه له خو مان
 تينه په ريت، ئەم وشه يه به شيوه ي تاك نه هاتووه، به لكو به شيوه ي كو هاتووه، بوپه

له دواى ئه وهى ئه م راستيه تان بۆ ده ركهوت هه ولى ته واو بدهن له كاتى خویندنى ئه م نزا به دا هه موو كوړ و كچ و خيژان و خزم و كهس و دراوسى و ناسيا وه كانتان به ئامانج بگرن و نزاى هيدا به ت بۆ هه موويان بكه ن، به لكو با نزا كه تان هه موو جيهان بگريته وه له دۆست و دوژمنانتان وهك يهك، موسولمان و ناموسولمان.

ئايا جوانترين و به قيمه ترين و گه وره ترين شت هه يه له وه باشتر بيت كه داوا له خوداى بالاده ست بكه يت چا كهى خوى ببارينيت به سهر دۆست و دوژمندا، به وهى هه موو مروقه كان به گشتى وهك يهك هيدا به ت و ريئمايى بكات بۆ سهر حه ق و داد به روه رى و ريگه ي راست؟

له بىرت نه چيبت شكاندنى به ربه سته كانى به كارهيئانى راناوى (نا)ى زمانى عه ربه ي له وشه ي (اهدنا) دا و هه لباژردنى ئه م راناوه بۆ ئه وهى هه مووان بگريته وه به بى هه لاويزان، شكاندنى به ربه سته كانى رق و قينه له نيوان خۆت و ئه وىتردا، جا هه ركه سيك بيت ئه وىتر، بانگ كردنه به ئاشكرا و برياردانيكى جيگيره و پرؤفه كردنيكى به رده وامه له سهر به رز كردنه وهى ئالاي خوشه ويستى و لىبورده يى له ده روونتا به رامبه ر ئه وانهى كه به رده وام ئالاي رق و كينه به رز ده كه نه وه، منداله كانيان هه ر له شيره خوړيبه وه راده هيئن له سهر ئه وهى كاتيك ويستيان موسولمان بن خاوه ن رق و كينه بن، هه موو كات ئه و ياسا زيپينه ت له يادنه چيبت: تۆ موسولمانيت، كه واته تۆ خه لك ت خۆش ده ويبت و لىبورده يت، خواى گه وره ده فه رمويبت:

- ﴿حَذِّ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ {الأعراف: ۱۹۹}. واته: (كارى ئاسان له خه لكى داوا بكه و چاوپوشى له هه له و كه موكوړيبه كانيان بكه و فرمان بده به چا كه و كرده وه يهك كه په سه ندى شه رعه، پووش وه رگيپه و پشت بكه له نه قام و تينه گه يشتووان).

- ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ {الشورى: ٤٠}. واته: (ئو كه سهى ليخوشبوونى ههبيت و چاوپوشي و چاكسازى بكات، ئوه پاداشتي لاي خوايه، بهراستي خواستهكارانى خوش ناويت...).

- ﴿وَإِنْ تَعَفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ {التغابن: ١٤}. واته: (ئهگه چاوپوشي له ههلهيان بکهن و واز له نازاردانيان بهينن و لبيان ببورن، ئوه چاك بزائن كه خوا ليخوشبووه و ميهرهبانه).

ويستگه كانى دريژكردهوى (المد) له (الفاتحه) دا^(١)

ئهگه دريژكردهوى (المد) بريتيبيت له راوهستانىكى كه م، ئوه زور ئاساييه كه بههوى ئو ههناسه زيادهيه وه له رووى كاته وه كه سايه تيهكى تايبهت بيه خشيت به وشه كه يان دهبرينه كه، ههروه ها وزيه كى بههيزى له سهربه خوبوونى پيىبه خشيت، چونكه ئو بوشاييه زه منه ييه وهك باسمانكرد ماناي كات و موله تىكى سهوزى زياتره بو بيركرده وه، بو جيبه جيكردى ئو وشه يا دهبرينانه ي كه دريژكردهوى (مد) هكه ي تيدايه.

پيوسته ليره دا جياوازي بكهين له نيوان راوهستانى ته واو له خویندنه وه دا و دريژكردهوى پيتيک له پيته كانى وشه، كه ئه ويش جورىكى تايبه ته له راوهستان يان بلين وهك راوهستان وايه، پيغه مبهرى خودا (دروودى خوداي له سه ر) له پيش خویندنى فاتحه دا و له دواى ته واو بوونيشى به ته واوى راده وه ستا، ههروه ها له كو تاي هه ر ئايه تىكدا راده وه ستا، ئه مه ش ماناي بوشاييه كى سهوزى تره كه دوو ئايه ت له يه كتر جيا ده كاته وه، به لام راوه ستانه كانى دريژكرده وه (المد) يا خود

^(١) ئه م بابه ته ناسازه له گه ل بنه ما چه سپاوه كانى بابه تى دريژكرده وه (مد) له كتيبه كانى زانستى جوان

خویندنه وهى قورئانى پيرۆز (علم التجويد) وه رگيڤر.

باشتره بلّین هاوشیوهی راوه‌ستانه‌کان ئه‌وانه‌ن که ده‌که‌ونه نیوان وشه‌ی
 ئایه‌ته‌کان، به‌وه‌ی که هه‌لگری دریژکردنه‌وه‌ی کات و هه‌لوئیسته‌ی زیاترن ده‌کری
 ملکه‌چی و بیره‌پنانه‌وه‌ی مانای ئایه‌ته‌کانی قورئان و جیبه‌جیکردنیان زیاد بکه‌ن،
 ده‌کری بۆشایی سه‌وزی کاتیمان بۆ ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن، که هاوکار ده‌بیته‌ بۆ
 بیرکردنه‌وه‌ی زیاتر له مانا و وشه‌کانی پیشوو، ئاماده‌مان ده‌کات بۆ وه‌رگرتنی
 مانای وشه‌کانی دوا‌ی خو‌ی، بۆیه له هه‌ر (۲۹) وشه‌که‌ی سورته‌ی (الفاتحة) دا (۲۱)
 دریژکردنه‌وه‌ی له‌فزی هه‌یه، بیجگه له شوینی راوه‌ستانه ئاساییه‌کان که له کۆتایی
 ئایه‌ته‌کاندان، که ئه‌وانیش هه‌وت دانه‌ن، ئه‌م وزه به‌به‌ردا‌کردنه به‌هیز و چ‌ره‌ی له
 دریژکردنه‌وه‌کاندا هه‌ن له سورته‌ی (الفاتحة) دا به هه‌چ شیوه‌یه‌ک له زمانی قسه‌کردن
 و نووسینماندا نابینریت، هه‌روه‌ها له زۆربه‌ی سورته‌ته‌کانی تریشدا نابینریت.

ئه‌م دریژکردنه‌وه یه‌ک له دوا‌ی یه‌کانه‌ی ناو سورته‌ی (الفاتحة) زۆر کات
 هه‌ندیکیان به‌په‌چه‌وانه‌ی یاسا‌کانی ته‌ج‌ویده‌وه‌ن، به‌لکو ده‌توانین بلّین فاتحه
 تاکه سورته‌ته که به‌ته‌وا‌وی پابه‌ندی ئه‌و یاسایانه نییه، ئه‌مه یه‌کێکه له
 تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سورته‌ی (الفاتحة)، ئه‌م دریژکردنه‌وه زۆرانه‌ش به‌م شیوه‌یه
 یارمه‌تی نوێژخوین ده‌دات له‌سه‌ر رۆچوون له بیرکردنه‌وه و ته‌سلیمبوون و
 ملکه‌چبوون و خۆبه‌که‌مزانی بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که له‌به‌رده‌میدا راوه‌ستاوه و نوێژ
 به‌ره‌و رووی ده‌کات، که خودای گه‌وره‌یه.

ئه‌گه‌ر به‌ربژی‌رێک بکه‌ین وه‌ک نمونه له دوو سورته‌، له دوو سورته‌ته هه‌ره
 کورته‌کانی قورئان، که سورته‌ی (الکوثر) و (الإخلاق)، ده‌بینین له یه‌که‌میاندا
 دریژکردنه‌وه‌کان له "سی" دانه تێپه‌ر نا‌که‌ن له هه‌ر ده وشه‌کانیدا، ئه‌وانیش له
 وشه‌کانی (إِنَّا - أَعْطَيْنَاكَ - شَانِتْكَ) دان، له سورته‌ی دووه‌مدا له چوار حاله‌ت تێپه‌ر
 ناکات له هه‌موو پانزه وشه‌ی سورته‌ته‌که‌دا، ئه‌وانیش له وشه‌کانی (اللَّهُ - اللَّهُ -
 يُؤَلِّدُ - لَهُ) دان.

زۆر گرنگه ليردها ئهوه بىر بهينينهوه كه هه موو ئه و شتانهى كه له م كتيبهدا نووسراون، بریتين له و شتانهى كه به دلدا دین و (خواطر) و شروقه و شیکردنهوه و پيشنيازن، له راستیدا له بیروبوچوونى مروخانه تپهپر ناکه، شایانى هه لوه شاندهوه و پیدابوونهوه، بویه ئه گهر به به لگه و دهق پیچهوانهى ئه م بیروبوچوونانه سهلمینرا ئه وه ئه وکات له گه ل دهقه کانداین، موسلمانیش نابیت هیچکات به مشیوهیه نه بیت.

سه نتهر بوونی رکوع و سوژدهکان

کاتیک بۆ یه که مجار چه جم کرد له ته مهنى چل سالیدا بووم، وه ها خۆم بینیه وه وه ک مندالیکى بچوک له کاتیکدا كه ته وافم ده کرد به ده وری كه عبه دا، دوو پارچه جلی ساده م پۆشیبوو، له و کاتدا شهیتان وه سوه سهى دل می ده دا: سه یر ده بیت یه کیک له خویندکاره زانکوییه کانت به م شیوهیه بتبینن كه موسولمان و ناموسولمانیشیان تیدایه؟

ده لاین ئه وه ماموستا که مان چی به سه رهاتووه؟ ئه مه بوو كه هه مده م له به رده مماندا به كه شخه یی و و یقار و باوه ربه خو بوون و رۆشتن و جولای له سه رخۆ و قورس راهاتبوو؟!

به لام به هوی رزانی فه زلی خودا به سه رمدا باى رۆحى ئیمان و به ندایه تی خاوین هه لیکرد به سه رمدا زۆر به خیرایی ئه و ئاگرى وه سوه سه یه ی کورژانده وه و بیر یخستمه وه كه: من موسولمانم.

به لای من موسولمانم و اتا من ته سلیم بووم، من ملکه چ بووم، من زه لیلیم، من زه عیفم، من به نده م یان باشتره بلیم هیچ شت نیم له به رامبه ر ئه و خودا عه زیز و جه بار و موته که بیره دا، ئه وه ی خاوه ندرایتی ئاسمانه کان و زه وی ده کات، زیندوو ده کاته وه و ده مرینیت، به توانایه به سه ره موو شتیکدا.

ئەم كۆمەلە نەسىمە رۆحانىيە بەرزانە وایان لایھات ھەلیان دەکرد بەسەرمدا ھەر كاتێك نەفسى خۆم زەلیل كەردبايە بۆ خودای گەورە لە ھەموو پەرسشتیك لە پەرسشتەكاندا، وایلیھات بەردەوام ببووە ھاوڕێی لەگەڵم لە ھەموو كۆرپوونەو ھەم بۆ ركوعیك، بۆیە پاك و بێگەردى خودای گەورەم دەکرد (سبحان ربی العظیم) لەو ھەموو لاوازی و ستەم و كەمتەرخەمى و ماندوو بوون و غافلئى و... كە ھەمبوون. پاشان بە ھەمانشیوھ لە ھەموو ھەستانەو ھەكدا لە ركوع لەو كاتەى كە ئەو یاسا زیڕینە خوداییەم بە بیر دەھاتەو (سمع الله لمن حمده) و منیش سوپاسم دەکرد و دەمووت: (ربنا لك الحمد) لەسەر ئەو ھى كە دروستت كردوم و ھىدايەتت داوم و پێت بەخشیوم و...، پاشان بە ھەمانشیوھ لە ھەموو دابەزینیكم بۆ سوژدە بۆ ئەو ھى دووبارە پاك و بێگەردى بكەم (سبحان ربی الاعلى) و خودای گەورە بە دوور بگرم لە فلان و فلان و فلان... ھتد ئەو كەموكۆرپیانە، تا وام لایھات بەردەوام ئەو ھەستەم بۆ دروست بوو بوو بە گوفتار و كردار ھەمیشە ئەوكاتانەى سەرم لە لاشەم بۆ خودا نزمتر بوو، نزیكتر بووم لەو ھو، لەو ھى لە ئاسمان.

– ((لَقِيتُ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ أَعْمَلُهُ يُدْخِلُنِي اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ، أَوْ قَالَ قُلْتُ: بِأَحَبِّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ، فَسَكَتَ، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَسَكَتَ، ثُمَّ سَأَلْتُهُ الثَّلَاثَةَ فَقَالَ: سَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ لِلَّهِ فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ بِهَا عَنْكَ حَطِيئَةٌ...)) {رواه الشيخان، عن معاذ بن طلحة}.

واتە: (گەیشتم بە (ثوبان) ئازادكراوى پێغەمبەرى خودا (دروودى خودای لەسەر) پێم وت كارێكم پێى بلى كە خودا بە ھۆیەو ھەمخاتە بە ھەشت، یان وتم كارێكم پێى بلى لەلای خودا لە ھەموو شتیك خۆشەویستتر بێت؟ بێدەنگ بوو، پاشان پرسیارم لى كەردەو و ئەویش بێدەنگ بوو، بۆ سێیەمجار پرسیارم لى كەردەو وتی: لەم بارەى ھو پرسیارم لە پێغەمبەرى خوا (دروودى خواى لەسەر بى)

کردووه، فرموویه تی: ئاگات لی بئی زۆر سوژده ببه، چونکه تۆ هیچ سوژده یه ک نابهیت بۆ خودا ئیلا خودا به هۆیه وه پله یه ک به رزت ده کاته وه و تاوانیک له سهرت رهت ده کاته وه).

هیچ کات به بیرتاندا هاتووه که نوێژخوینی وا ههیه که دزی ده کات له ناو نوێژه کهیدا، له نیوان پکوعیک بۆ پکوعیکی تر، له نیوان سوژده یه ک بۆ سوژده یه کی تر؟ له هه مووی سه یرتر که به دیده کرییت له م دزانه ئه وه یه که ئه مانه دزی ناکه ن له خه لکی تر، به لکو دزی له خو یان ده که ن.

– ((ما تَرَوْنَ فِي الشَّارِبِ وَالرَّانِي وَالسَّارِقِ؟)) – ذلك قبل أن تُنزلَ فِيهِمُ الحُدُودُ – قالوا: اللهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قال: ((هُنَّ فَوَاحِشٌ وَفِيهِنَّ عُقُوبَةٌ وَأَسْوَأُ السَّرِقَةِ الَّذِي يَسْرِقُ صَلَاتَهُ)). قالوا: وَكَيْفَ يَسْرِقُ صَلَاتَهُ؟ قال: ((لَا يُتِمُّ رُكُوعَهَا وَلَا سُجُودَهَا)). {صححه الألباني في صحيح الترغيب، عن نعمان بن مرة}. واته: (چی ده لێن سه بارهت به مه یخۆر و زیناکه ر و دز؟ – ئه مه دیاره پێش هاتنه خواره وه ی سزای ئه مانه بووه – هاوه لآن وتیان: خودا و پنیغه مبه ری خودا باشتر ده زانن، فرمووی: ئه وانه گوناھی ناشیرینن و سزا هه یه له سه ر یان، خراپترین دزییش دزیی ئه و که سه یه که نوێژه که ی ده دزیت. وتیان: چۆن نوێژه که ی ده دزیت؟ فرمووی: سوژده و رکوعه کانی ته واو ناکات).

بوچی نا؟ باشه نوێژ به خششی خودایی نییه و هاتۆته خواره وه بۆمان و (کتاباً موقوتاً) نییه و تیایدا ده سته که وتی پۆژانه مان ناگو یزیته وه له چه ند کاتیکی دیاریکراودا هه موو پۆژیک چه ند خودا بیه ویت له خیر و چاکه به هۆیانه وه ده خاته سه ر په سمه نده ی پۆژی دوایمان؟ به لام نوێژ له لای زۆربه مان بۆته ئامرازی بئی ئه رزش و کات به فیرۆدان، له لای زۆربه مان ئه و نوێژه له مافه وه بووه به ئه رک، ته نها بریتیه له جولاندنی ئه ندامه کانی لاشه به خیرایی و جولاندنی زمان به خیرایی و گه شتنه کۆتایی نوێژه که به خیرایی.

- ((الصَّلَاةُ ثَلَاثَةٌ أَثَلَاثٌ: الطَّهْرُ ثُلُثٌ، وَالرُّكُوعُ ثُلُثٌ، وَالسُّجُودُ ثُلُثٌ فَمَنْ أَدَّاهَا بِحَقِّهَا قُبِلَتْ مِنْهُ وَقُبِلَ مِنْهُ سَائِرُ عَمَلِهِ وَمَنْ رُدَّتْ عَلَيْهِ صَلَاتُهُ رُدَّ عَلَيْهِ سَائِرُ عَمَلِهِ)).
 {صححه الألباني في صحيح الترغيب عن أبي هريرة} .

واته: (نويز پيکها تووه له سي بهش: پاک و خاويني به شيکيه تي، چونه رکوع به شيکی تريه تي، سوژده بردنیش به شيکی تريه تي، هه رکهس به جوانی مافی خوی پيدا نه وه ليی وهرده گيريت و هه مو کرده وه کانی تريشی ليوهرده گيريت، نه وه ی نويزه که ی ره تکراره وه به سه ريده، نه وه ته واوی کرده وه کانی تريشی ره تده کریته وه).

ئه لالا، بروانه نه گهر بۆ رکوع سييه که هبيت چي بۆ نه وانيتر مایه وه که واته؟! نایا تييينيتان کردوه که رکوع و سوژده نه و دوو جوليه ن له نويزدا که فه زکراون له سه رمان، هيچ جوليه که تريه که فه زکراويت بيچگه له م دوانه؟ چونکه به راوه ستان ده ست پيده که ن به بي جوليه، کو تاي پيدنين به دانيشتن به بي جوليه، بويه له نيوان نه م دوو بي جوليه دا ته نها دوو جوليه رکوع و سوژده مان هه يه، تييينيمان کردوه جه ختکردنه وه ي پيغه مبه ر (دروودي خودای له سه ر) له هه ردوو رکوع و سوژده دا له سه ر کو کردنه وه ي ((جوله)) له گه ل ((بيده نگی))؟ بويه به راستی ده بينين هه ر جوليه که مان له نويزدا له گه ليدا عيباده تيکی کراوه ی هاتوه که پيوست ده کات له سه رمان له دوی وتنی هه لوئسته کردن و راوه ستان و بيده نگی و بيرکردنه وه .

بروانه کاتيک نييمه (الله أكبر) ده ليينه وه سروشتی کراوه ييه که ی به واتای بيده نگی و هه لوئسته و بيرکردنه وه يه کی که م ديت: خودا به گه وره زانين له چي؟ کاتيک نييمه (سبحان ربي العظيم) و به داويدا (ربنا لك الحمد) ده ليينه وه، ده بينين سروشتی کرانه وه يی هه ردووکيان وه ک پيشوو مانای بيده نگی و هه لوئسته و بيرکردنه وه يه کی که م ده يني له دواياندا: به بيگه ردي بزنانين له چي؟

لیڙه وهیہ که بۆمان دهرده که ویت که به شی ږکوع و سوژده سییه کی نویژه که یه،
بۆیه ئاماده ی بکه له دهر وونتدا هر شتی که ده زانیت یارمه تیت دهدات له سه ر
بیره ینانه وه و ئاماده بون و گه وره یی خودای گه وره له گه ل دوباره وتنه وه ی
(سبحان ربي العظيم)، یان (سبحان ربي الأعلى)..

هه ولبنده ته سبوحاته کانی ناو نویژه که ت و هه موو نویژه که ت بکه به په رستش
نه ک بیکه یت به عاده ت.

ئه گه ر وتنی (الله اکبر) فرسه تی تۆ بن بۆ خو به ئارامگرتن و بۆ ئه وه ی خو تی پی
به هیژ بکه یت له سه ر هه موو ئه و شتانه ی رووبه رووت دهنه وه له ژیاندا له قورسای
و ته نگانه یی و وتنی (الحمد لله رب العالمین)، هه روه ها (ربنا لك الحمد) فرسه تی تۆ
بن بۆ بیره ینانه وه و ئاماده کردنی دهر وونیی بۆ نیعمه ته کانی خودا و فه زلی
له سه رت، ئه وا (سبحان ربي العظيم) و (سبحان ربي الأعلى) فرسه تی تۆن بۆ
(وردبوونه وه) بۆ (بیرکردنه وه) له گه وره یی خودا و دروستکه ریی و داهینانی.

بۆیه سوود له نویژه که ت وهر بگره بۆ دنیا و دواږوژت، له وانه به که کاتی که
سوژده دهنه و دهمه کانیان روو له پاک و بیگه ردیی خودای گه وره ده که ن و
له گه لیدا لاشه و ئه ندامه کانیان و له ش و ئه قل و دلایان سوژده دهنه و ته سبوحات
ده که ن.

کلیلی سووری (۳)

التحیات لله — سلاوی ریژدارانه بو خودا

ئایا به ته واوی ههستت به مانای سلاوی ریژدارانه کردوو له زاتی خودای گه وره؟ به های ئه وهت ههست پیگردوو کاتیک تۆ به دانیشته وه له به ردهم خوادا و ئه وه له سهر عهرشه وه سه یرت ده کات له کۆتا مه قامی خوداییه وه که به هه شتیش له وئییه ده پوانیته تۆ که دانیشتی؟ ئایا به های ئه وهت زانیوه که له و کاته دا تۆ پیی ده لئیت: التحیات لله — سلاوی پر ریژ و شکومه ندیت لی بیت خوابه؟

ئه وه ههنگاوانه ی پیش ته حییات ناوتن هه موویان چهند قوناغیکی ئاماده کاری بوون بو یارمه تیدانت له سهر بردنه وه ی ئه م ساته گه وره یه، بو به خشینی وزه یه کی رۆحی ته واو بووه که بتوانیت ئه وه هه موو ریگه و به رگه گه ردوونییه ناکۆتاییانه ت پیی راوبکات، بو ئه وه ی ئاماده ت بکات بو ئه و پاوه ستانه نائاساییه، ئه وه پاداشته نائاساییه که بریتیه له: سه لام و ریژنواندن بو خودای گه وره.

ئه ری چ هه لویستیکی گه وره یه نه فس و ده روونی خۆتی تیدایه که له و چرکه ساته دا بژیت به ته واوی ره هه نده کانیه وه، هه سته بکه ی که تۆ به راستی سلاوی ریژ ده نوینیت بو خودا و قسه ی له گه ل ده که یت، به م شیوه یه و له سهر هیللی گه رم و به بی سیم و به شیوه یه کی راسته و خۆ، به بی نیوه ندگیری و واسته؟! خوا گه وره تر و به ریژتره... خوا گه وره تر و به ریژتره.

ئیمه له نزای (التحیات) دا له به ردهم چوار سلاوی ریژدارانه ی گه وره و جۆراو جۆرداین نه ک یه ک دانه. ئه وه تا له سه ره تا دا ئیمه له به ردهم بونیاتنه ری گه وره مانداین و سه لامی ریژدارانه ی ئاراسته ده که ین، ئه وه سلاوه زۆر تایبه ته، ئه وه چیژه ناوازه یه، که تایبه ته به خودای گه وره به ته نها (التحیات لله)، پاشان ئیمه ئه وه تاین له گه ل پیغه مبه ره به خشنده که ی خواداین (دروودی خودای له سهر) سلاوی ریژدارانه ی لیده که ین که به دوا ی ئه وه کۆمه له سلاوه بو نخۆشانه دا دیت و

دهلئين: (السلام عليك أيها النبي) سلاوی شکومهداندهت لی بیټ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر، پاشان لی‌رده‌ا، لی‌رده‌ا و به‌س، ده‌ست ده‌که‌ین به‌ وه‌رگرتنی خه‌لاته‌ گه‌وره‌که، ئه‌و کاته‌ی که‌ سلاوی سی‌یه‌م له‌و چه‌پکه‌ سلاوه‌ سه‌رسوپه‌ئینه‌ره‌ له‌ خو‌مان ده‌که‌ین (السلام علینا)، ئه‌مانه‌ هه‌مووی پیش ئه‌وه‌ی کو‌تایی به‌و قافلّه‌ پی‌روژه‌ بینین له‌ سلاوکردن، ئه‌ویش به‌ ئه‌نجامدانی سلاوی چواره‌م له‌سه‌ر (به‌نده‌ خوداییه‌ پیاوچاکه‌کان).

له‌ نیوان ئه‌م چوار سلاوه‌ ری‌زدارانه‌دا چه‌ندین (ناوچه‌ی سه‌وز) هه‌ن، وه‌ک پیشتر باسمانکرد، ئه‌مانه‌ چه‌ند پیکه‌اته‌یه‌کی زمانه‌وانی زور گرنگن له‌ نو‌یژدا، چونکه‌ ئه‌مانه‌ چه‌ند ناوچه‌یه‌کی زمانه‌وانی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌کی ته‌ر و پاراومان بو‌ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات، که‌ به‌دوا‌ی شو‌ینه‌ زمانه‌وانییه‌ سه‌ره‌کییه‌ سوره‌کاندا دین، به‌شیوه‌یه‌ک ئه‌م مه‌سافه‌ کاتیانه‌ی که‌ له‌ وتنه‌وه‌ی ئه‌م شو‌ینه‌ یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌که‌ ته‌ر و پاراوانه‌دا ده‌یخایه‌نیټ ری‌گه‌ خو‌شده‌که‌ن بو‌ به‌چاکی تی‌گه‌شتنی ته‌واوی مانای شو‌ینه‌ سه‌ره‌کیه‌ سوره‌کان و ئاماده‌کردنی وینا جوانه‌کان و ئاماژه‌کانیان.

ئه‌گه‌ر به‌یه‌ئینه‌ پیش چاومان، (التحيات) به‌شیوه‌ی ئیقاعیکی زمانه‌وانی خیرا و یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک و شیوه‌ی به‌تالّ له‌ که‌لینی کاتی شو‌ینه‌ زمانه‌وانییه‌ زیاده‌ سه‌وزه‌کان، ته‌حییات بخو‌نین ده‌لئین: (التحيات لله‌ السلام على النبي، وعلينا، وعلى الصالحين)، یان خیراتروه‌ک: (التحيات لله‌ ولسوله‌ ولنا وللصالحين).

پروانه‌ ئه‌م دوو ده‌ربرپینه‌ خیرایه‌ پیشنیازکراوه‌ هیچ شتیکیان له‌ مانا سه‌ره‌کییه‌که‌ لانه‌بردووه‌، به‌لام زوریک له‌ ره‌ه‌نده‌کانی و مانا‌کانی و خه‌یالات (أطیاف)ه‌کانی ده‌قه‌ ته‌واوه‌که‌ی ته‌حیات له‌ده‌ست داوه‌.

ئه‌م ری‌گه‌ پر که‌موکورتی و پچراوه‌ی ئیمه‌ هیچ کاتیکی پیویست بو‌ نو‌یژخو‌ین ناهیلئته‌وه‌ له‌دوا سه‌لامکردنی له‌ خودای گه‌وره‌: (التحيات لله‌) بو‌ ئه‌وه‌ی له‌و ری‌گه‌یه‌وه‌ هه‌ست به‌ تام و چیژی ئه‌و ساته‌وه‌خته‌ نا‌ئاساییه‌ بکات، له‌ گرنگی و

گه وره بیه که ی ورد بیته وه، به شیوه یه که کاتی پیویستی هه بیته بۆ هه ستکردن به دارپژانی په حمهت و به ره که تی خودایی به شیوه یه که بیته خواری به سه ریدا له ته پله سه ریه وه هه تا بنی پیی بشواته وه، وه که وه لامدانه وه یه کی خیرای خودایی بۆ ئه و که سانه ی که ئه م جوړه سلاوه ی لیده که ن، ویستی خودایی وه هایه که سه لامی مروفه کان لیی له نویره کاندای دورودریژ بیته، سه وز و پر و گه شه دار بیته، گه پیک یان دوو گهر، یان زیاتر به رده وام بیته، کوتایی وشه کان یارمه تیت ده دن له سه ر ئه و سوکناییه به شیوه یه که به دلئارامیییه وه وشه که زیاتر دریژ ده که یته وه بۆ ئه وه ی کاتیکی زیاتر به سه ر به ریت له گه ل ئه و هه سه ته به تام و چیژهی ملکه چی و خواپه رستیه

((التحيات... لله... والصلوات... الطيبات... الزكيات... المباركات)).

هه موو ئه مانه ی باسمانکرد جیبه جی ده بیته به سه ر ئه و سلاوه ی که به دوایدا دیت که ده مانه ویته بیکه ی له سه ر پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر):
(السلام عليك أيها النبي).

کاتیکی سلاو له خو شه ویستترین که س له لای خودا و له خو شه ویستترین که س له لای ئیمه ده که ی، هه سه ت به دوو چیژ ده که یته، بۆیه هه ولبده که مته رخه م نه بی له هه چیاندا، هه ول بده کاتیکی ته واو بده به ده روونت که ئه م هه لو یسته یه جینه هیلیته به بی ئه وه ی چیژ له هه ردوکیان وه ربگریته و تامیان بکات و له شی خا و بیته وه پییان، ئه و دوو چیژه ش:

۱- چیژی سه لامکردن له پیغه مبه ری خودا، وه که ئه وه ی که له به رده مت بیته، له دوا ی ئه وه ی که هه ر نیستا چو یته ده ر له سه لامکردن له خودا وه که ئه وه ی له به رده متدا بو بیته، له گه ل له زه تی ئه وه ی که یه قینت هه یه که گو یی لیته که سه لامی لی ده که یته.

۲- چيڙي هه ستگردن به وه لامدانه وهی پيغه مبهه (دروودی خودای له سهه)، به تايبهت كه تو دلنبايت كه خودا ژيانی پيډه به خشيتته وه بو ئه وهی وه لامي سلأوه كهی تو بداته وه.

- "ما من احدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أُرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ" {رواه ابن تيمية في مجموع الفتاوى والنووي عن أبي هريرة}.

به لام سهيرتر و تازه تر و به چيڙتر له مانه ئه وه يه كه بزانيں خودای گه وره هاوبه شيبی ده كات له گه ل پيغه مبهه له م وه لامه به ريژه دا به وهی كه به چند قات سلأوت بو ده نيڙيت له پاداشتي سه لام كردنه كه ت له پيغه مبهه.

- ((أَكْثَرُوا الصَّلَاةَ عَلَيَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَإِنَّهُ أَتَانِي جَبْرِيْلُ أَنْفَاً عَنْ رَبِّهِ - عز وجل - فَقَالَ مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ مُسْلِمٍ يُصَلِّي عَلَيْكَ مَرَّةً وَاحِدَةً إِلَّا صَلَّيْتُ أَنَا وَمَلَائِكَتِي عَلَيْهِ عَشْرًا)). {حسنه الألباني في صحيح الترغيب، عن أنس بن مالك}.

الله.. چ سه لاميكه! چ پاداشتيكه!: ده توانين به خه يال و ئه نديشه مان تا خه يال دانمان بر ده كات به های ئه وه بينينه به رچاومان كه خودای گه وره سه لامان لي بكات؟ پاشان به های ئه وه مليونان مه لائيكه سه لامان لي بكن به فه رمانی خودا؟ يه كجاريش نا، به لكو ده يان جاري يه كه له دواي يه كه و به رده وام، ئه م سه لامه پيروژانه دووباره ده بنه وه هه موو جاريك كه سه لامه كانت دووباره ده بنه وه له سهه ر پيغه مبهه ري خودا له كاتي ته حياتدا و له دهره وهی ته حيات؟

کلیلی سووری ژماره (۴)

السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين

سهلام له سهر ئيمه و بهنده چاكه كان

ئهم سهلامکردنه به تهنهها سهلامکردن نييه، به لكو رهزمی ئه و خه لاته گه وره يه يه كه پيٽبه خشراوه له بهرامبهر چوونت بۆلای خودای گه وره. له کاتی سهردانی کردنت بۆلای سهرۆك يان پاشا ده بينيت له کاتی خواحافيزی له لای ده رگا که دا خه لاتيکی سهرۆکانه يان پاشايانهی شايستهت بۆ دانراوه كه عادهت وايه ده دريٽ به و كه سانهی كه دینه سهردانی پاشا و سهرۆکه كان. له بهرئه وهی پاشايانه يان سهرۆکانه يه دياريه کی ئاسایي نييه، به لكو دياريه کی شايسته يه به پيگه ی پاشا يان سهرۆك.

باشه ده بيٽ به ديهيٽه ری ته واوی پاشا و سهرۆکه كان و به ديهيٽه ری زهوی و ئاسمان دياريه که ی چی بيٽ کاتيک يه کيک ده چيٽ بۆ سه لامکردن ليی؟ به راستی پيويسته گه وره تر و به قه درتر بيٽ له وهی چاوه رپون ده کريٽ. ئه و دياريه ملياران ملياره له خه لات، ئه م خه لاتانهت پي ده گات به قه در ژماره ی دروستکراوه کانی خودا له بهنده چاکه كان له ئاسمان و زهوی له و پۆژه وه که ئاده م دروست کراوه هه تا پۆژی زيندوبوونه وه، ئه مه ئه گه ر بليٽين يه ک چاکه يان چهند چاکه يه ک بۆ مروٽ هه يه له بری هه ر سه لامیک که ده يکات له يه کيک له بهنده کانی خودا، وه ک پيغه مبه ری خودا به ليٽنی پيداوين:

– ((مَنْ قَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ كُتِبَتْ لَهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ وَمَنْ قَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، كُتِبَتْ لَهُ عَشْرُونَ حَسَنَةً، وَمَنْ قَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، كُتِبَتْ لَهُ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً)). {صححه الألبانی فی صحيح الترغيب، عن سهيل بن ضيف}.

كاتيك تۆ ئەم سالاوه چەندقاتە لە نويزەكەتدا دووبارە دەكەيتەوه پيوسته
بزانيت كه له و كاتهدا پاداشتي چەندقات دەپژي بەسەرتدا، بەم شيوەيه:

۱- پاداشتي ريزدارانهی ئامادهی سالاوی خودايی بيكوتا، هەستپيكردي پزانی
بەسەرتدا و بەسەر كە سوکارتدا و بەسەر خۆشهويستاندا (السلام علينا)، بۆيه
دەتشتواتهوه و دەيانشتواتهوه بە سالاوی خوايي و سۆز و ميهرهباني و دلدامەزران و
سەلامەتي.

۲- پاداشتي ريزدارانهی ئامادهی ئەم هەموو چاكه بيكوتاييه و هەستکردن بەو
ساتهوهختەي كه دەپژي بەسەرتدا بەخيرایي و داتدەپۆشيت بەئارامي و ئەمینی له
تەپلي سەرتەوه هەتا بنه پي، له پاداشتي سەلامکردنت لەم هەموو ژماره زۆره بي
كوتاييهی مسولمانان له (بەندە چاكه كان - عباد الله الصالحين).

جاريكي تر دەبي ئەوه بيرپينينهوه كه سالاوکردن تەنها لەسەر خۆت نەبووه،
ئەم سالاوه لەگەڵ راناوی (علينا) دا هاتووه، جياوازيهكي زۆریش هەيه له نيوان
ئەوهی كه سالاو لەخۆت بكەيت بەتەنها و سالاو لەهەموو ئەوانه بكەيت كه له
چواردەورتن له خۆشهويستانت و له خزمه نزيك و دورەكانت و هەموو مسولمانان،
پاشان لەسەر ئەو وهچەو رهچەله كه زۆرانهی كه ناژميردري له بەندە چاكه كانی
خودا لەسەر زهوی و له ئاسمان و له نيوانياندا، له بری هەر يەكيكيشيان خەلاتيكت
بدریت.

له كوتاييشدا (تەحيات) هكەت بخوینه و صلاواتدانی ئيبراهيمی بخوینه
بەشيوەيهك كه وەرگر و بەخشنده بيت، چونكه تۆ له نويزەكانتدا بەس نابەخشيت
بەلكو وەریش دەگريت، بەلكو دەبي دلنيابيت كه تۆ له بری هەر وشەيهك كه
دەيليت راستهوخۆ لەدواي وتني خيرهكەيت بۆ دەنوسريت و پاداشتهكەي
وهردهگريت. بۆيه ئەو پستانه بخوینه كه باسی بەخشيني تيدايه و هەلوستهيهك

بکه بۆ ئەو ەى پاداىشتى ئەو رىستە و بەخشىنە وەربگرىت، بۆيە بەم شىۋەيە رىستەكان بخويناە، بەم شىۋەيە پاداىشتەكانى وەربگرە.

ئىستا لەدواى ئەو ەموو شتانهى باىمان كرىن لەبارەى نويزەو، ەەر وا دەزانى كاتىك ەلەستى بۆ نويزەكرىن كە تۆ بەرەو جىبەجىكرىدى ئەركىك دەرپۆيت و لەسەر شانى لادەبەيت؟ يان بەشىۋەيەك ەنگاۋ دەنييت بۆ ئەنجامدانىان كە خەلاتىكى زۆر گەرە وەردەگرىت كە گەرەترە لە ەموو خەلاتە دونيايىەكان و مافىكە لە ەموو مافەكان گەرەتر؟ بۆيە ئەگەر دەرنەچىت لە نويزەكەت بەشىۋەيەك كە وا ەست بكەيت كە تازە لەداىكبويىتەو، ئەو بەزانە خىرىكى زۆرت لەدەستداو.

لەگەل دانىشتنىك بۇدوعا و ويزدەكان

دوعاكرىن جۆرىكى سادەيە لە جۆرەكانى نويزە خويناىن، پۆحى نويزى تىدايە، بەلام چوارچىۋە فەرمىيەكان و ياسا و رىسا و ئامادەسازى و ەلسوكەوت و كاتە ديارىكراۋەكانى ئەوى نيە، چونكە دوعا جۆرىكە لە نويزە خويناىنى ئازاد و ئاسان لەپرووى ەلگرتن و گواستەنەو (وەك مۇبايل) كە لە پىر لە ەركاتىكدا بىت و لە ەەر شويناىك بىت ەيچ ئىحراجىيەك نابىنى لە جىبەجىكرىدى ەەر كاتىك بانگت بكات، لە ەەر ەلۆيستىك خۆتى تىدا ببىنىتەو.

ليرەدا دەمەوى سوود لە دياردەيەكى زمانەوانى وەربگرە لەلاى ئىنگلىز، دەبىنىن جىاۋازى ناكەن لەنيۋان دوعا و نويزە بۆ ەردووكيان وشەى (pray) بەكاردەھىنن، لەم تىكەلكرىن و ئاويتەكرىنەدا ئاماژەيەكى زمانەوانى زىرەكانە ەيە، ئەويش ئەو ەيە مادام گوتارەكە لە دارىشتن و پىككەتەكەيدا پووكرىنە خوداى گەرەيە ئەو بەشىكە لە بەشەكانى نويزە رەنگە پەيوەستبوونى ئەم دوو وشەيە ئەو ەشمان بۆ راقە بكات كە زمانى ئەو دوعا و پارانەوانەى كە سابت بوون لە

پیغمبرهوه که روی پیگردونه ته خودای گوره زور جیاواز بیت له زمانی ئه و
فهرمودانهی که پوی پی کردونه ته خه لک.

زمانی دوعاکانی پیغمبر تایبه تمه ندی خوی هه یه پی جیا ده کریته وه له پوی
ره وانبیژی و جوانی و ثیقاع و سوزداری و کارگه رییه وه که ئه و که سانهی تام و
چیژ له م بابه تانه وهرده گرن وردده بنه وه و ههستی پیده که ن و ئه وانه ی کار له سه ر
ئه ده ب و ره خنه ی ئه ده بی ده که ن له پوی پراکتیکیه وه شیوازه کانی زمانی
عه ره بی و نه یینییه ره وانبیژییه کان درک پیده که ن. ئه م جوړه زمانه ی دوعاکان که
به م شیوه یه تابه تمه ندی جیاوازی هه یه له گه ل زمانی فهرموده کانی تر که
به شیوه یه کی ساده و تراوه، له گه ل جه ختکردنه وه مان له سه ر جوانی زمانی
فهرموده کان و بالاییان له سه ر شیوازی هه موو کتیب و نوسراویکی عه ره بی تر،
له وه ش سه یرتر ئه وه یه که هه موو ره خنه گریی را په سه ند ده توانیت جیاوازی بکات
له نیوان زمانی فهرموده ی قودسی و زمانی فهرموده ئاساییه کانی تر.

به راستی له زمانی دوعاکان و نه رمی ئیقا که یاندا هه ست به دستیکی رۆحانی
ده که ین، وه ک ئه وه ی ئاسمان هاوکاری کردیت له دارشتنیان وه ک فهرموده
قودسیه کان به م شیوه یه ن. پیغمبره ی خودا زور جه ختی کردوته وه له هاوه لانی
له سه ر و تنه وه ی دوعاکان وشه به وشه له دوایه وه و فیگردنیان، ئاگاداری
کردوونه ته وه له سه ر پاریزگاری کردن له سه ر وشه کانیان و دارشتنه که یان به بی
ده ستکاری و گورانکاری. گوئیگره چون ئه و که سه راسته کاته وه که له جی وشه ی
(الرسول) (النبي) داناوه له گه ل ئه وی که هه ردوکیان ئامازهن به پیغمبر (دروودی
خودای له سه ر):

- عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((إِذَا أَتَيْتَ
مَضْجَعَكَ، فَتَوَضَّأْ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قُلْ: اللَّهُمَّ
أَسَلْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا

مَلَجًا وَلَا مَنَجًا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، فَإِنْ مُتَّ مِنْ لَيْلَتِكَ، فَأَنْتَ عَلَى الْفِطْرَةِ، وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ مَا تَتَكَلَّمُ بِهِ)). قَالَ: فَردَدْتُهَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا بَلَغْتُ: اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، قُلْتُ: وَرَسُولِكَ، قَالَ: ((لَا، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ)) {رواه الشيخان}.

واته: (له بهرائی کوری عازیبه وه فهرمویه تی: پیغهمبه ری خودا (دروودی خودای لهسه ر) فهرموی: (ئهگه ر ویستت بییته سه رجیگای خه وتنت دهستنوژیژیک هه لبگره وهك ئه وه دهستنوژیژهی كه بو نوژیژهكانت هه لیدهگریت، پاشان لهسه ر لای راست رابكشی و بلی: خودایه رووی خووم ته سلیم به تو کرد و کاروباری خووم ته سلیم به تو کرد و پشتم به تو بهست، له بهر حه ز و ترسی خووم له تو، په نا و نه جاتبونی تر نییه له تو ته نها بو لای تو نه بیئت خودایه باوه رم هینا به کتیبه که هی تو که ناردوته ته خواره وه و به پیغهمبه ره که ت که ره وانته کردووه. ئهگه ر ئه و شه وه مردیت ئه وه لهسه ر فیتره ت مردوویت و هه ول بده که ئه مانه کوئا قسه کانت بیئت). بهرائی کوری عازب ده لی: بو پیغهمبه رم خوینده وه بزانه له بهر مه، کاتیک که گه یشته مه ئه و ده ربینه هی (وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ) له جیاتی (وَبِنَبِيِّكَ) وتم (ورسولك) وتی: "نا به راستی بیخوینه ره وه بلی (وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ)" نهك (ورسولك).

په سه نه ده - الرصید

ده بی هیچ یه کیك له ئیمه کاتیک که له نوژیژه که هی ته واو بوو هه ولی دابیئت قه له م به دهسته وه بگریت و دهستبکات به هه ندیک ژماردن و ژماره ی ئه و چرکه ساتانه تو مار بکات که ههستی به وه کردووه که به راستی ناخاوتنی کردووه له گه ل خودادا، له نوژیژه که یدا ههستی کردووه که جوړه په یوه ندییه ک دروستبووه، دل خورپه یکردوه و لهش له رزیوه ئهگه ر بو یه ک جاریش بیئت، ئهگه ر چرکه یه کیشی

خایاندیبت یان بهشیك له چرکهیهك، بهشیویهك له كۆتايدا بتوانیت ئەم چرکهساتانه ئەژمار بکات، پاشان پێژە که دیاری بکات ئەگەر بهشیویهکی پێژەیی مروّفانەش نهیبت، ئەوهندهی دەستی کهوتوه له پهسمهنده له نوێژەیدا ببژیڤین بهپیی ئەو خشتهیهی که پیغهمبەری خودا (دروودی خودای لهسەر) پێشکەشی کردوین:

— عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: ((إِنَّ الرَّجُلَ لَيَنْصَرِفُ وَمَا كُتِبَ لَهُ إِلَّا عَشْرُ صَلَّاتِهِ تُسَعُّهَا ثَمَنُهَا سُبْعُهَا سُدُّهَا خُمْسُهَا رُبْعُهَا ثُلُثُهَا نِصْفُهَا)) {رواه أبو داود والنسائي وصححه الألباني عن عمار بن ياسر} .

واته: (له عهمماری کورپی یاسرهوه دهفهرمى: گویم له پیغهمبەری خودا بوو (دروودی خودای لهسەر) دهیفهرموو: (پیاو له نوێژ دهبیتهوه که چی جاری وا ههیه تهنها دهیهکی نوێژهکی بۆ نوسراوه، یان نوێیهکی یان ههشتیهکی یان حهوتیهکی یان شهشیهکی یان پینجیهکی یان چواریهکی یان سییهکی یان نیوهی).

ههولبده له نوێژهکەت دهرنهچیت بهبی ههستکردن یان دهرکهوتنی یهکیک یان زیاتر لهو ریژانه تیایدا، ئەگەر له پکاتی یهکهمدا لهکیست چوو ههولبده له پکاتی دووهم ئەگەرنا سییهم ئەگەر ههر نهتوانی چوارهم، ئەگەر له سوننهتهکان سهرکهوتوو نهبووی ههولبده له فهرزهکاندا، ئەگەر له نوێژی بهیانی نهکرا ههولبده له نوێژی نیوهپۆدا ئەگەرنا عهسر ئەگەرنا مهغریب ئەگەر نا نوێژی عیشا، بهشیویهک پۆژیک تینهپهريت بی ئەوهی بگریت له یهکیک له نوێژهکاندا فهز یان سوننهت بهلایهنی کهمهوه، یان رابجلهکیت و بلهزیت یان دلت خورپهکات له ههندیکاندا، یان ههستبکیت به لهزهتی پهیهههندیهستن لهگهڵ خودای گهورهدا. ئەمه کهمترین پێژەیی ئیمانە، ئەگەر زیاترت کرد ئەوه زۆر باشه، چهندیش باشه وابکهیت دهستکهوتی زۆر کۆبکهیتهوه و قازانجی زۆر بهدهست بهیئیت که له دنیادا بهدیهیئیت و بیخهیه پهسمهندهی قیامهتی خۆتهوه. زۆرجار مارکیت و کۆگا

گه وره كان بانگه شه بۆ خه لاتى به نرخ ده كه ن بۆ كرپنى كالاكانيان، بۆ به ده ست هينانى ئه و خه لاته فۆرمي ك پريكه نه وه پيش چوونه دهريان، ناو و ژماره ي ته له فون و ناونيشانى كرياتره كانيانى تيدا تۆمارده كه ن بۆ ئه وه ي كه خه لاته كه يان بۆ ده رچو و ئاگادار بكرينه وه. تۆش له نويزدا له ماركي ت و كوگاي ئيلاهي داي (خو اي گه وره شايسته ي نمونه ي به رزتر و بالاتره - والله المثل الأعلى)، تيايدا چه ندين فۆرمى خه لاتى گرانبه ها پرده كه يته وه كه هر يه كه يان خه لاتي كي تايبه تي تيدا يه . جياوازيشيان له گه ل خه لاتى كوگاك ان ئه وه يه كه له كوگاي خوايدا تۆ له كو تاي دا ته نها يه كه خه لاتت به نسيب نايبت به لكو هه موو خه لاته كانت بۆ زامن كراوه له سه دا سه د، به لام به و مه رجه ي كه فۆرمه كانت به شيوه يه كي دروست پركردبيته وه بي كه م و نۆر.

به نويزكردن تۆ به ره و روى گه وره ترين پرۆژه وه به ره ينانه كان ده چي ت له روى قازانچ و پاراستنى قازانجه كان به ره هايى، له گه ل كه مترين خه رجه ي. ئه م پرۆژه بازرگانييه گه وره يه كه مترين ده ستمايه ي ده وي ت كه نزيك ده بيته وه له سفر. تۆ له زه كاتدا پيويستيت به ده فع كردنى ۲.۰٪ ي پاره كه ت هه يه به لايه نى كه مه وه، له حه جدا پيويستيت به بودجه يه كي قه به هه يه كه گالته ي پي ناكري بۆ سه فه ر و مانه وه و شتى تر، له پرۆژودا پيويسته دم بگريته وه له خواردن و خواردنه وه و زۆري ك له شته حه لاله كانى تر، بي جگه له دانى سه رفتره له كو تاييدا. به لام نويز كه مترين تي چووى هه يه تي چووه كه ي زياتر نييه له و ئاوه ي كه به كارى ده به يت له ده ستنويزدا و ئه و كاته كه مه ي كه به سه رى ده به يت له نويزكردندا. ئه مه هه موويه تي نه رسوماتى زياده و نه باج.. له به رامبه ريشدا: چه ندين قازانچي قه به كه راسته وخۆ ده چي ته سه رحسابه كه ت، ته نانه ت هه نديكي به ده ستي وه رده گرى پيش چوونه ده رت له نويز: ئاوه دانى دل، له شساخى و ئارامى و زهن سافى و هه ستكردن به وه ي كه تازه له دايكبوويت، ئه م قازانجان ه له دواي نويز هه ست

پیدەكەیت، لەكاتیكدا بەشێك لە قازانجەكەت دەپچڕیتهوه لە چەند سندوقیكی جواندا دەنێردرێت بۆ ناویشانەكەت، جا یان لە دنیادا بەوهی: بەرەكەت و سەلامەتی و پشتیوانی و قبوڵبوونی دوعا جیا جیا جاکانت بۆ دەستەبەر دەبن، یان دەنێردرێت بۆ ناویشانی دواپۆرت: بەوهی هەرچی گوناھی رابردوو دەسپێنەوه، لەگەڵ ئەوهشدا بریکی لە ژمارە نەهاتوو لە چاکە دەخریته سەر پەسمەندەكەت لەویدا.

باشە پرۆژەیهکی بەم شیوهیه شایستەیی ئەوه نییه كە دەفتەریکی ژمیریاری بۆ دابنێین بۆ تۆمارکردنی قازانج و زەرەر؟ زەرەریش لێردا مەبەست لەو زەرەرانه نییه كە ئێمە دەیزانین، چونكە مەبەست كەمکردنی سەرمايه كە نییه، بەلكو مەبەست كەمکردنی پێژەیی قازانجە كە دەكرا بە دەستی بهینین و بیدەینه پال سەرمايه كانمان، بەدڵنیاییهوه سەرمايه كانمان لە خراپترین حالەتدا سەلامەت و تەواو دەبێت لە نوێژەكانماندا و دەستی كەمکردن و زەرەریان پیناگات مەگەر خاوه خواسته نوێژەكانمان بە دوورویی و هەلخەلاتاندن و پوپامایی بكەین.

بناغه لەسەر ئەم تیگەشتنه وهبەرھینانه تازەیه بۆ حسیبکردنی قازانج و زەرەر، ئایا دەتوانن هەندیک گریمانەیی ماقول بکەن بۆ ئەو قازانجانەیی كە توانیوتانە بە دەستی بهینن لە كۆتایی هەر نوێژیکدا؟ هەر وهها تەقدیرکردنی ئەو قازانجانەیی كە لە دەستان چوون لە جەنجالی و قەرەبالخی و سەرقالیی زهنتاندا كە پەنگە زالبووێت بەسەرتاندا و توند گرتبني دوور لە نوێژەكانتان بۆ چەند ساتیک؟

خشتهی ئه‌وهی ده‌ستکه‌وتون له گه‌وه‌ره‌کانی نوێژ

له‌بیر نه‌که‌یت له‌سه‌ره‌تادا، کاتی‌ک ده‌ست ده‌که‌یت به‌چاوپیاخشانده‌وه‌ی کاری ژمیریاری نوێژه‌کانت که‌ بگه‌رپیه‌وه‌ بۆ ئه‌و هی‌لانه‌ی که‌ دیاریمان کردن بۆ نوێژ، بۆئه‌وه‌ی بزانی چه‌ند په‌یوه‌ست بوویت به‌هه‌ریه‌که‌ له‌و هی‌لانه‌وه‌ که‌ له‌ هی‌لی زه‌مه‌ن، هی‌لی زمان، هی‌لی جه‌سته، هی‌لی دل، هی‌لی کرده‌وه‌کان له‌ بیر نه‌که‌یت له‌ کاتی ئه‌م چاوپیاخشانده‌دا په‌چاوی ئه‌و ساتانه‌ بکه‌یت که‌ له‌ نوێژدا سه‌رفت کردوون، بۆیه‌ ئه‌گه‌ر له‌ دوو رکات بوویته‌وه‌ له‌ دوو یان سی‌ خوله‌کدا ئه‌وه‌ بگه‌رپه‌وه‌ نوێژه‌که‌ت بکه‌ره‌وه‌، چونکه‌ نوێژه‌کانت ته‌نها به‌شی ئه‌و حه‌رفانه‌ی کرده‌وه‌ که‌ خویندووتن و هه‌ناسه‌ی نه‌بووه‌ له‌ نیوانیاندا تا له‌ مانای ئه‌و وشانه‌ تیبگه‌یت، هه‌ناسه‌ت نه‌داوه‌ بۆ وه‌رگرتن و تیبگه‌شتنی ته‌واو بۆ به‌رجه‌سته‌کردنی جو‌له‌ی چوار هی‌له‌که‌ی تر.

پێویسته‌ هه‌موو موسولمانێک کیشانه‌یه‌ک بۆ خۆی دابنیت که‌ به‌شپه‌یه‌کی رێژه‌یی ئه‌و نمرانه‌ی پێ دیاری بکات که‌ ده‌کرێ به‌ده‌ستی هی‌نابن له‌دوای هه‌ر نوێژیک، ئه‌و هه‌ر بۆ خۆی ده‌زانیت نوێژه‌که‌ی چۆن بووه‌، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ پێشنیاری ئه‌م کیشه‌ مرۆفانه‌ سه‌ره‌تاییه‌ ده‌که‌م که‌ ئامۆژگاری خۆم و ئیوه‌ ده‌که‌م که‌ پشتی پێببه‌ستن و ژماردنه‌کانتان و پێوانه‌کانتانی له‌سه‌ر بنیات بنین بۆ کۆکردنه‌وه‌ی به‌ره‌می هه‌ر نوێژیک له‌ دوای ته‌واوکردنی، ئه‌گه‌رچی رێژه‌ی به‌ره‌می کۆتایی نوێژه‌کانمان که‌س به‌ته‌واوی نایزانیت و به‌دروستی نایکیشیت به‌ کیشانه‌ی راست و دروست ته‌نها زانا و شاره‌زا و کارامه‌که‌ به‌م نوێژه‌ رینماییمان ده‌کات بۆ لای خۆی:

۱- ئایا هه‌ستم کرده‌وه‌ له‌کاتی‌کدا ده‌سته‌کانم به‌رز ده‌که‌مه‌وه‌ بۆ (الله‌ اکبر)ی چوونه‌ ناو نوێژه‌وه‌ که‌ وازم له‌ هه‌موو شتیک هی‌نا له‌دوای خۆم و چوومه‌ ناو جیهانیکی به‌رزتر که‌ په‌یوه‌ندی به‌ جیهانی زه‌وییه‌وه‌ نییه‌؟

۲- چه‌ندجار (الله أكبر) توانیویه‌تی که لاشه‌م پرزگار بکات له پهرت و بلاوی و بیئاگاییم له نویژدا، بابه‌تیک له زهنم ده‌ریکات که خه‌ریکه بیئاگام ده‌کات له جیهانه نوییه‌که‌م که تازه چومه‌ته ناویه‌وه، به‌هویه‌وه به‌رز بوومه‌ته‌وه زور به‌رز و دوور له شته بیهوده‌کانی دنیا و مه‌شغولکه‌ره‌کانی، چونکه من ئیستا له‌گه‌ل (الله أكبر) - له‌هه‌موو شت گه‌وره‌تر) دام.

۳- چه‌ندجار وشه‌ی (الرحمن) توانیویه‌تی بمشواته‌وه به نوری خو‌ی به‌شیوه‌یه‌کی ئاسویی (له ئاسمانه‌وه به تازه‌یی باریوه به‌سه‌رمدا)؟ چه‌ندجار وشه‌ی (الرحیم) توانیویه‌تی به‌ستوونی بمشواته‌وه (واته به‌شیوه‌ی ره‌حمه‌تیکی بیکو‌تایی له‌سه‌ره‌تای دنیاوه هه‌تاهه‌تایه) به‌شیوه‌یه‌ک ئه‌م پاک‌کردنه‌وه‌یه هه‌موو لاشه و پو‌حم به‌یه‌که‌وه بگریته‌وه؟

۴- چه‌ند ده‌رب‌پینی قورئانیم خو‌یندۆته‌وه له فاتیه‌دا له شیوه‌ی (الحمد لله - رب العالمین - مالك يوم الدين - إياك نعبد) هه‌ستم به مانا‌کانی کردووه له ناخدا، له ناخدا هه‌ستم به‌گه‌وره‌یی خودا کردووه که له‌به‌رده‌مدایه، و هه‌ستم به‌گۆرانی شتی‌ک ده‌کرد له ناخدا له‌کاتی خو‌یندنه‌وه‌یان؟

۵- چه‌ند ده‌رب‌پینی قورئانی یان ئایه‌تی قورئانیم خو‌یند له فاتیه‌ه و ئه‌وانه‌ی دوای فاتیه‌ه له ئایه‌ته قورئانییه‌کان، کاتی پیویستی سه‌وزم پێدا بو ئه‌وه‌ی ده‌ستیان پێوه بگرم و له‌ده‌ستیان نه‌ده‌م و بیر له مانا‌که‌ی بکه‌مه‌وه و وردبیمه‌وه لی؟

۶- له‌کاتی خو‌یندنی (اهدنا الصراط المستقیم) ئایا خیزان و خزم و هاو‌پیری موسولمان و نا موسولمانه‌کان، دوژمنه‌کانم موسولمان و ناموسولمانه‌کانم له‌بیر بووه بوئه‌وه‌ی ئه‌م دو‌عا پیرۆزه بیانگریته‌وه بو ئه‌وه‌ی هیدایه‌تیان بدات؟ ئایا هه‌ستم به‌چیژی خه‌لاتی راسته‌وخۆ کردۆته‌وه که ده‌باری‌ت به‌سه‌رمدا له پادا‌شتی

پاکی دل و دهر و نوم له بهرامبهریان و داوای بارینی هیدایهت بهسهریاندا له خودای
گهوره یان پینموییان بۆ پریگای راست؟

۷- چهنجار ههولمداوه له دهر و نومدا ئه و بۆشاییه سهوزه ئیفترازیه ی داوای (الله
اکبر) و داوای ههر زیکرێک له زیکرهکانی پکوع و سوجه پر بکه مه وه؟ چهن
چرکه ی سهوز مافم به نهفسی خۆم داوه له داوای ههر (الله اکبر) ێک و ههر (سبحان
الله) یه که بۆ پپرکردنه وه ی به بیرۆکه یه کی ئیفترازی گونجاو؟

۸- چهن دوگمه ی سوور له م پلاکانه ی خواره وه دهستم پیداناوه له کاتی
نوێژه که مدا و ههستم کردوه که وزه که ی گه شتۆته قولایی ناخمه وه و پریوه شاندم
و دلّم که وتۆته له رزه بۆی و گریانومی:

- دوگمه ی (ایک نستعین)؟ چهن چرکه کاتم به خۆم داوه له داوای ئه م دهر برینه
بۆ ئه وه ی جووری ئه و یارمه تیه ئاماده بکه م که داوای ده که م، بۆ ئه وه ی بیهینمه
به رچاوم شیوه ی خۆم و شیوه ی ئه و خه لکانه ی که ئه م داواکارییه داینده پۆشیت
به و سیفه ته گشتگیره ی (نستعین)؟

- دوگمه ی (التحیات لله)؟ ئه و کاته چهن بوو که ئه م درێژکردنه وه یه خایاندی
و ههروه ها ئه و پراوه ستانه ی داوای خویندنی ئه م دوو وشه یه، پاشان به شی دووه می
دهر برینه که (والصلوات) و به شی سییه می (والطیبات)...؟ ئه و کاته ی که من
ههولمدا کاتی که به خۆم بدهم و ئه م دیمه نه جوانه به سه ر پۆحمدا بیئم: دیمه نی
چوونه باره گای خودا، پاشان سه لامکردن لێی به و سیفه ته ی که خۆی فییری
کردوم، هه ستکردن به خۆشیی سه لامکردن لێی، پاشان هه ستکردن به چیژی
وه لامی خودایی بۆ ئه و سه لامه؟

- دوگمه ی (السلام علیک ایها النبی و رحمة الله و برکاته)؟ ئه و کاته چهن بوو
که خویندنه وه ی ئه م سلّوه پریزدارانه یه خایاندی؟ به تایبهت ئه و وشانه ی که
(مد) یان تیدییه (السلام، الله، برکاته) به شیوه یه که توانیبیتت به یارمه تی ئه و

خشتهی ئەو گەوهەرانی لە دەستت داون ئە گەوهەرەکانی نوێژ

- ۱- چەند (الله أكبر)م لە دەستچوووە بەبێ ئەوەی بتوانم بەهۆیەوه زالی بێم بەسەر هەموو ئەو شتانەی لە نوێژەکەم دوورم دەخاتەوه و بیئاگام دەکات لێی.
- ۲- چەند ئایەتم خویندووە بەبێ بیرکردنەوه تێپەرپیوم بەسەریدا، ماناکەبیم ئامادە نەکردووە لە دەروندما.
- ۳- چەند تەسبیحات لە پکوع و سوجدەکاندا یان چەند دەربیرین و سلأو وتومنەتەوه لە نوێژەکەمدا وەک بەبەغا و شیرینییهکانم نەچەشتووە و مانا بۆن خۆشەکانم بۆن نەکردووە و کاتە بەتالە ئیفترازییه سەوزەکانیم سوود لێ وەر نەگرتووە؟
- ۴- چەندجار پێگەم بە خۆم داوە جلهکانم کۆبکەمەوه لەکاتی دابەزینم بۆ سوجدە بردن، چەندجار دەستم یا ئەندامەکانی تری لەشم جوولاندووە، جوولاندنیك که دەمتوانی نەیکەم بەبێ ئەوەی کاریگەریی دروستبکات لەسەر خشوع و ملکه چیم؟
- ۵- چەندجار هیل و وینە و پەنگەکان و ئەو شتانەی که لەبەردەمدا بوون لەسەر بەرمالی نوێژ یان لە چوار دەورم بیئاگایان کردووم لەکاتی نوێژکردندا؟
- ۶- چەندجار کاریکی دنیایی زالبوووە بەسەرمدا و دووری خستومەتەوه لەوهی که لە نوێژدا خویندومە؟
- ۷- چەندجار بەتوندی بیئاگای کردووم لە نوێژەکەم قسەکردنیکی لاوهکی لەلایەن ئەوانەی لەگەڵمدا لە مزگەوت یان لە شوینی تریان دەنگی تەله فزیۆن یان رادیۆ یان جەرەسی تەله فۆن یان لەدەرگادان؟
- ۸- کام هیلێ شەمەندەفەری پینچ نوێژەکه شەمەندەفەره کهیم لەکیس چوووە لە نوێژەکهمدا و لە هیلەکانی تردا: کات، زمان، لاشه، دل و کار ئامادەیی نەبوو؟

۹- له دواى نوږڅه كان: ئايا بهرگريه كى زياترم دستكه وتوو كه هستبكه م ده مپاريږت له و كارانه ي پيچه وانن له گه له وانه ي به چپه له گه له خودادا وتوومن له نوږڅه كه مدا .

۱۰- له دواى نوږڅ: ئايا له خولى عه زيمه ت و سه نگيني و ئارامگرتن ده رچوم؟ ئايا چوڼ چويته نوږڅه وه ئاوا به جيټ هيشتوه؟

له كوټاييدا له كوټايي پوڅه كه تدا، كاتيڪ كه سهر داده نيټ له سهر سهرين، دوعاكانى خه وتن ده خوښنيټ كه له پيغه مبه ره وه پشتراست و سابت بوون، له و كاته دا له بيرت نه چيټ هه ولېده كرداريكى حسابى خيرا نه نجام بده يت كه خوله كيټك زياتر له كات ناگرى، هه موو نه و خالانه ي كه تومارت كردوون بو خوت له نوږڅه كانى نه و پوڅه، به تايبه ت نه وانه ي په يوه نديان هه يه به كليله سووره كانه وه، نه مانه به راورد بكه ي به نه وانه ي كه تومارت كردوون له پوڅى پيشوودا بوئه وه ي بزاني ئايا په سمه نده كه ت زياد بووه و به ره و پيش چوه يان به ره و دوا بوئه وه ي بو پوڅى داهاتوو نه و كه مته رخه ميه پر بكه يته وه بوئه وه ي هيلى پروونكرده وه (الخط البيانى) خاله كانت له به ره و پيش چوونى به رده و امدا بن هه ولېده له كوټايي هه فته دا نمره ي كوټايي هه فته هه مووى تومار بكه يت بو خوت پاشان نمره ي نه م هه فته يه و هه فته ي پيشوو به راورد بكه بوئه وه ي دنيا بيت له پيشكه وتنى به رده و امدايت له قازانچ و وه به ره يناندا.

با ژيانت هه مووی نويز بېت

ماوه يه ك به به رده وامي ئه و فرموده يه م به ئه قلم ئه مديو اوډيو ده كرد كه باسي هاتنه خواره وه ي فرماني نويز ده كات بومان كاتيک مي عراج كرا به پيغه مبهري خودا بو ئاسمان له وي فرمانه خوداييه بالاكاني وهرگرت به ته شريعبووني نويز. له سه ر تادا وه ك پيغه مبهري خودا بومان باسده كات فرمانه خوداييه كه فرز كردني په نجا نويز بوو، پاشان به به رده وامي پيغه مبهري داواي له خوداي گوره ده كرد كه سوكي بكات له سه ر ئومه ته كه ي هه تا خوداي گوره بو ي كردن به پينج نويز. هه ركاتيک ئه م فرموده يه به ميشكمدا هاتييت به به رده وامي ده مپرسی، رهنگه ئيوه ش ئه و پرسيا ره تان لا دروست بووييت، باشه ئه گه ر په نجا نويز فرز بوايه له سه رمان ده بوو چون بوينا يه ؟ ئايا كاته كانمان به شي شتي تری ده كرد بيچگه له نويز؟ كه ي بخوين و كه ي بخوينه وه و بخه وين و كه ي هه لبستين و كه ي بخوينه وه و بنوسين و قسه بكه ين و فيربين و كاريكه ين و بينابكه ين و زه وي ئاوه دانبكه ينه وه و چيز له ژيان وهرگرين و هه ر يه كيكمان سه رداني كه سوكار و هاوريكاني بكات و... هتد؟

به لام كاتيک هه ستم به راستيي و نهينيه كاني نويز و سروشتي و پوله كاريگه ره كه ي له گه ل ده رون و له گه ل ژياندا، ئه و كاريگه رييه ي له سه ر نويزخوين به جيي ده هياتي كاتيک له نويز ته واو ده بييت، بوم ده ركوت كه نويز ژيانه، ژيانيش به هه موو دوورديرتي و ورده كارييه كانيه وه جوريكه به لكو چهند جوريكی جياواز و په نگا وره نگی نويزه .

كاتيک له خه و هه لده ستيت بوت ده رده كه وييت هه ر زيندوويت و نه مردوويت له داواي مردني كه مي خه وتن كه له ناويدا بوويت، هه ست به چا كه ي ئه و كه سه ده كه يت به سه رته وه كه له داواي ئه و مرده جاريكی تر زيندووي كرديته وه ئه وه تو نويز ده كه يت.

كاتيك سەيرى دەموچاوى مندالەكانت دەكەيت يان مندالى خەلكانى تر، سەرت دەسورمىت لە نەينى گەشەيان و عەجايىي گەشەي دروستكردن و ھەلسوكەوت و رەوشتيان، ھەر پۆژەو شېۋەيەكى نوئ وەر دەگرن، لېھاتويى تازە زياد دەكەن، وشەو دەربرىنى تازە فيردەبن، كەواتە تۆ لە نوئژدايت .

كاتيك كەسوكارت ھاندەدەيت لەسەر خيئر، بانگيان دەكەيت بۆلاي پەرورەدگار بەكارزانيى و ئاموژگارى باش، جا بەقسەت بكەن يان نا، ئەو تۆ لە نوئژدايت .

كاتيك كە لە ھاورپيەكت يان برايەكت يان دراوسپيەكت خۆش دەبىت بەراستگويى و لە ناخى دلئەو ھەسەر تاوانيك كە بەرامبەر تۆ ئەنجامداو، پاشان تۆ داواي لىبوردى لى دەكەيت ھەك ئەو ھى تۆ تاوانەكەت ئەنجام دابىت، ئەو تۆ لە نوئژدايت .

كاتيك كە جوئنيكت پيئەدرىت و بە گوئيەكانى خۆت گوئت لىدەبىت و تۆش ھەلام نادەيتەو ھەبەر خودا، ئەو تۆ لە نوئژدايت .

كاتيك دانىشتنيك بەجى دىليت كە گوشتى براكەتى تىدا دەخورىت بەمردويى، ناشتوانى پارىزگارى لى بكەيت يان رپەرەوى قسەكەن بگورپيت، ئەو تۆ لە نوئژدايت .

كاتيك دوعا بۆ نا مسولمانيك دەكەيت كە خودا ھىدايەتى بدات بۆ رپىگەي پاست، لەبرى دژايەتيكردى و شانبەشانى لەگەلى و رقادگردن لى، ئەو تۆ لە نوئژدايت .

كاتيك رەحمەت و سۆزى ئىسلام نيشانى ناو مسولمان دەدەيت و لىبور دەيى و نەرمى و خۆشەويستى و شارستانى و رەوشت بەرزى و پوخوشى ئىسلام پيشان دەدەيت، ئەو تۆ لە نوئژدايت .

كاتيك پارىزگارىي لە سيستەمى ئەو ولاتە دەكەيت كە تۆ تيايدا دەژيت، تەنانەت ئەگەر ولاتەكە نامسولمانىش بىت، بەچاكي پاداشتى چاكەكانيان دەدەيتەو، ھەفا دەكەيت بەو بەلئىننامانەي كە پيئداون لە روى دارايى و باج و رەوشتيەو، ئەو تۆ لە نوئژدايت .

كاتيڭ له هه موو لايه كه وه ههست به خراپه و تاوان ده كه يت و به دل پيتناخوشه و ناتواني نه به دست نه به زمان لايبهريت، ئه وه تو له نويزدايت.

كاتيڭ رادووزي (اجتهاد) ده كه يت بو پازيكردي كه سو كارت و پازيكردي چوارده ورت، له رادووزيه كه تدا پيكابت يان نا، ئه وه تو له نويزدايت.

كاتيڭ دنيا ده بيت له وه ي هه موو كاره كانت له گه ل خودا چاك و خيرداره و له گوماني چاكه به ولاره به خوداي خوتي نابه يت چه نده شه يتان خوتخوته ي دلت بدات به شتي تر، ئه وه تو له نويزدايت.

كاتيڭ سوپاسي خوا ده كه يت له سهر ئه وه ي پيداويت و له سهر ئه و شتانه ي كه تافيكردويته وه پيي، ئه وه تو له نويزدايت.

كاتيڭ چاوه كانت ده گريت له گه ل ئه وه ي كه چوارده ورت گيراوه به هه موو هه لئه ليندراوه كاني، ئه وه تو له نويزدايت.

كاتيڭ كه نارامده گريت له سهر ناره حه تيه كاني نه خوشي يان فه قيري يان به لا و موسي بهت يان به رته سكبونه وه و ناره حه تيه كاني زيان، ئه وه تو له نويزدايت.

كاتيڭ خوينيڭ دابين ده كه يت بو نه خوشيڭ كه ده تواني نه يده يتي، ئه وه تو له نويزدايت.

كاتيڭ به شداريي خه م و خه فهت و نازاره كاني مسولمانان ده بيت له ولاتيڭ كه ولاتي خوت نيبه ئه گه ر ته نها به ده نگ و ههست و سوزه كانت يان به دوعا كانيشت بيت، ئه وه تو له نويزدايت.

كاتيڭ سهرداني نه خوشيڭ ده كه يت، ئه وه تو له نويزدايت، باشه ئه ي پيغه مبه ره كه ت ئاموژگاري نه كردويت كه ده ستنويز بگريت بو هاوشيوه ي ئه م جوړه نويزه ؟

كاتيڭ ته سليم به خه و ده بيت و لاشهت ئيسراحه تده كات له هه ول و ماندوبونه كاني روژيكي دريژ بو خوئاماده كردن بو روژيكي تازه له كار كردن و

ئاۋەدانكردنەۋە، ئەۋە تۆ لە نوپۇزدايت، باشە ئەى پيغەمبەرەكەت ئامۇزگارى

نەكردويت كە دەستنوپۇز بگريت بۇ ھاوشىۋەى ئەم جۆرە نوپۇزە؟

لە كۇتايدا كاتىك لىپچىنەۋە لە خۆت دەكەيت پيش خەلكى سەبارەت بەۋەى

بۇ خۆت دەستەبەر كردۋە لە رۇزدا و ئەۋى بۆتە بارگرانى بەسەرتەۋە، ئەۋە تۆ لە

نوپۇزدايت. ژيانت ھەموۋى نوپۇزە ئەگەر بەچاۋى نوپۇز لىي بروانيت و كارلىك بكەيت

لەگەل وردەكارىيەكاندا ەك نوپۇزكەر كارلىك دەكات لەگەل وشەكان. ھەۋلبىدە ھىچ

كام لەۋ نوپۇزئانەت كە لە بەردەستدان و لە ھەر سوچ و قوزبىنىكدان لەكىست نەچن

چونكە ھەرىكە لە وردەكارىيەكانى ژيان تەنھا چەند وشەيەكن كە گوزارشت لە

گەۋرەيى خوداى خولقيئەر دەكەن و پاك و بىگەردىي بە دەسەلاتىيەۋە

نمايشدەكەن، سوپاسى چاكە و نىعمەتەكانى وينا دەكەن، بەيادەھىنەرەۋەى

بەندەكانىيەتى بەۋەى كە بەبەردەۋامى پوۋبەكەنە ئەۋ و بىريان دەخاتەۋە كە ئەۋان

لە نوپۇزى بەردەۋامدان ئەگەرچى دەستنوپۇزىشيان بۇ ئەم جۆرە نوپۇزئانە ھەلنەگرتۋە.

ھەرگىز تورەمەبە كاتىك مرقۇق كى خراپەى لەگەل كردىت، بەلكوۋ بىكە بە

تەسبىحات و نوپۇز لەۋ كاتە كەتۆ لەدلتدا: (سبحان الله) دەكەيت، باشە من و ئەۋ

مرۇقە ھەردوكمان دروستكراۋى خوداين؟ چ خامەيەكى گەۋرەيە كە توانىۋىيەتى

كەسايەتى جىاۋازانە بەۋ ھەموۋ بلىۋن مرۇقە ببەخشىت؟

ھەرشتىك كە توشتدەبىت يان گوپت لىدەبىت لە چۋاردەورت بىكە بە

تەسبىحاتى خودا ئەگەر تيشنەگەيت چۆن دىمەنىك يان دروستكراۋىك يان پەۋشتىك

بەناشرىن لەقەلەم بدەم كە دروستكراۋى خوداى گەۋرەيە، تەنانەت

ھەۋرەبرىسكەش كە بەخىراى چاۋم دەبات و دەنگى ھەۋرەبرىسكە كە ناخم

دەھەژىنىت و ھەموۋ ئەۋ شتانەى كە سروشت لەپەر دەيھىنىتتە كايەۋە لە

توندوتىژىي و ترساندن و ھەلچۋونەكانىيەۋە، ئەمانە لە دەروونمدا تەنھا دەبنە

تەسبىحاتى تر كە زياتر نزيك دەكاتەۋە لە خودا.

له هه موو جوولە و وهستان و پاوهستان و دانيشتن و خواردن و خواردنه وه و كاسبى كردن و پاره سهرف كردن و گوڤگرتن و سهير كردن و قسه كردن و گومان و بىر كردنه وه كانت، ببه به به شيك له م گهردوونه زيكر كهر و سوپاسگوزار و خواپه رسته بيوچانه و نويزكه ره بى پاوهستانه، كهواته تو له نويزدايت چه نده له ژياندا بيت، بويه ئەم بناغه زيرپينا نه بكه به دهستورت له ژياندا:

- ههچ ههنگاوئىك مهنى له دهره وهى ماله وهتدا به مه بهستى چاك كردنى دنيات تا ههنگاوئىك نه نيت له گه ليدا له ناو دهر وونتدا به مه بهستى چاك كردنى دواړوژت.

- ههچ ئەندامئىكى لاشهت مه شو له دهستنويزگرتن له پيسى به شى سه ره وه تا له گه ليدا هه نديك له پيسىه كانى ناوه وت نه شو رد بيئ

- ههچ وشه يه كه مه لپره وه له نويزه كانتدا تا عزم نه كه يت كه له دوايدا كرداره كانت پشتراستى نه كاته وه.

- سهرت دامه نه وينه له نويزدا تا دهر وونت دانه نه وينيت وه كه ملكه چى ژيانندا.

- له مزگه وت دهر مه چو به شيوه ي ئەو مروقه ي پيش نويزه كه ت چويته ناوييه وه كه ميك پيش ئيستا.

- خواحافيزى له مانگى ره مه زان مه كه تا خواحافيزى له تاوانئىك نه كه يت له ژيانندا و خواپه رستى و تاعه تئىك زياد نه كه يت.

- ههچ چاكه يه كه به دهسته راستت مه به خشه تا خراپه يه كى به دهسته چه پت لى دوورنه خه يته وه.

- ههچ قوربانئىه كه نزيكت ده كاته وه له به هه شت ئە نجام مه ده تا له گه ليدا گوناھئىك سه ره نه بريت كه نزيكت ده كاته وه له دوژه خ.

- ههچ قروشئىكى زياده مه كه به خير تا بىرى خوئ نه هينيت وه كه يه كئىك له تاو به دواگه رانيدا مردوه بو ئە وهى نه جاتى بدات له سه رمايه ك يان نه خو شئىه ك يان برسئتئىه ك.

- ھېچ پەرداخىڭ لىۋاوليۇ پېرمەكە كە بزانىت تەنھا نىۋەيت پى دە خورپتەۋە .
- قەترە يەك ئاۋ بە فېرۆمە دە تا بېرت نە يە تەۋە كە خە لكانىڭ ھەن كە تىنويانە رۆژانە دە خنكىن بۇى .
- ھېچ پاروۋە خواردىڭ مەخە دەمتەۋە تا بېرى خۇتى نە ھىنپتەۋە كە خە لكانىڭ مردون لە بەر بېبە شېبوون لىى .
- ھېچ پاشماۋەى سىفرەى نانخواردنىڭ فېرپمە دە تا دلىئا نە بېت كە خۇداى گەۋرە دە تۋانىت بېبە شت بىكات لە تەۋاۋى ئەۋ خواردنانەى لە سەر سىفرە كەن .
- نىگەرەن و تورە مە بە بۇ ئەۋەى كە پىلاۋىكى شايستەت نىە ، چونكە خە لكانىڭ ھەن ھەردوۋ قاقچە كانى نىن تا پىلاۋى لە پى بىكات .
- نىگەرەن مە بە كاتىڭ پىداۋىستىەكى مالا كەت لە كار دە كەۋىت يان پارچە يەكى لە ئەساسى مالا كەت دە شىكىت ، چونكە خە لكانىڭ ھەن خانوشيان نىبە .
- ھېچ خويىەك لە خواردنەكت مە كە تا لە گە لىدا شىرىنپەك نە دەى بە وشەكانت .
- بە خراپى باسى ھېچ كەس مە كە تا دلىئا نە بى كە خە لكانىڭى تر ھەن ئاۋا بە خراپى باسى تۇش دە كەن .
- ھېچ وشە يەكى ناشرىن بۇ يە كىڭ لە داىك و باوكت بە كارمە ھىنە چونكە دلىئا بە كە گۈپت لە ھاۋشىۋە كەى دە بىت لە داھاتوۋدا لە مندالە كەت .
- ئەۋانەى خوارخۆت بە كەم و سوك سەيرمە كە تا دلىئانە بېت كە خۇاى گەۋرە دە تۋانىت لەۋ كە متر و سوكترت بىكات لە لای ئەۋ و خە لكانى تر .
- داۋاى لىبوردن لە خۇدا مە كە تا دەستپىشخەرى نە كە پىت بە بوردنى ئەۋكە سانەى كە خراپە يان كىردوۋە بە رامبەرت .
- رېگە مە دە بە چۈنە ژوورەۋەى رىق و كىنە با كە مېش بىت كە لە پەنجەرەى دلتەۋە بىت ژوورەۋە تا رېگەى چۈنە ژوورەۋەى زۆرېڭ لە خۆشەۋىستى والانە كەى كە بچپتە ژوورەۋە لە پەنجەرە يەكى ترەۋە .

- مه پارپۆه بۆ ئه و كه سانه ی كه خۆشت دهوین تا له پێشدا دوعا بۆ ئه و كه سانه نه كه یت كه گومانته هه یه كه خۆشدهویت یان گومانته هه یه له وه ی كه تۆیان خۆشدهویت .

- ئارامگرتنی دوورودرێژ به قورس مه زانه تا چیژ نه بینیت به دلنیا ییت له وه رگرتنی پاداشتی گه وه و پزگار بوونی نزیك، له كۆتایدا له بیرته چیت كار بكه یت به وه سه یت ی پیغه مبه ره به خشنده كه ت (دروودی خودای له سه ر):

((عبد الله كأنك تراه واعد نفسك في الموتى، واذكر الله عند كل حجر وعند كل شجر، وإذا عملت سيئة فاعمل بجنبها حسنة، السر بالسر والعلانية بالعلانية)) {حسنة الألباني في صحيح الترغيب، عن معاذ بن جبل} .

له دوا ئه مانه ، له بیرت بیته له گه ل هه موو نه فه سیکی ژیا نته كه ژیا نته هه مووی نوێژه له هه موو حا له ت و گۆرانکارییه کانی ژیا نته دا ده روونت پاک بیته ، وه ک پاکیی جهسته ی ئه و كه سه ی ده چیت بۆ نوێژکردن، پالفته ی رۆح وه ک پالفته ی ئه و خوینه ی كه خودا له ده ماره کانتدا هاتوچۆی پیده کات سوپاسگوزاری خودای خۆت به وه ک سوپاسی هه ر خانه یه ک له خانه کانت و سوپاسی هه ر جومگه و په گیک و سوپاسی هه ر جوانییه ک له جوانییه کانی لاشته ت، بزانه به رپۆه بردنی باشی نوێژه کانت به رپۆه بردنی ژیا نته به چاکی . ئیسلام روکنی یه که می پیداویت تا دواپۆژی خۆتی پی زامن بکه یت، روکنی دووه میشی پیداویت تا دنیا و دواپۆژی پی زامن بکه یت.

بشزانه که من له و شتانه ی که له م کتیبه دان به ته نها مه به ستم بووه که ببه کلیلی بچوک که به ده سته وه بیانگریته بۆ کردنه وه ی خه زینه کانی هزر و بیرت پێیان بفریت له جیهانه کانی خه یالته له گه ل خودادا و بجیته قولایی به حره دۆزراوه کان له گه ل بوونه وه ره کانی خودادا، به شیوه یه ک بۆ هه ر یه که یان کتیبیکی تایبه ته ت ببیت بۆ چاک به رپۆه بردنی نوێژه کانت و چاک به رپۆه بردنی ژیا نته .